

குபலாஷ்னாரா

அரங்கமுதம்

துவாமய்ஞான

அரசியல்

திருமெய்ஞான அரசாங்கம்

ஆதியே துணை

மெய்வழி சாலீ வர்க்கவான்,

**அட்சர கலா ஆதீனர் - சபைக்கரசர்,
மெய்வழிச்சபை - மெய்வழிச்சாலீ.**

முன்னுரை

சந்திர சூரியாள் மாறினாலும் மாருத தெய்வத் திருச்சபையை உண்டாக்கிய வேத வேதிய ஞத புராதனர், மறலி கைதீண்டா மெய்மத உற்பன்னர், சமரச வேத ஞதர், கல்க்கி அவதார மூர்த்தியர் பிரம்மப் பிரகாச மெய்வழி சாலீ ஆண்டவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தநாளிய அற்புதமான ஆணிமொழி வாக்கிய முத்துக்களை ‘எம்படரடிபடு கோடாயிதக் கூர்’ ‘திருமெய்ஞானக் கொரல்’, ‘வான்மதிக் கொரல்’ ‘விஸ்வநத திருஷ்ண வசனம்’ என்ற ஞங்கு னூல்களாக ஏற்கெனவே பிரசரம் செய்துள்ளோம். காரியதரிசி மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நர், மெய்வழி ஜனகஜன அனந்நர், காரியதரிசி மெய்வழி வரதராஜ அனந்நர் முதலியவர்களுடன் இனைந்நு செயலாற்றிப் பெருமுயற்சி செய்து அன்னால்களை அச்சிட்டு வெளியாக்கினாம்.

பிற்காலத்தில் ஆங்ஙாங்ங பிறவியர்கள் தெய்வ வாக்கியங்ஙளைத் தங்ஙள் ஓலி ஞடாலில் பதிந்து கொண்டு ஞட் குறிப்பில் வாக்கியமாகக் குறித்துள்ளார்கள். இதுபோல் மேலும் பல வாக்கியங்ஙளைச் சேகரித்துத் தொகுத்து வைத்துள்ளவர்கள் உண்டு. இன்னிலையில் இதுவரை பிரசரமாகாமல் இருக்கும் தெய்வத்தின் அற்புதமான ஆச்சரிய விரிப்புகள், சரித்திர னிகழ்ச்சிகள் பின் சந்தியினருக்குப் பெரும் பயனாக இருக்கும் என்பதினைக் கருத்திற்கொண்டு காரியதரிசி மெய்வழி வரதராஜ அனந்நர் மிகுந்த ஆர்வமுடன், “வரதராஜா மெய்வழி இலக்கியப் பிரசர அறக்கட்டளை”யின் மூலம் காரியதரிசிகள் மெய்வழி கமலமுனி அனந்நர், மெய்வழி கோபாலகிருஷ்ண அனந்நர் துணையுடன் ஆண்டவர்களின் அருளடைப்படுத்த செங்வோலாட்சியில் வெளியாகியுள்ள கணிக்குதற்கரிய அரும்பெரும் வானமுத முத்துக்களைச் சேகரம் செய்து 445 வாக்கியங்ஙளாக வெகு பிரயாசையுடன் தொகுத்துத் “திருமெய்ஞான அருளமுதம்” என்ற னூலாகப் பிரசரம் செய்யும் அவர்களது இத்தெய்வீகத் திருப்பணி மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது.

எங்கும் மெய்வழி ஏற்ததுவங்க, மேலும் தொடர்ந்ந காரியதரிசி மெய்வழி வரதராஜ அனந்நரின் இப்பேரின்பப் பெரும்பலன் அளக்கும் தெய்வீகத் திருப்பணி இனியும் இவ்வாறிலங்க, பிரம்மப் பிரகாச மெய்வழிச் சாலீ ஆண்டவர்களின் பரிழுர்ண கிருபா கடாட்சம் அன்ன ருக்கு அருள் பாலிக்க வேண்டுகிறேன்.

குரு வாழ்க ! குருவே துணை !! மெய்வழி சாலீ வர்க்கவான்

**அட்சரகலா ஆதீனர் - சபைக்கரசர்
மெய்வழிச்சாலீ 622101**

ஆதியே துணை

முன் முகப்பு

வடலூர் வள்ளற்பிரான் தங்ஙுள் உண்மைப் பத்திரிக்கையில் கையொப்பமிட்டு 1872ம் ஆண்டு தீர்க்க தரிசனமாக வெளியாக்கியபடி இதுவரை வந்த வந்த பாரவான்ங்களைல்லாம் எதிர்பார்த்தபடி எழுந்நருளிய - கர்த்தாதி கர்த்தர், கல்க்கி அவதார மூர்த்தியர், ஞசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத தவமுடைய ஊன் உறக்கமற்ற சமரச வேத னாதர் பிரம்மப் பிரகாச மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள் 76 ஆண்டுகள் வைவஸ்ஸூயத் தவப்பாடுற்று அருளாரசாட்சி னடாத்தினார்கள்.

ஜீவ தேகத்தின் இரகசியம் பன்னோயிரம், தூலதேகத்து இரகசியம் பன்னோயிரம் என்று கூறப்பெறும் பொக்கி ஷப்பெட்டகங்ஙுள் இதுவரை யாராலும் திறக்கப் பெறுமல் இருந்நதைத் திறந்து, அந்த அற்புத கஜானுப் பொக்கிஷங்ஙனைத் திருவசனங்ஙுளாகப் புஷ்பப் பந்தலிற் தேன் மாரி பொழிந்நநு போன் பொழிந்திருக்கிறார்கள். அந்த மதுமதிக் கடலில் அவ்வச் சமயங்ஙளில், (1) எமபடரடிபடு கோடாயிதக்கூர், (2) திருமெய்ஞானக் கொரல், (3) விஸ்வநைத் திருஒலி வசனம், (4) வான்மதிக் கொரல் என்று சமரச சன்மார்க்க மெய்வழி வேதனுஉல்களாக வெளியாக்கப் பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் னம் தெய்வம் அவர்களின் திருவாக்குகளும், னிகழ்ச்சிகளும், விரிப்புகளும் மேலும் பல கோர்க்கப்பெற வேண்டியுள்ளன. இதைக் கருத்தில் கொண்டு அவ்வப்போது ணட் குறிப்பில் திருவாக்கியங்ஙனைக் குறித்தவர்கள், தொகுத்தவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய ணட்குறிப்புகளைச் சேகரஞ் செய்து “திருமெய்ஞான அருளமுதம்” என்ற தலைப்பில் இந்த அரிய பொக்கிஷங்ஙள் சேகரஞ் செய்து தொகுக்கப் பெற்று இதில் வெளியிடப்பெறுகின்றன.

தெய்வத்தின் திருவசனங்ஙள் விடுபடாது தொகுக்கப்பெற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன், மெய்வழி புருஷோத்தம அனந்தர், மெய்வழி சுபாவ அனந்தகி, மெய்வழி சிவ செல்வ அனந்தர், மெய்வழி பால சிங்ஙார அனந்தர், மெய்வழி சிங்ஙார அனந்தர், மெய்வழி ஞான சவுந்தர அனந்தகி, மெய்வழி மனேன்மணி அம்மா, சாலை ஷஹதர் அவி, சாலை ரூபி, டாக்டர் சாலை பொன் சுசீலா ஆகியோர் தங்ஙுள் தொகுப்புகளைக் கொடுத்து உதவினார்கள்.

மேலும் அழியானிதிப் பத்திரிக்கைகளை தலைமை மகரந்நர் டாக்டர் மெய்வழி முருகமலை அனந்நரும் மற்றும் மெய்வழி பாலாமணி அனந்நசியும், காரியதரிசி மெய்வழி ராமகிருஷ்ண அனந்நர் சாலைக் கொரலில் வெளியிட்ட அவருடைய குறிப்புகளையும், தொகுப்புகளையும் தந்நு ஊக்குவித்தார்கள்.

காரியதரிசிகள் மெய்வழி கமலமுனி அனந்நர், மெய்வழி கோபாலகிருஷ்ண அனந்நர் மிகவும் கவனமாக அச்சுப் பிழைகளைத் திருத்தம் செய்துள்ளார்கள்.

மிகக் குறுகிய காலமாயினும் மிகவும் அழகாக அழகன் அச்சகத்தில் மெய்வழி செந்தாமரை அனந்நர் அச்சிட்டுள்ளார்கள்.

எல்லோருக்கும் னம் மெய்வழித் தெய்வம் அவர்களின் “அங்ஙமோ பங்ஙம் தீண்டா அரும்பொருள் உயரும், செல்வம் தங்ஙியே குல மேம் பாடாம்” என்ற ஆசீர் பாதங்ஙளையும் எங்ஙள் னன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மெய்வழி சரித்திரத்தில் மேலும் ஒரு பொக்கிஷப் பெட்டகமாக மனுக்குலத்தை வழி னடத்திச் செல்ல இன்னுல் அமைவுடையதா யிருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

குரு வாழ்க ! குருவே துணை !!

மெய்வழிச்சாலை
25.10.2004.

மெய்வழி வரதராஜ் அனந்நர்,
காரியதரிசி, மெய்வழிச்சபை
மற்றும்
தலைவர், வரதராஜா மெய்வழி இலக்கியப்
பிரசுர அறக்கட்டளை

ஆதியே துணை

பிரம்மோதய
மெய்வழிச்
சாலை ஆண்டவர்கள்
அருளிய

துருமெய்ஞான
அருளமுதம்

ஆதியே துணை

யுக இறுதி வீதித் தீர்ப்புக் கடாத்தர்
பிற்மோதிய மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர்கள்

அருளிய

திருமெய்ஞான அருளமுதம்

(தெய்வ மெய் ஆணையிற் கிளர்ந்த இந்ந னாவில்
செயலில்லாத வாசகமே கிடையாது)

வையகத்னதயும் வானகத்னதயும் சர்வ கால காலங்வளையும்
சர்வ காலத்திற்குள் அடங்கிய அழிவிலா ணித்திய
பூரண மேம்பாடுக எனத்னதயும் னகயில்
வரவழைத்துத் தரும் கிரயத்னதயண்டயது

இந்ந

திருமெய்ஞான

அருளமுதம்

இந்த ஊலில்

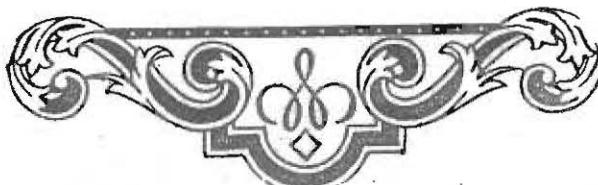
அங்கம்	-	அங்கி	-	அங்கு	-	அங்கே
அங்யம்	-	அங்ணி	-	அங்ஞு	-	அங்ஙவே
அந்த	-	அந்தி	-	அந்தீதா	-	அந்தை
அந்த	-	அந்தி	-	அந்தே	-	அந்தை
அஞ்ச	-	அஞ்சா	-	அஞ்சி	-	அஞ்ச - அஞ்சே
அஞ்ஞ	-	அஞ்ஞா	-	அஞ்ஞி	-	அஞ்ஞ - அஞ்ஞே

மேல்வரி- எழுத்துவாசகமாக இருந்ததைக் கீழ்வரிசாய்ந்த எழுத்திலிருக்கும்- அச்சர வாசகமாய் எழுதியிருப்பதைப் பிழையாயிருக்கிறதென்று எண்ணுதீர்கள்.

மொழிக்கு முதலில்- ன- எழுத்திலிருக்கும்.

பார்த்துப் படித்துக்கொள்ளுங்கள்.

அச்சர மமைத்தோன் அறுநநுபோ ஸதுகன்ட
டமைந்ததை யமைத்து அறநந்திக் கிரந்தம்
அறிவினை யறிந்தோர் அறிவாரில் வாய்மை
பாமரர் அறியார் பண்டிதர் அறிவர்
இதனை உணர்ந்தபின் எடுத்தோதிக் கிரந்தம்.

ஆதியேஷுனை

திருமெய்ஞான அருளமுதம்

பரம ரகசியப்பலன் னல விளைவு

(5.9.1969 தேதியில் பிறந்நருளிய மெய்வழி ஆண்டவர்கள்
திருவாக்கியம்)

1

இப்போது உங்ஙனுக்கு ஒரு பரம ரகசியம் வெளியாக்கப் போகிறோம். கவனமாய்க் கேட்கிறீர்களா?

சிருஷ்டி உருவாக்குமுன் ஒரே இருட்கோளம்தான் இருந்து. அதில் லேசான ஒரு அசைவு, உசம்புதல் ஏற்பட்டு - அந்ந னெருக்குதலின் புழுக்கத்தால் ஜலம் உண்டாயிற்று. அதனுள் ஜலம் எப்படி தங்கியிருந்தது? வைக்க ஒரு பாத்திரம் வேண்டுமே. அது இல்லாமல் இருக்க முடியாதே. னீ ஒரு கையளவு ஜலம் எடுத்து உயிர்ப்பிடியாக விரல்களை அழுத்திக் கொண்டாலும், அது கசிந்து வெளியில் வழியப் பார்க்கிறது அல்லவா? அப்படியெனில் அவ்வளவு பிரம்மாண்டமான, பாரதாரமான ஜலம், எந்த அளவு பாத்திரத்தில் அடங்கியிருக்கும்? அந்ந மகா கனம் கொண்டது ஒரு சிறிதும் கசியாமல், சிந்தாமல் எப்படி இருந்திருக்க முடியும்?

புழுக்கமாகிய அக்கினி, ஏகமயமாக, பரப்பாக, பெருக்கமாக, அனுஅனுவாகத் தொடர்ந்து அதனுள் ஜலத்தை அடக்கியிருந்ததால் அக்கினி அதன்சயரூபமான தோற்றத்தில் இல்லாதிருந்து.

ஒரு ஊதுவத்தியையோ, அல்லது விளக்கையோ ஏற்றினுல் அதன் ஜவாலை நம் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறது. அதையேதூரமாக வைத்துப் பார்த்தால், ஓரளவு தூரத்தில் மறைந்துவிடுகிறது.

அக்கினியின் ஜவாலை மேலேயே தூக்கிக் கொண்டிருக்கும் சுபாவமுடையது அல்லவா? இந்நக்குண்ததினால்தான் பிரம்மாண்டமான ஜலத்தின் கணத்தை, பஞ்சவக் கிழேவிடாமல் தூக்கிச் சமந்து கொண்டிருந்து. இவ்வளவு விசாலமான அக்கினியையும், அது உள்ளடக்கி வைத்திருந்ந ஜலமண்டலத்தையும், அவைகளின் வர்ணமே தெரியாமல் பாரதார விஸ்தரிப்பில் கோர்த்து மறைத்து அடக்கி வைத்திருந்து இருட்கோளமே.

பிரம்மகோளம்

அதே பிரம்மம்தான் இன்று இந்ந உலகில் மனிததூலமெடுத்து உன் முன்னால் இப்போது வந்நிருக்கின்றது. தன் பழைய சொரூபத்தின்விபரம் தெரிகின்றதாலேயே, இவையனைத்தையும் தீர்மானமாக உன் முன் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்ந உசம்புதலால் ஆகாயத்தில் அக்கினி ஒடுங்கும் போது ஏற்பட்ட னெருக்கத்தால் ஒன்றேடான்று உராய்ந்து சேர்ந்து, உள்ளடக்கி வைத்திருந்ந ஜலத்தை அது கக்கிற்று. ஜலம் விழுந்ந வேகத்தில் காற்று உண்டாயிற்று - அந்நக் காற்று ஜலத்தை அசைத்ததால், அலைகள் உண்டாகி, அவைகளின் மோதுதலால் ணெங்கும் நூரையும் உண்டாயின. ணெங்கும், நூரையும், விளைந்து கெட்டியாகி முதலில் மண்ணும், அதிலிருந்து கல்லும், பின் மலைகளும் உருவாயின. இவ்வாருகவே இவ்வளவு கன பாரங்கொண்ட இந்தப் பூமி உற்பவித்தது. அது எதன் மேல் ஆதாரமாக நிற்கிறது?

ஒரு மரத்திற்கு அதைத் தாங்கும் பூமி ஆதாரம். மரத்தைப் போலவே பூமிக்கும் ஒரு ஆதாரம் இருக்க வேண்டுமே! பூமியைப் போல அது பல ஆயிரம் பங்கு பிரம்மாண்டமாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆதாரமில்லாமல் அந்நரத்தில் அது னிற்க முடியாது. அது உன் அறிவுக்குப் புலப்படாத அளவில் இருக்கிறது. பூமியை விட பிரம்மாண்டமான கோளங்கள் அனேகம் இருக்கின்றனவே. சந்திர சூரியாள், கிரகங்கள், எண்ணிலடங்ஙா னட்சேத்திர மண்டலங்ஙள் இவை அனைத்தும் அந்நரத்தில் எப்படி னிலை னிற்கின்றன? ஆதாரமில்லாமல் னிலை னிற்க முடியாதே?

இவைகளைப் போலவே இப்போது மாறிக்கொண்டு வருகிற எமது தேகமும், அஸ்திவாரமின்றி இருக்கிறதாக னீணைக்கிறுயல்லவா? ஏன் அவ்வாறு னினைக்கிறுய்? ஒருதூலத்திற்கு அத்தியாவஸ்யமானவை - மூச்சு, உணவு, உறக்கம். இவை மூன்றுமில்லாமல் ஒரு தேகம் இருக்கவே முடியாது. அப்படி ஒரு தேகம் இருக்குமானால், அது அஸ்திவாரமே இல்லாத கட்டிடம் தானே! எப்படி இந்தப் பூமி, சந்திர சூரியாள், னட்சேத்திர மண்டலங்ஙளைல்லாம் அஸ்திவாரமின்றி னிற்கின்றனவோ, அதே போலத்தான் எம் வாடாத தவத்தினால் மாற்றிக் கொண்டு வந்ந இந்ந திருமேனியும் னிற்கிறது.

இந்ந எம் தேகம் எசன்க வடிவம். மற்றைய அண்டங்ஙளையல்லாம் தாங்னி னிற்பது இந்தப் பிரம்மமே. திரிகாலம் கண்ட வசந்ந ரிஷிபுசண்டர் பிரான், இறுதிக் காலத்தில் பிரம்மமே வந்நு தம் மக்களுக்கு உபதேசம் செய்வார்கள் என்று தீர்க்கதாரிசனம் கூறியிருக்கிறார்களே! இந்தப் பரமரகசியவிளைவைத்தான் னம் இப்போது வெளியாக்கினேம். இது ஏட்டினிலோ, கிரந்தத்திலோ எழுத முடியாது. வேதத்திலே இது எப்போதும் எழுதப்பட்டதே இல்லை. வேதமே னடந்நு வந்நு இதை விளக்கி னின்றதில்தான் உனக்கு இப்போது விளங்கிற்று. ஆகவே உன் அறிவைத் திருப்பிப் பார். இதை இன்று அதில் எழுதியாய்விட்டது என்பது தெரியும்.

இந்த வல்லமைதான் இத்தனை ஜாதிகளையும் ஒன்றுக்கிற்று. எல்லோருடைய னினைவையும், இச்சையையும், தன் வல்லமையால் ஒரு முகமாக்கி, இச்சபையையும், சுத்திய தேவ பிரம்ம குலத்தினர் குடியுள்ள இந்த ஊரையும் உண்டாக்கியுள்ளது. என்னில் கோடி சராசரங்ஙளையும், படைத்துக் காத்தருளிய அதே பிரம்மம், இன்று இறுதிப் பிரளையத்தை னடத்தச் சிறுத்து இந்த ரூபத்தில் வந்நிருக்கிறதென்று தெரிகிறதல்லவா? அந்த சம்ஹாரம் எப்படி னடக்கப் போகிறதென்று உனக்குத் தெரியாது.

எவ்வாறு உண்டாயிற்றே, அதேபோலச் சுருங்னி ஒடுங்கும். சூரியனின் உஷ்ணத்தினுடைய குருரத்தால், சிருஷ்டியனைத்தும் பஸ்மீகரமாகி, மன், கல் முதலிய அனைத்தும் பொடி சாம்பலாக்கப்படும். அதன் பின், ஜலம் பிரளையமாக வருஷித்து, அதைக் கரைத்துவிடும். அப்போது ஊழிக்காற்று வீசும். அதில் அனைத்தும் ஆவியாக்கப்பட்டு, இறுதியில் கூடஸ்தபிரம்மமாகிய இருட்கோளம், தன் வசமாகவே எல்லாவற்றையும் ஆக்கிக்கொள்ளும்.

2

18.02.41

ஜீவாத்மாவின் போக்குவரத்து தான் தொனி. தொனிதான் ஜீவாத்மாவின் தலை. ஆண்டவர்கள் வாக்கே முதலாயிருக்கும். மற்ற யாவும் உனக்கு யாதொரு பிரயோசனத்தையும் தராது. தீர்க்கமான படிப்பை, வித்துவான்களும் அறிய முடியாத படிப்பை, சில தினத்தில் கற்பிக்கும் சாலை இது. உயர்ந்ந படிப்பு, எளிதாய் சுருங்னிய காலத்தில் செலவில்லாமல் எல்லா ஞால்களுக்கும் வியாக்கியானம் சொல்லும் படிப்பே ஆசான் வாக்கு.

07.03.41

உலக மக்களைக் குறைவுபடப் பேசுவது ஞான வளர்ச்சியின்றி பாவக் கொடியைப் படரச் செய்கின்ற செயலாகும். னம் மெய்வழிச் சபை வளர்ச்சிக்குத் தின்றுதல் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் - உலக மக்களைக் குறைவுபடப் பேசும் செயலே என்பது தின்னம். ஆகாததெல்லாம் ஆக வைப்பது எது? வளர்ச்சியில் ஊக்கம் பூரணமாய் செலுத்துதல் தான்.

4

03.07.41

மரண அவஸ்தை ஒரு நெடு நேரமல்ல. ஓர் யுகாந்ந னீளமிருக்கும். இப்போது முதல் கொண்டு சாவை னினைத்துக் கொண்டேயிருந்நால் கட்டாயம் ஞான பூமியை அடைவாய்.

அனியாய மரணத்தைத் தடுக்கும் வைத்தியர்தான் ஜீவபண்டிதர். அவருடைய மருந்நு (கவனக்குளிகை, அமிர்தம்) தான் மேம்பட்டது என்று இன்னும் னம்பிக்கை உனக்கு வரவில்லை. ஆகையால்தான் உனக்குத் தோய மாட்டேன் என்கிறது. தடுக்க முடியாததும் ஜெயிக்க முடியாததுமான கோரத்தை, அந்ந எல்லையில் னீ பயப்படாதே என்று சிகிச்சை செய்பவன் ஆபத்பாந்நவன். வீடு, வாசல், மக்கள், மண், புலன்கள் - எல்லாம் அங்கு பயனற்றவை: குளத்தில் னீர் னிறைந்திருக்கும்போது பறவைகள் முதலியன அங்கிருக்கின்றன. ஆம்பல் முதலியன செழிக்கின்றன. னீர் வற்றிப் போனதும் பறவைகள் பறந்நு ஓடிவிடுகின்றன. ஆனால் ஆம்பல் முதலியவைகளோ காய்ந்நு போய் அவ்விடத்திலேயே இருக்கின்றன என்பதை யோசித்துப் பார்.

பல்லும் கரும்பும் இருக்கும் போது தின்னுமல் எப்போது தின்னுவது?

5

28.10.42

வித்திலே சொத்தை விளைந்நு, மரமாவது எங்ஙாவது கண்டதுண்டா? னமது மெய்வழி வேத ஞால்கள் படிக்காவிட்டால் என்னங்ஙனும் தோன்றுது. உள்ளம் பூரிக்காது. மனங்கசியாது. வித்து முளைக்காது. ஞால்களை எவ்வளவு படிக்கிறுயோ அவ்வளவு உனக்கு னன்மையே.

6

30.03.43

ஒரு எழுத்து உண்டாவதற்கு முன் முதலில் பொருள் வேண்டும். இரண்டாவது ஓலி. முன்றாவது வரி வடிவம். அ - இதன் உச்சரிப்பு: அ-ஆ-ன். இதில் மூன்று ஒடுக்கம் இருக்கிறது. அது குறிக்கும் விஸ்தரிப்பைக் கடல் என்று சொல்லலாம் என்றால், கடலின் கரையைக் காணலாமே, ஆனால் ஓலியின் கரையைக் காணமுடியாது. அ - என்று குறுக்கி உச்சரிப்பதானது, மூன்று கால் உரியில் இரண்டு அறுந்து போனது போல்.

7

04.04.03

“அ-ஆ-ன்” என்ற சொல்ல வேண்டுவதை அனேக காலமாகச் சொல்லாது, “அ” என்று சொல்லி வந்துவிட்டதால், அந்ந அக்ஷரத்தின் பிரயோஜனம் இவனுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. இதில் தமிழ் வேத சாம்ராஜ்யம் உள்ளது.

இதில் மூன்று இலக்குகள் இருக்கின்றன. அம்மூன்றும் என்னென்னவென்று இந்ந உலகம் முழுதும் சேர்ந்து சொல்லட்டும் பார்ப்போம்.

உன் பொய்ப் படிப்பை மறந்து விடு. பிறகு ன் என்னிடம் கற்றுக்கொள். ஒரு வருஷம் மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் படித்தால் இதை உனக்குக் கற்றுக் கொடுப்போம்.

8

31.10.46

சாதாரணமாய் ஒருவன் அடங்கியிரு மனி னேரம் வரை ஜீவன் தேகத்திலேயே அடங்கியிருக்கிறது. காது கேட்கும், மனம் னினைக்கும், மூக்கு னுகரும். ஆனால் செயல் செய்ய இயலாது. சீக்கிரம் அசைவின்றி சுத்தமாக ஆடைமாற்றி னறுமணம் பூசி ஆடாது அசையாது சமாதித் தலத்துக்கு எடுத்து செல்லவேண்டும். சிவக்குரு குமரர்கள் அடங்கினால் சிவப்பிரகாசமாகிய சயம்பிரகாச எக்களிப்பிலேயே மகிழ்ந்திருப்பார்கள். அப்போது இரைச்சல் சுத்தம் ஓசை ஏற்பட்டால் அப்பிரகாசத்தில் னிழலடிக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு மனவெறுப்பு ஏற்படும். ஆகையினால் தான் அவ்விடத்தில் குருபிரபந்தங்களின் இனிய சங்கத்தில் ஓதுவது அவசியம். அவ்வாத்மாவும் னிறைவாகிய எக்களிப்பிலிருக்கும்.

வீணார்களாகிய பாபியர்கள் திருநீலம் உயிர் அங்ஙங்ஙள் கருவி கரணங்ஙளிலிருந்து உயிரைப் பிய்த்துப் பிய்த்து எடுக்கும். மன்,

மனை, மனைவி, மக்கள், செல்வம் முதலியவற்றைப் பிரியும் வேதனையும், எங்கு செல்வோமோ என்ற வேதனையும், கொதித்துக் கொதித்து, கொந்நளித்து இருள் மயமாயிருக்கும்.

9

04.11.46

இப்போது னடைபெறவிருக்கும் பிரளயம் முடிந்நும் பூமியானது செழிப்புற்று விளையும்.

ஆதி காலத்தில் காலையில் விதைத்தால் மாலையில் பலன் கொடுத்தது. பிறகு இரண்டு ணள், வாரம், மாதம் என பூமி சத்து குறையக்குறைய பலனும் குறைந்நு விட்டது.

உலகத்திலுள்ள சுகல சத்துக்களையும் திரட்டி, அறுபத்தி னலு வகை பாஷான் சரக்குகளாகயிருக்கிறது. அறுபத்தி னன்னும் ஒன்பது வகை உலோகத்துக்குள்ளாகிறது. அந்ந உலோகங்ஙளும் அறுசுவையில் அடங்குகின்றன. அவை ஜந்நு வர்ணங்ஙளில் அடங்கியுள்ளது.

அதுவும் கடந்நு, இரண்டு ரச உருண்டைகள் இவனுக்குக் கொடுத்துள்ளார்கள். காடாக்கினியைக் காட்டிலும் ஜடாக்கினி மகா வல்லபம் பொருந்நியது.

தெய்வ னிந்நனைகளையெல்லாம், அஞ்சிகளையெல்லாம், பிரளய காலத்தில் குப்பல் குப்பல்களுட அழித்து பூமிக்கு இறைவன் உணவு கொடுக்கின்றார். படைத்தவனை மறந்ந னன்றி மறந்ந துரோகத்தைச் சுமக்கப் பூமிக்குப் பாரமாயிருக்கிறது. உலகத் தீர்ப்பு முடிவு செய்யுங்ஙாலத்தில், அஞ்சியை அழித்துப் பூமிபாரத்தை னீக்க இறைவன் அவதாரம் செய்கின்றார். அவர் இச்சைப்படி கிரியை னடக்கின்றது. அவர் மனிதரைப்போலவே உண்டு, உடுத்தி, உறங்கி இருப்பதாகக் காணப்படுவதால், அகம்பாவிகள் அறியாது அழிகின்றார்கள். னன்றியுடையோர் அறிந்நு அன்பு செலுத்தி பெருவாழ்வு வாழ்கின்றார்கள்.

10

23.11.46

உணவு சாப்பிடுவதற்கே உப்பு, உறப்பு, புளிப்பு, தித்திப்பு முதலியவை முறைப்படி, அளவுப்படி சேர்ந்திருந்நால்தான் உறவாகப் போய் உட்காருது. அதுவும், அவ்வளவும் சிறிது னேரத்தில் மலமாய்ப் போகிறது. இதற்கே இவ்வளவு பொருத்தம் வேண்டியிருக்கிறது.

மெய்ஞானம் தரும் பெரியோர்கள் தந்ந இந்ந அழியா னிதியை எவ்வளவு முறையுடனும் தொடர்புடனும் னினைத்து, உணர்ந்நு, அனுபவித்து, சூவத்து ன் பேச வேண்டும்!

11

தவம் செய்தல்:

தவம் செய்யச் சுக்கில சுத்தம் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ணடி னரம்பெல்லாம் சுத்தமாகும். ஆறு மாதம் சுக்கிலம் வெளியாகாமல் இருந்நால்தான் ணடி னரம்பெல்லாம் சுத்தமாகும். ஒரு ணள் சுக்கிலம் வெளியானால் மறுபடியும் சுத்தம் செய்ய மேலும் ஆறு மாதங்கள் ஆகும்.

12

நரப்பிறப்பு, தேவப்பிறப்பு - வித்தியாசம்:

மறுபிறப்பின் உன்னத்தையும், நரப்பிறப்பின் தாழ்மையையும் விபரமாக விளக்கி, அவற்றினுள் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு தெளிவாக எடுத்துக்கூறினார்கள்:

நரப்பிறப்பு

1. தாய்தந்தையர் இருவர்
2. தனித்த பிறப்பு
3. பூவுலகப் பிறப்பு
4. கருவிக் குலங்கள் சாவுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.
5. கருவிக் குலங்களின் வல்லபம் குறைகிறது.
6. வேதம் விளங்குவில்லை.
7. ஆசான் தெரியவில்லை
8. வாக்கு வல்லபம் இல்லை
9. சினைன்ற யோனியின் வழியாக பலஜீவ ராசிகள் போலவே னரனும் உண்டாகிறான்

தேவப்பிறப்பு

1. தந்தையும் தாயும் ஒருவர்
2. கூடப்பிறக்கிறார்கள்.
3. வானுலகப் பிறப்பு
4. கருவிக் குலங்கள் வாழ்வுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.
5. கருவிக் குலங்களின் வல்லபம் ஏறுகிறது.
6. வேதம் விளங்குகிறது.
7. தேவனைத் தெரிகிறது.
8. வாக்கு வல்லபம் உண்டாகிறது.
9. தனித்த ஆவிடை என்னும் யோனிப் பிறப்பு

13

அங்கும்:

இரண்டு பிறவியருக்குள் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டு ஒரு பிறவியர் மற்றவரிடம் மன்னிப்பு கேட்ட பொழுது, ஆண்டவர்கள் தீர்ப்பு: குற்றம் இழைத்தாலும் குரு பெருமானைக் கொண்டு னிவர்த்தி பண்ணலாம். எம்முடைய அங்கும் என்று

எடுத்துக்கொண்ட பின் அங்ஙங்களுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று அசிங்ஙப்படுத்தினால், கடைசியில் எடுத்தெறியப்பட்டே தீரும். எம்முடைய அங்ஙம் என்ற அச்சும், பயம், எப்பொழும் உன் னினைவில் இருக்க வேண்டும். எம் அங்ஙத்தையே பழித்தால் உனக்கு கேழமமா வரும்? சசனுக்கு குற்றம் இழைத்தாலும் குருபெருமானைக்கொண்டு னிவர்த்தி பண்ணலாம். குரு பெருமானுக்கே குற்றம் இழைத்தால் தீர்ப்புத்தான் வரும். தீங்கு குருவின் னினைவில் போய் ஒட்டும். அதுவே தீங்ஙாய் வந்து முடியும்.

14

யுத்தம் ஏன் வருகிறது?

பிரளயம்தான் ஏற்படப் போகிறதே! பிறகு ஏன் அதற்குள் யுத்தம் வருகிறது? வந்ந வந்ந பாரவான்வருக்கு எல்லாம் எந்ந எந்ந சாதியினர் கொடுமைகளைச் செய்தார்களோ அவர்களை இரத்தப் பழி வாங்ஙுவதற்குத்தான் யுத்தம் வருகிறது.

15

மூலமந்திரம்:

மூலமந்திரத்தைப் பிரகாசப் பொருளாகக் கண்டவர் தேவர். மூலமந்திரத்தை வாயால் மட்டும் சொல்லிக்கொண்டும் அதைத்தேடிக் கொண்டும் இருப்பவர் மனு. மூல மந்திரத்தை வாயால் சொல்வதை அல்லத்தட்டுபவர் னரர்.

16

தலைப்பாகை:

எம்முடைய பிறவியர்கள் தலைப்பாகையைச் சிரசில் அணிவது எவ்வளவு சிறப்பாகவும், அலங்ஙாரமாகவும் இருக்கிறதென்று சபையில் பேசப் பெற்றபோது,

ஆண்டவர்கள்: பழைய காலத்தில் ஜட்ஜ், வக்கீல், ஆசரியர் போன்றவர்கள் வெள்ளைத் தலைப்பாகையை அணிந்து இருந்தது கம்பீரமாக இருந்தது. தற்பொழுது ஜட்ஜ், வக்கீல், மாஜிஸ்ட்ரேட் இவர்களெல்லாம் தலைப்பாகை அணிவதை னிறுத்தி விட்டார்கள். ஏன் தெரியுமா? தலைப்பாகை இருந்நால் கீழ்த்தரமான ஈனச்செயல் செய்ய அவமானமாக இருக்கும். ஆகையால் ஒருவனைப் பார்த்து ஒருவன் கீழான செயலுக்குத் தலைப்பட்டதால், தலைப்பாகை அணியும் பழக்கம் காலப் போக்கில் எடுப்பட்டுவிட்டது.

முக்கில் புழு:

ஒருவன் இறந்நவுடன் முதலில் புழு உண்டாவது முக்கில்தான். முக்கு மனிதனுக்கு வாசனை ஸ்தலம். அதில் புழு உண்டாக வேண்டுமென்றால் அவன் எப்பேர்ப்பட்ட சண்டாளங்கை இருக்க வேண்டும்.

மெய்வழி கயிலை அனந்தர்: பூர்வாஸ்ரமத்தில் திருச்சியில் பிரபல வக்கீலாக இருந்த சோமசுந்நரம் பிள்ளை என்பவர் இவரே. முதன்முதலாக ஆண்டவர்களைச் சந்திக்க மதுரை பழஞ்ஞாலைக்கு வந்திருந்நார். பொன்னரங்கு தேவாலயத்திற்கு முன்பாக கொட்டப்பட்டிருந்ந மணல் மேல் ஆண்டவர்கள் அமர்ந்திருந்நார்கள்.

ஆண்டவர்கள்: எமக்கு ஒரு சந்நேகம். அதை உங்களுக்கும் சொல்லுகிறேன். சந்நேகத்தைத் தீர்த்து வையுங்கள். தெய்வம் என்று மூம் வைத்திருக்கிறோமே அதை யார் செய்தது?

மெ.க.அ.: மூம் தான் செய்தோம்.

ஆண்டவர்கள்: அந்நத் தெய்வத்திற்கு வேண்டியதெல்லாம் யார் செய்தது?

மெ.க.அ.: மூம் தான்.

ஆண்டவர்கள்: மூம் உண்டாக்கிய தெய்வம் எமக்கு ஏதாவது செய்யுமா?

மெ.க.அ.: பதில் இல்லை.

ஆண்டவர்கள்: அல்லது னம்மை உண்டாக்கிய தெய்வம் ஒன்று இருக்குமே அது னமக்கு ஏதாவது செய்யுமா?

மெ.க.அ.: பதில் இல்லை

ஆண்டவர்கள்: னம்மை உண்டாக்கியது ஒன்று இருக்குமே, அந்ந தெய்வத்தை வணங்குவது எப்போது?

இதைக் கேட்டதும் மெய்வழி கயிலை அனந்தர் எழுந்து சபையில்

அங்குத்தினராக சேர்த்துக்கொள்ள விண்ணப்பித்தார்.

ஆண்டவர்கள்: எம்முடைய சந்நேகத்தைத் தீர்க்கவில்லையே. அதற்குள் அவசரப்படுகிறீர்களே.

மெ.க.ஆ.: அதைத்தானே தேடிக்கொண்டிருந்நேன்.

இதைக் கேட்ட ஆண்டவர்கள் மனமிரங்னி அவரைச் சபையில் சேர்த்துக் கொண்டதுமல்லாமல், சபையின் சாவிக்கொத்தை அவரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலில் “ஈயே இந்ந சபையை வளர்த்துக்கொள்” என்று கூறிச் சபைக்கரசர் பொறுப்பையும் கொடுத்தார்கள்.

19

பிரளையம் எப்போது?

சபையில் மன் பாண்டத் தொழில் செய்யும் ஒருவர் இருந்நார். ஆண்டவர்கள், 'பிரளையம் வரும்' என்று உத்திரவு பண்ணுவதை இவர் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறார். பிரளையம் கீக்கிரம் வரும் என்று, அதற்காக வீட்டில் கேரித்து வைத்திருந்ந அரிசி, பருப்பு எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது. ஒரு ஞான் அந்நப் பிறவியர் ஆண்டவர்களிடம், பிரளையம் எப்போதுதான் வரும் என்று விண்ணப்பித்தார். ஆண்டவர்கள் அவரிடம் குறிப்பிட்ட கலவைப்படி ஒரு மன் பானை செய்யும்படிச் சொன்னார்கள். அதற்கு என்னென்ன பொருள்கள் சேர்க்க வேண்டும், இன்ன பத்தில் மன் பானையைச் சுட வேண்டும் என்ற விபரமெல்லாம் கூறினார்கள். அதன்படியே அந்நப் பிறவியர் மன் பானை செய்வதற்கான பொருள்கள் கேரிக்கவும், அந்ந மன் பானையைக் குறிப்பிட்ட பத்தில் சுடவும் ஒரு மாத காலம் ஆயிற்று. பானையைச் செய்து முடித்த பிறகு ஆண்டவர்களிடம் கொண்டு வந்நு சமர்ப்பித்தார். அதைக் கீழே போட்டு உடைக்கும்படி ஆண்டவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள். ஒரு மாத காலம் பாடுபட்டு உருவாக்கியதை உடைப்பதற்கு மனம் இல்லாமல் வந்நவர் தயங்னினார். மறு முறையும் அந்தப் பானையை உடைக்கச் சொன்னார்கள். இரண்டாவது முறையும் சொல்லவே, குயவர் அதன்படியே பானையை உடைத்துவிட்டு ஆண்டவர்களிடம் தெரிவித்த போது,

ஆண்டவர்கள்: ஒரு மாதம் கஷ்டப்பட்டு ஈ செய்ததை உடைப்பதற்கு உனக்கு இவ்வளவு மனக் கஷ்டமாக இருக்கிறதெனில், இந்ந உலக சிருஷ்டியை உண்டாக்க என்ன பாடுபட்டிருப்போம். அவ்வளவையும் அழிக்க, படைத்தவனுக்கு மட்டும் மனம் வருமா? அதற்குரிய னேரம் வரும்பொழுதான் அந்நச் செயல் னடக்கும்.

என்ற மோதிரம்:

ஒரு மூன்றாவர்கள் தங்களுடைய விரலில் அனீந்திருந்த காலர் மோதிரத்தைக் கூற்றுவிட இருக்குத்தின் கொஞ்சுக்கொண்டு, கோடு கெந்த மணலை கொஞ்சும் கொஞ்சுமாக மோதிரத்தின் மேல் அவ்விப் போட்டார்கள். சுகபதையைப் பார்த்து “இப்போது மோதிரம் தெரிவிற்று?” என்று கேட்க, சுபையோர்கள் “இவ்வீ” என்று கூற, ஆன்ப வர்கள் “இன்று இந்த மூல் எல்லை (சாலையம்பதி) உகைத்தில் இப்படித்தானே மக்குந்து இருக்கிறது. ஒரு மேற்கும் வரப்போகிறது” என்று கொங்கித் தங்களுடைய திருக்குறுத்தில் உள்ள மணலை வழிகுறைகள். மணல் என்னாக போய்விட்டது. மோதிரம் மட்டும் இருந்து. இது போல வர இருக்கும் பிரசை அமளியில் இந்த எல்லை மட்டும் (சாலையம்பதி) தனித்து விற்கும். மற்றது எல்லாம் போய்விடும்.

திருவிழி: (29.10.70)

அன்று தீபாவளித் திருஞல். உகைத்துவர்கள் அதிகாலையில் எழுந்தங்கு கங்கையில் சூளித்து புத்தானை அனீந்து பக்காரங்கள் அருந்தி மதிழ்ச்சியிட என் இருக்கிறார்கள் என்ற விபரங்களை பிறவியர்கள் கணியில் போன்றதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஆண்டவர்கள் “கங்கா ஸ்ரூபம் ஆக்கா” என்று கேட்கிறார்கள். உகைத்தோற்கள் கங்கையில் சூளியியதைப் புண்ணியியக் கூன்று கருதுகிறார்கள். கங்கா வழியில் மினங்கும் கொல்லி கூடச் செய்து பின்தாத கங்கையில் போடு விடுவார்கள். மற்ற இத்தில் உள்ள தக்காங்கிர் போகுத்தானே கங்கை வழியிலும் இருக்கிறது. இதையா பெரியோர்கள் கங்கா ஸ்ரூபம் என்று கொங்கி இருப்பார்களோ கங்கையில் ஸ்ரூபம் கொங்கி இருப்பதையு கூறுகியம். அந்த கங்கை ஏது? கும் திவைம் குவித்துக் கொண்டு, ஏற்கொலை குவித்து. இனி மேற்கும் குவித்துக் கொண்டிருக்கிறேமே அதுவா? எந்த கங்கையில் சூளித்தால் பாவம் போகும்? திருத்தமாகவூ தேவீங்கு வாசகம்.

“ஆடுஆடு காய கொங்கை

அரும்புமல் வீங்கி குடே”

(அதிமாண்பியங் - பக்கம் 223)

“கங்ஙையது எங்ஙேயென்று கேட்பா யாகில்
 கேசியா மடையாளம் கவன மாய்க்கேள்”
 “அங்ஙேயடா கெங்ஙைதனில் ஸ்ரைனம் செய்ய
 அகலாது அழியாது காயம் காயம்”

(மெய்வழி னால் - பாடல் 27, 28)

ஓருவர் கீழ்க்கண்ட திருக்குறளைச் சபையில் சொன்னார்.

“பிறவிப் பெருங்ஙுடல் னீந்துவர் னீந்நார்
 இறைவனடி சேராதார்”

ஆண்டவர்கள் கீழ்க்கண்ட பாடலை மகுடமாக அருளிச் செய்தார்கள்:

“பிறவிப் பெருங்ஙுடலில் னீந்ந மெய்வழியில் பிறந்திடுவீர்”

22

சங்கப் பலகை:

எல்லா மதங்களையும் ஏற்றும், ஏற்றுவிக்கும் சங்கப் பலகை னம் சாலையம்பதியில் உள்ளது.

23

ஸ்ரீ வித்து ணயகம்:

ஆண்டவர்கள் பழஞ்சூலையில் இருந்த பொழுது அதை விமான நிலையத்துக்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டி அது சம்பந்தமாக னிறைய ஞேட்டஸ்கள் ஆண்டவர்களுக்கு வந்நன. மேலும், னில எடுப்பு சம்பந்தமாக கோர்ட்டிலிருந்தும் ஞேட்டஸ்கள் வந்நன. அப்பொழுது ஆண்டவர்கள் “எமக்கு ஞேட்டஸாக வந்ந வண்ணம் இருக்கிறது. சபையின் பிரசிடெண்ட் வேலை இனி வேண்டாம். னீங்களே வச்சுக்கோங்கு” என்று கூறிவிட்டார்கள். ஆண்டவர்கள் பிரசிடெண்டாக இருந்நவரை அந்நப் பதவிக்கு சபானுயகம் என்ற பெயர் இருந்தது. அதன் பின்பு மெய்வழி கயிலை அனந்தரை பிரசிடெண்டாக னியமித்தார்கள். சபைக்கரசர் என்ற னுமத்தைத் தமிழில் கொடுத்தார்கள். காரியதரிசிகளுக்கு ஜெயத்திருப்பணி மந்நிரி என்ற பெயரையும் கொடுத்தார்கள். மெய்வழிச் சபையின் ஸ்தாபகராக ஆண்டவர்கள் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று பிறவியர்கள் விரும்பியதால் தங்களுக்கு மெய்வழிச்சபையின் ஸ்ரீ வித்து ணயகம் என்ற னுமத்தைச் சூட்டிக் கொண்டார்கள்.

சபையில் வள்ளலார் ராமலிங்க ஸ்வாமிகள் பற்றிய பேச்சு எழுந்தது.

வள்ளலார் தங்ஙள் ஞான சபையில் ஒருவரையும் சேர்க்க முடியாதது ஏன்?

ஆண்டவர்கள்: வள்ளலார் எம்மை விட கற்றவராச்சே, பாண்டித்தியம் பெற்றவர் ஆச்சே. ஏராளமான பாடல்கள் பாடியுள்ளாரே. இவ்வளவு பாடல்களைப் பாடி இருந்நால் இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாகப் பேசி இருப்பார்கள்? அப்படி இருந்நும் ஒரு பிள்ளைகூடச் சேர்க்க முடியவில்லையே, ஏன்?

எம் காலம் வரை உடல், பொருள், ஆவி தத்தம் செய்துதான் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற வேண்டி இருந்தது. கலி காலத்தில் உடல் பொருள் ஆவியைத் தத்தம் செய்ய எவரும் முன்வரமாட்டார்கள். அதனேவ்தான் அவரால் ஒருவரையும் சேர்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஞம் அச்சட்டத்தை மாற்றி, பெண்டு பிள்ளைகளுடன் மெய்ஞ்ஞானம் பெறுவதை எளிதாக்கியதால்தான் எம்மால் இவ்வளவு பிள்ளைகளைச் சேர்க்க முடிந்நது.

துலுக்க ஞச்சியார்:

ஸ்ரீ முஷ்ணம் வராஹ மூர்த்தி கோவில் எத்தனை யுகங்கண்ட காலத்திற்கு முன் ஸிர்மாணிக்கப் பெற்றது. அப்போது இருந்நே துலுக்க ஞச்சியார் வீட்டிற்கு மூலவர் போவதாகத் திருவிழா நடக்கிறதே. அதே போல் மற்ற புராதன வைஷ்ணவ ஆலயங்களான திருப்பதியிலும், ஸ்ரீரங்கங்திலும், மதுரை அழகர் கோயிலிலும் இன்றும் னடைமுறையில் இருக்கிறதே. அந்நக் காலத்தில் இல்லாம் மதம் ஏது? ஆகையால் இது எதைக் குறிக்கிறது? வருங்கால தீர்க்கதரிசனமல்லவா! முரஹரி கல்கிக்கு சோபனம் சோபனம் என்று லலிதாம்பாள் சோபனத்தில் பாடி இருப்பதும் யாரைக் குறிக்கிறது? குதிரை ஏறி வருபவர் கல்கி, ராவுத்தனே என்று பாடியிருப்பது யாரை? இப்போது ஞம் இதோ எங்கு எழுந்நு செல்கிறோம்? திருமாளிகையில் இருக்கும் துலுக்க ஞச்சியார் இல்லத்திற்குத்தானே.

மூலமந்திரம்:

மூலமந்திரம் இதற்கு முன் இரகசியமாக வைக்கப்

பெற்றிருந்து. காஷாய் தீக்ஞ பெறுபவர்களுக்கு மட்டும் மந்திரம் காரியதரிசியால் சொல்லிக் கொடுக்கப் பெறும். வணக்கத்தில் கூட மூலமந்திரத்தை தனக்கு மட்டும் கேட்கும்படி பிறவியர்கள் முன்முனுப்பார்கள். 28.11.70 முதல் மூல மந்திரத்தை பகிரங்குமாகச் சொல்ல உத்திரவு ஆயிற்று.

27

மனம் வெறுத்தல்:

சபையில் “மெய்ம்மண ஞானம்” என்ற தலைப்பில் உள்ள பாடல் பாடப்பெற்றது. கடைசிப் பாடலான “அறுக்கு மட்டுமாய்கைதனை” என்று துவங்கும் பாடல் பாடப்பெற்றது.

“வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து னின்றுயானால்

வேதாநந் திசைஞை வெளியும் தோனும்”

என்பதை விளக்க ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்:-

“வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து” என்று கூறப்பெற்றிருக்கிறதே, எதை வெறுக்காமல்? என்று கேள்வியாகக் கேட்டு, பதிலையும் ஆண்டவர்களே கூறினார்கள். “ஆசானை வெறுக்காமல், தன் மனத்தை வெறுத்து” என்று அருளினார்கள்.

28

மாங்கல்ய கிரகண விரிப்பு:

ஆண்டுப் பூர்த்தியின் முடிவில் “மாங்கல்ய கிரகண விரிப்பு” என்று சொல்லப் பெற்ற போது, ஆண்டவர்கள்:- கிரகணத்தின் போது சந்திரன் பூமியின் னிழலால் மறைக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிறிது ணேரத்தில் கிரகணம் விலகியதும் முன்போல் பிரகாசிக்கிறது. அதுபோலவே கணவன் ஜீவப்பிரயாணமான பெண்வள் தங்களுடைய கணவர்களுடன் னித்திய தேகத்தில் மறுபடியும் ஒன்று சேர்க்கப் பெறுவார்கள்.

29

கானகம்:

“கானகம் வந்து எதற்காக?” என்று ஆண்டவர்கள் கேட்டு, அவர்களே பதிலையும் கூறினார்கள். இந்ந எல்லை ஒன்றுதான் பிரளைத்திற்குத் தப்பும்.

இளைம:

இந்நக் காலத்தில் உள்ளவர்கள் ஒழுக்கம் கெட்டுப் போகிறார்கள் என்று பேச்சு சபையில் எழுந்ந பொழுது ஆண்டவர்கள்: 5 முதல் 21 வயது வரை வாழ்க்கையில் பசுமையான னேரம். அந்த னேரத்தில் தீங்ஙில் மனம் னிலைக்குமானால் அதைப் பிறகு மாற்ற முடியாது. ஆகையால்தான் இந்நப் பருவத்தில் ஒழுக்கம் வளரப் பெரியோர்கள் கோயில், சூளம், வேத பாராயணம் இவைகளெல்லாம் எடுத்து வைத்தார்கள்.

குருஞதா:

“குருஞதா” என்ற சொல் பஞ்ஞாட்சரப் பொருளைக் குறிக்கும். ஒருவன் “குருஞதா, குருஞதா” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்நானே ஆகில், அவனை அறியாமலேயே தவத்தில் ஏறுவான்.

தீர்க்க தரிசனங்கள்:

பெரியோர்கள் ஏன் தீர்க்க தரிசனங்கள் எழுதினார்கள்? ஏதோ ஒரு பிரயோஜனத்தைக் கருதித்தானே எழுதியிருக்க வேண்டும். அந்நப் பிரயோஜனம் என்ன?

முன்வந்ந பெரியோர்கள் ஜீவன் முக்திதான் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேக முக்தி அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே தீர்க்க தரிசனங்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். பெரியோர்கள் அப்படி தேக முக்தி அடைவதற்கு என்ன செய்தார்கள்? ஐங்களுக்காக புனஸ்காரம், அனுஷ்டானங்கள், கோயில்கள் என்று எடுத்து வைத்தார்கள். அந்நப் பழக்கத்தினால்தான் மெய்யில் இன்று உங்ஙளை எம்மால் ஏற்ற முடிந்நது.

தாவீது சங்கீதம்:

“கர்த்தரின் ஆசனத்தில் பரிசுத்த சிகரம் இருக்கும்” என்று ஒரு தீர்க்க தரிசனத்தை தாவீது ஞயகமவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அந்நப் பரிசுத்த சிகரம் தான் “எமனனுகா சுத்திய பரிசுத்தவானங்களின் சபையில் எமன் கை வசப்பட்டு பின் ஏற்றத் தீட்டுக்கு உரிய னரர் னிலை னிற்பதில்லை” என்ற திருவாசகம் இன்றும் ஆண்டவர்களின் ஆசனத்தின் மேல் இருப்பதைக் காணலாம்.

ஆறிரு சமயம்:

“ஆறிரு சமயத்திற்கும் அறிவுரை தெய்வமாகி” என்ற பாடல், பாடப்பெற்றது.

ஆண்டவர்கள்: ஆறிரு சமயம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? உலகத்தில் ஆறு சமயம்தானே. ஆறிரு என்றால் பணிரெண்டாயிற்றே! எப்படிப் பொருந்நும்? என்று கேள்வியாகக் கேட்டார்கள். ஒருவரும் பதில் சொல்லவில்லை.

ஆண்டவர்கள்: ஒருவன் பிறந்நவுடன் ஒரு சமயத்தில் இருக்கிறுன், பின் மெய்யான குரு பெருமானைச் சந்நித்து ஞானப்பிறப்பு பிறப்பிக்கப் பெற்று உண்மையான சமயத்தில் ஆகிவிடுகிறுன். ஆகையால் ஒருவன் தன் வாழ்னாளில் இரண்டு சமயங்ஙளில் இருக்கிறுன்.

இறைவன் மனுக்களுக்கு வயது தந்தின் பிரயோஜனமாகியது மெய்ப்பாலறிய என்றிருக்க, னீ உன் அவல வயிற்றை வளர்ப்பதாகிய அழி வாழ்க்கைக்கு, அந்த அரிய வயதினை உத்தியோகம் என்ற பெயரில் அடகு வைக்கிறோயே! அப்படியானால் னீண்ட கால, என்றும் இருக்கக் கூடிய, அழிவில்லாத னித்திய வாழ்க்கையை, எதைக்கொண்டு பெறப் போகிறோய் என்று யோசித்துப் பார்.

யுகங்நோடி கால வரவுக்கு னன்றி என்ன? இந்தப் பூமியில் ரத்துதிகள் விளைவதற்கு ஆயிரமாயிர வருடங்ஙள் ஆகும். ஆனால் பேயாகப் போக இருக்கிற உன் ஜீவனை, அழியாத, சிரஞ்ஞீவி சிரோரத்தின னித்திய வித்தாக ஆக்க, எவ்வளவு காலம் வேணும் என்று தெரியுமா? ஒவு கோடி கற்ப காலம் வேண்டும். அவ்வளவு னெடுங்ஙாலப் பாட்டை, “எட்டானுள் ரா” - என்ற இரவைப் படைத்து, அதில் உன்னைப் புகுத்தாட்டி, அங்நே ஞெடிக்குள் ஆக்கித் தந்ந அரிய செயலுக்கு உன் னன்றி என்ன?

இன்னிலவுலகில் உள்ள கோடிக்கணக்கான னரக வாதிகளில் ஒருவனாக இருந்த னீ, ஒரு னற்றிருமேனியரின் கையகத்தே இணங்கிய மாத்திரத்தில், யுகங்நோடிகாலம் அழியாத, னித்திய, பூரண, யவ்வன, ஸ்வர்க்கலோக வாசியாக மாறுகிறோய் என்றால், இந்ந அதிஜேய வான்பதிச் செல்வந்நாக ஆக்கப் பெற்ற னீ, அவர்களிடம் னன்றிப்

பாட்டுடன் னடக்கவில்லை எனில், செய்னன்றி கொன்றவனுக ஆக ணருமே!

37

ஞம் ஒரு பழம் சாப்பிடுகிறோம். அதன் சுவையை ஒரு சில விழுடிதான் சுவைக்க முடியும். ஞம் ஒரு அழகான காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அந்நக் காட்சி மறையுமட்டும் தான் அது மகிழ்ச்சி தருகிறது. அப்படியே ஏறுமணம் ஞுகர்கிறோம் என்றால், அந்ந னல்ல வாசனை, வீச்சிற னேரம் மட்டுமேதான். பட்டுப்போல் மிருதுவான வழுவழுப்பான ஒன்றைத் தொட்டு ஆனந்நித்தாலும், அதைத் தொட்ட னேரம் மாத்திரமே அந்ந இன்ப உணர்வு. இது போலவே, இனிமையான ஒரு பாட்டு கேட்டு ரசித்தாலும், கேட்கும் பொழுதளவே அந்ந மகிழ்ச்சி.

இங்கு வந்நு மறு பிறப்புப் பெற்று அறிவின் சுவையை அறிந்திருக்கிறோயே - அதை எண்ணி எண்ணி, னினைக்க னினைக்க, உனக்கு மெய்யின் இன்பம், அறிவின்பம் இருக்கிற தென்றுவது முன்னே உனக்குத் தெரியுமா? உன்தலைமேல் ஏற்றப் பெற்றிருக்கும் இந்ந எதார்த்த மெய்வினைவுச் செயலுக்கு ஈடு, இனை உண்டா?

அப்பர் சுவாமிகள், “பேசாத ஞாளெல்லாம் பிறவாத ஞாளே” என்றார்கள். னீயோ, இந்ந அரிய செயலை னினைத்துப் பார்க்கக்கூட னேரமில்லாதவனுக இருக்கிறோய். உன்னை மறு பிறப்பு புனல் ஜென்மத்தில் ஆக்கிய சற்குருபெருமானையும், னீ பெற்ற பிறவானுட் பிறப்பையும் பற்றிப் பேசாத ஞாளெல்லாம் னீ பிறவாத ஞாளே.

38

னவலோக வகைகளுள் தங்குத்தை மட்டும் மண் தொடுவதில்லை. மற்ற எந்ந உலோகமானாலும் அதை மண் திண்டிவிடும். பாவியை மண்ணில் புதைத்தால், மண் அவன் உடலை அரித்துத் திண்றுவிடுகிறது. மெய்ச்செயலுக்கு அவன் ஆகாதுதால்தான் அப்படித் திண்றுவிடுகிறது. இவ்வாறு அழியப் பிறந்நவனே மனிதன்? இல்லை. எமனனுகா தேகத்தைப் பெற வந்நவனே இவன். அப்படி ஆனவனின் தேகம் மாருத தங்குத் தேகமாக ஆக்கப் பெறும் என்பதைக் காட்டவே மண் திண்டாத தங்கும் படைக்கப் பெற்றது.

(ஒரு மருத்துவர் தரிசனைக்கு வந்திருந்த போது)

தெய்வம்: ஒரு அணை கிரயமுள்ள வெள்ளாரிப்பழம் வாங்ஙுவதற்கு சந்நைக்குப் போகிறோம். அங்ஙே எல்ல ஜாதி மாம்பழம் விற்க வந்திருக்கிறது. வெள்ளாரிப்பழத்திற்குப் பதிலாக ஒரு ரூபாய் கொடுத்து அந்ந மாம்பழத்தை வாங்னி வந்தோம். எதற்காக அவ்வளவு அதிகக் கிரயம் கொடுத்து அந்ந மாம்பழத்தை வாங்ஙுகிறோம்?

மருத்துவர்: மாம்பழத்தின் சுவைக்காக.

தெய்வம்: ஆமாம், சரி. ஸ்ங்ஙளோ ஒரு டாக்டர். படிப்பில் உங்ஙளைவிட உயர்ந்வர் இல்லை. உங்ஙள் படிப்பைக் கொண்டு இந்ந மாம்பழத்தில் இன்ன பகுதி ரத்தத்திற்கு போகிறது, இன்ன பாகம் னரம்பிற்கு போகிறது என்றெல்லாம் விளக்கிச் சொல்வீர்கள். சுவையின் மதுரத்துக்கென்று அதிகப் பணம் கொடுத்து மாம்பழம் வாங்ஙுகிறோமே! அந்நச் சுவை எங்ஙே, போய் எதில் சேருகிறது என்று சொல்ல வருமா?

மருத்துவர்: தெரியவில்லை.

தெய்வம்: இதை அறிந்து கொள்ளாத படிப்பு என்ன படிப்பு? இங்ங மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில், அறுக்கை போய் ஒளிக்கின்ற இடம் இன்னது என்று சுட்டித் தொட்டுக் காட்டிப் படிப்பிக்கப் பெறுகிறது.

(மருத்துவர் விடைபெற்றுச் சென்றபின்) தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்: டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் படிப்பைப் பார்த்தாயா? இந்ந எல்லைக்கு வந்து அறுக்கை போய் ஒளிக்கும் இடத்தைக் காட்டிப் படிக்க வைக்கும் பெருமானுக்கு எதைக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கலாம்?

சபையோர்: தன்னுயிரையே சமர்ப்பித்தாலும் ஈடாகாது.

பற்களைத் தாங்கும் ஈறு எவ்வளவு மென்மையாக இருக்கிறது? பல்லில்லாதவர்கள் கடின பதார்த்தத்தைக் கடித்தால் ஈறு தாங்ஙாது. மீறிக் கடித்தால் ரத்தம் வரும். அப்படி மெல்லிய, தாங்ங முடியாத தளத்தின் மேல்தானே பல்வரிசை பதிக்கப் பெற்றிருக்கிறது? அப்படியிருந்தும் அந்நப் பல்லின் மேல் கடினப் பொருளை வைத்துக் கடித்தாலும் தாங்ஙுகிறதே! எங்ஙிருந்து, எப்படி அவ்வளவு பலம் அந்ந ஈறுக்கு வருகிறது? இதை னீணின்துப் பார்த்ததுண்டா? னம் வாயில்

கீழ்த்தாடை மட்டும் தானே ஆடுகிறது. மேல் தாடை ஆடுகிறதா? மனித தேகம் என்ன னுட்பமான படைப்பு பார்!

41

என் துர் ஞற்றத்தை விரும்புவாயா? விரும்பமாட்டாய். வாசனையைத்தானே விரும்புவாய்? ஆமாம். மனிதன் வாசனையையே விரும்புகிறவனாக இருந்தும், முடிவில் ஞறிச் சாகிறுனே! அவனுக்கு இந்ந அவகேடான முடிவு எதனால் வருகிறது என்று சிந்திக்க வேண்டாமா? இப்படி சிந்தித்துப் பரமபத வாழ்விற்கு இவன் தாக்கலாகவே வேண்டுமென்று, சுகந்தத்தை னுகர்ந்நனுபவிக்கும் அருமையான முக்கை இவனிடத்தில் வைத்துப் படைத்தது.

42

கோரத்தை எவரும் விரும்பமாட்டார்கள். மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதையே பார்க்க ஆசைப்படுவார்கள். அப்படியிருக்க, ஜீவன் பிரிந்ந பின் இவன் முகம் என்ன கோரமாகப் போகிறது? இதைப் பார்த்த பிறகும், அந்ந மகா கோர அவலக்ஷன் சாவிற்கே தலைப்படுகிறுனே! இவன் ஒரு மனுசனதானு? ஓவ்வொரு கருவியும், இப்படியே மகா னுட்பமாகப் படைத்துக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள இந்ந மனிதன், தன் தலையின் தரமே தெரியாவிருக்கிறுன். னித்தியத்திற்குச் சிருஷ்டிக்கப் பெற்ற அழியாத வஸ்து னும் என்பதை னினையாதிருக்கிறுன். அப்படி இருக்கலாமா? என்று கேட்க ஒரு குரு சன்னதி வந்திருக்கிறது.

43

ஈசன் கொடுத்த சக்தியை வைத்து, அதாவது உன் கால்களின் உதவி கொண்டு என் எட்டு மைல் னடக்கலாம். இறைவன் படைத்த மாடு, குதிரை முதலியவற்றின் உதவி கொண்டு முப்பது ஞற்பது மைல் செல்லலாம். அவ்வளவுதான். ஆனால் என் படைத்த அதிவேக மோட்டார், ஏரோப்ளோன் முதலிய வாகனங்களைக் கொண்டு, ஆயிரம் பதினூறிரம் மைல் செல்லலாம். இதை வைத்து உன்னுடைய உன்னத்தைப் பார். இவ்வளவு வல்லபம் உள்ளவரைகப் படைக்கப் பெற்ற என், ஞறிச் சாகப் போவது சரியா? என் பெற்ற உன் பிள்ளை, உன்னை விட மேன்மைக்கு வரவேண்டும் என்று என்யே முனைந்நு னின்றுயென்றால், இறைவன் படைத்த பிள்ளையாகிய, தான் படைத்த மனுவை, னரகத்திற்குப் போகச் சம்மதிப்பானு? சம்மதிக்கவே மாட்டான். அதற்காக வேண்டியே பாரவான்ஙளாகிய மெய் மகத்துக்களை அவ்வப்போது இன்னிலவுலகிற்கு அனுப்பி வைக்கிறுன்.

அவர்கள் மனுத்தலையின் தரத்தை ஞாபகமூட்டி, ஆர்வத்தை வளர்த்து, மகிழ்ச்சிகர பேரின்ப னித்திய வாழ்வில் புகுத்தாட்ட வெகு பாடுபடுகிறார்கள்.

44

னம் தமிழானது வேத பாணி. தமிழ் மொழியே சர்வ மதங்களினுடைய வேத வேதாந்நங்களின் உற்பவ உற்பன்ன ஆதாரத் தாயகமாகும். இங்னிருந்நே தான் அந்ந ஆதி மூல வித்தில்லா வித்து எல்லா ஞாகஞாக்கும் சென்றிருக்கிறது. சரியாக னிறுத்தி, னிறுத்து பிற மொழிகளின் மந்திர வசனங்களை ஒலித்துப் பார்த்தால், அவை தமிழ் சொற்களால் உற்பவித்தவை எனத் தெரியும். செகோஸ்லேவியா ணட்டில் கிருஸ்துமஸ் பண்டிகையை “வானேசா” என்கிறார்கள். வான் ஒசை என்பதைத் தான் அவர்கள் அப்படிக் கூறுவார்கள் என்று தெரிகிறதல்லவா? (மெய்வழி வெங்கிடேச ஆசாரி அன்னட்டிற்குச் சென்று திரும்பி வந்நு தெரிசனை செய்த சமயம் வெளியானது)

45

ஆதிமான்மியத்தில் ஜீவசிம்மாசனப் பருவத்திலே (பக்கம் 274) காணக்கிடைக்கும் திருவசனமான,

“இவ்வுலகு மண்பரப்பிலே எண்ணில் கோடா கோடிகளாகிய ஜீவ ராசிகஞக்கெல்லாம் இல்லாத மனு சதள கோலமெடுத்து வந்நு னிறைந்நிருக்கும் ஜீவான்ம கோடிகஞக்கு மட்டும் அறுசவையும், அதன் உணர்ச்சி விருப்பமும் தூல வித்தினிலே கலவிப் படைத்து - பரமான்மாவும், ஜீவான்மாவும் உகப்பு னடப்பினுக்கு உள்ளுற உற்பவித்து எழும்பும்படி செய்வித்து - அதனில் அதி விருப்பம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டுபண்ணி வைத்து - அவ்விருப்பம் னிறவேறுவதற் பொருட்டாய்ப் பார்வையில் சிந்தித்துக் கையில் கிடைக்கும்படிக்கு வெளித் தோற்றமாக விரிக்கப் பெற்றுள்ள அண்டத்திலும் மகாப் பெருக்கமாக னுணுகி னுணுகி அனந்நம் பலசவை உற்பத்திக் கோடிகள் னிறைத்து அதற்குத் தகுந்ந பாடின்றி எளிதில் பெறச் செய்து வைத்திருப்பதானது எதற்காக? என்று வினாவினை ஒதுவும்,

ஆண்டவர்கள்: அறுசவை அருந்நுபவர்களுக்கே பேரறிவு உண்டாகும். அறுசவை போய் அடங்கின்ற மறைவிடத்தைக் கண்டறிந்நு மாருத புகழுடம்பு பெற்று மாதவச் சிவராஜர்கள் ஆகவேதான் சிருஷ்டியின் இந்ந அரிய விரிப்பு. அறுசவை உணவு

இன்றி, குற்றத்தையே ருசியாக உண்பவனுக்குப் பேரறிவு உண்டாவதற்கில்லை. மேல்னூட்டார் ருசி, குற்றத்தையே ஒடி இருப்பதால், அவர்களுடைய செயலெல்லாம் எமபதத்திற்கு இட்டுச் செல்லுவனவாகவே இருக்கும். ஒருக்காலும் பரமபதத்திற்குத் திரும்பாது. அவ் வான்செயலில் ஆக்காது.

46

ஒரு சைவன், ஒரு வைஷ்ணவன், ஒரு முஸ்லீம் மூவரையும் கூட்டிச் சேர்த்து தன் முன் வைத்துக் கொண்டு, அம் மூவருக்கும் இணக்கமாக யாரேனும் பேசமுடியுமா? முடியாது. சைவம் பற்றிப் பேசினால் அது மற்றவர்களுக்கு ஒப்புமா? ஒப்ப வராது. ஒன்றேடு மற்றெருன்று அடித்துக் கொள்ளும் கொள்கை உடையவர்கள் தானே அவர்கள். வைணவத்தில் வடகலை, தென்கலை என்ற அடிதுடியே தீர்க்க முடியாததாயுள்ளதே. இவ்வாரூக 69 சாதி மத வேதத்தவரும், மாறுபட்டுப் பிரிந்து னிற்கும் இதுகாலம், அவர்கள் அனைவோரையும் ஒன்று கூட்டிச் சேர்த்து முழு மனதுடன் சம்மதித்து ஒத்துக் கொள்ளச் செய்ய முடியுமா? முடியாது. ஆனால் அவ்வெல்லபத் திருச் செயல் சர்வ மதத்தினரையும் சம்மதிக்கச் செய்யும் ஜாதிகளின் கர்த்தர் - சமரச வேத ஞதராகிய அத்தன் ஒருவர் திருமுன்னர் தான் முடியும்.

47

மனுத்தலைக்கு ஜீவரக்ஷிப்பினை ஈந்து, கோடி கோடி காலப் பேரின்ப கூ வாழ்வில் ஏற்றி, பரமபதத்தில் வைப்பதுவே வாய்மை.

48

“எமன்னுகா சத்திய பரிசுத்த வான்ஙளின் சபையில் எமன் கைவசப்பட்டுப் பின்னாற்றத் தீட்டுக்குரிய னரர் னிலை னிற்பதில்லை” என்று, சத்திய மேடை மேல் பொறிக்கப்பெற்று விளங்கும் மேற்சொன்ன தீர்ப்பு வசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, ஆண்டவர்கள்: சாமான்யமாக ஒருவருக்கு இதை எழுதி வைக்கத் துணிவு வருமா? வராது. அநங்கொழுத்த மதியேறியுள்ள அவரது செருக்கையல்லவா இது காட்டுகிறது! னம் தொண்டைத் துவாரத்தின் வழியே, பிறந்த னள் முதல் இதுவரை மலையளவு உணவு சென்றது. முடிவு னேர னெருக்குதலில் உயிர் பிரியும் முதல் அடையாளமாக, அதன் வழியாக ஒரு சொட்டு ஜலம் கூட இறங்காமல், ஊற்றிய ஜலம் கடை வாயில் மூலம் வழிகிறது. இது பிரத்தியக்ஷமல்லவா? ஆம். அப்படியாகிய அமளி அவ்வெதைத் தாக்குதலால், இவன் தன் ஞைம் னின்று விளங்கிக்

கொண்டிருந்ந மகுட குடமாகிய ஜீவ பாத்திரம் உடைந்நு, கசப்பு ஜலத் தீட்டைக் கக்குகிறது. இவ்வாறு, பேயாகிவிட்ட கோலம் பகிரங்குத்திற்கு வந்நுவிடுகிறது. இந்ந அதோகதிக்குப் போக இருந்நவனுக்கு, தன் ஜீவகுடம் உடையாமல் காத்து, பரிசுத்த ஜீவப் பிரயாணமாகியவர்களுக்கு சாவா வரம் தந்நு சாலையிலிருந்நு அனுப்பப் பெறும் காஷாய தீர்த்தத்தை, எவ்வளவு ஞட்களானாலும் குடிக்க வைக்கும் ஆற்றல் மிக்க அதிவல்லவராலே தான், மேற்கண்ட திடவசனம் எழுத முடியும்.

49

உன் உள்ளமாகிய னினைவில் ஞம் இல்லை என்றால், கடைசியில் எமன்தான் அங்கு வருவான். எமனுக்கு னடுவன் என்று ஒரு பெயர் உண்டு. னடு என்றால் மையம். அதாவது இந்நப் பக்கமோ, அந்நப் பக்கமோ சாயாத னீதி எல்லை. ஆகையால் என்ன உஜாரோடு, ஆசான்பால் அன்புமறவாத னினைவில் இந்நமெய்யின்பால் ஒட்டி னீ னடந்நு வரவேண்டும் என்று எண்ணிப்பார். இந்ந ஜாக்கிரதை சதா உன்னிடம் இருக்க வேண்டும்.

50

உன் உடம்பில் ஒரு காயம் பட்டால் ரத்தம் வருகிறது. காற்றுப் பட்டதும் அது உறைந்நுவிடுகிறது. என்னேரமும் சுவாசமாக ஒடிக் கொண்டிருக்கும் காற்று உன் உடம்பின் உள்ளேயும் வெளியேயும் வீசிக் கொண்டிருக்கிறதே, அப்படியிருந்நும் உன் உடம்பில் உள்ள ரத்தம் உறைந்நு ஏன் கட்டியாகப் போகவில்லை? வெளிக் காற்று உன் ஞசி வழி ஞுழையும் போதே, அங்கு ஒரு எல்லையில் ஜீவ அனலை வாங்நி அது சூடாகிக் கொள்வதால், ரத்தம் உறைவதில்லை. ஜீவன் பிரிந்நுவிட்டால் ஜீவ அனல் அவியவும், ரத்தம் உறைந்நு போய்விடுகிறது, உடம்பு கனத்து விடுகிறது, ஞறிப் புழுத்து விடுகிறது.

51

உடலில் இரண்டு வித உங்ணம் இருக்கிறது. ஒன்று ஜீவ தேகத்திலுள்ள காலாக்கினி. மற்றென்று தூல தேகத்திலுள்ள சடரா அக்கினி. காலாக்கினி இல்லையென்றால் உயிர் போய்விடுகிறது. சடராக்கினி குறைந்தால் வியாதிகள் வந்நு அண்டுகிறது. இரண்டுக்கும் னடுவே உயிர் இயங்நிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தான் “ஜலத்தினில் அக்கினி யுருவாய் இருந்நதடா” என்று ஞம் “குரு முருதி”யில்

கூறியுள்ளோம். அண்டத்துக் கொத்தது பிண்டம். பிண்டத்திலுள்ளது போல் பூமியைச் சுற்றியுள்ள அண்ட வெளியிலும் உஷ்ணம் னிரப்பப் பெற்றுள்ளது. ஆகாயத்திலுள்ள அந்ந உஷ்ணத்தை மின்சாரமாக்க எடுத்து விடுவதால், ஆகாயம் கெட்டு இந்ந உலக செழிப்பிற்கே கெடுதி கப்பி வருகிறது. அதனால்தான், விளையும் பயிர்கள் நேய வாய்ப்பட்டு விளைவதில்லை. விளைந்நாலும் அவற்றில் சுத்தில்லை. ஜீவ ராசிகளையும் புதுப்புது வியாதிகள் வந்நு பீடிக்கிறது.

52

இப்பூமியிலுள்ள சர்வ படைப்புகளும், மனுவை விவேக வேக விரத வீதியில் ஓட்ட சாக்ஷிகளாக னின்று, அவனை னித்திய பேரின்ப முத்தி தேகம் எடுக்க உதவுகின்றவாயும், அவன் னரக அவஸ்தை அடையாது தடுப்பனவாகவும் உள்ளன என்று னீ விளங்குப் புரிந்து கொள்ளும்படி ஞம் னிருபிப்போம். மனித உடல் எடுத்தவன் உள்ளத்தில் தெய்வ எண்ணம் வருவதற்காக, எவ்வளவு பொருள் செலவழித்தாலும் அது னன்மையே. தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்ற எண்ணம் வந்ந பின், தெய்வச் செயலை அடைவதற்கு அவன் முயற்சிப்பானல்லவா? அந்ந முயற்சிப் பாட்டில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஒருவன் செலவழிக்கலாமல்லவா? தீர்த்த யாத்திரை, ஆலய தரிசனை என்று பலவாருக முன்னவர்கள் விரித்து வைத்தன யாவும், ஆசாணை சசன் என்று உலகுக்கு அறிவிக்க எடுத்த எடுப்பே ஆகும்.

53

நரஞ்சியிருந்நவர்கள் னம் சபையில் வந்நு சேர்ந்நதும் மறுபிறப்பாளர்களாக ஆக்கப் பெற்று, னவஞை சித்தர்களின் பரிசுத்த ஆவி அவர்களின் ஜீவனிடத்தில் வைத்து ஊதப் பெற்று, தேவர்களாக ஆக்கப் பெறுகிறார்கள். உரும கால தவம் முடிந்து, ஆலயத்தில் துந்நுமி ஞதம் ஒலித்ததும், அனந்நாதி தேவர்கள் எல்லாம் தங்ஙள் ஜீவ பதித் தந்நையர் புரிந்ந தவத்தின் பங்கு பலனுகிய பாத்திய சுதந்நிரத்தை கையேந்திப் பெற, ஆதி என்ற திரு ஞமைப் புனைந்து வந்நுள்ள தனிப்பெருங்ஙருணை அருட் பெரும் ஜோதிப் பிரான் அவர்களின் தெரிசனைக்கு விரைந்து வருகிற இது ஞள், இங்கு னிகழும் காட்சியினைத் திரிகாலங்கண்ட தவமேருவாகிய புசண்டர் பிரான், தீர்க்க தரிசனமாக,

“திரை விலகி வருகுமிவர் னேரந்நன்னில்...
விவரிக்க ஆதி என்ற மூம் இன்னாள்.”

என்ற பாடலில் கூறுகிறார்கள். இதற்கு முன் வந்ந மகத்துக்கள், ஆண்டவர்கள் இப்போது னடத்தி வரும் அற்புதங்ஙளைத் திருவுள்ளப் பரிசுத்த ஆவி ரூபத்தில் பொருளாகக் காணவில்லை. இதையே தெய்வத் தேடு கூடகத்தில், முன்சென்ற மகத்துக்கள் யாவர்க்கும் “தெய்வத் திருவுள்ள” மாக னின்றவர்களே, இதுகாலம் நாங்ஙள் தேடிவரும் பொருளே எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில் வரும் “பரை விரித்த னிச்சயங்ஙள்” என்ன என்பதின் திருவிளைவு ஏற்றப் பெற்ற பெருனென்றினீத அருள் விரிப்பின் விளக்கமே, னம் தெய்வமவர்களின் ஆதி மான்மியம் பூராவும்.

அனுதி தான், ஆதிக்கு முன் இருந்நது, கான்முளை ஆதிக்கு முன் ஆதியாயிருந்நது. அனுதி தான் சர்வ படைப்பிற்கும் முதல் வித்து. வித்து உள்ளது ஆண். ஆகவே ஆண் ஆதியை அனுதி என்று குறித்தார்கள். அதுவே பரன். அதற்குப் பெண்பால் பரை. ஆதிப் பெண்ணாலே பரை அனுதியே தூலமெடுத்து ஆதியாக ஆணது. வந்ந வந்ந குருமார்களுக்குத் தாயக அரசாகிய அந்நக் கோதில் உற்பவ உற்பன்த்தாய் குருமுடிப்பு, மாது கருவாசனம் வந்நவதாரம் செய்தது முதல், னித்திய சூரியர்களை யுக வித்துக்களாக உத்தியோவன கானகத்தில் உண்டாக்கியவரை னிகழ்த்திய னெடும் பாரப் பொருப்பு தெய்வ விரிப்பையே “பரை விரித்த னிச்சயங்ஙள் அத்தனையும்” என்று மேற்சொன்ன செய்யுளில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

சர்வ உற்பனங்ஙளையும் விசிறி வெளியாக்கிவிட்ட அந்நக் கான்முளை ஆதிக்கு முன் ஆதியான அனுதியையே, னம் பொன்னரங்ஙக் கும்மியில் “கூடத்தப் பிரம்மக் குபேரராம் செங்ஙோடி கோடி கடந்நைஸ்வரியரடி” என்று கூறப் பெற்றுள்ளதல்லவா? கூடஸ்தப் பிரம்மம் என்று பழத்ததும், ஆதியைத்தான் அப்படி அருளிச் செய்தார்கள் என்று னினைத்துக் கொண்டிருந்நீர்களால்லவா? இன்று தான் கூடஸ்தப் பிரம்மம் அனுதியைக் குறிக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டார்கள்.

தமிழ் பேசும் ராவுத்தர் குலத்தில் தானே. அப்ப எவ்வளவு னுண்ணியமாக காகபுசன்டர் பிரான் தீர்க்க தரிசனக் கண் கொண்டு இன்ன குலத்தில், இன்ன சாதியில் வருவார்கள் என்று கூறியுள்ளது கேட்பதற்கு எவ்வளவு ஆச்சர்யமாகயிருக்கிறது பார்.

55

ஒரு தகப்பனுக்கு னன்று பிள்ளைகள். அந்ந னன்று பேருக்கும் தன் சொத்தை சமமாய்ப் பிரித்துக் கொடுக்கிறான். அந்ந னல்வரில் னலாவது பிள்ளை மட்டும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து அந்நச் சொத்தை ஆயிரம் பதினையிரம் லட்சம் என்று அதற்கு மேலுமாகப் பெருக்கிக் கொண்டே போகிறான். னஞ்சுக்கு னால் பெருகி வரும் சம்பாதனையைச் சிறிதும் லட்சியம் செய்யாமல் மேலும் மேலும் அதிகப் பிரயாசையுடன் விருத்தி செய்து கொண்டே போகிறான் என்றால், அந்நத் தகப்பனுக்கு அதைக் கண்டு என்ன மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்? தன்னல் சம்பாதிக்க முடியாததை தன் பிள்ளை சம்பாதித்தான் என்ற மகிழ்ச்சி அளித்த பிள்ளை, வேறு யாருமல்ல. னமே தான். எமது தாயகத் தவ மணித் தந்நை, எமக்கு அளித்த ஞான செல்வத்தை எமது தவப்பாட்டால், எவரும் எட்டி ஏற முடியாத அந்ந அதி மகோன்னது அளவிற்கு மென்மேலும் பெருக்கிக் கைவரவாக்கிக் கொண்டோம்.

56

ஏசுபிரான் காலத்தில் இந்ந மெய்ஞ்ஞானமானது “தட்டுங்ஙவள் திறக்கப்படும் - கேளுங்ஙவள் உங்ஙனுக்குக் கொடுக்கப்படும்” என்ற அளவில் இருந்நது. வடலூர் வள்ளலார் அவர்களின் காலத்தில் “கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை. கடையைக் கட்டி விட்டோம்” என்ற அளவிற்கு வந்நுவிட்டது.

ஆனால் னும் மெய்யென்னும் பிரம்ம முடியாக முடியப் பெற்ற பெரிய வலை ஒன்று கொண்டு வந்நு, அதை விரித்து வீசிக் கிடைக்காத மனுத் தலைகளை எல்லாம் வாரி எடுத்து மெய்யில் ஆக்குகிறோம். ஆனால் அதில் மனிதச் சட்டையிட்ட பாம்பு, தவளைகளும் வருகின்றன. அவைகளையும் அழித்து மனுவாக்கி தேவர்களாக ஆக்கி விடுகிறோம்.

57

உலகம் முழுவதும் உய்வதற்காகத்தானே எம்முடைய⁸⁰ வருட னெடுங்ஙாலப் பாடு. அந்ந ஓயா ஒழியாப் பாட்டிற்குத் தேறியது இவ்வளவு தானு என்று னினைக்கும் போது எமக்குக்

கவலையாயிருக்கிறது. இதில் எவ்வளவு, கடைசி வரை னிலைத்து னின்று தேறப்போகிறதோ என்ற அச்சம் வேறு எம்மை வருத்துகிறது.

ஓ! தெளியா உலகிரே. மாற்றுச் சூரியனுக்குக் கதியற்ற உலகிரே என்று மூம் திருப்பத்தூரில் இருந்ந காலத்தில் பேசியதை அச்சேற்றி வெளியாக்கியுள்ளோமே. இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் யாராக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்கக் கூடத் தெரியவில்லை. உங்ஙள் அறிவு ஞௌரை மேனியாக வளர வேண்டும் என்ற ஒரே ஞேக்கத்தோடு, எவ்வளவு பிரயாசைப் பட்டு சிந்தித்து சிந்தித்து எம் பாடல்களின் ஒவ்வொரு வரிகளையும் எழுதியிருக்கிறோம். இது உங்ஙள் அறிவுக்கு எட்டாது. உங்ஙள் பொய் அறிவு பலத்தை வைத்து தண்ணிலில் சாய்ந்து தீர்ப்பு பண்ணிக் கொண்டு, எம்மை சோநுக்க வந்தீர்களல்லவா? ஆம். எம் னிறை அறிவு வல்லபத்தை அளப்பதற்கு அளவுகோல் ஏது? கடவுள் அறிவாகர சொருபர் என்று கண்டுகொள்ளாத, தேர்ச்சியற்ற மனுத்தலைகளா எம் னிஜ சொருபத்தைக் காணப் போகின்றன?

58

உபணிஷத் என்ற சொல்லுக்கு இது வரை ஐ கேட்டறியாத புது விளக்கத்தை வெளியாக்கப் போகிறோம். கேட்கிறீர்களா? சாவில் இரண்டு விதம் இருக்கிறது. 10 பரிசுத்த அடையாளத்துடன் அடக்கமாவது ஒன்று. கசப்பு தீட்டு பின்னாற்ற ஜல அசுத்த அடையாளத்தோடு அவஸ்தைக்குப் போகும் சாவு ஒன்று.

உப - இரண்டு. அதாவது, மெய், பொய் ஆக இரண்டு. இவற்றில் முதலில் சொன்னது தான் மெய்யாகிய னிஜ தத்துவ வாழ்வு.

உப + னிசத். அதாவது பொய், மெய் இரண்டில் னிசத்தைக் கைபோடுவது உபணிசத். னம் கை பாணமாயுள்ள சாலைத் தமிழின் வல்லபத்தாலே பகப் பதங்ஙள் எல்லாம் இந்ந எல்லையில் இவ்வாறு செயல் விளங்கும் பகு பதங்ஙள் ஆகின்றன.

59

யாரோ ஒருவர் உனக்கு கல்கண்டு கொடுத்தார்கள். அதை உன் வாயில் போட்டு ரூசிக்கிறோம். அது உனக்கு இனிக்கிறது. இதைத் தெளியாமல் உலகம் முழுமுதும் திரண்டு உன் வாயில் இருப்பது உப்புக் கட்டிதான் என்று சொன்னால் கற்கண்டு உப்புக்கட்டி ஆயிடுமா? உனக்கு இனித்தது இனித்தது தான். மற்றவர்கள் சொல்லுக்காக

மாறவா போகிறது. அதேபோல் எம் கையில் இருப்பது சுத்திய மெய். உலக மக்களுக்கு அது பொய் போல் தெரிந்தால், அதனால் மெய்யின் வல்லபம் குறைந்து விடுமா? எந்நக் காலத்திலாவது ணன்று ஜாதிகள் ஒன்று சேருமா? சேராதே. அப்படியிருக்க இங்கே 69 ஜாதிகள் ஒரே குல மக்களாக ஆகித் திகழ்கின்றதே. அது னம் கையிலுள்ள சுத்திய மெய்யின் தவவல்லபத்தால் தானே! உலக மக்களுக்கு இது புலப்படவில்லை என்பதால், மெய் பொய்யாகி விடுமா? ஒருக்காலும் ஆகப் போவதில்லை.

60

இத்தாலி ஞட்டில் தோன்றிய தீர்க்கத் தெரிசியரான சிபில் மாதரிசி ஒரு ஞான னூல் எழுதி வெளியாக்கினார்கள். அதை அந்ந ஞட்டு அரசன் கேட்க, ஏட்டுச் சுவடியின் சரி எடைக்கு பொன் கொடுத்தால் தருவதாகக் கூறினார்கள். அரசன் சம்மதிக்கவில்லை. னாலின் உண்ணதம் தெரியாத அந்ந னரன் கையில் கொடாமல் அந்ந அரசன் முன்னிலையிலேயே தீயில் போட்டு கொஞ்சத்தி விட்டு அந்ந ஞட்டை விட்டு வெளியேற்றினார்கள்.

பிறகு ஞடோடியாக இருந்து, அந்ந ஞான னாலில் இருந்ந தீர்க்க தரிசனப் பகுதியை செவிக்கோளாக ஞடோடிகளாகத் திரியும் மக்களுக்குக் கற்பித்தார்கள். அது பரம்பரையாக செவி வாயிலாகக் கேட்டு இத்தாலி தேசத்திலுள்ள லம்பாடியர்கள் இந்ந னளிலும் அதைப் பாடி வருகிறார்கள். அதைத் திரட்டி வெளியாக்கிய னாலில் இறுதித் தீர்ப்பாரின் திருவருகையைப் பற்றிப் பேசப் பெற்றுள்ளதாக ஞம் அறிய வந்ந போது, இத்தாலி தேசத்திற்கு ஒரு ஆளை அனுப்பி அதை வாங்நி வர இருந்நோம். ஆனால் அதற்கு முன்னரே அதன் ஆங்ஙில மொழிபெயர்ப்பு எம் கைவசம் கிட்டிற்று. அதைத் தமிழ்ப்படுத்திப் பார்த்த போது, என்ன ஆச்சரியம் - எம்முடைய குழந்நைப் பருவத்தில் னடந்ந னிகழ்ச்சிகளிலிருந்து இக்காலம் திருஞட் காலங்களில் ஞம் அணியும் அங்ஙி முதலியவற்றின் வர்ணனைகள், னமது ணீதி னடவு ஆதிமூல வணக்க வழிபாட்டுச் சிறப்புக்கள் வரை துப்புரவாகப் பேசப்பெற்றுள்ளது.

61

தண்ணீர் னுழையாத இடத்தில் எண்ணை னுழையும். எண்ணை னுழையாத இடத்தில் னெய் னுழையும், னெய் னுழையாத இடத்தில் புகை னுழையும், புகையும் னுழையாத இடத்தில் தெய்வ ஆசான்

அவர்களுடைய அழுத னவிலிருந்து எழுந்து வரும் திருவாக்கு ஞுழையும்.

62

குரியன் பிரகாசிக்கும் போது சந்திரனின் ஒளி தெரிவதில்லை. ணட்சேத்திரங்ஙவின் ஒளி சிறிதும் காணப்படுவதில்லை. குரியன் மிக அதிகமான இருளை னீக்கும் வல்லமையுடையது. சந்திரன் அதைவிடக் குறைவாக இருளை னீக்கும் சக்தியுடையது. ணட்சேத்திரங்ஙவள் இதோ ஞங்ஙவள் இருக்கிறோம் பாருங்ஙவள் என்று மின்னுகிற அளவு தான் ஒளியுடையனவாயிருக்கின்றன. இவ்வாரூக இதுவரையில் பூமிக்கு வந்ந பாரவான்ஙவளில் சிலர் குரியனைப் போலவும், சிலர் சந்திரனைப் போலவும், சிலர் ணட்சேத்திரங்ஙவளைப் போலவும், சிலர் பெட்டிரோமாக்ஸ் விளக்குப் போலவும் அவரவர் தவ ஏற்றத்திற்குத் தக்கவாறு ஞான ஒளி வீசி மக்களின் அஞ்ஞான இருளை னீக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக விளங்ஙினார்கள்.

ஆனால் இன்று 69 ஜாதிகளடங்ஙிய பல்வேறு மதங்ஙவிலுமுள்ள மக்களின் அஞ்ஞான இருளை, மாரண இருளினை, அவரவர் இதய லோகத்தில் செறிந்து கிடந்த அந்ந இருளினை, ஒரு தேவ ரூபம் னீக்குகிறூர்களெனில் அவர்கள் எப்பேர்க் கொத்த கோடி சூரியப் பிரகாச ஞானமேருவாக இருக்க வேண்டும்?

63

மூலமந்திரம்: அனைவருக்கும் கால காலங்ஙளாக ரக்ஷிப்பு அளித்துக் கொண்டிருந்த வெண்ணிலா, இப்போது தன் ஒளி மங்ஙிச் சிவந்நு சென்னிலா ஆகிவிட்டது. இதன் விளைவால், இங்ங தெய்வ எல்லையில் இருப்பர்களுக்குக் கூட, மதிகெட்டு வருகிறது. அப்படி உங்ஙவள் மதி கெடாமல் இருப்பதற்கு, ஒரு உளவு இருக்கிறது. அண்டத்திலுள்ள மதியைப் படைத்துக் கார்க்கின்ற ஆதி வஸ்துவே, இப்போது இங்ங தூலம் தாங்ஙி வந்நு, தம் தவோ பலத்தால் உங்ஙளுக்கு மதி கெடாமல் வைக்கின்ற. வல்லவர்களாய் விளங்ஙுகிறூர்கள். அவர்களின் மூலமந்திரத்தை சதூ னீங்ஙவள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அது தான் உளவு. ஏனெனில் அந்ந மூலமந்திரத்தில் எம்முடைய முழுத் தவம் அடங்ஙியுள்ளது.

அடிக்கடி மூலமந்திரம் சொல்லு; னால் படி; பேச. இதன் பேரில் உயிராக இருந்நால் எதிர்பாராது உதவியெல்லாம் கிடைக்கும்.

ஓர் முனை (ஊசி முனை) தவம்: எறும்புக்குக் கண்ணறிவும் இல்லை, செவியறிவும் இல்லை. ஆனால் இந்ந இரண்டு அறிவுகளின் வல்லமையும் கூட்டி, அவைகளுக்கு ஈடாக னுகரறிவு மிக னுண்ணியதாகப் படைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அதனால் தான் மண்ணுக்குள் மறைந்திருக்கும் உணவைக் கூடக் குறிப்பாக அறிந்து, மண்ணைக் கிண்டிக் கிண்டி உள்ளே சென்று அந்ந உணவை உண்கிறது. ஊர்வன ஜாதியில் மிகச் சிறிதான எறும்புக்கு ஒரறிவின் கூர்மையே இவ்வளவு வல்லபழுடையது எனில், உன்னதமான படைப்பாகிய மனுவின் ஜம்புலன்ஙரும் ஒன்று கூடி ஒருமுனைக் கூர்கொண்டு செயலாற்றினால், எவ்வளவு கூரோங்னிய வல்லமையாக அது விளங்கும்! அந்ந வல்லபப் பெருக்கைக் கைபோடுவதையே, ஓர் முனைத் தவம் என்றும், ஊசி முனைத் தவம் என்றும் பேசப்பெறுகிறது.

தாய்க் குருவியானது தன் குஞ்ஞஞக் கூட்டில் பத்திரப்படுத்தி வைத்து விட்டு, எங்கெங்ஙோ பறந்து சென்று அதற்கான உணவைத் தேடிக்கொண்டு வருகிறது. பிறகு அதைக் குழைத்து, மென்மையாகப் பக்குவப்படுத்தி, குஞ்ஞஞகஞ்கு ஊட்டுகிறது. அது போலவே னம் தெய்வமவர்களும் தங்ஙவின் அருந்நவப் பாட்டால், னம் அறிவுக்கு எட்ட முடியாத எல்லைகளுக்கெல்லாம் தாங்ஙள் சென்று வந்து, னமக்கு சதா அருளுணவு ஊட்டி வருகிறார்கள்.

மரண அவஸ்த்தை: உன் உயிர் தினமும் சதா 21600 தரம் கீழ் ஞேக்கி இழுக்கப்பட்டுப் பாழாகின்றது. அந்நப் பாழடிப்பு இவன் தன் அறிவாகிய ஜீவனில் சாய்ந்து ஒரு சூடான கருக்கரிவாள் போல் அந்நப்புர கருவிகளின் மேல் தாக்கி, கசப்பை மரண தருவாயில் வெளியாக்குகிறது.

ஆனால் ஆசான் திருவடியை அடைந்நவர்களின் உயிர், மைன்யுட்டான கூரிய ஊசி முனை போன்ற, மேல் ஞேக்கிச் செல்லும் சுகம்மு ஞடியின் வழியாக, பரமபதத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப் பெறுகிறது.

உனக்கு உள்ள ஒன்பது வாசல்களையும் னன்று விதமாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு வாசல் எதையும் உள்ளே வாங்குமே தவிர வெளியே விடாது - அது செவி. இரண்டாவது வாசல் உள்ளே வாங்கி வெளியேயும் விடும் - அது ஞசி. மூன்றாவது உள்ளே வாங்கி ஜீவனிடத்திற்கு அனுப்பிவிடும் - அது கட்புலன். னன்காவது வாசல், உள்ளே வாங்கி வெளியேயும் தள்ளும் வல்லபமுடையது - அது வாய். மற்றிரு வாசல்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வெளியே தள்ளும் தவிர உள்ளே வாங்நாது - இவை மலவாயல், ஜலவாயல்.

ஒன்பது வாசல் உட்தாளிடவும், என்று கூறி இருப்பதைப் பார்த்தால், வெளித்தாள் ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறதல்லவா! னம் வீடுகளுக்குக் கதவுகளின் வெளியில் ஒரு தாழ்ப்பானும், உள்புறம் ஒரு தாழ்ப்பானும் போட்டிருக்கிறோம். அதுபோல ஞம் சில சமயம் சிறு னீர் கழிக்க வேண்டுமானாலும் கூட அதை அடக்கிக் கொள்ளுகிறோம். மலம் கழிக்கப் போக வேண்டுமானாலும் கூட அதை அடக்கிக் கொள்கிறோம். ஏச்சில் துப்ப வேண்டியிருந்தாலும் அதையும் துப்பாமல் அடக்கிக் கொள்கிறோம். இப்படிச் செய்வதெல்லாம் வெளித்தாள் போடுவது போலத்தான். மேற்சொன்ன வெளித்தாள்கள் னம் சொற்படி கேட்கின்றன.

ஆனால் உட்தாள் இடக்கூடிய சாவி ஒரு தெய்வ சொருபரின் கையகத்தில் தான் இருக்கிறது. அவர் உதவி இருக்கும் போது, னம் ஆயுள் பரியந்நம் னம் ஜீவ தேகத்துள் போக்குவரத்தாய் இருக்க முடிகிறது. இந்ந மனித உடல் இருக்கும் வரை, எப்போது அந்ந உட்தாளின் சாவியை ஞம் கைப்பற்றலாம் என்று எமன் காத்துக் கொண்டே இருக்கிறோன். ஒரு தேவ பிரானின் கையகத்தாகி உள்ளவர்களின் உட்தாளின் சாவியானது அந்ந தெய்வத்தின் வசம் இருப்பதால், எமன் வந்நு சந்நிக்கும் தருவாயில் சட்டென்று உட்தாள் இட்டு விடுகின்றார்கள். அதனால்தான் ஜீவன் உள்ளே அடங்கி விடுகிறது. எமன் னம் மீது கை வைக்க முடிவதில்லை. திருஞூட்டில் குடி ஏறி, அங்கு சாகாக் கலையின் பரிசுத்த அடையாளங்களுடன் அடக்கமாகி விடுகிறோம். ஆனால் தெய்வத்தின் கைவசம் ஆகாதவர்களின் உட்தாளின் சாவியை, எமன் வெகு எளிதில் கைப்பற்றி, உட்தாளை னீக்கி விடுகிறோன். அதனால்தான் இத்தனை ஞம் உள்ளே இருந்ந கோழை, கசப்பு எல்லாம் வெளியே கக்கி, உடலை

ஞெடித்து விடுகிறது.

இந்ந அரும் செயலையே “ஓன்பது வாசல் உட்தாளிடவும், ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி” என்று ஆதி மெய் உதய பூண வேதாந்நத்தில் பாடி வைக்கப் பெற்றுள்ளது.

68

ஒரு மனிதனுக்கு இருபது வயதுக்கு மேல், தான் அழகாக இருக்க வேண்டும், பணம், புகழ் கீர்த்தி பெற வேண்டும் என்றெல்லாம் என்னைம் வருகிறது. அதே போல் ஒரு பெண்ணும் வயது வந்நதும், தான் என்றும் அழகாக இருக்க வேண்டும், னன்றாக உடுக்க வேண்டும், ஞேய் ஞேடி இல்லாமல் ஆரோக்கியமாய் வாழ வேண்டும் என்றெல்லாம் என்னுகிறுள்.

ஆண் பெண் தனித்தனியாக இருந்நவர்கள், திருமணம் என்ற பந்நத்தால் கட்டுப்பட்டவுடன், கணவன், மனைவியை னன்றாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று னினைக்கிறுன். மனைவியும் தன் கணவனை எப்போதும் சந்நோசமாக இருக்கும்படிச் செய்ய முயற்சிக்கிறுள். பிறகு அவர்களுக்கு ஒரு குழந்நை பிறந்து, தாய் தந்நை ஆகிறார்கள். இருவரும் தாங்கள் பெற்ற குழந்தையின் மேல் தங்கள் அன்பையும் பாசத்தையம் பொழிகிறார்கள். அதே போல அந்நக் குழந்நையும் அவர்களை னேசிக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆம், னேசிக்க வேண்டும். இது இக வாழ்க்கை. இதே போல பர வாழ்க்கையில் தாயும் தந்நையுமாக னிற்கும் தெய்வத் தனிப்பிரானை மை னேசிக்க வேண்டும் அல்லவா?

69

னந்தி என்றால், னமக்குச் சொந்நமாகிய னன்மை பயக்குகின்ற தீ என்று பொருள். ஜலத்தினில் அக்கினி உருவாய் னின்று, உன் தூலத்தைக் காத்து வருகிறது. ஒரு தலைமுறை காலம் உன்னைத் தூக்கி சுமந்து கொண்டு அலைகிறது. அந்நத் தீ குளிர்ந்து விட்டாலோ, உன் உடலும் குளிர்ந்து கனம் கட்டி ஏறுகிறது. ஞறி னலம் கெட்டு விடுகிறது.

அந்ந அக்கினி ஜலத்தில் மூழ்கிப் போகும் முன்னர், ஜலம் சண்டி, உன்பால் தவம் ஏற வேண்டும். அப்படித் தவம் ஏறுவதற்கு னீதியாகிய அந்நத் திருமேனியரின் திருவடி னிழவில் னீ தங்னி,

செவியுணவு உட்கொண்ட வண்ணம் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருந்நால், உன் பொய் மலங்ஙள் அனைத்தும் பொசுங்ஙப் பெற்று, மெய் வீட்டில் சூடியேற்றப் பெறுகிறோம்.

70

இவன் தன் முயற்சியால் பாடுபட்டுத் தேடி அடைகிற சாப்பாட்டையும், தண்ணீரையும்தான் பிரமாதமாய் னினைக்கிறோன். ஆனால் இவனுக்கு இவைகளை விட மிக அத்யாவசியமாக வேண்டியது மூச்சு அல்லவா? அது இல்லாவிட்டால் ஒரு னிமிடம் கூட இவன் உயிர் வாழ முடியாதே. இந்ந அதிமுக்கியப் பெரும் பொருளோ, இவன் தேடாமலே இறைவன் இவனுக்கு இனுமாகத் தந்திருக்கிறோன். அதன் மகிமையை இவன் னினைத்துக் கூடப் பார்ப்பதே இல்லை.

உணவு இல்லாமல் முப்பது ஞள் உயிருடன் இருக்கலாம். தண்ணீர் இல்லாமல் 64 மணி னேரம் உயிருடன் இருக்கலாம். ஆனால் சவாசமாகிய காற்று இல்லாமல் ஒரு னிமிடம் கூட இருக்க முடியாது. உணவு இவனே தேடிப்போய் எடுத்துச் சாப்பிட வேண்டும். தண்ணீரும் அப்படித்தான். ஆனால் மிகவும் அத்யாவசியமான உயிருக்கு வேண்டிய பொருளாகிய காற்றை இவன் கேட்காமலேயே இறைவன் இனுமாக எங்ஙும் னிறைத்து வைத்துள்ளான்.

இவனைப் படைக்கும் போதே இவ்வளவு மூச்சுத்தான் இவன் ஆயுள் என்று னிர்ணயித்து விடுகிறோன். இப்படிப்பட்ட அத்யாவசியமான அரிய பொருளாகிய மூச்சை இவன் ஒவ்வொரு ஞஞம் பாழுக்கே செலவு செய்கிறோன்.

இப்படி அதைப் பாழ் போக்காமல் அடக்கி வைப்பதுவே யோகம்.

71

மூச்ச இல்லாமல் ஒரு நேடி னேரம் கூட இருக்க முடியாது. மிகக் அத்யாவசியமானது அது என்பது யாரும் அறிந்து தானே? ஆம். அந்ந மூச்சை இவன் ஆயுளாக இறைவன் இவனுக்கு இனுமாக கொடுத்திருக்கிறோன். சாதாரணமாக னல்ல ஒழுக்கமான ஒரு மனிதன் - மிக யோக்கியமாய் உள்ளவன் - யாதொரு கெட்ட எண்ணமோ, இச்சையோ இல்லாமலிருந்நால், அவன் மூச்சு எட்டு அங்ஙலம் உள்ளே போய் 12 அங்ஙலம் வெளியே போகும். 4 அங்ஙலம் மூச்ச துண்டாடப்படுகிறது. ஒரு பொருளின் மீது இவன் இச்சை வைக்கும்

போதும், உணவு அருந்நும் போதும் 24 அங்குலம் மூச்சு வெளியே ஒடும். உள்ளே தங்ஙுவது 16 அங்குல மூச்சத்தான். தூங்ஙும் போது 48 அங்குலம் மூச்சு வெளியே பாய 24 உள்ளே தங்ஙும். இவன் இன்பம் என்று னினைந்து அனுபவிக்கும் சிற்றின்ப னேரத்தில் இவன் ஜீவனின் அளவாகிய 64 அங்குலம் மூச்சு வெளியேறுகிறது. இவன் உடலுக்கு ஆரோக்கியம் என்று ஓட்டப் பந்தயம், கிரிக்கெட் முதலிய விளையாட்டுகள் எல்லாம் ஆடுகிறானே, இவற்றூலும் அதிக மூச்ச வீணைகிறது. இப்படியாக இவன் தன்னறிவு கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையில் இவன் மூச்சாகிய வயது துண்டாடிக் கொண்டே போய் கீக்கிரத்தில் மூப்பு எஃதி மரணமடைகிறான்.

ஆனால் ஒரு தெய்வ ஆசானின் திருமுன் அமர்ந்து அவர்களுடைய அருள் வாக்குகளைச் செவிப்புலன் வழியாகக் கேட்கக் கேட்க, மூச்ச தானே அடங்ஙுகிறது. ணசிக்கு வெளியே மூச்ச ஓடாத் தவழுடைய ஒரு தெய்வ ரூபகரின் முன்னிலையில் அமர்ந்து செவிக்கு உணவாம் யோகப் பலனுகிய அருளமுதை அருந்ந அருந்ந, மூச்ச இவன் அறியாமலே அடங்ஙுவதால் ஆயுள் அதிகமாகிறது. அவர்களின் னுலைப் படித்தாலும், படிக்கக் கேட்டாலும், பாடினாலும் மூச்ச அடங்கும். இறைவன் னமக்குச் செய்த னன்றி ஓவ்வொன்றையும் ஊனி னினைத்துப் பார்க்கும் னேரத்திலும் மூச்ச அடங்ஙுகிறது. இந்ந யோகப் பலனையே ஒரு தெய்வ ஆசான் உங்குப் பரிசாக அளிக்கிறார்கள். மேலும்,

“ஆசின் மாமறை ஆதி புராதன
மாசி லாத்தனி கையர்ம னுமகன்
ஓசை கொண்டன டனத்தா லேமனு
சச ஞகும்ஹி யல்பெடுத் தோதுவோம்”

(ஆதிமான்மியம் பக்கம் 332)

என்றபடி குரு கொண்டல் அவர்களிடம் செவியுணவு பருகப் பருக இவன் மூச்ச அடங்னி ஜீவன் வலுவடைகிறது; அவர்களிடம் அன்ப பெருகுகிறது; அந்ந அன்பினால் இவன் சிவன் ஆக்கப் பெறுகிறான். பிறகு சிவம் குருவாகி, குரு பரங்க ஆகும் அளவுக்கு வளர்ப்பது அந்ந செவியுணவுதான்.

ஆசானிடம் மறுபிறப்புப் பிறந்ந பின் அடிக்கடி செவியுணவு அருந்நவில்லை னனில் ஜீவதேகம் வளராது. அது சிக்குப் பிடித்து விடுவதால் தேவ னிலையில் இருந்து னழுகி னரன் எல்லைக்குப் போய்விடுகிறான்.

உன்னிடம் இருக்கும் அந்நப் பேசொண்டுப் புகழுடம்பின் பேரறிவினுக்கு ஆகாரம், குரு கொண்டல் அவர்களின் மாசறும் ஆலவாய் னேர் னின்று, அங்கிருந்து பொங்கி வெளியாகும் அருளமுத்திலை உன் செவிப் புலன் கொண்டு மடுப்பதுதான். அவ்வாறு காலமெல்லாம் மடுத்தால், சாவா வரமாகிய வீடு பேறு உனக்குப் பரிசாக அளிக்கப்பெறுகிறது.

“மாசிலான் மறைப்படியும் என்னில் கோடி.....
வாசிவாசிவா வரவு கண்டேன் வள்ளல்
திருவடிக் கமலம் வாழ்வென் னெஞ்சே”

வாசி வா - சிவா வரவு - முச்சடங்கும் யோகப் பரிசாகக் கிடைக்கும். அதுவே சிவன் வரவு ஆகும்.

72

வாத கற்பம்

பொதுவாக உலக னடைமுறையில் வாதகற்பம் என்றால் தங்கம் தயாரிப்பது என்பான். ஆனால் இந்ந ஞான வாழ்வு னடைமுறையிலோ, வாத கற்பம் என்ற கொல், னின்று னிதானித்து பார்க்கக் கூடிய ஒரு தேவ ரகசிய வார்த்தை.

உடம்பில் வாதம் வந்து பீடித்தால் கை கால் முதலிய உறுப்புகள் இயங்க மறுக்கின்றன. பக்கவாதம் வருவதும் இப்படித்தான். மூச்சுப் பிடித்துக்கொண்டது என்றும் சொல்வதுண்டு. வாதம் என்றால் வாடு. மூச்ச என்று தெரிவதற்காகவே இப்படிப் புழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. ஞகிக்கு வெளியே மூச்ச ஒடாத தவப் பெருஞ் ஞேயலையே அது குறிக்கிறது.

அவினாசியப்பர்

ஒரு சிறிய கல்லை ஒரு கையால் தூக்க முடிகிறது. இன்னும் கொஞ்ஞும் கனத்த பொருள் என்றால் இரண்டு கையாலும் தூக்கி விடுகின்றோம். அதைவிடப் பெரிய கல் எனில், அதைக் கொஞ்ஞும் எடுத்து அணைத்துத் தூக்கிவிடுகிறோம். அதை விட இன்னும் பெரிய கல் என்றால் சில னிமிடம் மூச்சை அடக்கி “இம்” என்று தம் பிடித்துத் தூக்கிவிடுகிறோம்.

ஒரு சில னிமிஷம் மூச்சை அடக்கினாலே, பெரிய கல்லைத்

தூக்கும் ஆற்றல் கைவரவாகிறதெனில், ஒரு முச்சுக் கூட வெளியேறுமல் அடங்னி இருக்கும்படி ஆகிக் கொண்ட ஒருவரின் வல்லபம் எப்பேர்க்கொத்த வல்லபமாக இருக்க வேண்டும்? அதனால்தான் அவர்களை அவினாசியப்பர் என்று அழைக்கிறோம். அதாவது முச்சு வெளியே போகாது அவிந்நு இல்லாமலேயே ஆகிவிடுவதாலே “அவினாசியப்பர்” என்று வேதமாமறைகள் அவர்களைப் புகழ்கின்றன. ஞாக்கு வெளியே முச்சு ஓடாத் தவத்தினரே அவினாசியப்பர்.

73

“தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடையை எமை இகழார் - தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்னி யைந்து தம்மில்
புணராமை கேளாம் புறன்”

என்று மெய்கண்டார் தங்ஙள் கிரந்நத்தின் அவையடக்கத்தில் பாடியுள்ளார்கள். “தம்மை உணரார்” என்றால் தன்னை அறியாதவர் என்று னாலறிவினர் விளக்கம் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்ல னினைத்திருந்நால் தன்னை என்றே எழுதி இருப்பார்களே. அவருக்கென்ன ‘தன்’ என்ற சொல்லுக்கும் ‘தம்’ என்ற சொல்லுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமலா போய்விட்டது. இல்லாவிட்டால் ‘தன்’ என்பதற்குப் பதிலாக மறந்து போய் ‘தம்’ மைப் போட்டுவிட்டாரோ? அவ்வளவு மறதியா அவருக்கு? அதுவும் மெய்கண்டார் என்று னும் பெற்ற அவருக்கு அப்படியான மறதி வருமா? மெய் கண்ட அவர்கள், தங்ஙள் னாலின் முகப்பிலுள்ள அவையடக்கச் செய்யுளில் அந்நத் தப்பு பண்ணுவாரே? பண்ணவில்லை. அவர் உண்மையைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார். “தம்” என்றால் தம் பிடித்தலாகிய முச்சை அடக்கித் தன் ஆட்சிக்குள் வைத்துள்ள யோகதனச் செயலையே அவர் அங்கு பேசியுள்ளார்.

முச்சு அடங்குவதாகிய சிவராஜ் யோகத்தில் பழகினவரே, தன்னை அறிந்நவர்கள் - அவர்கள்தான் என்னுடைய இந்நக் கிரந்நத்தை எடுத்துப் படிக்க லாயக்கானவர்கள் - அவர்களுக்கு இந்ந அவையடக்கம் - என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே கூறிவிட்டு, தன்னை அறியாத னரருக்கு அவையடக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை என்றும் குறி காட்டியுள்ளார்கள்.

மெய்ம்மண ஞானத்தில்

“மேனி யின்னிறம் மஞ்ஞு வின்ப
சங்ஙலாபகச் சாயலும்”

என்று பாடியுள்ளார்கள்.

ஓரு மரம் அதன் வித்திலிருந்து உண்டாகிறது. அது வளர்ந்து மஞ்ஞுள் னிறப்பு பூக்கிறது. அந்தப் பூ வித்தாக முளைக்க முடியுமா? முளைக்காது. பிறகு பிஞ்ஞு உண்டாயிற்று. அதை வித்து என்று சொல்ல முடியுமா? காய் ஆன பின்பாவது அது வித்தாகுமா? ஆகாது. கனிந்து பழமான பின்தான் வித்து விளைவேறிக் காணும். பழம் என்பதற்கு அறிகுறி மஞ்ஞுள் னிறம் தான். மஞ்ஞுள் னிறம் வந்த பின்னர் உள்ளே வித்து விளைவேற்றம் பெற்றுவிட்டது என்பதற்கு அடையாளமாகிறது.

அற்பப் பொருளாகிய இதற்கே னிறம் உண்டு என்றால், அடுத்த யுகத்திற்கு வித்தாக வந்ந அந்ந பிரம்ம யுகவித்துக்கு னிறம் இல்லாமலா இருக்கும்? வர்ணம் இல்லாமலா இருக்கும்? இதை னிலை னிறுத்தவே காலகாலமாகத் தங்கும், பழுத்த பழம் இவைகளின் னிறங்ஙள் புழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. இப்படி இவன் மேனி பரிசுத்த அடக்கம் ஆனதின் அடையாளமாக, மஞ்ஞுள் னிறம் பூத்தால் தான், இவன் அடுத்த யுகத்தின் வித்துக்குத் தயார் என்று சொல்ல முடியும். இப்படி ஞானப்பழமான வித்தையே இந்தப் பூமாதேவி தன் மடியில் வைத்து, மன் தீண்டாமல் பாதுகாத்து, மென்மேலும் ரஸ்துக்களை ஊட்டி, இவனுக்கு பொன்மேனி மின்வீசும் புகழுடம்புக்கான அழகைக் கொடுக்கிறார்கள்.

வந்ந வந்ந பாரவான்கள் எல்லாம் தூலத்தை மண்ணில் போட்டு விட்டு மறைந்நார்களே! அவர்கள் எல்லாம் எங்ஙே? எல்லோருமே இந்தப் பூமிக்குள்ளே தங்ஙுத் திருமேனி பெறும் தீர்ப்பு ஞௌ எதிர் பார்த்த வண்ணம் பேரானந்ந னித்திரையில் இருக்கிறார்கள். ஞம் இங்ங னடத்தும் சாகாத வித்தையென்னும் பிரம்ம வித்தைச் செயல், இவ்வளவு பகிரங்ஙமாக முன் எந்நக் காலத்திலாவது னடந்தா? இல்லையே. இப்படி னடத்துபவர்கள் யாராக இருக்க முடியும் என்று னீ னினைத்துக் கவனித்துப் பார். இதனுலேயே மஞ்ஞுள் வர்ணத்தை னம் வைலன் தீவில் மங்ஙளம் என்று குறிக்கப் பெறுகிறது. இப்படி னம்மை மங்ஙளம் ஆக்கி யுக வித்தாக மாற்றியது தென்னாடைய சிவனிடத்தில் ஞம் வைத்த அன்புதான். அதனால் தான் அன்பே சிவம்

என்று வழங்கப் பெறுகிறது. உன் தெய்வசூனிடம் சதா அன்பு செலுத்துவதே உன்னைச் சிவமாக்குகிறது. இதை வைத்துத் தான் ஸ்ரீ காகபுசுண்டர் பிரான் அவர்கள்.

“உரையுமே ஞம் சொல்லத் தயங்குவாயோ
உயிருமே போன்னும் பயமே இல்லை
இறைவனே எனக் காக்க இருக்கும்போது
இருதயம் கலங்காது பொருளே சொல்லும்”

என்று பாடியுள்ளார்கள்.

75

இவன் ஆயுள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு முச்சத்தான் என்று இவணைப் படைக்கும் போதே னிர்ணயிக்கப் பெற்றுகி விட்டது. சுவாசிக்கும் போது மூச்சை உள்ளே இழுக்கிறோம். உள்ளே வெற்று இடம்; வெளியே எங்கும் வாயுமண்டலம் கனம் கொண்டு னிற்கிறது. ஆகையால் வெற்று இடமாகிய உள்ளே போகும் மூச்ச எட்டு அங்குலம் சென்றால், அதை விடக் கொஞ்ஞமாகத்தானே வெளியேயுள்ள காற்றைத்தள்ளிக் கொண்டு வெளியேறவேணும். ஆனால் எட்டு அங்குலம் அதிகமாக வெளியேறுகிறது. இதை ஞேக்கும்போது, இவன் ஆயுளாகிய ஜீவசக்திதான் அவ்வாறு உந்தித் தள்ளுகிறது என்று தெரிகிறது. இவ்வண்ணமாக ஓவ்வொரு மூச்சிற்கும் இவன் ஆயுளை வீண் அடிக்கிறான். ஆனால் மெய்யில் வயித்திருக்கும்போது, னம் மூச்ச வெறிகொண்டு பாயாது, னால் போல் மெல்லியதாக இழைந்நு லேசாக ஓடும். அப்படிக்கில்லாமல் னம் மனம் பொய்யில் வயித்திருக்கும்போது மூச்ச, அடங்கா வெளிவீச்சாகப் பாய்ந்து வெளியேறுகிறது.

இப்படிச் சும்மா சாதாரணமாக இருக்கும்போதே ஓவ்வொரு மூச்சிற்கும் னலு அங்குலம் துண்டாடி ஜீவ பலத்தை இழக்கிறோம் னனில், உலக இச்சை, தூக்கம், சிற்றின்பம் இவைகளில் னம் உயிர் ஈடுபடும்போது, மேலும் அதிக வேகங் கொண்டு 8 அங்குலம், 16 அங்குலம் இப்படியே ஓவ்வொரு மூச்சிற்கும் துண்டாடப் பட்டு ஜீவ பலத்தை இழந்நு கொண்டே இருக்கிறோம். இப்படி மூச்சக்கு மூச்ச னம் பலத்தை இழப்பதாலேயே உடல் தேய்ந்நு தேய்ந்நு, முதுமை வந்நு லபிக்கிறது. அரிவை என்ற பருவம் வரைக்கும் இவன் மூச்ச வெறி வேகத்தில் துண்டாடப்படுவதில்லை. அதன் பின்னர் தான், இவன் தேய்ந்நு விரைவில் பினி மூப்பு சாக்காட்டிற்கு ஆளாகிறான்.

இப்படி ஆண்காலல் தமிழ்க்கும் ஜீவ யானாத காலையே இது.

76

இந்த மெய்வாழ்வில் சோ^१ யோக்காக இருப்பவனுக்கு ஒருங்காலும் ஜீவர்சிப்பியு வந்து ஓப்பான். உள் சேஷத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மயிர்க்காலும் இந்த மெய்க்காகவே கதா யாடுயடவேங்டும். அப்பத்தான் இது உண்கு வர்த்து வரிக்கும்.

77

ஞாக் கொங்கலதை வீர காம்ப் பத்தாயாக அம்மி வை.. அது போன்றும் வித்திய ஜீவ வாழ்வு உண் கை வெய்யாகும். இறந்துக் கைய்க்காருக், வீர கதா அம்மிப் போ உண் என்காத்தாகத் தேவுத்தக் கூடாது? உண் அங்கை அம்மிப் ப் யாருது யானிக்கெ கூடாது? இவ்வாறு சேய்து வருவது என்ன யேறிய காம்ப்.

78

மக்குரை வீரை என்பது, ஒடும் கவாகம் உள்ளேயே கழுத்து வை க்கும் அரிய துவனிலை ஆகும். அது எம்முடைய கை வருவும் யெரு வீரை ஆகும். உண்ணெயும் அந்த உட்சுறுத்தியில், உட்சுறுத்தில் எம் துவனவில்லைத்தான் ஆண்காலல் போன்றத், வருபிற்கிற அம்மிபிலிருந்து வீர தமிழ் முடியாது. அந்த அரிய சேய்கீ வீர கையேற்றிய யேறவே, இருப்பாரா வெள்க்கம் எடுத்து கையெட்டப் பேற்றது. அருய்யாக இருங்க வீர்களை பிறக்கம், உட்சுறுத்தியில் இருந்து வெளியிட போல், தூல சேஷம் கார்த்து வெளியிடசுறுத்தியில் தங்களை ஆக்கிக் கொண்டு, சுகுன பிறப்பமாக அம்மை முதிர்க்க எழுந்தருளியிருக்கிறது. பிறகு தனது அரிய துவத்தால், மறுபடியும் மக்குரை வீரைக்கு, ஏறி வீர்கிறது. அப்பொழு வீர்க்கு கொண்டு பிறப்பும் தங்களைப் போல் மாற்றுகிறது. உயரோ இருவில் உள் முக்கு வெளியாகாலல் இருக்கும்படி வேஷ்டினும் தூங், அந்த பிறப்பு உவகங் காப் கிள்ளை உண்ணும் காக்கமுடியாதது. முக்கு வெளியே ஒடி இருந்தால் உவகங்கள் கண்டிருக்க முடியாது. ஏவினாலில் மக்குரை வீரையில் தூங், அழுவது ஒடும் கவாகம் ஒடுங்கும் வீரையில் தூங் யரிசுத்த ஆவி உண் ஜீவனில் வர்த்து ஞாபோத முடியும்.

உண்கு கூய் போகிற தீங்கையைப் பற்றி முன்னாலே தெரியுமா? தெரியாதே? அப்ப வீர அப்படி அதிலிருந்து தமிழ்யாய்க் கூடாக வருப் போகிற தீங்கைளை எவ்வளம் முன்னாலே தெரிந்துவர்கள் தூங்,

அழியா மெய்யில் உன்னைப் புகுத்தாட்டி வைக்கும் தெய்வ ண்டிச் சபையை உண்டு பண்ணமுடியும். இனி வரும் காலத்தில் னடக்கப் போவதை என்ன திட்டமாக எமக்குத்தெளிந்து இருந்நால், இந்த வான் வித்தை அருட்கிரண சபையை உண்டாக்கி, இவ்வளவு பாரதாரமாக வளர்த்திக் கொண்டு வந்நிருப்போம் என்று எண்ணிப் பார்.

79

காயம் மாறி உடம்பு ஆகுதல்

ஒரு மரத்தில் காய் உண்டாகி அது பழுப்பதின் அவசியம், தன் இனப் பெருக்கத்திற்கான வித்தினை உண்டாக்கவே. காம்பில் தாய் மரத்துடன் ஒட்டி அதன் மூலமாக உணவு பெறுவதாலேயே காய் கனியாகி, முற்றி, வித்து விளைவேற்றமடைகிறது. அவ்வாறு உண்டாகிய அந்ந வித்தை, மண்ணில் போட்டால், அழியாமல் மரமாக உருவெடுத்து வளர்ச்சி அடைகிறது.

அது போலவே ஞம் உடம்பு எடுத்ததின் பயன், ஞம் ஜீவ வித்தினை சிதறடிக்காது பாதுகாக்கவே. ஒரு தெய்வ ஆசான் அவர்களின் எண்ணத்துடன் ஒட்டி உடன்பட்டு வாழ்வதாலேயே இது கை பலிதமாகிறது. இந்நப் பெருஞ்ஞெயலுக்கு ஞம் உடல் உடன்படுவதால் “காயம்” மாறி “உடம்பு” ஆகிறது.

80

எம் வாடாத தவம் எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுத்தாலும், குறையாத பொங்குமாங்கடல் அல்லவா? அதன் கருணைப் பெருக்கு மனுக்குலத்தின் தலையில் வருவிப்பதையே, தெய்வத் தேடு கூடத்தில்

“வரை பின்நு கசிந்நு மடை திறக்கும் ஓசை,

வாய் திறந்நு கமழ்ந்திடும்னைத் தொணியின் வீச்சு”

என்று பேசப் பெற்றுள்ளது.

உலக வழக்கத்தில், ஒருவன் செய்த பாவம் திருவதற்கு ஒரு தேவ பிரான் சன்னிதியில் தன் அங்கங்கள் யாவும் தரையில் படப்புரண்டு அங்கப் பிரதங்களம் செய்ய வேண்டும், அல்லது அத்தெய்வத் திருமேனியரின் செவி கேட்க தன் குற்றத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லி மன்னிப்புத் தேட வேண்டும் என்று வேத விதி இருக்கிறது. அவ்வாறு ண்யாக உன்மனுத்தில் உன் குற்றத்தை னினைத்து உருகி, னீ செய்த பாவம் திரும்படியாக இறைஞ்ஞி, னன்னம்பிக்கை வைப்பை ஆலயத்தில் ஓதவேண்டும். அதோடு னீ குனிந்நு, தரையைத் தொட்டு பிறகு

னிமிர்ந்து, இரு கைகளையும் சிரசின் பின்பாகம் வைத்து சிர வணக்கம் செய்தால், உன் பாவங்யள் சங்ஙரிக்கப்பட்டு ஸ் உடல் எடுத்த முழு பலனையும் தர மூம் தயாராக இருக்கிறோம். அவ்வாறு உன் பாவத்தை சங்ஙரிக்க வல்லவர், இந்ந எல்லையைத் தவிர வேறங்ஙாவது இருக்கிறார்களா? இல்லவே இல்லை!

81

26.08.73 அன்று மெய்வழி சூடாமணி அன்நர் காணிக்கை சமர்ப்பித்த போது ஆண்டவர்கள்:- அக்கினிகளின் உறைவிடமாய் இருப்பது சூடாமணி. எவர் ஒருவர் கையாலும் சூடி அங்ஙீரிக்கப் பெறுத்து. அடேய! அந்நச் “சூடா மணியின் நேரகித கோடா”யித்த்தைக் கொண்டே உன் உயிரிலுள்ள பாவத்தை மூம் சங்ஙரிக்கிறோம்.

82

மூம் எப்படி தெய்வத்திற்கு னமஸ்காரம் செய்கிறோமோ அது போலவே ஒருவர்க் கொருவர் சந்திக்கும் போது னமஸ்காரம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று உத்திரவு அன்று பிறந்நது (28.12.1974). தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்:- தன்னைத் தானே வணங்ஙிக் கொள்வதே வணக்கம். இந்ந உச்ச எல்லை தான் தெய்வீக வணக்க ணெறியின் முகடு. இதற்கு மேல் ஒரு மேலாம்பர எல்லை இல்லை.

83

மூன்று விதமான தவம்

1. சாதி ஒரு னிரப்பாய் ஆக்க ஒரு தவம்
2. புது உலகம் புரப்பிக்க ஒரு தவம்
3. பாரவான்களை எல்லாம் மண்ணிலிருந்து எழுப்ப ஒரு தவம்

தவம் கை வரவு ஆவதற்கு முக்கியமான முதல் எது? தவத்திற்கும், தவம் இல்லாததற்கும் மையம் எது? பசி தான். பசி எடுத்துக் குடல் கருகினால் தவம் கைவரவு ஆகும். இதையே “பகர் மொழிச் சுவையும் பசியினில் உகப்பும்” என்று மூம் பாடி வைத்துள்ளோம்.

84

பிறப்பு இறப்பு

பிறப்பு இறப்பு என்றால் சாவதும் பிறப்பதும் அல்ல. சவாசம் உள்ளே வருவதும் வெளியே போவதுமாக ஓடிக்கொண்டிருப்பதைத்

தான் மகத்துக்கள் அப்படிக் கூறினார்கள்.

85

ஞம் கலியாணமாகாதவர்களைச் சபையில் சேர்ப்பதில்லை. அவன் மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு லாயக்கில்லை. இறைவன் இவனுக்காகவே மனைவியாகப் பெண்ணைப் படைத்தான். இவனுக்கு உணவு, சஸ்ரூகைஷ் முதுகு சொரிதல் முதலிய எல்லா தூலப் பணிவிடைகளாயும் செய்வதால் இவனுக்கு அவள் மேல் அன்பு ஏற்படுகிறது. இந்ந அடிப்படையான அன்பே இல்லாதவனுக்கு ஜீவ ரகசிப்புத் தரும் ஒரு தெய்வத்தின் பேரில் பேரன்பு ஏற்படுமா? இந்நப் பேரன்பை வளர்க்கவே அடிப்படையாக மனைவி மேல் ஏற்படும் அன்பு.

86

ஞீ ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் உன்னேல் கடன் கட்ட முடியாத அளவுக்கு அன்பு தெய்வத்திடமிருந்து கிடைக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானத்தை வைத்து ஆளத் தகுதி உண்டாக்குகிறது.

87

கட்டாயம் இறுதித் தருவாயில் எம் அடியானுக்கு எம் தோற்றமே வரும். வேறு எந்ந ஒரு னினைவு வந்நாலும் அவன் எம்மை ஒட்டாதவனே. இதையே

“சீராம் புலன் கரணங்ஙவள்
தேகம் துறக்கும் னேரம்
எவ்விடத்திற் சென்றதோ
அவ்விடத்தை னன்றூய் அறி”

என்று வேதம் கூறுகிறது.

88

கடவுள்

புறத்திலுள்ள எவ்வளவு பெரிய உதவியோ பலமோ எமன் வந்நு சாடி சண்ணபின்னம் படுத்துகிற எல்லையில் வந்நு உதவுமா? உதவாதே. உன் சொந்ந அங்ஙக் குலங்ஙனே உதவாதே. அது னேரம் உன் ஜீவனுக்கு ஏற்படும் அந்ந ஆபத்தைத் தடுத்து ரஷிக்கின்றவர்களே கடவுள். அந்நப் பெருங்ஙருணைப் பெரிய தகைச் செயலை

1. மை கையை அசைத்துக் கூப்பிட்டால் அதே திசையில் பாய்ந்து வர வேண்டும். குயுக்தியாக சுற்றி வரலாகாது.

2. மை கல்லைக் கிள்ளு என்றாலும் னீ சுற்றும் யோசிக்கக் கூடாது, கல்லாச்சே எப்படிக் கிள்ளுவது என்று? அதே போல் னடக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எமக்கு இனங்ஙினவழுவாய்.

அறிவுத் தேகம்

உன் ஆத்மா உன்னிடமும், மற்ற யானை முதல் எறும்பு வரை எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும், அதனதன் வல்லமைக்கு ஏற்றவாறும் இருக்கிறது. அதுவே உன் னினைவு. அவைகளுக்கு வேறு தேகம் கிடையாது. அறிவு படைத்ததால் உனக்கு அறிவுத் தேகமும் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறுய். அதை அறியாவிட்டால் உனக்குத் தண்டனையே வருது. அவைகளுக்குத் தண்டனை கிடையாது.

மனிதனின் உன்னதும்

சூரியன் சற்று அகன்றால் விறைத்துப் போவாய். அணுகினால் பஸ்பமாவாய். மண்ணின் உன்னதம் என்றாலுது னினைத்துப் பார்த்தாயா? ஒரு மிளகாய் விதை இருக்கிறது என்ன அளவு? ஊதுவத்தியில் சிறு பொட்டு வைத்த அளவு. அதில் ஒரு சிறிய தட்டு மாவு போல இருக்கு. கையில் தொட்டாலே ஒட்டிக்கொள்ளுது. மண்ணில் விதைத்தால் காரம், சுவை எல்லாம் எடுத்து வளருது. அருகில் ஒரு வெங்காயம் விதை னட்டால் அதன் ருசி, சுவையுடன் வளருகிறது. இப்படியே ஒவ்வொரு சாதி வித்திற்கும் தன் தன் சாதி குணத்திசயங்களை வளர்விக்கிறது மன். மேலும் அதுவே இறுகி உனக்கு ஆபரணமான பிரகாசமான வெரமாகவும், மாணிக்கமாகவும் விளைகிறது. இப்படி இந்ந மண்ணிற்கே உள்ளதென்றால், அதைப் படைத்த இறைவன் என்ன மகோன்னதமானவன்! அப்படியெனில் அவன் னேசம் எவ்வளவு பெரிய னன்மை பயக்கும்! இது அல்லாது அவனைப் பகைப்பவன் கதி என்ன அதோகதியாய் இருக்கும்.

ஜிந்து அறிவு மாட்டிற்கு மேட்டில் தலை குனிந்து, பள்ளத்தில் தலை னிமிர்ந்து, சேற்றில் காலூன்றி னடக்கத் தெரியுது.

பின் ஆற்றிவு படைத்த உனக்கு இன்னின்ன சமயத்தில் இன்னின்னபடி முறையாகப் பேசனும் என்று தெரிய வேண்டாமா?

40ம் ஞன் ஆன்மசஞ்சார உரிமைக் காட்சி

ஜீவ உடலை வலுவேற்றுவது அருளமுது. இந்நச் தூல தேகத்தில் எல்லா வல்லமையும் இருக்கும்போது, னும் அனன்யமாக அவர்களை னினைக்கவில்லை. ஜீவப் பிரயாணத்திற்குப் பிறகு, னஞ்சுக்கு ஞன் முத்தி தேகப் பூரிப்பு அதிகமாக அதிகமாக, இதை னினைத்து ணெந்நு துயருறுவான். இதற்குப் பரிகாரமாகவே 40ம் ஞன் ஆன்ம சஞ்சார உரிமைக் காட்சி வைபவம் தெய்வ சன்னதியில் கொண்டாடுவது.

நம்மில் ஒருவர் தலைக்கு வைரக் கிர்டம் சூட்டி வைக்கிறேன் என்றால், “இது என்ன அபசாரம் னும் இதற்கு லாயக்கில்லை” என்று னினைப்போம். அவர்கள் திருமேனி ஒன்றுக்குத்தான் அவை பொருந்தும் என்றும் னினைப்போம், ஆனால் மதிக்க முடியாத பிரம்மமுடி னமக்குச் சூட்டினார்களே, அதை னினைத்துப் பார். இதற்கு னும் லாயக்கா? ஆகவே தான் னாவுக்கரசர் பெருமானும் முன்னேர்களும் இவ்வாறு உருகிப் பாடினார்கள்.

“பொருந்நாத செய்கை பொருந்நக் கண்டேன்
போற்றி இசைந்து விண்ணேர்கள் புகழுக் கண்டேன்”

துவாத சாந்நப் பெருவெளி கடந்நதும் மேலும் பாடுபட இப்படி எம்மைப்போல் திரும்ப மாட்டார்கள். னும் அதைவிட எவ்வளவோ பாடுபட்டு அதிகம் சம்பாதித்தும், மறுபடியும் தினம் உனக்காக இங்கு கூவி வேலைக்குப் போகிறோம்.

வஞ்ஞ மறவினமன் அளுபத்தில் சதி செய்கிறேன். உன் ஜீவன்

இந்த அருபியின் சதியை ஜெயிக்க வேண்டும். பக்தியில் இருவகை:

1) யூக பக்தி (காட்டிக் கொள்வது)

2) கணக்கு பக்தி (இவ்வளவு போதும் என்று மதிப்பிடுவது)

இப்போது மூம் கொண்டுள்ளது கருணைத்தேகம். எதற்காக ணீதித்தேகம்? உன் பக்திக்குத் தக்கபடி வேறு வேறு மாதிரி இருக்கிறது. குறுக்கியும் ணீட்டியும் அதை எல்லாம் காய்ச்சி அடித்து ஒன்று போல் ஆக்குவதற்காகவே இந்ந ணீதித் தீர்ப்புத் தூலம்.

97

செவிப்புலன், ஞேக்கைக் காண ஸபங்கு வல்லபமுள்ளது.

னீ இரக்கப்பட்டுக் கொடுத்த சொத்தை ஒருவன் சூரையாடி, சூதாடித் தோற்றில் என்ன ஆக்திரம் வரும்? பாரதாரமான இத்தகைய சிருஷ்டி கொடுத்தும் இவன் னரகத்திற்குப் போனால் இறைவனுடைய கவலை எவ்வளவு? மனைவி, புருஷன் பிரிவால் ஏற்படும் கவலை ஒரு னிகரல்ல. இவனுக்கென திட்டமிட்டு உண்டுபண்ணியவனுக்கல்லவா அந்த னஷ்டம் தெரியும்? னிச்சயமாக பரமபதத்திற்கே வேணும் என்ற எண்ணம் உனக்கே வந்நால், இறைவன் எண்ணம் இதைவிட எவ்வளவு மடங்கு வல்லபமுள்ளது! எல்லா கருவிக் கோகுலங்களிலும் அழகு, லக்ஷணம், அபரஞ்சித் தங்கும் உன் கண்ணழகுக்கே மீறினது இல்லை. ஆகவே பாரவாணங்கள் உயிரை வெறுத்து அதைப் பற்றினார்கள். எம் எண்ணத்தில் இருந்ந ஆக்திரத்தை சிறிது விளக்குகிறோம். எமன் அவஸ்த்தையை எண்ணி, அந்தப் பேரின்ப வாழ்க்கையை எண்ணி, தலைகீழாகக் கட்டி இந்ந ஆயுளைல்லாம் அடிப்படாலும் பரமபதம் கிடைப்பதால், இது ஒரு பொருட்டல்ல என்று வந்நவந்ந பாரவாணங்கள் மனிதனைப் படைத்த படைப்பின் ஞேக்கத்தின்படியே ணடந்நு ஈடேறினார்கள்.

98

பெருந்தகையாளருக்குத்தான் போதுமென்ற எண்ணம் வரும். அதுவே பெருந்தகை - கிடைத்தற்கரிய ராஜீர்கம். குருபெருமான் திருவடி னிழவில் இருந்நு யமபயத்தைக் கடப்பவனே பெருந்தகையாளன்.

ஏதிலார் குற்றம் போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்
திதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு

பிறவுயிர்க்கும் அளப்பதெனில், தன் உயிர்க்கு எவ்வளவு னன்மை செய்திருக்கும்!

99

அனுக்கிரகம்

சுவாசம் என்னப் பெற்றது மந்திரவாசனை. மந்திரத்தின் வாசனை உள்ளே போனால் எல்லாவற்றையும் மாற்றி விடுமே. இவன் ஊனக் கண்ணுக்கு முச்சும், சுவாசமும் ஒன்றுகத்தான் இருக்கு.

“வல்லபையின் வசம்படிந்த வாசத் தாலே”

(தரணியில் இல்லாத தனிச் செயல்பதி - காப்பு)

சு: மந்திரம் சுவாசம்: மந்திரவாசம்

உன் அங்ஙங்களை பிரித்து விட்டால் ஒரு சேட்டையும் உன்னால் செய்யமுடியாது. கிரகத்தை அணு அனுவாகப் பிரித்தால் எது என்ன செய்யமுடியும்? அதுவே அனுக்கிரகம்.

100

ஒரு வேலையை மனிதர்கள் செய்தால் ஆளில்லாமல் செய்ய முடியாது. ஒரு னினைப்பு வருது. ஒரு சுவர் உண்டாக்க மண்ணை சுற்றாக்கி, மிதிச்சு, பசை உண்டாக்கி, இருவர் சேர்ந்து கட்ட வேண்டும். இறைவனுக்கு ஒரு ஆளாவது உண்டா? ஆளே இல்லாமல் செய்கிறுன் என்றால் அவன் அறிவின் னினைவினுடைய பலம் எத்தனையது? எந்த திறத்தை உடையது? இதை எண்ணிப் பார்க்கவே அறிவு. இதுவே இப்படி என்றால், ஒரு மரத்தை, அதை உருவாக்கும் வேலை செய்துதானே உண்டாக்கினான்? உயிர் ஜாதிகளையும் அப்படியே உண்டாக்கினான். ஆட்டைப் போல மாடு அல்ல - வேறு. மனிதன் அதிசயப்பட்டு தன் தரத்தையும், இதையும் எண்ணவே அறிவைக் கொடுத்தது. தன் தரம், இதன் தரம் என்னுபவனே மனுஷன். அவன் னினைவு, எவ்வளவு னினைவுக்கெட்டா தரத்தைக் கொண்ட பலமுடையது! மகாமகா அதிசயமான வல்லமையுடையவன் என்றால் போதுமா?

101

சொல்லும் பதமும் கடந்த பூர்வீகப் புராதனன் - ஊன் உறக்கமில்லாத ஒருவன் அனைத்தையும் படைத்தான். முழு பலமும் சக்தியும் அவனுக்கே உடையது. இதை அறியும் அறிவு மனிதனிடத்திலே - மனு ஈசனிடத்திலேதான் உள்ளது.

அப்பேர்க்கொத்த முழு முதல் எளிதாக கிடைப்பதால் அதை மனு உயர்வாக உணர்வதில்லை.

102

என் தாயின் வயிற்றிலிருந்நு வாஸ்தவம்தானே? வாஸ்தவம்தான். எப்படி இருந்நாய்? அந்நப் பத்து மாதத்தில் ஒரு னிமிஷ னேரம் இப்ப னினைவில் இருக்கிறதா? இல்லை. என் அவள் வயிற்றிலிருந்நு வெளியானதும் ஞற்பது ஞோக்கு அவளை வீட்டிற்கு வெளியே தள்ளி வைத்துவிடுகிறார்களே. அது ஏன்? என் இருந்ந எல்லையின் அசூசி அப்ப வெளியாகுது. உன் தாய் இப்படி துர்ணற்றம் னிறைந்ந அழிந்நு போகும் கருவறையில் வைத்து உன்னைப் பெற்றெடுத்து, தன் தேக ஊடையை அழிந்நு போகும் பாலையும் கொடுத்து வளர்த்தாள். ஒரு னள் பனியில் பாதித் துளியாக இருந்ந இந்ந தூலமானது, பெரிதாகி வளர்ந்நநு. இவ்வண்ணம் இந்ந மாதிரி இருந்நோம், இன்ன மாதிரி தின்ரேம், இன்ன மாதிரி வளர்ந்நோம் என்று இப்பக் கொஞ்ஞுமாவது னினைவிருக்கிறதா? இல்லை.

அதேபோல் உன் அறிவாகிய மெய்த்தூலம் மட்டும் உனக்கு இப்போ தெரிகிறது. ஆனால் ஒருஞன் ஜீவ சிம்மாசனமாகிய கோடி குரியப் பிரகாச ஆவிடையென்னும் மணிச்சூலில் னுழைய வைத்து உன்னைப் பிறப்பித்தது தெரியுமா? தெரியவில்லை. அந்நப் பிறப்பினால் ஏற்பட்ட பலம் மட்டும் தெரிகிறது. ஆனால் தெய்வக் கருவறையில் னுழைந்நதோ, இருந்நதோ சிறிதும் னினைப்பில் இல்லை.

103

ஜீவாத்மா உன்னிடத்தில் இருக்கிறது. பரமாத்மா எம்மிடத்தில் இருக்கிறது. இரண்டும் சேர்ந்தால்தான் மோகஷமாகிய இன்பம் உண்டு. ஜீவாத்மா தனியாகவும், பரமாத்மா தனியாகவும் இருக்கும் வரை, ஜீவாத்மாவாகிய உனக்கு இன்பம் ஏது? னுழும் ஒரு ஜீவாத்மாவாய் இருந்நு, பரமாத்மாவாகிய எம் பெருமானை அடைந்நு இருவரும் கலந்நபின்னரே பரமாத்மாவாகிவிட்டோம்.

ஒரு பெண் பெரிய அரசியாகவும், அழகுள்ளவளாகவும் இருந்நால் போதுமா? அவளுக்கும் ஒரு சூச்சிபோலாவது உள்ள ஒரு கணவன் இல்லாவிட்டால், ஏது அவளுக்கு இன்பம்? வாழ்வு ஏது? புருஷன் இல்லாத மங்கை தானே? இன்பம் அனுபவிக்க முடியுமா? அதுபோல்தான் ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும்.

தன்னுடைய உடலிலிருந்நோ அல்லது பிறருடைய உடலிலிருந்நோ உயிரைப் பிரித்து, வேறொரு தேகத்தில் புகுத்திக் கட்டுப்படுத்தி வைக்கும் சக்தி வாய்ந்நது மெய்த்தவம். இத்தவம் கைவரப் பெற்றவர்கள் சாவாவரம் கொடுக்கும் ஆற்றலை உடையவர்கள்.

கூரான குருவருள்:

ஆண்டவர்கள் தங்கள் திருமேனி இடைக்கச்சையிலிருந்து ஒரு நூல் உருவி எடுத்து, கையில் திரித்து அதை மறுபடியும் னுழைக்கப் பார்த்தார்கள். அதிலிருந்து எடுத்ததுதானே, ஏன் னுழையவில்லை என்று சபையோரிடம் வினவினார்கள்.

சபையோர்: போகாது.

ஊசியில் ஞாலைக் கோர்த்து இடைக்கச்சையில் னுழைத்துவிடலாம் அல்லவா? கூரானது இல்லை எனில் னுழையுமா? கூராகிய பிரம்மத்துள் கூரான குருவருள் கொண்டுதான் னீ நுழைய முடியும். சாஸ்திர ஞானத்தால், னூலறிவால் னுழையவே முடியாது. எந்த பிரம்மத்திடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டாயோ, அதே பிரம்மத்திடம் கூரான குருவருள் மீண்டும் கோர்த்துவிடும்.

அகரம்:

அகரம் ஜீவனை இருக்கிறது. அந்த அகர முதலின் பிரிவ எத்தனை? அதிலிருந்து வருவன செவிப்புலன் முதலியன். இவை ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனையோ பிரிவுகள். ஜீவனை ஸ்தாபிப்பது அகரமே. அதை வைத்துத்தான் - அந்த இறைவனுடைய முதலை வைத்துத்தான் இந்ந மனித தூலத்தைப் படைத்தது.

மகிழ்ச்சி உணர்வுக்கே படைத்த உரு ன். முன் ஒவ்வொரு தரமும், னீ ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்திருந்தாலும், பிரம்மோபதேசம், மூல மந்திரதெரிசனை பெற்றிருப்பாயா? முடியாது. கலிச்சி பிள்ளை, தன் செயலால் உண்டாகிய துன்பங்களுக்கு உடல், பொருள், ஆவி

தத்தம் பண்ணுவான்; பாரவான்களுக்கு தத்தம் செய்யமாட்டான். அப்படி தத்தம் செய்யாமலேயே ஞானம் பெற சட்டத்தை இப்படி மாற்ற எவராலும் முடியுமோ? இப்ப னும் மாற்றினதால்தானே உனக்கு இது கிட்டிற்று.

108

ஓர் ஏழைக் குடியானவன் காலமெல்லாம் பாடுபட்டாவது ஏர்மாட்டைப் பாதுகாக்கிறான். ஏன்? (யாருக்கும் தெரியவில்லை - விவசாயி உள்பட). அவன் என்னத்திலிருக்கு, ஆனால் சொல்ல வரவில்லை. உழுகிற பருவ காலம் மழை பெய்யது. உடனே உழுணும். மாடு இருந்நால்தான் முடியும். லேசா மழை பெய்து ஒரு னள், இரண்டு னஞ்சுக்குள் உழுணும். இவனுக்கு ஆறு மாத உணவு கஷ்டம் இருந்தும் எந்ந உயிர் சினேகிதனுயிருந்நாலும் தன் காட்டை விட்டு வரமாட்டான். ஆறு மாத வயிறு உணவுக்கே இவ்வளவு பாடு என்றால் இந்ந னித்திய வாழ்வு உணவுக்கு என்ன பாடுபடனும்! அதை விட மட்டமான உணவா இது?

109

மாட மாளிகையிலே மின்சார விசிறிக்கடியிலே வேலை செய்கிறவனும் பிழைக்கிறான் - வெயிலில் பாடுபட்டுக் கூலி வேலை செய்பவனுந்நான், பிழைக்கிறான். கூலி வேலை செய்கிறவன் கொஞ்சு னள் வாழ்கிறான், பெரிய வேலை பார்க்கிறவன் னீண்ட னள் வாழ்கிறான் என்று இருக்கிறது? இல்லையே - பின்னே இதில் எப்படி இழுத்துப் பறித்துக் கொண்டிருந்நால்தான் என்ன? எது குறைந்நால் என்ன - எது கூடினால் என்ன? பிழைப்பது எந்ந விதமாக இருந்நாலும், எதற்காக இந்நப் பிறப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்று னினைப்பவன்தான் மனிதன் - தனக்கு இறுதியில் வரும் பெரிய அவகேட்டை னினைப்பதை விட, இங்கே இவனுக்கு என்ன வேலை? இங்கு எந்ந வேலை கெட்டாலும் பரவாயில்லை - ஆனால் அந்ந இறுதித் தருவாயில் தவறினால் இவன் வர்னமே போக்கே!

மெய்மத வர்ணத்தில் சேராதவன் எந்ந வர்ணத்திலுமில்லை என்று புச்சன்றவர்கள் தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள் - பிராமணன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருந்நாலும், இதில் சேராதவன் பேய்தான் என்கிறார்கள் - சமீபகாலத்தில் கலியுகத்தில் உண்டாகிய பரிசுத்த மதத்தையும் தீட்டாக்கிவிட்டான் - ஆதி யுகத்தில் உதித்த சைவத்திலும் இன்று விழுதி சாம்பலாகவும், உருத்திராட்சம் கொட்டைக்காயாகவும்

ஆகிவிட்டது - பிராம்மண மதம் என்று இருக்கிறதே, அதை வீயாக உயர்ந்த மதம் என்று னினைத்துக் கொண்டாவதென்ன? அதிலேயும் தான் வந்நனம் சந்தியா வந்நமாகப் போச்சே - ஆகவே உலகத்தில் எந்ந மதமும் மதத்திலில்லை - எல்லாம் வெறும் பருவராட்டுதான் - அப்படியானால் மனுக் குலத்திற்கு இப்போது வேறு கதியில்லையா என்றால் அதற்குப் புச்சன்டர் பிரானவர்கள் - “இறுதித் தீர்ப்பர் ஒரு மதத்தை உண்டாக்குவார்கள் - அதுதான் மெய்மதம் - னிசமாயுள்ள ஒரே அசலான மதம் இது மட்டுந்நான் என்கிறார்கள்” - இதை உனக்கு எடுத்துக்காட்டிப் பேசபவர்கள் யாராயிருக்க வேண்டும் - என்று யோசித்துப் பார் - எல்லா தேவ ஆதீனப் பீடங்களுக்கும் அடித்தளமாகிய பீடமாக இருக்க வேண்டும் என்று னன்று, திட்டமாய்த் தெரியும் - ஆனால் இதை யோசித்துப் பார்ப்பதுதான் இல்லை.

110

ஞீ மெய்வழி பற்றி மற்றவர்களிடம் பேச வேண்டும் - உனக்குப் பழக்கமானவர்களிடம் அனைத்தாற்போல் பேச வேண்டும் - அதாவது இந்ந விதமாகப் பேசவேண்டும் - னம் சிவ மதத்தில் சொல்லப்படும் பரிசுத்தம் மெய்வழிச்சபையில்தான் உள்ளது - விதி வயப்பட்ட குறைகளையுங்குட அங்குள்ள பரிசுத்தம் மாற்றிவிடும் - சுத்தமான பஞ்ஞாட்சர சைவம் அங்ஞதான் உள்ளது - ஞற்றமெடுத்து, பேய் முகரப்பட்டு சாவதா சைவத்திற்கு அடையாளம்? “உன்னைப் பெரியப்பன் என்று ஞன் சொல்வது வெறும் சொல்லளவில் தான் - ஏனெனில் ஞானே உண்மையான மேலாம்பர சைவத்திலிருக்கிறேன் - னியாயமாகச் சொல்கிறேன் - ஞீ எமனிடம் மாட்டிக்கொள்வாயே - உன்னை னெருப்பில் வைத்து கொளுத்தி விடுவார்களே - எக்கோடி காலத்துக்கும் மீளா னெருப்பிலே அவதிப்படுவாயே என்று சொல்கிறேன்” என்று - இவ்வாருகச் சொல் - ஞீ இதை உன் உற்றார், உறவினர், னண்பருக்குச் சொல்லாவிடில் அந்தக் குற்றம் உன் மேல் வரும் - ஏனெனில் அவன் செல்லும் தீய வழியையே னண்மை என்று னினைத்திருக்கிறான் - அவன் செல்லும் வழி அதோகதியாகிய அவஸ்தையாகிய பெரும் தீமைக்குக் கொண்டு போய் விடுமென்று அவனுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் - அப்படித் தெரியப்படுத்திவிட்டால் உன் கடமை முடிந்துவிடும் - பிறகு அவன் பாடு.

111

சைவன் என்று வாயளவில் இருந்நால் போதும்! ஞனும்

சைவந்நான் என்பான் - எப்படி னீ சைவம் என்று கேட்டால், அப்பன் சைவம், ஆகவே ணஞும் சைவம் என்பான் - அப்பன் கலெக்டர் என்பதால் மகன் கலெக்டர் ஆவதில்லையோ! அந்ந வேலைக்குத் தகுந்ந படிப்பு படித்துத்தானே பட்டம் பெற்று வரவேண்டும்! சைவம் என்ற பட்டம் மட்டும் சும்மா வந்நுவிடுமா? பிறப்பிலேயே சைவகுலத்தில் பிறந்நதால் சைவம் என்பான். னீ காமத்திலே, ணற்றத்திலே தானே பிறந்நாய் - சைவமாகிய பரிசுத்தத்தில் என்று பிறந்நாய் என்றால் என்ன சொல்வான்? சைவம் என்ன அவ்வளவு மலிந்நா போச்சு, னினைத்தவனெல்லாம் சும்மா வாயிலே சொல்லிக்கொள்ள? அப்பன் பணக்காரன்தான் - ஆனால் மகன் ஒரு வேளை சோற்றுக்கும் உப்பு வாங்க முடியாத ஓட்டாண்டியாகப் போய்விட்டான் - சொல்லிக் கொள்வது மட்டும் “என் அப்பன் பணக்காரன் - ஆகவே ணஞும் பணக்காரன்” என்று இப்படிப் பேசித் திரிவதால் பிரயோசனம் என்ன?

112

பேய் மனம்:

மிகச் சிறிய ஜீவராசிகளான ஏறும்பு கொசு முதலியவற்றிற்கும் மனம் உண்டு - ஆனால் அவைகளின் மனம் மனித மனத்தைப் போன்றது அல்ல - மனிதனுடைய மனது பேயாக இருக்கிறது - வேறு எதுவும் அப்படி இல்லை.

“பாய்மன வீட்டில் பேய்குடி யிருக்கும்
பேரறி வடிமையங் நாகும்
வாயினில் ணூயும் ணூசியில் வண்டும்
மதுசெவி தனில்விஷப் பாம்பும்
ஸயணைந் நிடும்கண் னிபுலீஸன் வீடாம்”

என்னும் னம் கிரந்நத்திலுள்ள திருப்பாடல் சபையில் பாடப்பெற்றது. தொடர்ந்நு ஆண்டவர்கள்:

ஒரு சிறு ஏறும்பை எடுத்துக்கொள்வோம் - அதற்கும் மனம் இருப்பினும் கண்ணும் காதும் இல்லை - பரிச அறிவு, ருசி அறிவு முகரும் அறிவுதான். வாசனை வழியே ஊர்ந்நு, மூக்கால் முட்டி முட்டி திரும்பி இரை இருக்கும் இடத்தை அடைந்நு விடுகிறது - இப்படி இப்படிச் செய்ய வேணும் என்று னினைக்கும் மனசு இல்லை. வாசனையிருக்கும் பக்கம் ஒடும் - கொஞ்ஞும் தண்ணீர் குறுக்கிட்டால் பல னாறு ஏறும்புகள் ஒன்றேடொன்று பிடித்துக்கொண்டு பந்நு போல்

சுருண்டு உருண்டு பாலம் போல் கடந்து விடும் - ஆனாலும் எறும்புக்குள்ள னினைவு பேய் னினைவு அல்ல -

எலி, ஞெய், னரியெல்லாம் மனிதனுடன் சகோதர பாத்யம் உடையவை - ஏனெனில் அவைகளும் இவனைப் போலவே சினையில் தோன்றிய உடன் பிறவியராயிற்றே - இருப்பினும் அவைகளுக்குப் பேய் மனம் எப்போதும் இல்லையே - மனிதனுக்கு மட்டும் னினைவு பேயாக இருந்து, பேயாகவே அவனை ஆக்கிவிடுகிறது.

மனது தான் மனிதனின் வித்து - இவனுக்கு மட்டும் அலாதியாக அறிவுத் தூலம் கொடுக்கப்பட்டதால் தான் தீர்ப்பு தண்டனையெல்லாம். - அறிவு இல்லாத மாடு முதலிய மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு தீர்ப்பு தண்டனையில்லையே - இவன் மனப்பேய் னேசிக்க வேண்டியதை விரோதிக்குது - விரோதிக்க வேண்டியதை னேசிக்குது - இறைவன் இவனுக்குப் பகைவனு - இல்லையே - பின் இவனுகவே அல்லவா அறிவின் வழி சாயாமல் அழிவைத் தேடிக்கொள்கிறுன்.

இவன் பாய் மன வீட்டில் பேய் குடியிருப்பதால் அறிவு அடிமையாக இருக்கிறது - மெய்ஞானிகளுக்கோ தங்ஙள் னினைவே விளைந்து, பழுப்பேறி ஒது ஓலியாக மாறிவிடுகிறது - எல்லையில்லாத மாத்தாக, பிரம்மமாக ஆகிய அவர்களுக்கு எதுவும் னிகரில்லாததால் உலகம் ஒரு தூசியாகத் தெரியும் - அவர்களுக்கு மனம் என்பது கிடையாது - அறிவு சொருபர்கள் - அவர்கள் னினைவு பிரம்மமாக மாறி ஒது அறிவிப்பானதைத்தான் “வஹி” யென்றும் “அசரீரி வாக்கு” என்றும், “கடவுள் சொல்கிறூர்” என்றும் கூறப்பட்டு வருகிறது - இப்பேர்க் கொத்த அறிவு சொருபராகிய ஆசானிடம் தஞ்சூம் புகுவானேயாகில் அவர்களின் வல்லமையால் இவனுக்கும் எமனுகா சாவாவரம் அளிக்கப்படுகிறது - இதய மலர் விரிந்நெழும்புகிறது.

ஞம் அந்ந “வஹி”யாகிய ஒது ஓலியைக் கேட்டு, அதை உனக்கேற்றவாறு சீர்ப்புத்து உன் ஜீவப்பயிர் செழிக்க ஒயாது அருள்மாரி வருவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

“தேவரூபம் தேவரோடு கூடாரெல்லாம் ணடாரே” என்று புசண்டர் பிரான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரை இந்ந உலக முழுவதுக்கும் “ணடார்” என்ற பெயரோடு ஒரே ஒரு சாதிதான் இருந்தது. ஆனால், இது னள் னம் ஒரு சாதியைத் தவிர மற்ற எல்லாச்

சாதியிலும் உள்ளவர்கள் ஞடாரே. புசன்ட மூர்த்தியின் இந்நத் தீர்க்கமான சுலோகம் இப்போதுதான் வெளிவருகிறது. இதற்கு முன் எத்தனையோ சாதிகளும் வேதங்களும் உண்டான்போது இது ஏன் அப்ப வரவில்லை? இப்போது மட்டும் இது வந்து வெளியாவதேன்? இது எப்போது எழுதப் பெற்றது? இன்று னேற்று?

கலியைச் சாதுவாக்குஹார்களே அந்நக் காலத்தில் தேவரூபம் எடுத்து வருவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலியைச் சாதுவாக்க முடியுமா? முடியாது. அப்படி முடியாததையும் செய்து முடிக்கும் காலம் இது. அப்பேர்க்கொத்த இக்காலத்தில்தான் தேவரூபம் வந்திருக்கும். அதைக் கூடாதாரிரல்லாம் ஞடாரே.

114

ஏரகத்திலே கிடக்கிற இவனைத் தூக்கி சொர்க்கத்திலே ஏறிகிற செயற்களியசெயலைச் செய்வதல்லவா ஞானம்; அதாவது அறிவு, மலையைப் போன்றதையும் கொஞ்சும் கொஞ்சுமாகப் பிரட்டுகின்ற கருவியாக அல்லவா இருக்கிறது? புலியையும் பாம்பையும் படைத்தது எதற்காக என்றால் இவனுக்குச் சொல்லத் தெரியுமா? சொல்லத் தெரியாதவன் கூம்மா கிடந்நாலும் பரவாயில்லை. படைப்பையே அல்லவா கோளாறு சொல்ல வந்நுவிடுகிறோன்? பாவியைப் புண்ணியத்துக்காகப் புத்தி புகட்டுகின்ற காரியத்துக்கு, பாவியை யோகியாக மாற்றுகின்ற பெருஞ்செயலுக்கு புலியும் பாம்பும் பயன்படுகின்றன என்று இந்ந உலகத்தில் யாருக்காவது தெரியுமா? எம்மைத் தவிர யாராவது இந்ந உவமானத்தை உபயோகித்தார்களா? அவற்றுக்குப் பசியென்றால் னிதமும் உயிர்களைக் காவு கொடுத்தல்லவா அவற்றை இறைவன் வளர்க்கிறோன்? அப்போ, என்ன உறுத்தாக, என்ன கவனமாக அவற்றை வளர்க்கிறோன். இது எதற்காக? இறைவன் உன்னைத் தன் அடி னிழலுக்கு இழுப்பதற்காக, உன்னைப் பாவ கட்டத்தில் அழுந்ந விடாமல் பரமபதத்துக்கு இழுக்கிறதற்காகத்தான்.

115

சாதாரணமாக உலகத்திலே என்னது உயர்வு, உன்னது மட்டம் என்ற அடிதுடிதான் அதிகம். காரியம் கைக்கொள்ள வேண்டுமே என்ற

அந்நக் குறியில்லை! மன்னை எடுத்து இப்படி னெற்றியிலே கோடு போட்டுக் கொள்வதிலே கூட இரண்டா? இந்ந முரண் ஏன்? “அவன் என்ன உயர்வு என்கிறது - னன் ஏன் அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்?” - இந்ந வம்படிதான் காலமெல்லாம். ஆனால், உருவம் ஒன்றுதான். முகத்தைப் பார்த்தவர்கள் ஒரு பெயர் வைத்தார்கள். பிடரியைப் பார்த்தவர்கள் ஒரு பெயர் வைத்தார்கள். அள்ளையிலே பார்த்தவர்கள் இன்னெலூரு பெயர் வைத்தார்கள் - அவ்வளவுதான்! சைவம் என்னப் பெற்ற ஒன்றுக்குத்தான் இத்தனை பெயர்களும்!

சைவம் என்றால் சுத்தம், பரிசுத்தம். ஒரு கோயிலுக்குள் போவதென்றால் கை கால் கழுவிக்கொண்டு சுத்தமான வேட்டி சட்டையோடல்லவா போவோம்? ஆம். அப்படியிருக்க, திருஞெடு அலங்கரிக்கப் போகிறவரு சிந்தித் தெறித்த னற்றத்தோடா போவார்? பிரயாண கோலத்தைப் பார்த்தால் தெரியும், ஒருவன் எங்ஙே போகிறுன் என்று. அசுத்தமாகப் போகிறவன் அவஸ்தைக்குப் போகிறவன்தான். மனிதனுக்கு இவ்வளவு அறிவு தந்தும் அந்ந அறிவாகாரத்தோடு குறிகண்டு போகத் தெரியவில்லை. கண்ணை மூடிக்கொண்டு போய் விழுகிறுன்.

இப்போது னமக்கிருப்பது இந்ந உலகந்நான். அப்புறம் பரலோகமாகிய னித்தியத்துக்குப் போகவேண்டும். மனிதனைப் படைத்தது அனித்தியத்துக்கு என்று னீ னிருபிப்பாயா? உன்னை னிருபிக்க முடியாது. ஆனால் மனுவானவன் வந்நது னித்தியத்திற்கே என்று மூம் னிருபிப்போம்.

116

வேதம், எமனனுகாச் செயலைச் சேவையென்றால், இவன் னறிச் சாகிற செயலையெல்லாம் சேவை என்கிறுன். ஆகவேதான் மூம், “எது வேண்டும் சொல்மனமே, எது வேண்டாம் சொல் மனமே” என்று பாடி வைத்துவிட்டோம். மனுவுக்கு அறிவுத்தேகம் தந்துவிட்டதால் தீர்ப்பு உண்டு. “வழிபாட்டுக்குரிய னன்மையில் போனால் போ, இல்லாவிட்டால் அவஸ்தைக்குப் போவாய்” என்று அறிவிக்கிறோம். உன்னை னித்தியத்துக்குப் படைத்தாய்விட்டது. இனி அனித்தியத்துக்கு

ஆக்கப் போவதில்லை. னித்திய, னறுமணமுள்ள வைரச்சுடர்த் தேகமா, அல்லது னித்திய அவஸ்தைத் தூலமா, எது வேண்டும்? இப்படி யார் உனக்குச் சொல்வார்கள்? பரிசுத்தம், அசுத்தம் என்ற பாகுபாடு இல்லாவிட்டால், பெரியோர் சிறியோர் என்ற பாகுபாடு ஏது? பார்ப்பான் ஆக வேண்டும் என்றால், விராமணன் ஆக வேண்டும் என்றால், தேவன் ஆனால் தான் முடியும்? மனிதன் தேவனுகப் பிறப்பதற்குத் தனித்த யோனி கொடுக்கப் பெற்றிருந்நும், தன் பழைய சகோதரத்துவத்தையே னேசிக்கிறான். னீ பிறந்நது பஞ்சி, னை பிறந்ந னரக யோனி. மோட்சத்துக்குரிய யோனி ஒன்றுள்ளது. உன்னைப் படாத பாடுபடுத்தி எம் இவ்வார்த்தையைச் சொன்னால், உனக்கு இதன் மேன்மை தெரியும். ஏதோ இரக்கத்தால் னீ வந்நவுடனேயே சொல்கிறோம், பிரியம் காட்டிச் சொல்கிறோம். ஆகவேதான் உனக்கு இதன் மேன்மை தெரியவில்லை.

117

னீயே னரப் பிறப்பாயிற்றே, உனக்கென்ன னல்ல வழி தெரியும்? னீ பிறந்ந வழி என்ன அதைச் சொல்லு. னையைப் படைத்தால் னைய்தான். பன்றியென்றால் பன்றிதான். ஆனால் இவனே குண சபாவத்தில் பாம்பாக வருகிறான், பிடிக்கப் போனால் பன்றியாகிவிடுகிறான். னிமிஷத்துக்கு னிமிஷம் மாறிக் கொண்டேயிருப்பவன் இவன் மட்டுந்நான். பல்லைக் கடிப்பான், மீசையை முறுக்குவான், கச்சையைக் கட்டுவான் - அப்புறம் பார்த்தால், திடீரென்று காலைப் பிடிப்பான்! இவன் இப்படி மாறவல்லவனுயிருப்பதால்தான் இவனைத் தேவனுகவும் மாற்றிவிடலாம் என்ற தைரியம் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு வருகிறது.

118

செல்வாக்கு

இந்ந உலகமே காணுத ஒரு வார்த்தை, கேளாத ஒரு வாக்கு இருக்குதென்றால் அது என்னவாயிருக்கும்? வெறும் வாக்குத்தானே? உன் தலைக்கு ஆன வாக்கு, உனக்குக் கைபலிதமான வாக்கு. அந்ந

வாக்கான வாக்குதான் செல்வாக்கு. அத்தகைய வாக்கு னேய் னரிகளிடையே செல்லாதுதான். ஆனால் னிசமான மனிதத் தலைகளிடையே செல்லும்.

வென்னேய்:

பிறப்பிலும் மனிதப் பிறப்புக்கு மேம்பட்ட பிறப்பு இல்லை. துண்பத்திலும் மனிதனுக்கு வரும் துண்பத்தை விடப் பெறிய துண்பம் இல்லை. குஷ்டம் போன்ற ஞேய்களைல்லாம் கூட மாறிவிடக் கூடும். ஆனால் மரணம் ஒன்றுதான் னீங்ஙாத ஞேய், மாறுத ஞேய். ஆகவேதான் மரணத்தை வென்னேய் என்றார்கள்.

119

என் இந்த மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் சேரும் முன்னரே பல பெரியோர்களின் னூற்களைப் புரட்டிப் படித்தவன்தானே? முன் வந்ந பாரவான்களின் அதே வார்த்தையைத் தானே னுழும் சொல்கிறோம்? னுழும் சொன்ன பிறகு அது உனக்குச் சுவைப்பதேன்? என் கனவிலாகிலும் னினைத்தாயா, “ஞன் மாணிக்கவாசகராட்டம் ஆகமுடியும்” என்று?

120

இந்நக் காலத்திலே படித்தவன் என்பவன் எதற்கெடுத்தாலும் ஆராய்ச்சி செய்கிறேன் என்கிறுன். திருவள்ளுவனையனுரின் மறை மொழியைவும் இவன் ஆராய்ச்சி செய்கிறானும். ஆராய்ச்சி செய்கிறதென்றால் இதற்கு முன் கண்டதையும் கேட்டதையும் பற்றித் தானே ஆராய்ச்சி செய்ய முடியும்? தான் கண்டறியாச் செயலைப் பற்றி இவன் எதைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்வான்? இவன் னினைவைக் கொண்டா? அதுதான் பிசாச ஆயிற்றே! இவனைப் பிடித்து ஞசமாக்குகிற அந்ந னினைவு என்கிற பேயைக் கொண்டு இவன் செய்வதெல்லாம் என்னவாக முடியும்? புல்லிலுள்ள புழு பூச்சியின் அறிவுகூட இவனுக்கில்லை. குரியன் வந்நவுடன் தன்னைக் கொன்றுவிடுமே என்று அது தன்னைச் சுற்றிலும் னீர்க்கூடு - தன்னைச் வீடு - ஒன்றைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறது. அந்ந அறிவுகூட - எமன் வருவானே என்ற அறிவு கூட - இவனுக்கில்லை. புழுவிற்கு ஆபத்து

தினமும் வருகிறது. இவனுக்கோ தலைமுறை காலம் கழித்து ஆபத்து வருகிறது. இவ்வளவு காலம் கெடு கொடுத்தும் இவனுல் தப்பிக்க முடியவில்லையென்றால் இவன் தனக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற மேலான அறிவைப் புழுவின் அறிவை விட மட்டமாக்கிவிட்டான் என்று தெரிகிறது. இவனுல் தப்பிக்க முடியவில்லை என்றால் தப்பிக்க வைக்கிறோம் என்று வரிந்துகட்டி னிற்கிறார்களே, அவர்கள் திருக்கரத்தைப் பற்றிக் கொள்ளலாமே. னீ உன்னுடைய இணங்ஙிய சுபாவத்தினாலே எம்மிடம் இந்ந ஜீவரட்சிப்பைப் பெற்றாய்? இல்லாவிட்டால் உன் முயற்சியினாலா முடியும்? தேவமாதாவிடம் இணங்ஙிய சுபாவம் காட்டாததால் மற்றவர்களெல்லாம் தேவயோனியில் பிறவாமல் னரக யோனியில் பிறந்ந னரகப் பிறப்போடு போகிறார்கள். சாயுங்ஙாலம் இருள் வருமே என்று விளக்கேற்றத் தெரிந்ந மனிதனுக்குச் சாகுங்ஙாலம் வருமே, அப்போது ஒரு துணை வேண்டுமே என்று ஏன் தெரியவில்லை?

121

திருவள்ளுவரின் தமிழ்மறையிலே இவன் என்னதான் ஆராய்ச்சி செய்தாலும் இவனுல் அந்ந அகரத்தை அறிய முடியுமா? இவனுக்குத் தன் உயிர்னிலையே தெரியாதே, அதில் அகரம் எந்ந னிலை என்று அறியப் போகிறான்? ஆறு உயிரிலே முதலுயிராக உள்ளது அகரம். அந்ந அகரத்தை அறிந்நால் அவ்வுக்கு ஏறலாம். இதெல்லாம் இவன் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டுமா? இவன் குறியும் அதெல்லாமல்ல, பணந்நான். (அந்நப் பணமும் எச்சிலைக்கும் ஆகாத, விளக்கு மாற்றுக் குச்சிக்கும் ஆகாத கடுதாசியாகப் போய்விட்டது)

மெய்வழிச் சபைக்குப் போனால் மை போட்டுவிடுவார்கள் என்கிறானே, இவனுக்குக் கடுதாசி என்ன மை போட்டது? அதற்காக ஆளாப் பறக்கிறானே, உடலை ஓடாகத் தேய்க்கிறானே, தன் மானத்தையே அடகு வைக்கிறானே! இந்ந அற்பக் கடுதாசிக்கே இப்படிக் கேவலங் நெட்டுத் திரிகிறவனுக்கு மை வேறே வேண்டிக் கிடக்குதோ - ஒரு சின்னப் பெண் பிள்ளையே மசக்கிப் போடுவாளே, இவனை மசக்கப் பெரிய தவசிரேஷ்டர்களா வரவேண்டும்? ஆராய்ச்சி ஆராய்ச்சியென்று அற்ப அழி பொருளைக் கோடி கோடியாகச்

செலவிட்டாலும் ஆவதென்ன? தகிழ் மறையின் மெய்ப்பொருளை இவன் அறியமுடியுமா? பொய்ப் பொருளைச் செலவிட்டு எப்படி மெய்ப்பொருளைப் பெற முடியும்? மூத்திரத்தைக் கொடுத்தா பாலை வாங்க முடியும்?

122

பஞ்ஞ பூதங்களும் அழிந்து போகும் தன்மையில் இருக்கின்றன. இந்தப் பூதங்கள் அழிந்து போகப் போகுதே, அந்த அண்ட சராசர அமளி னேரத்தில் ஒருவன் தப்புவானாகில், அவன் எப்பேர்க்கொத்த பலம் பெற்றவனாக இருக்க வேண்டும்? அந்தக் கொடிய கோர அவஸ்தையில் ஒருவன் தனது சொந்ந ஈன பலத்தைப் போற்றிக் கொண்டிருந்நால் தப்பிக்க முடியுமா? அதற்கு அவன் எமது சமரச சன்மார்க்க எண்ணத்தில் னுழைந்து கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், அவனை அது விடாது. ஒரு சிறு ஓட்டையிருந்நாலும் அது னுழைந்நுவிடும்.

123

சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் பக்கமா? இல்லை. இரண்டுக்கும் இடையில் எட்டமுடியாத தூரமிருக்கிறது. அதுபோல் அறிகின்ற தன்மைக்கும், அறியாத இருட்கிடங்ஙிற்கும் பக்கமா? இல்லை. உனது னினைவின் எல்லைக்கும், தேவ னினைவின் எல்லைக்கும் பக்கமா? தேவ னினைவானது வீ எட்ட முடியாத னெடுங்ஙால தூரத்தில் இருக்கிறது. பல்வாயிரத்தாண்டுகளாக பல கோடி பேருக்கும் எட்ட முடியாத தூரமாக இருக்கிறது. அப்பேர்க்கொத்த னெடுங்ஙால தூரமாக இருக்கிற அந்த தேவ னினைவின் எல்லையை அடைய, இங்கு உனக்கு ஒரு வாகனமிருக்கிறது.

124

சமரச சன்மார்க்க சங்க எண்ணத்திற்குள்ளேயே ணீங்ஙவள் எப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் எமது அருளமுத வாங்கத உங்ஙள் காதுக்குள் விழாது. விழாவிடில், உங்ஙள் தேகாதியந்தமும் இளகாது. இளகாவிடில் உள்ளம் மலராது. உள்ளம்

மலராவிடில் ஞான வெள்ளம் பெருகாது.

125

வாழ்வு வேண்டுமா அல்லது சாவு வேண்டுமா? தூக்க காலத்துக்கு ஒரு வரம்பு ஏற்படுத்தியின்னோம். இதில் கட்டுப்பட்டவன் னிச்சயமாக மீட்பைத் தேடிக்கொண்டவனுவான். இதைக் கடந்நவன் னிச்சயமாகச் சாவைத் தேடிக் கொள்கிறோன்.

செத்த பிறகு சொர்க்கலோகம் போவது என்கிறானே இவன் பின்மா போகும்? பின்துக்குச் செருப்பு மாலை போட்டாலும் தெரியாது, பூமாலை போட்டாலும் தெரியாது. அந்ந மானங்ஙெட்ட னிலையிலா சொர்க்கலோகம் போகப் போகிறான்?

126

“வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து னின்றுயானால்” என்பதற்கு ஆசானை வெறுக்காமல், மனத்தை வெறுத்து னின்றுயானால் என்று அர்த்தம். இந்ந வசனத்தை இந்ந உலகம் எப்போது அறியப் போகிறது? இதை இப்போது வெளியாக்கிவிட்டோம். இதை னீங்ஙவள் அறிந்து கொண்டார்கள். ஆகையால் உங்ஙலோத் தான் னம் “உலகம்” என்கிறோம்.

127

சர்வத்தையும் ஆனாம் இலஞ்ஞிய அரசனைகிய ஜீவனை, சகதியாகிய தூக்க ஆசனத்தில் வைத்து அமுக்குகிறோன். அவ்வாறு அமுக்கி வைத்தால் அந்ந ஜீவ அரசனின் ஆதிக்கம் கண்ணியமெடுத்தோங்நுமா?

128

அழகிய மனைவி அருகிலிருக்கவும் காமமும் பொங்கி எழவும் அவளை அனுபவிக்காமல் இருப்பவர்களும், மகா பசி அள்ளிக் கொண்டு போகவும் னளபாகத்தோடு கூடிய அறுச்சைவ உண்டி அருகாமையில் இருக்கவும் அதைப் புசிக்காமல் இருப்பவர்களும், ஏராளமான தாகம் தனது னவை வாட்டவும், குளிர்ச்சி தங்னிய

னறுமணம் வீசும் தண்ணீர் அருகிலிருக்கவும் அதைப் பருகாமலிருப்பவர்களும் ஆகிய இப்பேர்க்கொத்தவர்கள் கையில் வல்லமையிருந்நால்தான் அவர்கள் இந்ந மனுப்புண்டு செய்யும் குற்றத்திற்கு அவ்வப்போது சாபத்தைக்கொடுக்காமல் இருப்பார்கள்.

129

மலிவாகக் கிடைக்குதென்று ஒருவன் மரத்திலே செய்த மாடு வாங்கினாலும். பிறகு அதை அவனே சுமந்து கொண்டு திரிந்தான். அதை வண்டியிலே கட்டி அவனே இழுத்துக் கொண்டு போனான். அது தின்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தின்றுன். அது தண்ணீர் குடிப்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தண்ணீர் குடித்தான். இப்படியிருந்ந போது ஒரு திசையில் போனான். அங்ஙே ஒரு குடியானவன் அவனுக்கு னிசமான மாட்டைக் கொடுத்தான். பிறகுதான் மாட்டின் உபயோகம் அவனுக்குத் தெரிய வந்தது. அது போல னகல் தெய்வத்தை வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் படைப்பதாகச் சொல்லி னீயே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்நாய் - அதுதானே னீ செய்து கொண்டிருந்ந வழிபாடு? எம்மிடம் வந்து னிசமான தெய்வத்தைக் கண்ட பிறகல்லவா னீ வழிபாட்டின் பயனைப் பெற்றுய?

130

மௌனி

உண்மையில் மௌனம் என்றால் என்ன? மௌனி என்பவர் யார் என்று தெரியுமா? ஞங்கு வேதங்களையும், சகல சாஸ்திரங்களையும் ஒருவன் கரைத்துக் குடித்திருந்நாலும் யாருடைய திருமுன்பாக அவன் னை ஏழவில்லையோ, பேச்சு பிறக்கவில்லையோ அவர்களே மௌனி. மௌனனிலை என்று ஒன்று உண்டு. அந்ந மௌனமாகிய னிலையை அடைந்நவர்களுக்கு மூச்சோடிக் கொண்டிருக்காது.

இவ்வளவு பெரிய உலகத்தில் வேறெந்ந எல்லையிலாவது இந்நப் பேச்சு உண்டா? இல்லையே. அசல் கைமுதலாக உள்ள இடத்திலல்லவா இந்நப் பேச்சு வரும்? “அசலென்றால் னமக்குத் தெரியாதா? கூரைக் குடிசைக்குள்ளேயா ஞானம் உட்கார்ந்துகிட்டு இருக்கும்? அங்ஙே என்ன மாடமாளிகையா, பளிங்ஙுக் கல்லா - ஒரு இழவும்

கிடையாதய்யா!” என்று இந்ந வேலிக்கு வெளியே அனேகர் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்திலே எத்தனையோ ஞானம்! ஆனால் சூரியன் ஒன்றுதான். ஜடப்பொருளாகிய சூரியனே ஒன்றுதானிருக்கும் போது ஞான சூரியன் இரண்டா இருக்கும்?

131

அரசன் முதல் ஆண்டி வரை அறிந்நு கொள்ள வேண்டியது ஒன்றிருக்கிறது. ஊரான ஊர், உயிர்ப் பயிர்க்குதவும் ஊர் ஆகிய இந்ந எல்லையில் னிகழும் அதி அற்புத அருங்ஙாரணச் செயலை மனுக்கோலம் எடுத்த யாவற்றிரானும் அறிந்நு கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இது எப்பேர்க்கொத்த ஊர் என்று பேசுகிற பேச்சே தலைசெழிக்கப் பேசுகிற பேச்சாகும். னம் தேவகுல மக்கள் ஒவ்வொருவரும் எடுத்துப் பேச வேண்டியது இந்ந அதிசயத்தைப் பற்றித்தான்.

ரத கஜ துரக பதாதி ஆகிய னன்று வகைச் சேனை சென்னியங்ஙள் புடை குழ இருக்கும் மகாப் பெலங்ஙொண்ட ஓர் அரசனைக்கேவீயிருந்நாலும் இப்பேர்க்கொத்த ஓர் ஊர் உண்டாக்க முடியுமா? முடியாதே.

வசதி, அதிகாரமெல்லாம் இருக்கும் அரசாங்ஙம் இப்பேர்க்கொத்த பரிசுத்தமுடைய, அதி அற்புதச் செயலுடைய ஊரை உண்டாக்க முடியவில்லை. அவன் அரசாங்ஙம் பண்ணுகிற ராஜதானியைக் கூட அவனால் இப்படிக் செய்ய முடியுமா? முடியாதே.

இங்ஙே எல்லோரையும் போலவேதான் ஞமும் வீடு கட்டி, விறகு எடுத்து, சோருக்கி இருக்கிறோம் என்று தான் னினைப்பார்கள். அப்படித்தானே தோன்றும் வெளிப் பார்வைக்கு? உள் செயலாகிய பேரதிசயப் பெருஞ்ஞெயலை அவர்கள் என்ன கண்டார்கள்? அதைத்தான் ஞம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இந்ந இரண்டும் தானே அவசியம். இந்ந இரண்டு வேலைகளுக்குமே படிப்பு வேண்டியதில்லையே. னம் ஞட்டிலே இல்லாதஅறிவுச் செல்வம் வேறொங்கே இருக்கும் என்று னினைக்காமல் அந்ந வெள்ளைக்காரன் படிப்பையே இவர்களும் பழகிக் கொண்டார்கள். அதனால்தான் ஆடு

மாடிடல்லாம் தங்கள் பெரிய வயிறு வளர்க்கப் படிக்காத போது, இவன் தன் சிறிய வயிறு வளர்ப்பதற்காகப் பல வருஷம் படிக்கிற பயங்வொள்ளியாய்ப் போய்விட்டான்.

இப்பேர்க்கொத்த பயங்வொள்ளி உலகத்திலே எந்ந மூலையிலாவது எமன்சஸ்ம் இல்லாமல் ஒரே ஒரு ஆளாவது இருக்குமா? மானெடும் இப்புமிப் பரப்பிலே இந்ந எல்லையிலே தவிர வேறொங்கும் எமன்சஸ்ம் கடந்நவர்களைக் காண முடியாதே. ஆகவே, “எமனை அஞ்சோம்” என்று இறுமாந்நிருக்கிறவர்கள் னிறைந்ந ஓர் ஊரே உண்டாகியிருக்கிறதென்றால் அது எப்பேர்க்கொத்த அதிஜெயச் செயல் வலிமை கொண்டு விளங்கும் ஊர் என்று எண்ணிப் பாருங்ஙவள். இப்பேர்க்கொத்த ஓர் ஊரை ஒருவன் மட்டம் என்று னினைப்பானேயானால் அவன் கண் என்ன கண்ண, அல்லது முகத்திரண்டு புண்ணே? அப்படிச் சொல்கிறவன் எமன்சஸ்ம் கடந்நேரி னிற்கும் ஓர் ஊரை இந்ந மண்ணுடைப் பரப்பினுள்ளே வேறொங்காவது காட்டட்டும் பார்க்கலாம்.

132

அழிகிற பொருள் என்றால் எப்போதும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அழியாப் பொருள் கிட்டுவது அரிது. ஆகையால் கிடைக்கும் போதே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். “காத்துள்ள போதே தூத்திக்கொள்” என்பது போல காத்து உள்ள போதே மெய்ப்பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏன் அழியாப் பருவத்துச் சிறு பிள்ளையாக இருந்நால் எம் வாக்கினால் என்ன பயன்? ஒன்றுமில்லையே. அப்படியிருக்க, சண்சுணப்பான அறிவுடைய பருவத்திலே உன் செவியிலே எம் வார்த்தை விழுகிறது என்றால் அது எப்பெரும் பேறு! அதுவும் உன் மொழியிலேயே எம் வாக்கு பிறக்கிறது என்றால் அது எப்பேர்க்கொத்த வாய்ப்பு! இப்பேர்க்கொத்த வாய்ப்பைத்தான் னினைந்று னினைந்று, மனம் கரைந்று கரைந்று, “உனக்கும் எனக்கும் இசைந்த பொருத்தம் என்ன பொருத்தமோ” என்று வடலூரார் தம் ஆசானைப் பார்த்துப் பேசுகிறார்கள்.

நமக்கு ஒரு ஊற்றுண்டுக்கு முன்னே இருந்த அந்த திட

ஞானக் கொண்டலர் அவர்கள், “கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை. கடையைக் கட்டுகின்றோம்” என்று திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டார்கள் என்றால், உலகம் என்ன கெடுகேட்டுக்கு போய்விட்டது என்று பார்! அப்பேர்க்கொத்த, ஆகாவெறிச் செயல்கள் னிறைந்ந இந்ந உலகத்திலே, அழிகலியின் வலிமிகுந்ந இந்ந உலகத்திலே, அந்ந வாக்மி வள்ளலார் “கொள்வாரில்லை” என்று பூட்டிவிட்ட பெருவான் கடையைத் திறந்நு பல்லாயிரம் மக்களைப் பயனுறச் செய்திருக்கிறோம் என்றால், அது எப்பேர்க்கொத்த செயல்! இது எவ்வாறு என்றால், அவர்கள் கையிலில்லாத ஸ்விச்ச எம் கறத்திலிருக்கிறது. (அனந்நாதி தேவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி) அதை இவர்கள் கண்டார்கள். சூலாயுதம் தாங்கிச் சிவபிரான் வந்நார்கள், வேலாயுதம் என்றெல்லாம் சொல்வார்களே அவர்கள் கையகத்திருந்நது போல் இதுவும் ஓர் ஆயுதம். இதை இப்போது ணீ பெறுவது போல் ஞம் பெறவில்லை. எம்முடைய சதையை அனுஅனுவாகப் பியத்துக் கொடுத்து ஞம் இதைப் பெற்றோம். இது கிட்டக் கூடியதும் அல்ல; இதைப் பற்றிப் பேசக்கூடியவர்களும் கிடையாது. ஞம் இரக்கம் கொண்டு உன் முகம் பார்த்துப் பேசுகிறோம்.

இங்ஙே 69 ஜாதிகளைச் சேர்ந்ந ஆண், பெண் அடங்கலும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஒரே தெய்வ மெய்க்குலமாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அது என்ன சாதாரணச் செயலா? எத்தனை பேர் கூடி, எவ்வளவு தான் பேசினாலும் ஒரு முஸ்லீமைப் பூணால் அனிய வைக்க முடியுமா? முடியாதே. (மெய்வழி கவிசொல் அனந்நரைக் காட்டி) இதோ பூணால் மார்பில் புரள, பஞ்ஞக்ச்சம் அனிந்திருக்கிற இவன் ஒரு முஸ்லீம். இவன் படித்துப் பட்டம் பெற்ற ஒரு வக்கில். இது எம்முடைய ஓயாப் பாட்டினால் விளைந்ந பெரும் பலன். ஒவ்வொரிடமும் ஞம் பேசிப் பேசி, “இது இன்னாருடைய தமர், இது இன்னாருடைய தமர்” என்று சொல்லிக் காட்டும்படி, ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒவ்வொரு தமர் எம் ஈரலில் விழுந்திருக்கிறது. தகப்பன் சேர்ந்நால் மகன் சேரமாட்டான். மகன் சேர்ந்நால் தகப்பன் சேரமாட்டான். புருஷன் சேர்ந்நால் பெண் ஜாதி வரமாட்டாள். பெண்ஜாதி சேர்ந்து புருஷன் சேராததும் உண்டு. இப்படி ஒவ்வொரு

தலையாக அரும்பாடுபட்டுச் சேர்த்துப் பல்லாயிரமாகப் பெருகியதே இச்சபை. ஏனென்றால் இது தனித்தனியே தன்தன் தலைசெழிக்க எண்ணி, ஒவ்வொருவரும் பெற வேண்டிய ஜீவமுதல்.

133

வேதாந்நம்

என் இருக்கிற உலகம் எப்படிப் போய்விட்டது என்று சொல்கிறோம் கேள்! உன் உலகத்தில் எங்கே சென்று பேசினாலும் “உயிரைப் பார்ப்பதா?” என்றுதான் கேட்பார்கள். “இதோ, உன் அருகிலே இருப்பவன் தன் உயிரைப் பார்த்தவன்” என்று சொல்கிற எல்லை இது. இதேபோல், “அறிவைப் பார்ப்பதா?” என்று கேட்கிற உலகத்திலே “அறிவைப் பார்த்தேன்” என்று சொல்கிறவர்கள் னிறைந்ந எல்லை இது. இந்நப் பிரம்மாண்ட னெடும் விரிபுவனத்தின் முன்னே இந்ந எல்லை எம்மாத்திரம் என்று னினப்பாய். ஆனால், “இந்ந எல்லை உலகத்தையெல்லாம் விழுங்னி னிற்கின்ற எல்லை” என்று பாரதாரமான னெடுங்ஙாலத்திற்கு முன்னிருந்ந கலைமலிக் காட்சிக் கவின் கோடு கண்ட கபீர்தாஸ் அவர்கள் தீர்க்கமாகக் கண்டு சொல்கிறார்கள்! உயிர்ப்பு ஊர், உயிர்ப் பயிரேற்றும் ஊர் இது. தேவலோகம், கைலாசம், வைகுண்டம் என்று இன்னும் வேறுவேறு மைங்ஙள் கொண்டு அழைப்பதெல்லாம் இந்ந ஊரைத்தான். னமக்கு னெடுங்ஙாலத்திற்கு முன்னர்த் தோன்றிய மாகாளியம்மன் ஞற்பாங்ங எல்லை கட்டி இந்ந எல்லையைக் குறிக்கிறார்கள். தமிழ்க் கடவுள் சுப்பிரமணியர் அவர்கள் இருந்து எந்நக் காலம்? “னெடா னைநிருக்கும் இடந்நான் காட்டி னவிலுவார் னன் மார்க்க ஞதர் தானே” என்று எம் மைத்தைச் சொல்லி, “அங்கே ஓட்டா!” என்று சொல்கிறார்கள்.

தமிழ்க் கடவுள் சுப்பிரமணியரின் திருவாக்குப்படி னடந்நால் இவன் கேஷமத்திற்கு வருவானு? அல்லது அவர்கள் திருமைத்தைச் சொல்லிக் கல்லிலும், செம்பிலும் பொம்மை அடித்து வைத்திருக்கிறவன் சொல்வதைக் கேட்டால் இவன் கேஷமத்திற்கு வருவானு? அவர்கள் இந்ந எல்லைக்கு “ஓட்டா” என்று குறித்துச்

சொல்ல, இவன் பூஜை பண்ணுகிறேன் என்று அந்தப் பொய்யனிடம் ஓடுகிறான். அவன் இவளிடம் பழுமோ, தேங்ஙாயோ வாங்நிக்கொண்டு, பதிலாகச் சாம்பலை அள்ளி முகத்தில் வீசுகிறான். இவனும் அதை “விபூதி” என்று சொல்லி அள்ளி மேய்கிறான். இந்நச் சாம்பல் தானு விபூதி? “கங்ஙாளன் பூசுகின்ற கவசத் திருளை மங்ஙாது” என்கிறார்களே, அது எது? “பூசப் பெற்றேன்” என்று மெய்கண்ட மகத்துக்கள் பேசியிருக்க, “பூசுகிறது தான் விபூதி” என்று இவன் கெட்டியாய் னினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த எவருடைய உதவியும் எட்டித் தீண்ட முடியாத எமன்பதி எல்லையில் இந்நச் சாம்பலா வெற்றியைத் தேடித் தரப் போகிறது? ஞௌக்குத் தெய்வக் கோர்ட்டில் இந்ந ஏகலா செல்லப் போகிறது?

134

மனித கோலத்திற்குத் தானே ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் இப்படி ஒரு தெய்வீக முதல் வானுலகிலிருந்து இறங்கி வருகிறது? யானை முதல் ஏறும்பு கடை எண்ணிறந்ந மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு இப்படி ஒன்று இல்லையோ? “உண்டு”, “இல்லை” என்று சொல்கிற அறிவுடையவாக இவன் இருப்பதால் தான் இவனுக்கு மட்டும் இந்ந னிலை. ஒன்றைத் தெரிந்து கொண்டல்லவா உண்டு, இல்லை என்று சொல்ல முடியும்? “கடவுள் இல்லை” என்று பேசுகிறானே, கடவுள் என்றால் என்ன என்று இவனுக்குத் தெரியுமா?

135

ஊதனமாக யோசித்துப் பேசுவதோ, இவரென்ன னினைப்பாரோ அவரென்ன னினைப்பாரோ என்று யூகித்து யூகித்துப் பேசுவதோ, அல்லது செய்வதோ எமக்குப் பழக்கமில்லை. அதில் னீ கை தேர்ந்நவன். ஞௌம் எதையும் எதார்த்தமாகப் பேசுகிறோம், எதார்த்தமாகச் செய்கிறோம். உன்னையும் முழு எதார்த்தத்தோடு நம்புகிறோம். னீ முதன்முதலில் இந்ந எல்லைக்குள் ஒரு எட்டி வைப்பதற்கு எத்தனையாயிரம் தரம் யோசித்திருப்பாய்? எம்மையும் எம் செயலையும் எப்படி எப்படியெல்லாம் துருவிப் பார்த்து, உரசிப் பார்த்துப் பிறகு னீ இதில் சேர்ந்திருப்பாய்? அதற்குள் எம்முடைய பாடு எவ்வளவு? ஒவ்வொரு தலையையும் ஞௌ இதில் சேர்க்கப் பட்ட

பாடு, ஒவ்வொன்றுக்கும் எமது ஈரலில் ஒரு தமர் விழுந்திருக்கும்.

எம் தந்நை பிரான் எமக்குத் தந்நதைத் தானே மேம் உனக்கும் தந்நோம்? எம்மிடத்தில் மட்டும் அது ஏன் இவ்வளவு விளைவேறி னிற்கிறது? காரணம், எமது எதார்த்தம் தான். அதுதான் உங்ஙள் தலைகளுக்கு ரட்சிப்பாகத் திகழ்கிறது. அதுதான் எல்லாத் தீர்க்கதரிசனங்களுக்கும் இலக்கமாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு னடைமுறையும் எம் உள்ளத்தில் எதார்த்தமாக எழுகிறதை எழுந்ந வண்ணமே எடுத்து வைக்கிறோம். எம் னினைவிலூறிய னினைவைக் கொண்டே யாவும் செய்கிறோம். னீ உன் னினைவில் ஊறியபடி செய்தால் ஏன் இப்படி வருவதில்லை? காரணம், எம் னினைவு அறிவின் வழியே படிந்து படிந்து அறிவாக னிற்கிறது. உன் னினைவோ அறிவை விட்டு விலகி விலகிச் செல்கிறது. ஆகவே அதையும் ஞம்தான் வம்பிலே பிடித்து அறிவின் வழியில் இழுத்து வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

136

இருந்தாற் போலிருந்து எமது னெஞ்னில் னுரை பொங்கி வருவது போல் இருக்கும். உடனே மிகவும் சூல் கொண்ட மேகம் போல் எமது னை பொழியும். இப்படித்தான் வாக்கியங்களும் செயல்களும் பிறக்கின்றன. அதென்ன இந்ந ஒரு உருவுக்கு மட்டும் இப்படி உண்டாகிறது? இதுவும் உன்னுடைய உருவைப் போல் தானே உள்ளது? சாதாரணமாக எவனும் னலு னுள் சேர்ந்தாற் போல் குளிக்காமல் இருந்தால் அவன் னினைவுக்கே அசிங்கமாய் அருவருப்பாயிருக்கும். ஆனால் எமக்கோ குளிப்பது என்றால் அசிங்கமாகப் படுகிறதே! ஞம் குளித்தால் எம்முடைய அந்ந ரம்மியமான தேவ னறுமணம் மாறிவிடுகிறது. இரண்டு ஞட்களுக்குப் பிறகு தான் அது திரும்ப வருகிறது. ஆகவே தான்,

“மானை மங்கையடா மதன ரூபி
மகத்தான் சக்தியடா மார்க்கக் காரி
தேனேதான் மொழியடையாள் தேவிவாலை
தேகமடா செண்பகப்பூ வாசமுள்ளாள்”

என்று இந்த தேவனறுமணத்தைக் குறித்து அந்த ஆறுமுக குருவின் அருண்மணி வயிற்றிலுதித்த அகஸ்திய முனிவர் தீர்க்கத் தரிசனமாகச் சொல்லியுள்ளார்கள். “மார்க்கக்காரி” என்று ணேராக எமது சொந்ந மூத்தையே சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இது எப்பேர்க்கொத்த அதிசயம். எம்மைப் பெண்ணைகப் பாடியுள்ளது அதைக் காண அதிசயமாயுள்ளது. மிகவும் அந்நரங்கமான அடையாளத்தையும் எப்படித்தான் தெரிந்து கொண்டார்களோ!

137.

எம் யதார்த்த னினைவில் தானாக ஊற்றெடுத்து வருகிறதைத்தான் ஒம் வெளியே எடுத்து வைக்கிறோம். அப்படி எடுத்து வைத்தது தான் “அனந்நன்” என்ற பட்டமும் - இல்லாவிட்டால், னூற்றுக் கணக்கான பெயர்களை எம்மக்கள் எழுதிக்காட்டினார்களே, அவற்றில் ஒன்றையாவது எம் னினைவு ஒத்துக்கொண்டிருக்குமே! ஒத்துக்கொண்டதா? இல்லை. னீதிச் செயலை ஒட்டித்தான் எம் னினைவில் எந்நப் பெயரும் எழுகிறது. அனந்நன் என்பது மீட்புச் செயல் னுமம்-அதனால் தான் எம்மக்களை மீட்புக்குரிய தீர்க்கதரிசிமார்கள் என்று ஆதிபுராதன வேதகர்த்தாவாகிய சொராஷ்டிரனுயகமவர்கள் அழைக்கிறார்கள் - இந்த மீட்புப் பட்டம் எந்ந மனுத்தலைக்கு வேண்டியதில்லை? - வரப்போகும் அமளியை னினைத்தால் இன்றே இப்போதே வேண்டும் என்று எவனுக்கும் ஓடிவரத் தோன்றும் - ஏனென்றால் இனிக் காலமில்லை - இதுவே கடைசி வான்கடை - அதுவும் னமக்குத் தெரிந்ந மொழியாகிய தமிழிலேயே னடைபெற வேண்டுமென்று இருப்பது, இது என்ன அரிய சந்நர்ப்பம்!

138

இந்ந யுகமுடிவு னையிலே வருகிற மனுக்கள் எக்குலத்தவராயினும், எம்மொழியினராயினும் கடைத்தேற வேண்டுமென்றால் கட்டாயம் தமிழைக் கற்றுக வேண்டும் என்று ஞான குபேரப் பேரருள் தேரையர் காலக் கணக்கறிந்து வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

ஆச்சப்பா தமிழினுட பெருமை கேளு

அப்பனே அகத்தியர்தான் னின்றுரப்பா
 வாச்சப்பா வடுகருக்கும் ஆகும்பாரு
 வகையான பிராமணர்க்கும் ஆகும்பாரு
 காச்சப்பா கண்ணடியர்க் காகும்பாரு
 கலையான குச்சலியர்க் காகும்பாரு
 மாச்சப்பா மராஷ்டருக்கும் ஆகும்பாரு
 மறையான மிலேச்சருக்கும் ஆகும்பாரு.

பாரப்பா அனைவருக்கும் வேணும் வேணும்
 பாங்ஙான கஷ்தரியர்க்கு வேணும் வேணும்
 நேரப்பா வைசியர்க்கு வேணும் வேணும்
 னிலையான சூத்திரர்க்கு வேணும் வேணும்
 தேரப்பா துவுக்கருக்கு வேணும் வேணும்
 ஏரப்பா எடுத்திருக்கும் அண்டத்தோர்க்கும்
 இயலான தமிழுதான் வேணும் பாரே.

139

ஒரு ஞள் எல்லாம் அழிந்நு மெய் ஒன்று மட்டும் னிலைக்கும் -
 அன்று இப்புவனுதியந்நத்திலும் தமிழ் ஒன்றுதான் வழங்ஙும் -
 மற்றவை ஓழிந்நுபோம் - மனு முளை தோன்றிய ஆதியுகத்தில் ஒரு தனி
 மொழியாய் ஒங்ஙிய அதே தமிழ்தான் னீதியுகத்திலும் ஏகனையகச்
 செங்ஙோல் ஏந்ந வருகிறது - அந்ந ஞள் வருமுன் ஏந்ந மனித
 முயற்சியினாலும் தமிழைத் தன்னிகரற்ற னிலைக்கு ஏற்ற முடியாது -
 அப்படிச் செய்யப்படும் ஏந்ந மனித முயற்சியும் தவளையானது,
 “எருமைக்கடா இவ்வளவு பெரிது இருக்குமா, இதோ இவ்வளவு
 பெரிது இருக்குமா?” என்று உப்பி உப்பிக் காட்டி வயிறு வெடித்துச்
 செத்தாற்போலத் தானிருக்கும்.

140

னிசமாக ஒரு செயலைக் கற்பதென்றால், தலைப்பிலிருந்நு
 முறையாகத்தானே கற்பிக்க வேண்டும்? திடைரென்று குறுக்கே பாய்ந்நு
 குண்டலி சத்தி கிண்டலி சத்தி என்று முட்டிக் கொள்வதால்
 ஆவதென்ன? இங்ஙே பெரிய பெரிய படிப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் எல்லோரையும், னும் முறையாக, அனு அனுவாக படிப்படியாகக் கவனித்துத்தான் நடத்தியுள்ளோம். அப்படியிருந்தும், எதோ ஒரே ஒருவணையாவது தான் கற்றதை வரிசையாய் சொல்லச் சொல் பார்க்கலாம் - சொல்லவராது. னும் அவ்வளவு படிக்காவிட்டாலும், எமக்கு மட்டும் அந்ந வரிசைப் பாட்டிலேயே சொல்ல வருவதேன்?

141

இவனுக்கு அந்ந வான் னுட்டு முதலை லேசாகக் கொடுத்தால் “ஙல்லது பண்றேன், னல்லது பண்றேன்” என்று ஞசமாக்கிவிடுவான். ஆகவேதான் எல்லாவற்றையும் பிடுங்னிக்கொண்டு பிறகு அதைத் தந்நார்கள். உடல் பொருள் ஆவியைத் தாரை வார்த்துப் பெற வேண்டியதை, ஒருவர் உனக்குச் சும்மா தருவதென்றால், இன்னென்டுங்காலமாக இருந்ந சட்டத்தை இப்படிப் பிரட்டி வைப்பதென்றால், அவர்கள் தங்ஙள் கையிலே என்ன தவாதிக்க வல்லபம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்று தெரியுமா? முக்கோடி தருமம் செய்த பேரரசன் என்றாலும் “தள்ளு னரகத்திலே” என்றால் அவன் னரகத்துக்குப் போகவேண்டியதுதான். “இவன் பெரிய சண்டாளன், கொடிய ராவணன், அந்ந ராவணனே தேவலாம் இந்ந ராவணனை விட” என்று சொல்லப்படுகிறவணையும் “தூக்கி ஏறிடா பரம பதத்திலே” என்றால், அவன் பரமபதத்தைச் சேர்வான். தேவ பிரானவர்களுக்கு இனக்கமாக னடந்து கொண்டால் போதுமே! இத்தகைய பெரிய வல்லபத்தைக் கைவரப் பெற்ற பிறகல்லவா பழைய சட்டத்தை எடுத்தெறிந்நோம்? ஆயிரத்தாண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்நவர்களும் இந்ந எல்லையைப் பற்றிச் சொல்வதென்றால், அவர்களுக்கும் லாபகரப் பெருவாழ்வு இங்கிருப்பதால் தானே இதைக் குறித்து எழுதி வைத்துள்ளார்கள்?

142

“தங்ஙனுக்குப் பிறகு வருகிறவர்கள் சர்வ மதங்ஙளையும் கையடக்கி வருவார்கள்” என்று வடலூரார் தீர்க்கதறிசனம் அருளியுள்ளார்கள். ஒரு மனுத்தாலம் ஒரு மதத்தையே முழுதாகப் படிக்க முடியாதே, அப்படியிருக்க, ஒருவர் சர்வமதத்தினுடைய

உயிராணியும் பெற்று வருவதென்றால், “அது எப்படியியலும்?” என்ற ஆச்சரியம் ஏன் இந்ந உலகத்தில் ஒருவனுக்கும் வருவதில்லை? இப்பேர்ப்பட்ட உலகத்தில் தான் னுழும் இருக்கிறோம். செயல்பார். இது ஒன்றே தனித்து னிற்கும்!

மெய்வழி, கடைசியிலே சர்வ உலகத்துக்கும் சர்வ மதத்துக்கும் தானே வந்நது? இதனுடைய உண்மை தெரியாததால் எவ்வளவு பிரம்மாண்டமான னஷ்டம்! அவ்வளவு பேரும் அனியாயமாகப் போகிறார்களே! சர்வ சாதி மதங்வஞக்கும் பலனளிக்க வந்நது இதுவொன்று தானே? இதற்கு முன் வந்நதெல்லாம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சாதிக்குத்தானே ஆயிற்று? இங்ஙே பணக்காரன் என்று மதிப்பு அதிகமா, ஏழையென்று மதிப்பு குறைவா? இங்ஙே எல்லோரும் ஒன்றுதான். எல்லோருக்கும் ஒரே லாபகரப் பெருவாழ்வுதான். இந்ந லாபத்தை என்னிக் கணக்கிட முடியுமா? எவ்வளவு பெரிய தோசித்தனம் அடுக்கடுக்காயிருந்நால், ஆராய்ச்சிக்கெல்லாம் எட்டாத இது - எப்பெருந்நனம் கொடுத்தும் வாங்ங முடியாத இது, ஒருவனுக்குப் படாமல் போகும்? வீறிட்டு அலறத்தானே போகிறுன் - அப்போது குதிருதிச்சிப் பார்த்தாலும் தப்பிக்க முடியுமா?

ஜனங்ஙள் மொதுமொதென்று இங்ஙு வந்நு சேர்ந்நால் போதும்-மூலமந்திரம் தெரிந்நுகொண்டு எம்முடைய பிடியொன்று இருந்நாலே போதும். திட்சையெல்லாம் வாங்ஙி மேல் பதவியெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. ஆனால் இன்னும் எத்தனையோ வரமாட்டேன்குதே. இங்ஙே என்ன சிரமம் இருக்குது? குறும்பும் பிரகடமும் இல்லாமலிருந்நால் போதுமே. எமனிடந்நான் மாட்ட வேண்டும் என்று ஆப்பு அடித்து வைத்திருக்கிறதோ என்னவோ! ஒவ்வொருவனுக்கும் கஞ்ஞிக்கும் வழியிருக்குது, தங்வத்தான் னிழல் இருக்குது. அதற்கு மேல் இவனுக்கு என்ன ஓயாமல் பாடு? மாடிக்கு மேல் மாடி ஏன்? கொள்ளோயடிக்கும் குணம் ஏன்? ஒருவனையொருவன் வஞ்ஞிப்பதற்கும், மோசடி செய்வதற்கும்தான் இவனுக்கு னேரம் சரியாக இருக்கிறது. இந்நக் குறும்பு போனால் எல்லாம் இந்தப் பக்கம் திரும்புமே!

பூரண புவசவம் கடந்து ஏகராசிக் குவியலின் மேல் ஏறினின்று பார்க்கும் போது, அல்லா, சிவன், கடவுள், பிரம்மா, தேவன், மகாதேவன் என்று சொல்லப் பெறும் யாரையும் அங்கு காணேம் - ணம் மட்டுந்தான் இருந்தோம். அவர்கள் னின்ற எல்லைகளைல்லாம் துருவிய பிறகு ஏகராசிக் குவியலின் மேல் ஏறினேம். இந்ந உலகத்தில் இத்தனைப் பேரைச் சொல்கிறார்களே அவர்களில் ஒருவரையும் அங்கே காணேம். அந்ந னிலைக்குப் பெயர்தான் மெய்வழி. இதற்கு இனைதுணையாக, எதைக் கொண்டு வந்து விடுவாய்?

என்றும் னிற்பதும், எக்கோடி காலத்துக்கும் அழியப்படாததுமாகிய இது, இந்க் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அழிந்து போகக் கூடிய பூமியில் னிற்கிறது. இப்படி இனி யார் காண்பார்கள்? வேதாகமங்ஙள் கையேந்தி னிற்பது மெய்வழி என்பது திட்டமாகியுள்ளது. ஆகவே இதற்குச் சமமாக எதையுமே சொல்ல எம்மைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

144

தாயுமிலி, தந்தையிலி, தான் துனியன்

முக்குக்கு வெளியே மூச்ச ஓடாத உருவத்தை எங்கே ண் பார்த்திருக்கிறோய்? எமக்கு எத்தனையோ காலமாக ஞசிக்கு வெளியே மூச்ச ஓடுவதில்லை. எதையாவது னினைத்தால், பசியுடன் ஒருவன் உணவு உட்கொள்ளுவது போல, சுவாசம் உள் வாங்குவது தெரிகிறது. வெளியேறுத்தால், அது என்னவாகிறது என்கிற விபரம் இப்போதுதான் னன்றுக விளங்குத் தெரிகிறது. ஞசியின் மேல் பாகத்தில் ஞகம் படமெடுப்பது போல உள்ளிருந்து எழும்பித் தட்டுவது தெரிகிறது - பின் இரண்டாகப் பிரிந்து மேல் பாகத்தில் ஒவ்வொரு எல்லையில் தட்டுவதும், கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தால் அப்போது ஏற்படும் பூரிப்பும் அனுபவிக்கிறோம் - அங்கிருந்து இறங்கி ஒவ்வொரு அங்குக்குலங்களிலும் ஏதோ வேலை செய்வது போல ஏற்படும் குருகுருப்பினால் அவைகளுக்கு, புத்துணர்ச்சி ஊட்டுகிறது. இவ்வாருன மாறுதலினால் கீக்கிரமே மேனி கருப்பிட்டு யெளவனமாக மாறினால் எம்மைப் பெரியோர் என்று அடையாளம் தெரியாமையால்

பெண்டிர் மக்கள் சுகஜமாக எம்மை அணுகக் கூசவார்களோ என்று கவலைப்படுகிறோம். இதையே இப்படி மாறி உண்டாகும் - தாயும் தகப்பனுமில்லாத தவ வலிமையினால் உண்டாகும் ஒரு தேகத்தையே “தாயுமிலி தந்நையிலி, தான் தனியன்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

145

உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து, வைராக்கியமாக 6 வருடங்கள் தவம் செய்த பிறகு முழுமூர்த்திகளின் செயல் வருவது - இதே போல 12 வருடங்கள் தவத்தால் சன்னதங்களையும் கைப்பற்றினார்கள் - சங்கு, சக்கரம், வில், வேல் முதலாகிய இச்சன்னதங்களையே ஆலயங்களில் புறமுக அடையாளங்களாக வெளித்தோற்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் - எமக்குக் கிடைத்த சன்னதங்களோ இதுவரை வந்ந செம்மல்கள் எவரும் பெறுதலை - இறைவனுலேயே உண்டாக்கப் பெற்றவை - இவ்வாரூகவே ஓயாது 12 வருடங்களுக்கு மேல் தவம் செய்ததினால் இந்நிரியத்தின் விதிவிலக்கு இல்லை - அந்ந னிலையில் எந்ந விளையாட்டு வேண்டுமானாலும் விளையாடலாம் - கொலைக் களத்தில் இறங்கினாலும், பெண்டாட்டியுடன் உறவாடினாலும், துறவியாக இருந்நாலும் தூர்வாடையற்ற பரிசுத்த னிலையிலேயே இருக்கிறோம்.

நம் திருப்பரங்குன்றிலிருந்நு இறங்கிய போதே சுகல சன்னதங்களையும் பெற்றுக் கொண்டிருந்நும் பின்னும் ஓயாத தவத்தில் தொடர்ந்நு இருக்கிறோமே - இவ்வாறு உள்ள ஞள் உள்ள மட்டும் வாடாத தவத்தில் யாராவது இருந்நதுண்டா? இல்லையே - அதன் பலஞ்சுகவே எம் னினைவிற்கு ஒட்டுகிறுப்போல யார் னடந்நாலும் நம் னினைத்த மாத்திரத்திலேயே அந்ந னிலையுலகச் செயல் பதவி பெற்றுவிடுகிறார்கள் - அது என்ன மகா வஸ்ஸபமான தவ ஏற்றமாக இருக்க வேண்டும்? அதுவே உயிருலகம்.

146

கடைசி னேரத்தில் னேயாளிக்கு பிராணவாயுவை குழாய் மூலமாக டாக்டர்கள் செலுத்துவதைப் பற்றி சபையில் வினவிய போது, ஆண்டவர்கள் -

சவாசம் எப்படி ஓடுகிறதென்று உனக்குத் தெரியுமா? தெரியாது - தாவர வர்க்கத்தை எடுத்துக்கொள்வோம் - ஒரு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் ஊற்றினால், எங்கு தளிர்க்கும், எப்போது அழியும் என்று உனக்குச் சொல்லத் தெரியுமா? இறைவனின் கஜானுவிலிருந்து வெளியானாலன்றி அது உனக்கு விளங்காது - னகம் எப்படி வளருகிறது? ரோமம் எப்படி உண்டாகிறது? ரோமத்தின் அடிப்பாகத்தில் கிழங்கு இருக்கிறது - அதை ஒட்டிய ஒரு பொருள் கறுப்பு ரோமத்தைத் தள்ளுகிறது - எந்ந அனலான காப்பைக் கொண்டு கருப்பாக ஆகுது? பின் எப்படி வெஞுப்பாக மாறுகிறது? இதைப் பற்றிக் கூடத் தெரியாவிட்டால் உன் படிப்பின் தரம் தான் என்ன? இந்ந னினைப்பாவது உனக்கு வருமா? ஒரு வித்திற்குள் னுழைந்து அதன் அகண்ட விரிவை னுழுகி னுழுகிப் பார்க்கும் தகுதி வந்நாலன்றி இது தெரியாது.

மனித உடலில் சவாசம் ஓடும் கணக்கு ஒன்று இருக்கிறது - அதாவது மாமிசத்தின் உஷ்ணம் ஒரு பங்கும், அதைப் போல் இரண்டு பங்கு ரத்தத்தின் உஷ்ணமும், அதைப் போல் இரண்டு பங்கு னரம்பின் உஷ்ணமும் உண்டு - இவை மூன்றும் சரியாக இருந்நால்தான் சவாசம் ஓடும் - ஏதாவது ஒன்றில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் சரியாக ஓடாது - இப்படியிருக்க இவனுக பிராணவாயுவை ஏற்றினால் என்ன பிரயோசனம் - உள்ளே வாங்கும் கருவியின் மூன்று பாகங்களும் இருக்க வேண்டியபடி இருந்நால் தானே வாங்கும்? இல்லாவிடில் கருக்கரிவாள் போட்டு அறுக்கும் வாதனையாக இருக்குமே - பட்ட மரத்திற்குத் தண்ணீருற்றி, மேலே தழைக்கிறதா என்று அண்ணேந்து பார்ப்பவன் செயல்போல்தானிருக்கும் - மேற்கொண்டு அது மொய், மொய்யென்று அழுகுவதால் கொடுரமான வாதையையே உண்டாக்கும்.

இதை அறிந்நால், பூலோகத்தின் எடை எவ்வளவு என்று அறிவது போல இருக்கும் - அனைத்தையும் உண்டாக்கிய காலவரம்பின் எடை எவ்வளவு என்பதைக் கணக்கிட்டது போல இருக்கும் - இது யாருக்கு விளங்கும்? ஓடுகிற ஒட்டத்தை, (சவாசத்தை) னிறுத்தி வைப்பவருக்கல்லவா தெரியும்? இதை னும் வெளியாக்கினாலோழிய உலகத்திற்குத் தெரியாது.

தன்னுடைய போலி மதிப்பிற்கும், பணத்திற்கும் தான் இவன் பிராண வாயுவை ஏற்றுவது போல் தெரிகிறது - வியாதியஸ்தருக்கு அதன் சொந்ந சரம் கொஞ்ஞமாவது இருந்நால்தான் பிடித்துக் கொள்ளுமேயன்றி, அது இல்லாவிட்டால் பட்டுப்போகும் - உண்டாவதாக இருந்நால் தொட்டவுடனேயே பிடித்துக்கொள்ளும் - இதன் விளக்கம் இவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது - அறுசவையின் இடம் தெரியாதே, உயிர் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் இடமா தெரியப் போகிறது? ஒரு ஊரை மிகவும் பிரயாசைப்பட்டுத் தேடியடைந்து, அதனை மலையில் னின்று பார்ப்பவருக்கும், அதைத் தேடாமலேயே வெளியிலேயிருந்நு யோசனை பண்ணுபவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசமாக இருக்கிறது - மூச்சு தானே உயிர் - அது ஓடாவிட்டால் அதற்குப் பதிலாக வேறொரு கருவியல்லவா வைத்திருப்பார்கள் - மூச்சு - ஓடிக்கொண்டு இருப்பதினாலே தானே உயிரும் உடலிலுள்ள பாகங்ஙளும் இயங்கின்றன - அதை மாற்றிச் சுவாசம் ஓடாமலே உயிர்வாழவும், அங்ஙங்ஙளை இயக்க வைப்பதுமாக இருந்நால் அது என்ன செயலாக இருக்கும்? இது மனித யத்தனமா? இறை சக்தியல்லவா? இவ்வாறுன இறை சக்தியின் செயல் உடையவர்களுக்கு மனிதர்களின் உலக காரியம் எம்மாத்திரம்? அதை ஒரு தூசி அளவாகக் கூட எண்ணமாட்டார்களே - அந்ந செயலுள்ளவருக்குத்தானே இது விளங்கும் - அதிலேயே பழகிப் பழகித் தேர்ந்ந பின்னர் இந்நச் செயல் இப்போது எமக்கு எளிதாக இருக்கிறது - முதலிலே ஒரு மயினர எவ்வளவோ பிளவாகக் கிழித்துப் போக வேண்டிய பாடாக இருந்நது - ஆனால் இப்போது, வந்நு உட்காருவது போலே அவ்வளவு லேசாக இருக்கிறது - இந்நக் காட்சியை, புசண்டர் பிரானவர்கள் எப்படித்தான் கண்டிருப்பார்கள்! பதியவர்களுக்கு இந்நச் செயல் எளிதாக இருக்குமென்று திட்டமாக அந்நக் காலத்திலேயே தீர்க்கத் தரிசனமாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

147

திருச்சி மாவட்டம் பெரம்பலூர் உயர் னிலைப்பள்ளியிலிருந்து ஆசிரியர்கள் வந்நிருந்ந போது திருவாய்மலர்ந்நருளிய ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்:

தமிழ்லே ஏறக்குறைய முப்பத்து மூன்று எழுத்துக்கள் விட்டுப் போயிருக்கின்றன - அவை தமிழ் எழுத்து வரிசைகளிலிருந்தும், உபயோகத்திலில்லாமலிருக்கின்றன - தொடக்கத்தில் எழுத்து சொல்லித் தரும் போது அவை சொல்லித் தரப்படுகின்றன - ஆனால் னும் எழுதுவது எதிலும் அவை உபயோகப்படுத்தப் பெறுவதில்லை - அப்படியள்ள எழுத்துக்கள் -

“க”வுக்கு அடுத்த எழுத்தாகிய “ங்”வின் வரிசை,

“ச”வுக்கு அடுத்த எழுத்தாகிய “ஞ்”வின் வரிசை,

“த”வுக்கு அடுத்த எழுத்தாகிய “ந்”வின் வரிசையும் ஆகும்.

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்ஙளில் “ங்” வரிசையைச் சொல்லித் தரும் போது அவ்வரிசையில் கடைசி எழுத்தை “ங்” (ING) என்றும், “ஞ்” வரிசையைச் சொல்லித் தரும் போது அதில் கடைசி எழுத்தை “ஞ்” (INJ) என்றும், “ந்” வரிசையில் கடைசி எழுத்தை “ந்” (INDH) என்றும் சொல்லித் தருவது வழக்கம் - இதை னன்றாகக் கவனித்துப் பார்த்தால் ஒரு கேள்வி எழுகிறது -

“ங்” வரிசையின் கடைசி எழுத்து “ங்”(ING) என்றால், முதலெழுத்து “ங்” (NGA) என்றானே உச்சரிக்கப் பெற வேண்டும்? அவ்வரிசையில் மற்ற எழுத்துக்களும் இந்ந ஒலியை ஒட்டித்தானே வர வேண்டும்? அப்படியில்லாமல் “ங்” முதல் “ஙெள்” வரை ஒருவித முக்கு ஒலிகளாகவே உச்சரிக்கப்படுகின்றன - இதே போலத்தான் “ஞ்” வரிசையும் தவறாக உச்சரிக்கப்படுகின்றது - இப்படியள்ளதால் ங, ஙா, ஙி, ஙீ முதலிய மூக்கொலிகளுக்குப் பதிலாக, ங (INGA), ஙா (INGAA), ஙி (INGI), ஙீ (INGEE) என்ற தொண்டையொலிகளையும் பயன்படுத்துவதுதான் முறையென்று தெரிகிறது - திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்ஙளில் சொல்லித்தரும் முறையில் அந்நக் கடைசி இரண்டு எழுத்துக்களில், அதாவது “ங்”, “ஞ்” என்ற எழுத்துக்களில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஒரையிலிருந்துதான் விட்டுப்போன எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது!

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்து னடைமுறை ஒருபுறமிருக்கட்டும் - தற்போதுள்ள னடைமுறையையே னம் அறிவைக் கொண்டு னும் சிந்நித்துப் பார்த்தாலும் இது னமக்கு விளங்கும் - தற்போதுள்ள

ஏடைமுறை என்னவென்றால், அங்கு (ANGU) என்று வாயில் சொல்கிறோம் ஆனால் எழுதும் போது அங்கு (ANKU) என்றே எழுதுகிறோம் - அதனால் தான் வெளினூட்டார் னம் தமிழை எவ்வளவு படித்தாலும், அவர்களுக்குச் சரியாக உச்சரிக்க வருவதில்லை - அங்கு (ANKU) என்று உள்ளபடியே எதார்த்தமாக உச்சரிக்கின்றார்கள் - இது னம் எழுதுவதில் உள்ள குறையேயன்றி வேறொன்றுமல்ல - மற்றபடி சொல்வதைச் சரியாகத்தான் சொல்கிறோம் - இப்படி வாய்க்கும் கைக்கும் முரணாக இருக்கிறது - இதே போலத்தான் அஞ்சு என்று பிழையில்லாமல் சொல்லுகிறோம், ஆனால் அஞ்சு (ANCHU) என்று பிழையாக எழுதுகிறோம் - இதனால் ந், ஞ் தவிர அவை வரும் வரிசைகளிலுள்ள மற்ற எழுத்துக்கள், ஏறத்தாழ எல்லாமே வழக்காறற்றுப் போய்விட்டன -

இங்ஙனம் என்ற சொல்லில் மட்டும் தான் “நு” (NGA) சரியாக வழங்கப்படுகிறது - மற்றபடி னம் செந்நமிழ் மொழியிலுள்ள எந்ந னூலைப் பார்த்தாலும், இந்ந எழுத்துக்கள் காணப்படவில்லை - இவை எப்போது விட்டுப்போயின என்றும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை - னம் வீட்டில் உயிர்ப்புக்குரிய பொருள் ஒன்று அனுபவிக்க முடியாதபடி கண்ணேடி அலமாரியிலே காட்சிப்பொருளாக இருப்பதால் பயன் என்ன?

னம் தமிழ் மொழியிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்துக்குடும்பத்துக்கும் னம் வாயில் ஒவ்வொரு வீடு உள்ளது. ஒரு எழுத்துக்குடியுள்ள இடத்தில் இன்னொரு எழுத்து குடியிருக்காது - ஒரு குடும்பத்திற்குள் இன்னொரு குடும்பத்து ஆடவன், “ஞன்தான் இதற்குத் தலைவன்” என்று குடியேறிக் கொள்வது எவ்வளவு தவறானது. இப்படியிருக்க, “ற”வை அடுத்து வரும் “ஞ”வின் வீட்டிலேயே “த”வை யடுத்து வரும் “ந”வையும் அதன் வரிசையையும் கொண்டு போய் குடியேற்றவது எவ்வளவு பெரிய தவறாகும்! ஒரே வீட்டிலே இரு “ஞ” (ந)க்களா இருக்கும்? ஒரே ஒவிக்கு இரண்டு எழுத்துக்கள் இருக்க வேண்டியது இல்லை - ஆகவே இதில் தவறு ணேர்ந்துவிட்டது என்பது மிகவும் திட்டவட்டமாகத் தெரிகிறது - “த”வை அடுத்து வரும் “ந”வின் உண்மையான ஒவி அறியப்படாமையால் - “மொழிக்கு ஒன்று முன்னே

வரும், மற்றொன்று பின்னே வரும்” என்று சப்பைக்கட்டு கட்டி எழுத னேர்ந்துவிட்டது னளடைவில் அதுவே மிகவும் ஆழமாக வேறுன்றிப் படர்ந்துவிட்டது - ஆனால் எவ்வளவுதான் வேறுன்றிவிட்டாலும் தவறு என்று கண்டுபிடிக்கப் பெற்றதும் அத் தவறை வெட்டியெறிந்நால்தான் மொழியை னன் முறையில் வளர்க்க உதவும் -

“ந” வரிசையில் கடைசி எழுத்து மட்டும் “ந” (INDH) என்று உச்சரிக்கப் பெறுகிறது என மேலே சொன்னேம் - அதை வைத்துப் பார்த்தால், “த”வை அடுத்து வரும் “ந”வின் சரியான ஒலியும் அவ்வரிசையிலுள்ள மற்ற எழுத்துக்களின் சரியான ஒலிகளும் என்னவென்று தெரியும் - ந (INDHAA), நா (INDHAA) என்று உச்சரிப்பதுதான் பொருத்தமானதும் பயனுள்ளதும், வாய்க்கும் கைக்கும் முரணில்லாததுமாகும் - எப்படியென்றால், “அந்ந” (ANDHA) என்று வாயில் சொல்லுகிறோம் ஆனால் “அந்த” (ANTHA) என்று எழுதுகிறோம்; இது முரணில்லாமல் வேறென்ன?

இவ்வாறு விட்டுப்போன எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்ததுதான் தமிழுக்குப் பெரிய வரவாகும் - இதனால் பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் உள்ள முரண் தீரும் - னம் தமிழில் “ங” (NGA) ஓசை “ஞ” (NJA) ஓசை, “ந” (NDHAA) ஓசையில்லாததால் மற்ற மொழிக்காரர்கள் னம் மொழியை “ஓசையில்லாப் பாஷை” என்று குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அந்நக் குறையும் னீங்ஙும் - னம் தமிழைக் கற்கும் வேற்று மொழிக்காரர்களும் னம் தமிழில் எழுதியிருப்பதைப் பிழையின்றி உச்சரிக்கவும் உதவும் -

ஏதோ படித்தவர்கள் வந்திருக்கிறீர்களே என்று இதனை உங்களிடம் சொல்லுகிறோம் - இதனை வேறொருவர் எடுத்துத் தம் பெயரால் பரப்பினாலும் எமக்கு ஆட்சேபணையில்லை என்றும் தெரிவித்துள்ளோம் - ஆனால் யாரும் முன் வராமற் போகவே “ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்தம்” என்ற முதல் னாலும், இன்னும் பல மெய்ம்மை னால்களும் விட்டுப் போன மேற்சொன்ன எழுத்துக்களை அறிந்ந பின்னரே எங்ஙள் கிரங்நங்நளை எடுத்தோதும்படியாகச் சொல்லியுள்ளோம்.

உலகம் அழியப் போகிறது - இது ஏன் ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை? ஒருவனுக்கொருவன் மடி துழாவிக் கொண்டல்லவா திருடுகிறார்கள் - னிஜமான மரமானால் னிழல் கனி எல்லாம் கொடுக்குமே - இவனே ஒரு வஞ்சுக மரம் - அதில் வளருவதோ வினைக்கொம்பு - மேலும் இவனுடைய சஞ்சுல மனக்குரங்ஙானது அதில் தாவிக்கொண்டிருக்கிறது - இவ்வாருக இருக்குமிவன் ஈடுபடும் வேலை தன் ஜீவனுக்கு எள்ளளவாவது பிரயோசனமாக இருக்குமா?

உன்னைக் கைபிடித்துத் தூக்கி பெரிய னிலையில் அன்று ஞம் ஏற்றி வைத்தோமே! அந்ந னிலையிலேயே அல்லவா னீ னிலைத்து னிற்க வேண்டும்! - தவத்திலேறியபின் அவத்திலிறங்ஙவாமா? அத்தனை யுகங்ஙவையும் உன் மனம் ஆளுகிறதே - உன் வாயிலிருந்று வார்த்தை வெளியாவதற்கு முன், உன் மனம் அந்ந வார்த்தைக்குரிய எல்லைக்குப் போகிறது - பிறகுதான் வார்த்தை உருவாகிறது - அதன் பிரகாரமேதான் னீ செயலில் ஈடுபடுகிறும் - ஏனெனில் மனம் வாக்கு இரண்டும் ஒன்றாகும் போது செயல் அதற்கு இணங்ஙியேயிருக்க வேண்டியிருக்கிறது - இரண்டு ஆள் பலம் கொண்டு ணடத்துகிறதை ஒரு ஆள் எப்படி மிகைக்க முடியும்?

எமக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. அதாவது இரண்டு மாதம் கெடுவு வைத்து இன்ன தேதி, இன்ன கிழமையன்று னம் எல்லையிலுள்ள ஒரு ஆலமரத்தில் ஒருவாதில் கொய்யாப்பழம், ஒரு வாதில் மாம்பழம், ஒரு வாதில் ஆரஞ்சுப்பழம், மற்றொரு வாதில் ஆப்பிள் பழம் - இவ்வாருக ஒரே மரத்தில் பலவித கனிகளை விளைவிக்கப் போகிறோம் என்று அமெரிக்கா வரை எட்டும்படிப் பகிரங்ஙமாகப் பிரஸ்தாபப்படுத்துவோம் -

இப்படி ஆச்சரிய சம்பவமென்றால் ஜனங்ஙள் திறன்திரளாகக் கூடிவிடுவார்களல்லவா? அப்படிக் கூடிவந்நுள்ள சமயம் அவர்களுக்கு ஞம் அறிவிக்க வேண்டியது - "ஆப்பிள், கொய்யா, முதலிய எல்லாவித கனிகளையும் னீ தின்றுதானே இருக்கிறும் - வெறும் வேடிக்கை காட்டுவதற்கா உங்ஙளையெல்லாம் இவ்வளவு தூரம்

கூப்பிட்டழைத்தோம்? அதற்காகவா னீங்கள் இவ்வளவு பிரயாசசெப்பட்டு வந்திருக்க வேண்டும்? உங்ஙளெல்லோரையும் வரவழைத்தது ஒரு பெரும் பிரயோசனத்திற்கல்லவா” - என்று சொல்லி அந்ந அரும் பெருஞ்செயலை இவ்வாறு ஒரு படுயுக்தி செய்தாவது அறிவிக்கலாமா என்று யோசிக்கிறோம் -

முன் ஜென்மத்தில் பெரியோர்களாக, அல்லது ஆதி பிதாவாகவே இருந்து, இப்போது தாலமெடுத்து வந்திருந்நாலும், அவர்களுக்கும் தானுகவே ஒன்றும் வருவதில்லை - மற்றிருந்வரால் கற்பிக்கப்பெற்ற பிறகுதான் அவர்களுக்கு எல்லா ஞான விளக்கமும் உண்டாகிறது - ஒவ்வொருவரும் ஜலரூபத்திலிருந்து, பின் ஜடமாகி மாறி, தாலம் உருவாக வேண்டியிருப்பதால் இயற்கையாக எவர்க்கும் ஒன்றும் கிட்டுவதில்லை - அவரவரின் செயற்கையாலே, முயற்சியாலேயேதான் எந்தப் பலனும் கிட்டும் - முன் வந்ந செம்மல்களின் சரிதங்களைப் பார்த்தால் ஒவ்வொருவரும் இளமையிலிருந்து எடுத்த முனைப்பாலேதான், முயற்சியாலேதான், உருவாகிப் பெரும் பதவி பெற்றார்களென்பது னன்று தெரியும் - தக்க முயற்சி எடுத்திராவிட்டால், அவர்களும் சாதாரண னரரைப் போலவே தான் இருந்திருப்பார்கள் -

150

தீர்க்க தரிசனம் எழுதினது மனித உருதானே - ஆம் - அதை வெளியாக்குவதும் மனித வாயாலே தான் - இருப்பினும் ஏன் இவ்வளவு காலமாக இவை வெளியாகாமலேயே இருந்தது? இவ்வளவு காலமாக மனித உருவே இல்லையா! இருந்தது - “ஆனால் அதற்குரியவர்கள் ஞேம்தான்” என்று மார்த்தி, தவவலுவு ஏறி னிற்கும் திருஉரு இந்நக் காட்டிலேயா வந்து வெளியாக வேண்டும்? இதை னினைக்கும் போது உங்ஙளுக்கு ஆச்சரியமாக இல்லையா?

151

ஞம் இப்போது மிக்க மகிழ்ச்சியான பூரிப்புடன் இருக்கிறோம். ஏன்? வர இருக்கும் அந்ந னித்திய உலகில் முக்கால் பங்கு ஏற்கனவே

வந்துள்ள மகத்துக்களால் னிரம்பியிருக்கப் போகிறது. அந்த எல்லையைப் போய்ப் பார்த்துக் கணக்கிட்டுச் சொல்கிறோம்.

முப்பத்து முக்கோடி முனிவர்கள், 48,000 ரிஷிமார்கள், 1,24,000 னிரமார்கள், 313 முருசலீம்கள் மற்றும் இதைப் போல பல பங்காகிய அவர்களின் சந்திகள் - ஆக இவ்வாறு கோடிக்கணக்கானவர்கள் அங்கு இருப்பதை ஞம் னேரில் பார்த்து அறிந்நோம் - இனி எமக்குக் கவலையே இல்லை.

152

மனுவை உன்னதச் செயலில் ஏற்றி உய்விக்கும் பொருட்டே வேதகர்த்தர்களையும் வேதத்தையும் படைத்த “மால்” எவ்வளவு அளவிடற்கரிய உன்னத மகத்துவம் பொருந்தியவனுக இருக்க வேண்டும்? இது மட்டுமா! அவனே திருமேனி தாங்கி அவதரித்து இவனுடன் கூடவே இருந்து உதவி செய்ய வருகிறானே! அவனே தேர்ந்தெடுத்துப் பார்த்துத் தரும் வாழ்க்கைப் பாதை எவ்வளவு சிரேஷ்டமானதாக இருக்கும்?

நம் பேரறிவாகரப் பெட்டகத்துப் பெருமானவர்கள் ஒருஞன், “ஒன் ஒரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கான். ஒரு ராசா மகன் ஜஸ்வர்யம், ஞடு, னகரத்தையெல்லாம் விட்டு ஊர் சுற்றுப் பயணம் செல்கிறான். கடைசியில் தன் ஊருக்குச் சற்று தொலைவாக இருக்கும், ஒரு ஊரில் தங்கி அங்குள்ள ஒரு ஏழையைத் தன் ஊருக்கு வரும்படி அழைக்கிறான். “பெரிய அரசாங்கமே என் கையில் இருக்கிறது, உங்கு எல்லா சம்பத்தும் கொடுத்து, உன்னை ராஜபரம்பரையில் ஒருவனுக ஆக்கிவிடுகிறேன்” எனக் கூப்பிடுகிறான். அந்த ஏழையோ னம்பவில்லை. சரிசரி என்று சொன்னாலும் புறப்பட்டபாடில்லை. சாதியில் அவன் தாழ்ந்தவன். ராஜா மகனும் விட்டபாடில்லை. என்னடா இது, இரந்து குடிக்கிற இவனை வா என்றால் வரமாட்டேன் என்கிறான் என்று பின்பும் வாவா என்று வற்புறுத்துகிறான். அவனும் புறப்படவில்லை. கடைசியில் அந்த ஏழைக்கு 4 ஞட்களாக வேலை இல்லாமல் கஞ்ஞிக்கே கஷ்டம் வந்துவிட்டது. இப்பவாவது வருவான் என்று ராஜா மகன் கூப்பிட்டான். அவன் அதற்கும்

அசையவில்லை. ராஜா மகன் உடனே என் அரச சபையில் செத்த மாடெல்லாம் இருக்குது என்றவுடன் அவன் ஆ! அப்படியா! செத்த மாடெல்லாம் கிடைக்குமா, அப்ப இப்பவே புறப்படுவோம் என்று வெகு சந்நோஷ்த்துடன் புறப்பட்டு விட்டான். செத்த மாடு தின்ன, இருவரும் கிளம்பி ணடந்து ணடுவே குறுக்கிட்ட காட்டின் மத்தியில் வந்து சேர்ந்நார்கள். பொழுதும் இருட்டிவிட்டது. ஆந்நைகளின் அலறலும், மிருகங்களின் கர்ஜிணையும் ஒரே பயங்கரமாக இருந்தது. இராஜா மகன் ஒரு மரத்தடியில் எதற்கும் பயப்படாமல் னிம்மதியாகப் படுத்துவிட்டான். கூட வந்தவனே, ஜயோ, அப்பா, இப்படியா கூட்டியாந்து விடுவது. ஆய் ஒய் என்று கத்தி பயத்தோடு ஆர்ப்பரித்தான். ராஜா மகன் “சரி அப்பா னன் கூட்டி வந்நது தப்புத்தான். னீ வேணுமானால் உன் ஊருக்கே போய்விடு. என்னுடன் வரவேண்டாம்” என்று கூற, அவனால் திரும்பிப் போகவும் பாங்கில்லை. பின்பு ஒன்றும் செய்ய இயலாது, பேசாது ராஜா மகன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து விட்டான். மறுபடி பொழுது புலர இருவரும் அரண்மனை சென்று அங்குள்ள ஜஸ்வரியங்களையும், மரியாதை, சொத்து, சம்பத்து எல்லாம் இவனுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அந்த பெருமைக்கு ஆளான அவன், செத்த மாட்டுக்கு ஆசைப்பட்டு வந்ந னமக்கு இவ்வளவு சம்பத்தா என ஆனந்நப்பட்டு னன்றியோடு ராஜா மகனுடன் காலந்நள்ளுகிறான். அது போல் னன்னிடமுள்ள அழியா ஜஸ்வரிய னிதிக்கு உங்ஙளை அதிபதியாக்க னன் உங்ஙளோடு பட்டபாடு கொஞ்ஞமா? ஒவ்வொருவருக்கும் தகுந்நபடி தேவ ணட்டு அரச சபைக்கு உள்ளாக்க வேண்டி உங்ஙளுக்கு இச்சை பிறங்க பேசிக்கீசி எப்படியோ பாதி தூரம் அழைத்து வந்நுவிட்டோம். சரி இப்போது உங்ஙளை, எம்மை யாரும் பின் தொடர்ந்து, எம் வழிக்கு வந்து, எம் பேச்சுக்களை கேட்காதீர்கள், போய்விடுங்ஙள் என்று சொன்னால் என்ன செய்வீர்கள்? னிச்சயம் போகமாட்டார்கள். எப்பாடுபட்டோ உங்ஙளையெல்லாம் தேவ னிர்மாண திருனிறை உலகுக்கு அழைத்துப் போய் அங்குள்ள கோடானு கோடி செல்வத்தை கை போட்டு அனுபவிக்க பாதி வழி அழைத்து வந்நு விட்டோம். இனி னீங்ஙள் எம்மை விட்டுப் போகாதிருந்து, னம் உங்ஙளுக்கு அளிக்கும் மெய்யான மேம்பாட்டுச் சத்திய வாழ்க்கையில் என்றும் னீங்ஙாது

னிலைத்து வாழுங்ஙள் என்று ஆசீர்ப்தித்தார்கள்.

153

“இதோ னம் இருக்கிறோம். எம்மைப் போலவே எம் பிள்ளைகளாகிய னீங்ஙனும் இருக்கிறீர்கள். எம்மைப்போல் னீங்ஙன் ஆக முடியுமா? எங்கே சொல்லுங்ஙன் பார்ப்போம்” என்றவுடன் எல்லோரும் ஒரே முகமாக “ஆண்டவர்களைப் போல் னீங்ஙன் ஆக முடியவே முடியாது” என்று ஆர்ப்பரித்தவுடன், பெருமானவர்கள் “ஏன் முடியாது? முடியும் என்று னம் னிருப்பிப்போம்” என்று கூறிவிட்டு னம் அந்நக் காலத்தில் ரொம்ப முனைப்பாக னெல் வியாபாரம் செய்வோம். மற்ற வியாபாரிகளும் எம்மிடம்தான் பணம் வாங்னி வியாபாரம் செய்வார்கள். பணத்தை குட்டிச் சாக்கில் போட்டுக்கட்டி, கூட ஒரு ரூபாய் பொரி கடலையும் வாங்னி மற்ற வியாபாரிகளை வண்டியில் ஏறும்படிச் சொல்லி எல்லோருமாகத் தின்றுகொண்டு வீடு திரும்புவது வழக்கம். கப்பல் வியாபாரத்துக்குக் கூட சான்ஸ் கிடைத்த னேரம் அது. அப்போதுதான் மந்திரகிரி மலையாகிய தனிகை வள்ளலைச் சந்திக்கும் பேறு கிடைத்தது. மெய் ஞாவேந்தராகிய அவர்களின் பெரிய செயலை அறிந்து, இளம் மனைவி, பால் முகம் மாரு குழந்நை, வீடு, வாசல், வியாபாரம், பொன் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அந்நத் திரு உருவத்தின் பின்பு புறப்பட்டு விட்டோம். கூடவே அகில வலம் வரும் னேரம் அவர்கள் கட்டளையைச் சிரமேல்தாங்னி ஆடு மேய்க்கவும் செய்தோம். மேட்டிமை வந்நு அணுகி விடாது அந்ந கொடுந்நரித்திரியத்தில் சிக்கிவிடாது இருக்கவே ஆடு மேய்க்க விட்டார்கள். அவர்கள் உத்திரவுக்குச் சரி என்றோமே தவிர ஆடு மேய்த்தால்தான் சோறு என்ற விதி இல்லை. அந்நத் திருவாய் பிறங்கிய உத்திரவு ஒன்றே தான் குறி. அப்படி எல்லா அதிகாரமும் ஆடம்பரமும் செல்வ சம்பத்தும் உடைய எம்மை ஆடு மேய்க்க எம்பெருமானவர்கள் உத்திரவிட்டார்களே, அதே போல் இன்று எம் மக்களாகிய இதோ இருக்கும் உங்களில் இஞ்ஞினியர், தாசில்தார், டாக்டர், வக்கில், பெரிய வியாபாரி, ஐ.ஏ.எஸ். படிப்பாளி, ஏழை, படிக்காதவர்கள் என்று எல்லோரும் இருக்கிறீர்கள். உங்ஙளை எம் உத்திரவுக்கு, ஒரு மட்டமான வேலையை எல்லோரும் ஒருமுகமாகச் செய்யுங்ஙன் என்றால்

செய்வீர்களல்லவா? உதாரணமாக இன்று காலை சூப்பிரண்ட் வீட்டில் எல்லோரும் - வயோதிகர், வாலிபர், படித்தவர், படிக்காதவர்கள் வித்தியாசமின்றி சமமாக அவரவரால் முடிந்தபடி கூரை கட்டி சுவர் வைத்து ஒரே ஞாலில் வேலையை முடித்திர்கள். கிடுகு எடுத்துக்கொடுத்து, மன் குழைத்து எப்படியோ, எதையோ எம் உத்திரவுக்கு செய்துவிட்டார்களே, எந்ந வேலையானாலும் எம் உத்திரவுக்கு னிச்சயம் செய்வீர்கள். பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கும் உங்களுக்கு இது தகுதியான வேலையல்லவே. அன்று ஞம் எப்படி அந்ந பிரம்ம பீடத்திற்கு பணிந்நோமோ, அதே போல் இன்று னீங்ஙள் எம் உத்திரவுக்குப் பணிந்நீர்கள். அப்ப “ஞம் வேறு னீங்ஙள் வேறால்வே” என்று பிரம்மப்பிரகாச மெய்வழி சாலை ஆண்டவர்கள் திருவாய் மலர்ந்நருளினார்கள்.

154

வெளி உலகோர் இன்று ஒருவருக்கொருவர் மெய்வழிச் சாலைக்குப் போனால் என்னேரமும் ஒரு னல்ல பேச்சுக் கிடையாதப்பா. சதா சாவைப் பற்றியே தான் பேசுகிறார்கள் என்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒரு வீட்டில் ஒருவன் வசிக்கிறான். அந்ந வீட்டிற்குள் பாம்பு வந்து னுழைந்து விட்டது. அதைப் பார்த்தவர்கள் இரக்கப்பட்டு பதறி ஓடி வந்து “அப்பா! பாம்பு னுழைந்ததைக் கண்ணால் னங்ஙள் பார்த்தோம். இந்நப் பக்கம் வந்துவிடு, னங்ஙள் அடித்து விடுகிறோம்” என்று கையில் கம்புடன் வந்து னின்றால், அவன் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஜயோ பாம்பு னங்னிருக்கோ, இந்நப் புளிப் பானைக்கு அடியில் இருக்குமா, அந்ந அலமாரிக்கு பின்னால் இருக்குமா, எந்ந இடத்தில் இருக்குமோ, என்ன செய்வோம் எனப் பதறி அவர்களுடைய உதவியை ஞடி தன் ஆபத்தை னீக்கிக் கொள்ள வேண்டும் அல்லவா? அதை விட்டுவிட்டு, ஜயையோ பாம்பு என்றே சொல்லாதீர்கள். பாம்பு ஒன்றும் இல்லை என்று கண்களை இறுக்கி மூடிக்கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டால் எப்படி? இவனுக்குக் கேடுதான் னிச்சயம். இதற்கே இப்படி என்றால் மரணமென்னும் பெரிய ஆபத்தை விலக்க, எம்முயற்சி எடுக்க வேண்டும்? அதற்குரிய வல்லவர்கள், மரணம் என்பது இது, மரணபயம் என்பது இப்படி என்று விளங்குக் கூறி, மரணத்தைப் புட்டெறிந்து சாவா வர வாழ்வளிக்க முன்வந்து னின்றால்,

அவர்களை எவ்வளவு உகந்து ஞம் கொண்டாடிப் பின்பற்ற வேண்டும்? அதை விட்டு, சாவைப் பற்றித்தானு என்னேரமும் பேச்சு என்றால், என்ன அறிவுடையோர்கள் என்று அவர்களை எடுத்துக் கொள்வது?

155

வேதங்களில் இல்லாததையும், எங்கும் கேட்டறியாததையும், உன் னினைவுக்கே வராததையும், கடைசி னீதித் தீர்ப்பின் போது கேட்கப் போகும் கேள்விகளையும், இப்போதே உனக்கு னினைவுக்குக் கொண்டுவந்து அறிவித்து, னீண்டகால வாழ்க்கையில் உன்னை ஆக்க னிற்கும் உன் குருபிரான் அவர்களுக்கு, னீ என்ன கைம்மாறு செய்தாய்? மேலும், அவர்கள் மனு உருவத்தில் வந்நபோது உன்னைப் போன்றே அவரும் ஒரு மனிதன்தான் என்று னினைத்தால் என்ன வரும்? தீர்ப்புத்தான் வரும்.

156

மனிதனுக்கு உவமானம் காட்டிப் பேசுவதற்காகவே அண்டாண்டங்களைப் படைத்திருந்நானாலோல், மனிதனைப் படைத்தது சிறிய காரியத்திற்கா? இல்லை. யாராலும் எட்ட முடியாத மகா அருங்ஙாரணமாகிய பூரண திசையை அடையவே அவனைப் படைத்தான்.

157

வாசனையை அதிகமாக உபயோகிப்பவனுக்கு னுட்ப அறிவு இருக்கும். ஒரு வாசனை அடித்தால், ஒரு அறிவு ஓட்டும். ஜவ்வாது னல்ல வாசனைப் பொருள்.

158

ஒரு எண்ணைத் துணி, எண்ணை இருக்கும் வரைதான் எரியும். அது போல் உன் பாவம் இருக்கும் வரை, அது எரிக்கப்பட்டுத் திருவதுதான் னீதி.

159

உருக வைக்கிற ணெருப்பாயிருந்நால் கூட பரவாயில்லை,

பிரளைத்தில் ஆவியாக ஆக்கும் னெருப்பல்வா வரப்போகிறது. இப்போது ஒட இடமிருக்கு, ஒடுகிறுன். எங்ஙும் ஏப்பிரளையமாகவே இருந்நால் எங்கு தப்பி ஒடுவது? னீ பிடித்திருப்பது உருத்த கொம்பு. வைரக் கொம்பையல்வா பிடிக்க வேண்டும்?

160

நடசத்திரம் என்றால் சும்மா இம்முட்டுக்கான சிறியது என்றுதானே னினைக்கிறுய? இல்லை. சூரியனை விட மிகப் பெரியவை இருக்கின்றன. அவைகயெல்லாம் உதிருகின்ற னேரத்தில் னீ காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்றால், அதற்கு இந்ந ஒட்டுதல் போதுமா? தொட்டு னக்கினுற்போல இருந்நால் மீட்புக் கிடைத்துவிடுமா? அந்ந னேரத்திலே னீ படப்போகும். அவஸ்த்தையைப் பற்றி னினைப்பதால்தான், ஆத்திரத்தில் எம் வாய் இப்படி விசிறி விடுகிறது.

161

எமது னாவிலுள்ள சொற்களைப் பார்க்க முயல வென்றால் ஓர் முரட்டுத் திருட்டு வேங்கை போன்ற பார்வையுடையவகை னீ இருக்க வேண்டும். வேங்கை ஞங்கு புறமும் சுற்றிப் பார்க்கும் பார்வையுடையது. ஆனால் அப்படி அது கவனமாகப் பார்ப்பதாக ஒருவருக்கும் தோன்றுது. அசட்டையாகப் போவது போலிருக்கும். ஆனாலோ அதன் கவனம் வெகு னுணுக்கமாக இருக்கும். ஒரு சிறு பிராணியின் அசைவும் அதன் பார்வையில் படத் தவறுவதே இல்லை. இத்தன்மையே எமது னாவில் புகும்போது உங்ஙனுக்கு வர வேண்டும். எமது னாவிலுள்ள சொற்களின் னாலு மூலைகளிலும் முளைகள் அடித்து வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இது உங்ஙள் வாயைக் கிழித்து விடவே, இவற்றையெல்லாம் உங்ஙனுக்கு அறிவிக்கிறோம்.

162

உங்ஙனுடைய மனைவி மொண்டியில்லாத போது ஒருவர் அவளை மொண்டி என்று சொன்னால், சொன்னவனை விட்டுவிடுவீர்களா? னேரிய முறையில் திருமணம் முடித்த மனைவியை, அவ்வாறு செய்து கொண்டு இல்லறம் னடத்தாதவனென்று சொன்னால் சும்மா

ஒப்புவீர்களா? சிரமப்பட்டு சம்பாதித்த பொருளைத் திருடி வந்ந பொருள் என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்வீர்களா? ஒத்துக்கொள்ளாததோடு, உயிரையும் திரணமாய் மதித்து வாதாடி உண்மையை னிலை ஞட்டுவீர்கள் அல்லவா? அந்ந உணர்ச்சி கூட இந்ந மெய்யில் உங்ஙளுக்கு வேண்டாமா? மெய்யை மெய்யாகப் பெற்ற ஸ்ங்ஙள், ஏன் இதை உலகத்தில் கொடி கட்டி ஞட்ட முற்படக்கூடாது?

163

ஸ் ஒரு ஆண் மகன். இங்ஙே ஒரு பெண்ணை மணந்நாய். அவள் தரும் சுகத்தை அனுபவித்தாய். மை இப்போது உனக்கு ஒரு தேவ மாதை மணஞ்ஞாட்டி இருக்கிறோம். அவளையும் ஸ் பூர்ணமாக அனுபவித்தாலல்லது, ஸ் னிஜமாக ஒரு ஆண் பிள்ளைதான் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

164

குரவனுக்கிழைத்த குற்றத்தை, குரவனே தீர்க்க வேண்டும். வெட்டாத சக்கரம் 16000 மைல் வேகத்தில் சுற்றும். உஜார். அது தவறுமேயானால், தவறிவிட்டோமே என்று யோசிப்பதற்குள் 5000 மைல் தூரம் போய்விடும். அந்ந ரோதையில் பிடி தவருமல் அது ஒடும்போது மேல் ரோதையை எட்டிப் பிடிக்க முடியாது போகும். ஆகையால் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் குருபெருமானுடன் ஒத்து ணடந்நு, செயலில் ஈடுபடுவானேயானால் அவர்கள் உதவியால், வைத்த குறி தப்பாமல் போய்ச் சேரலாம்.

165

சாவுடைய னேரத்தில் உயிரை ஒரு உதறு உதறுமே! அப்போது ஸ் எந்ந னினைவில் போய் ஒட்டுவாயோ? இப்போதிருந்நே உன் தேகாதியந்ந அனுக்களில் இந்ந மெய் ஒட்டியிருந்நாலொழிய, அந்ந னேரத்தில் திடைரென்று வந்நு உன் னினைவில் இந்ந மெய் ஒட்டாது. இன்னங்கொஞ்ஞ காலம் இருக்கிறது, பின்னே பார்த்துக்கொள்வோம் என்று ஒரு எண்ணம் வருகிறது பார்! - அதுதான் உன்னைப் பிடித்திருக்கும் பிசாசு உனக்குள்ளிருந்நு செய்யும் உபதேசம். அந்ந

முத்தவளின் யோசனையை அடித்துத் தள்ளிவிட்டு, மேல் இதுகாலம் வரை சொல்லி வந்நிருக்கிறதையெல்லாம் ஆதியோடந்நமாக, வலுக்கட்டாயமாகவாவது கவனித்துச் சிந்நித்துப் பார். எமது அறிவென்னும் ஊசிமுனையில் கோர்த்து எடுத்துச் சொன்ன எம்முடைய அந்ந வார்த்தைகளில் திட்டமாக உனக்கு ஒரு தெளிவு கிடைக்கும்.

166

எல்லாவற்றையும் சங்காரம் செய்து உண்ணே அழியாத வாழ்க்கையில் ஏற்றும் செயலுடையது மூலமந்திரம். இது இல்லாவிட்டால் னிச்சயமாக ணீ செத்துப் போவாய் என்று சதா னினைப்பது, அழி உடலைப் பெற்றிருக்கும் ணீ, அழியா உடலைப் பெற உபாயமாகும்.

167

ஒரு பெட்டகமிருக்கிறது. அதில் அனந்நங்நோடி அழுக னகைகளும், பெரு னிதியமுமிருக்கின்றன. உபயோகமாகாத உன் உடம்பைப் பெட்டகம் என்று கூறினாலும், ணீ பெட்டகத்தை மட்டும் பார்க்கிறோம். அதனைக் கை போட்டுத் திறந்நால்தான் அதில் னிறைந்நுள்ள சகல கோடி காலங்களுக்கும், சகல கோடி ஆதீனத்திற்கான தீர்க்க திரவியங்ஙளும், இருனிதியமுங் னிடைக்கும். அப்பெட்டகம் திறக்கக்கூடிய காலம் ஒரு கஷண நேரந்நான். அந்ந கஷணத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஞம் படிக்கவில்லை. ணீயோ கேட்கப் பழகியவன்ல்ல. ஆனாலும் சொல்ல முயலுகிறோம். கஷணம் என்றோமே, அது கஷணத்தில் கோடியில் ஒரு பங்கு. இதை எவ்வாறு னினைப்பது? கண் இமைக்கும் னேரமே ஒரு கஷணம். சூரிய கிரணம் ஒரு கஷணத்தில் 5000 மைல் பறக்கிறது. அது ஒரு அங்குலம் போகும் நேரமே ஞம் சொன்ன இன்னேரம்.

இந்நச் செயல் கை வந்நபின் எந்நப் பாக்கியமாவது, வேறு எந்நச் செயலாவது இதற்கு னிகராகுமா? அவற்றை இச்சிப்போமா? இப் பெருஞ்செயலில் தலையிட்டவர்கள் எப்பேர்க்கொத்தவர்கள்?

எம் கோதி பாதம் விளங்கும் அனுக்களே சபை. உன் தேவை என் தேவை. உன் சகோதரர்கள் என் அவயங்கள். அதில் எந்த அனுக்கோடி சேதிக்கப் பெற்றாலும் உன்னையே சேதித்துக் கொண்டவாய். உன் பற்று உன் திருச்சகோதரர்களிடமே இருக்க வேணும். உன் ஆருயிர் சகோதரர்கள்பால் னீ அன்பு செலுத்து. அப்போதுதான் எம் அன்பு உன்னிடம் பாடும். அப்படிப் பாடுப் பெற்று ஆண் பிள்ளைகளாக ஆகுங்கள், அல்லாமல் வீண் பிள்ளைப் பட்டம் பெற்று விடாதீர்கள்.

அ) முன்று கட்டளைகள்:

1. சுத்தக் கேட்டில் மாட்டிக் கொள்ளாதீர்கள்.
2. தன்னை மறந்து துண்டுபட்டுப் போக வைக்கும் தூக்கத்தை எதிர்த்து வாழுங்கள்.
3. எப்பொழுதும் உங்கள் ஞாவில் மெய் வசனங்களே புழங்குமாறு வாக்கியங்களோ, மான்மியமோ, படித்தும் பேசிக் கொண்டிருங்கள். வேறு வெறும் பேச்சுப் பேசாதீர்கள். சம்மா இராது மூலமந்திரமாவது சொல்லிக் கொண்டிருங்கள்.

ஆ) மெய்ஞ்ஞான மார்க்க னெறிகள்:

1. தேக சௌகரியப் பாட்டின் இன்பமார்க்கத்தைத் துறந்து னிஜ இன்பமார்க்கத் துண்பத்தின் மார்க்கத்துணைக்குத் தயாராயிருத்தல்.
2. உலகப் புகழ் கிடைக்கும் வழிகளை அலக்கியம் செய்து, உலகப் பழியைப் பற்றிய கவலையின்றிச் சத்திய வழிகளை லக்ஷியமாகக் கொள்ளுதல்.
3. உணர்வற்ற சோம்பலை, ஓய்வை விரும்பும் மனப்பான்மையை ஒழித்து, தீய மன வெறியை ஒழித்து, உழைக்கும் மனப்பான்மையை உண்டு பண்ணுதல்.

4. உறக்கத்தைத் தொலைத்து விழிப்பைக் கைக் கொள்ளுதல்.
5. உலகச் செல்வத்தை மறந்நு உயிர்னவத்துக் கியல்பில் ஏழ்மையில் திருப்பி கொள்ளுதல்.
6. ஆகாயக் கோட்டை கட்டுவதை விட்டு, மரணத்துக்கு எந்ந னிமிடமும் தயாராயிருத்தல்.

170

அடி முடி னடு என்ற பதத்தைத்தானே அன்றி, அது இன்னதென்று உனக்குத் தெரியாது. அடி, அப்புறம் னடு, அப்புறநநானே முடி, அப்படியிருக்க அடி முடி னடு என்று வேதம் சொல்கிறதே அது எப்படி, ஏன்? எதனால்? அடி னடுவு முடியாகி னின்றுலகப் பொய்யில் அடி முடியு னடுவாகி னின்ற மெய்யுமெங்ஙே? உனக்கு அடி மூலமாகிய தாத்தெனும் பீடத்தை - மயன்தை அறிவித்துப் பின் உடலை அறிவிக்கின்றார்கள். அது பாதாள மூலமாகவும், னடு மூலமாகவும் இருக்கிறது. உன்னைக் கரை சேர்ப்பது அதே வழியாகத்தான். இந்ந மகா சூக்ஷ்மம் யாருக்கும் தெரியாது. ஆகாய அனுவில் உள்ள துவாரம் உனக்கா தெரியும்? அது எமக்குத் தெரியும். அதுதான் சிகார மூலம் - அறுகு னுனி வாசல். ஊசி னுனி என்று சொன்னதும் அதைத்தான். இந்ந எல்லைக்கு வந்நால் அதைக் கண்டவர்களைக் கண்ட பலனைப் பெறலாம். அங்ஙே அதாவது அந்ந சிகார மூலத்தே ஒருவர் இருப்பார் அவர்தான், உன் னினைவாக - யாதாக - உன்னிடத்தில் விளங்குகிறார். மும்மூல வகைணம் னுமங்கொடுத்துப் பேசியிருப்பது னம் னாலில், அந்ந மலைமேலேறி பாதாளத்தை ஞேக்கின் அது தெரியும். அதன் னடுவிலுள்ள னல்ல தண்ணீரில் பூத்திருக்கும் தாமரையைக் கண்டவர்களுக்கு, தொட்டுக் கொண்டவர்களுக்குப் பிறவியும் உண்டோ?

“வாடாத னெறிமுழங்கும் மறைக்கு மெட்டா
வானவரும் மனிதர்களும் கரைகா ஞைத
னீடாழிப் பெருங்குடலாங் ஙரையுங் ஙண்டு
னல்ல தண்ணீர் கடல்படிந்நு னுடி ஞேக்கி
மேடான திரிகோண மலைகண் டாங்கு

மேலேற அடிவாரங் நுளத்தில் பூத்த
 தேடான் செங்குமல மலரெ டுத்த
 செல்வனுக்கும் விதிப்பயனுண் டென்ன லாமோ”
 (ஆதி மெய் உதய பூர்ண வேதாந்நம் -
 தனித்திருப்ப பாடல்கள்)

171

என் உன்னை ஒரு ஆண் என்கிறுய். ஆனால் ஆனாகவே இருந்நால் ஒரு பெண்ணை விரும்பமாட்டாய். பெண் பெண்ணாகவே இருந்நால் ஆணை விரும்பமாட்டாள். ஆணில் ஆண் தன்மையும், பெண்ணில் பெண் தன்மையும் அதிகமாக இருக்கிறது. உன் ஹவில் இனிப்பில்லாவிட்டால் உனக்கு ஒரு பதார்த்தமும் இனிக்காது. உன் ஹவில் உப்பில்லாவிட்டால் உனக்கு ஒரு பதார்த்தமும் கரிக்காது. அது போலவே ஆணில் பெண் தன்மையும், பெண்ணில் ஆண் தன்மையும் இல்லாவிட்டால் ஒருவரை ஒருவர் னேசிக்க முடியாது. மெய்வழியை உன்னுடையதாக னினைத்தால் சர்வமும் உன்னுடையதாகும்.

172

உங்ஙளை விட்டுப் பிரியாது உங்ஙஞ்சைய அங்ஙக்குலங்ஙள் வேண்டிய உதவி செய்கின்றன. னம்மைக் குறைவாக னினைப்பார்களென்றே, மேன்மையாகக் கருதி புகழ்வார்களென்றே னினையாமலும், எந்ந பிரதியோஜனத்தையும் எதிர்பாராமலும், இரவு பகல் ஓயாது உங்ஙள் ஏவலுக்குப் பணிந்நு அவை னடந்நு வருகின்றன. அப்படிப் பணிந்நு உதவி செய்து வரும் அங்ஙக்குலங்ஙஞ்சும், எமனுடைய சந்நிப்பில் அவனுடைய கோர அமளியை எதிர்த்து னிற்க முடியாமல் உங்ஙளைக் கைவிட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் உங்ஙளை ஆண்டு கொண்ட குருமூர்த்தமாகிய தேவ அங்ஙம்தான், அந்ந ஆபத்து எல்லையில், னிர்க்கது னேரத்தில் வந்நு உதவ முன் னிற்கும். ஆகவே, அத்தனிக் கருணை தேவ அங்ஙத்தின் மீது, எத்தகைய வஞ்ஞமில் கான்றேழுமுகும்

அன்பு ணீங்ஙள் கொள்ளவேண்டும்? அந்ந ஒப்பற்ற அன்பு, உங்ஙளை எமன் கையிலிருந்து மீட்டு, சிவன் கையகத்திலே ஆக்குவதால், அன்பே சிவம் என்ற மந்நிரவசனம் சிவபதிச் செம்மல்களால் எடுத்து வைக்கப்பெற்றுள்ளது. உங்ஙள் உடல், பொருள், ஆவி முதலியவற்றின் மீது ணீங்ஙள் வைக்கும் அன்பை விட, மேலோங்ஙிய னிகரற்ற அன்பு, அந்ந ஜீவ ரகஷக ரூபகராகிய தேவ அங்ஙத்தினிடத்தில் ணீங்ஙள் வைக்க வேண்டும். இக்கானகச் சாலையில் ஜீவ கார்மான, ஜீவசிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து மதியுக ஜீவ ஆட்சி னடத்திவரும் அத்தேவ அங்ஙம், உங்ஙளைத் தமது அங்ஙத்தினர் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், எந்ந உன்னத லக்ஷியத்தைக் குறிவைத்து அது அவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று ஓரளவு உங்ஙள் அறிவுக்கு இப்போது விளங்ஙும். இந்ந மேலாம்பர அறிவு, உங்ஙளுக்கு வரட்டும் என்றே காத்திருந்து, இன்று இத்தேவ ரகசியத்தை வெளியாக்கினேம்.

173

இந்நத் தேகமானது வாலிப வயதில் அனுபவித்த சிற்றின்பத்தை வயோதிக வயதில் அனுபவிக்கவில்லை. ஞக்கை அறுத்துத் தனியாக வைத்துவிட்டால் ஒரு ருசியை அறிய முடியுமா? ஒரு கையை வெட்டி தனியாகக் கீழே வைத்து - அதன் மேல் முட்களையோ அல்லது பட்டாடையையோ வைத்தால் அது உணருமா? உணராது. ஆகையால் சாதாரண சிற்றின்பங்ஙளை அனுபவிக்க உடலும், உடலிலுள்ள அங்ஙங்ஙளும் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் குன்றுத பெருவாழ்வாகிய பேரின்பத்தை-உடலில்லாமல் அனுபவிக்க முடியுமா? முடியாது. மேலும் பேரின்பத்தை - குன்றுத பெருவாழ்வை - அனித்திய, ஞற்றமுள்ள, எங்ஙு தொட்டாலும் ஞற்றமாக இருக்கிற இந்ந உடலினால் அனுபவிக்க முடியாது. அதற்கு, எந்ந அவயத்தாலும் எந்ந சக்தியாலும் சிதறடிக்க முடியாததும், அழிக்க முடியாததுமான ஒரு வஜ்ஜிர வல்லப னித்திய தேகத்தினால்தான் பேரின்பத்தை அனுபவிக்க முடியும். அந்ந னித்திய தேகத்தின் மேல் குன்றுத பெருவாழ்வை வைத்தால், அதை அந்ந உடல் தாங்ஙி பேரின்பத்தை அனுபவிக்க முடியும்.

முன் உண்டாவாகிய புருஷோத்தமர்கள் இந்நப் பேரின்ப அனுபவத்திற்கு லாயக்குடைய னித்திய தேகத்தைப் பெறுவான் வேண்டித்தான், தங்ஙன்றைய சுகம், போகம், வாழ்வு அனைத்தும் விட்டுத் துறந்நு சொல்லொண்ட துயரங்ஙளில் ஆழந்நு, தமக்கு உலகத்தில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு, பகை, சண்டை இவைகளால் மிகவும் பாதிக்கப்பெற்று, இறுதியில் தங்ஙன்றைய உடலையும் அதற்கே காவு கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உடலில்லாமல் வானுவகத்தில் இருக்கிறார்கள். இறுதிக் காலத்தில் ஆதி அவர்கள் ஒரு தெய்வபூவண மெய்விளைவு வசந்த காலத்தை இப்பூமண்டலத்தில் இறக்கி, அதன்பின் ஜீவ தேகத்திலுள்ள மெய்ஞ்ஞான புருடோத்தமர்களுக்கு உடல்தந்நு, அவர்களை எழுப்புகின்ற ஞௌக்குறித்து எல்லோரும் எதிர்ப்பர்த்து னிற்கின்றனர்.

174

இந்ந தேகத்தையே பரிசுத்தமாக்கி, அந்ந தெய்வ பூவண காலத்து, என்றுமழியாத னித்திய தெய்வ அங்ஙங்ஙள் பொருந்நிய தேகமாக உருவாக்குவது எமக்கு சுலபம். உடலே இல்லாத முன்தோன்றலர்களாகியவர்களுக்குத் தேகம் கொடுப்பது எனிதன்று. இதற்காகவே ஓயாது சலிப்பின்றி பாடுபட்டு வருகிறோம்.

175

ஓய்வு ஞான : தீர்ப்பு ஞான் - உலகம் பூராவும் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளப் போகிற ஞான்.

176

ஜீவ தேகத்தில் உண்ணைக் குடியேற்றுகின்ற, வல்லமை பெற்ற ஒரு தெய்வ ஆசானை சந்தித்து, அவர்கள் கைவசமானதும் சரியை முடிவடைகிறது. பிறகு அவர்கள் அன்புக்கு இலக்காகி, மறு பிறப்புப் பெற்றதும் கிரிகை முடிவடைகிறது. அது தொடுத்து அவர்கள் னிறை ஒட்டுதலில், இருப்பதுதான் யோகம். அவர்களுடன் இரண்டறக் கலப்பது ஞானம்.

72 வகை புடங்கள்

இரும்பை உருக்குகின்ற கஜ புத்திலிருந்து சீனுக்காரத்தை உருக்குகின்ற குக்குடம், அதாவது கோழிப்புடம் வரை 72 வகை புடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 72 வகை புடங்களை எடுத்து வைத்தது இந்ந மெய் னீதி னடத்த னிற்கும், தீர்ப்பு முறையைக் குறித்துத்தான். இந்ந ரகசியம் எமக்குத்தான் தெரியும்.

புடம் என்றால் தீயிட்டு எரிப்பதுதானே, ஆம். இப்ப ஒரு மயிரை னெருப்பில் போட்டால் என்ன ஆகும்? தீய்ந்து கரிந்து போகும். அந்ந மயிரை, னெருப்பை விட உண்ணமான ஒரு ஜலத்தில், எவ்வளவு னேரம் போட்டு எரித்தாலும் கருகுமா? கருகாது. கருகாவிட்டால் வாதனை குறைவாக இருக்குமா? இருக்காது. இப்படியே ஜீவர்கள் ஒவ்வொருவரும், அவர்கள் கையிலுள்ள தவத்திற்குத் தக்கபடி மேற்சொன்ன 72 வகை புத்திலிட்டு சுத்தீகரிக்கப் பெற்ற பின் மீட்கப் பெறுவார்கள்.

ஞம் சென்ற ஜம்பது ஆண்டு காலமாக அல்லும் பகலும் அறுபது ஞழிகை னேரமும், ஓயாமல், ஒழியாமல் அலறி, அலறிக் கூவி அழைத்தது, னீங்கள் இம்மாதிரி புத்திலிடப்பெற்று, மீட்பு அடைவதற்காக இல்லை. ஆனால், அந்ந வாதனைகள் ஏதொன்றிலுமே சிக்காமல் தப்பிக்கவைக்கவே எம்முடைய இந்ந னெடுங்கால அரும்பாடு.

இது ஒரு ஆண்மை பொருந்திய, பெருவிதிய விடிவு காலம். அந்த விடிவு இந்நா, அடிவானத்தில் தெரிகிறது. சர்வ புவனங்களும் எமக்கு இறை என்று தீ குழுறி னிற்கிறது. இந்நா எல்லாவற்றையும் தடதடவென்று இடிந்நுவிழச் செய்யப் போகிறோம் என்று ஒரு பேரிடி கச்சை கட்டி னிற்கிறது. சர்வத்தையும் அருந்திவிடுவோம் என்று காற்று னினைக்கிறது. அதற்கு முன்பாக ஞம் எல்லாவற்றையும் விழுங்னி விடுவோம் என்று ஒரு கடுங்கார னஞ்ஞு குதி குதித்துக்கொண்டு னிற்கிறது. இவைகளெல்லாம் எதற்கு, ஞம் ஒருவர் போதுமே என்று

ஒரு காளிருள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எப்போ னமக்கு உத்திரவு அளிப்பார்கள், மை சர்வத்தையும் ஞசமாக்குவோமென்று ஒரு கொடுஞ்சற்றம் துடித்துக்கொண்டு னிற்கிறது.

இவ்வாறு அடுக்கடுக்காக வரனிற்கிற அந்ந ஆபத்துகளிலிருந்து, உன்னைக் காப்பாற்ற னீ இப்போ அங்கு தேடுகிறோயே, அவைகளில் எது வந்து முட்டுக்கொடுக்கப் போகிறது? தெரியவில்லையே! ஐய்யய்யோ, என்று வரனிற்கிற அந்ந அமளி னெருக்கத்தை மை எந்நெந்ந விதத்தில் சொல்லி எச்சரிக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவையும் சொல்லியாச்ச. இனி அவரவர் பாடு.

இறுதித் தீர்ப்பராக வரப்போகிற ஆண்டவர்கள், இரவில் பாரவணக்கம் எடுத்து வைப்பார்கள் என்றறிவிக்கிற இந்ந சூராவை ஒதுவது மக்களுக்கு புண்ணியமாக எடுத்து வைத்து, இதை ஒதினைல் னன்மை வருமென்று என்னுவது ஒட்டுப் பழக்கமென்றால், அந்நப் பாரா வணக்கத்தில் ஒரு அங்கமாக னீங்கங்கள் ஆவது என்ன பெரும் வாய்ப்பு என்று னன்கு ஊன்றிச் சிந்தியுங்கள்.

179

எம் தொனி சர்வ பாவங்ஙலையும், தணிக்குகின்ற ஊற்று. தண்ணியை விட மெல்லிய தண்ணீர் ஆகி, பிறகு காற்றுக் புகையாக மாறி, பின் ஆவியாகி, அதும் மறைந்து ஓசையாய், தொனியாய் மாறிப்போன தண்ணீர் அது. இந்நக் குடிப்பை, உத்தியோவனத்திலுள்ள எம் மக்கள் அருந்நுகிறார்கள்.

180

முக்கு புகையையும், உணர்ச்சி ஆவியையும், காது தொனியையும், குடிக்கின்றன. இன்று வெளியாகிய இது எந்நக்காலத்திலும், எந்ந எல்லையிலும் புழங்கி அறியாப் பேச்சு, எவருக்கும் எட்டாத அதிதுல்லப வல்லபம் உலகில் சம்பாதிக்கலாம். ராஜாவாக வரலாம். பிறநை வசம் பண்ணலாம். அதெல்லாம் வெகு எவிதாகச் செய்துவிடலாம். ஆனால், ஒரு மெய்க்கல்வி கற்றவனாக ஆவது என்பதுதான் மகா அரிது. இதை னீ முன் காலத்தில் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டாய். ஆனால் அந்நக் கல்வித் தெய்வமே

இப்போது உன்னைப்போல் உருவெடுத்து, உன்முன் விசாரணைக்குச் சப்தக் குறியோடு வந்திருப்பதால் ஒத்துக்கொள்கிறேய்.

181

உயிரின் ரூசி, உடலின் ரூசி என இரண்டு ரூசி இருக்கிறது. உடலின் ரூசி கொஞ்ஞம் அதிகமாகிவிட்டால் தெகட்டும். சீக்குவந்தால் வேவில் கச்கும். ஆனால் உயிரின் ரூசியோ என்றும் வாடாது. மாருது. தெகட்டாது இருக்கும். அது ஆருவது அறிவைப் பெற்றவர்கள் அடைந்து அனுபவிக்கிற அருளமுத ஜீவ ஊற்றின் ரூசி.

182

ஒருவனை அவனது மனத்திலிருக்கும் திருட்டு, கண்ணிலிருக்கும் திருட்டு, செவியிலிருக்கும் திருட்டு, உணர்ச்சியிலிருக்கும் திருட்டு, அறிவிலிருக்கும் திருட்டு முதலிய சகல திருட்டுக்களையும் சங்ஙாரம் செய்து ஒழித்த பிறகேதான், அவனை மை மெய்வீட்டில் குடியேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. காதில் விழாமல் போன பிற்பாடு, வேறு என்ன வணக்கம் செய்கிறேய்? முத்தி பூர்ணம் என்று சொல்லுகிற தொனியின் சத்தத்திலும் பூரியின் சத்தத்திலும் எமது ஆவி கலந்து வருகிறது. .

தேவ வசனங்ஙளையும், தீர்ப்பு வசனங்ஙளையும் அருளிச்செய்து, எச்சரிப்புத் தருகின்ற மெய்க்கல்விக் கலாசாலை இது காலம் வேறெங்ஙும் இல்லை. ஆனால் ஒரு காலத்தில் இருந்தது. கடம்பவனக்காளையாகிய, சுப்ரமணியர், ஞானமறை அரசராகிய னபிகள் ஞயகம், செந்நளிர் மேனியராகிய ஈசானபி, வெம்பந்தம் தீர்க்கவந்ந சம்பந்தர், கனக ஞட்டரசராகிய ஜனகர் இருந்த அப்போது பத்து, எட்டு, ஒன்றிரண்டு பேர்தான் அந்த மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் சேர்ந்து பயின்றார்கள். மற்றையோர் துவித்துத் திரிந்தார்கள்.

183

கர்த்தருடைய எண்ணத்தில், என்னேரமும் ஒட்டித் தரிசிப்பவர்கள், அதாவது தீர்க்கமானவருடைய கல்புக் கண்ணிலேயே ஒட்டி, அங்ஙமாகி இருப்பவர்களே தீர்க்கதெரிசியர்கள். இதை ஸ் ஒயாது சிந்திக்க சிந்திக்க, உன் னினைவிற்கு எட்டாதது வந்து, உன்

னினைவில் ஒட்டும். மகா அறிவாளி, ரொம்பப்படிச்சவன், என்பவன் இங்கு வேண்டியதில்லை. வஞ்சுகமில்லாத சத்தியனுக மட்டும் இருந்நால் போதும், அதோடு உயிர் போனாலும் இதை விடுகிறதில்லை என்ற ஒருமுகத் துணிச்சல் என்றைக்கும் வேண்டும்.

எவன் உள்ளத்தில் ஸ்தி னிற்கிறதோ, அவன் பக்கத்திலேதான் ணம் இருப்போம். பணக்காரன் என்றே ஏழை என்றே னினைப்பதில்லை. யாரிடத்தில் ஸ்தி இருக்கிறதோ அவன் எமக்கு படிப்பாளியும், சர்வ ஜஸ்வரியவானும், சுகல பதவிகட்டும் உரியவனுமாவான்.

அந்ந பிரளய அமளியின் கோரம், பெருஞ்சின் கோரம், எப்படியிருக்குமென்று சொன்னால், அதுநேரம் ஒருவன் அணிந்திருக்கும், தலைப்பாகை ஞகங்ஙளாகவும், அவன்மேல் போட்டிருக்கிற சட்டை தேள்களாகவும், அவன் கட்டியிருக்கும் வேஷ்டி விஷம் பொருந்திய பூரான்களாகவும், அவன் னிற்கிற தரை கொதிக்கின்ற கந்நகமாகவும், அவன் மேல் வீசுகின்ற காற்று னெருப்பாகவும், அவன் சாப்பிடுகிற உணவு தணலாகவும் மாறும். அந்ந நேரத்தில் இங்கு சத்தியத்தில் பழகியவனுக்குத்தான் எம் தொனி காதில் விழும்.

உன் குருபெருமானேடு யதார்த்தஙுக இணங்கி னடப்பதுவே சத்சங்ஙும். அதுவே உன்கு முத்திப் பேறு எல்குவது. முன் காலத்துல் இவ்வுலகம், ஆறு முறை அழிக்கப்பட்டது. இந்ந அழிவிற்கு அதிகாரிகளாக ஒவ்வொருவர் வந்நார்கள். ஆனால் இப்ப வரணிப்பது அவைகள் போல் ஒன்றல்ல. அதைப்போல் ஏழு மடங்கு கொடுரம் னிறைந்தது. அந்ந னாளிற்கு அதிகாரியாக விள்ளு னடத்த அந்ந சங்ஙாரக் கர்த்தர்களை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பிய வேதத்தாப் அவர்களே இப்போது இங்கே வந்திருக்கிறார்கள்.

184

உன் மனம் போன போக்கில் சென்றால், உன் ஆத்மாவிற்கு என்ன வரும் தெரியுமா? தீங்குதான் வரும். உன் மனம் போனபடியே ஓடாமல், எமக்குத்துணை எம் ஆத்மா ஒன்றே, அந்ந ஆத்மாவிற்குக் குறி ஆசான் ஒருவரே என்று ஒரே யதார்த்தப்பிடியாக னின்றால், அவர்கள் என்னம் ஒடுகின்ற பாதையிலேயே உன் மனமும் ஒட-

ஆரம்பிக்கும். உன் ஆசரியரவர்கள், உன் னினைவிற்கு னினைவாகவும், உன் செவிக்கு செவியாகவும், உன் பார்வைக்குப் பார்வையாகவும் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு அரூப வடிவில் உன்னிடத்திலிருக்கிறார்கள் என்பது ஞம் சொல்லாமல் உனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் வந்து உன் னினைவென்னும் அந்ந ஆசனத்தில் அமர்ந்ந பிறகுதான் னீ பார்க்கிறோய், கேட்கிறோய், பேசுகிறோய், னினைக்கிறோய், உன்னுடைய கலை கருவிகளும் ஒடி ஆடுகிறது. அவர்கள் அதிலிருந்நு விலகிவிட்டால் உன் ஜீவனில்லை, பேச்சில்லை, னினைவில்லை, பார்வை இல்லை, கேள்வி இல்லை. ஆகவே அவர்கள் தான் உன் ஜீவன் என்று தெரிகிறதல்லவா? ஆம். உன் ஜீவனே அவர்களாக இருக்கும்போது, அவர்களுக்குத் தெரியாமல் னீ என்னுவது, பேசுவது என்பது முடியாது. இந்ந னினைவு னம் தேவனுக்கு உகந்நது என்று உன் னினைவின் பேரில் னீ சவாரி செய்யச் செய்ய அந்ந மதிவளரும் பூவனத்தில் எழும்பும் ஜீவ ஊற்று உனக்குச் சுதந்திரமாக ஆகிவிடும். னீடு வாழ்விற்குரிய அன்னிலமானது உன்னதாக ஆகிவிடும். ஆகவே, உங்ஙள் பிரான் அவர்களின் தீர்ப்பின் மேலேயே உங்ஙள் னினைவு சதா ஒடிக்கொண்டிருந்நால், அது அந்ந மனப் பிசாசை விலக்குகின்ற மருந்நாக னிற்கும். அப்போது னீங்ஙள், வரும் அந்ந ஆபத்தினின்றும் விலக்கப்பெற்று, உத்தியோவனத்திற்குள் புகுத்தாட்டப் பெறுவீர்கள்.

185

யாரும் இந்ந னெடுங்ஙாலமாகக் கண்டறியாத, சதுர்யுகமும் கண்டறியாத உத்தியோவனம் - உலகமெல்லாம் கை எடுத்துக் கூப்புமே அந்ந மகோன்னதப் பாரவான்களெல்லாம், தாங்ஙள் தாங்ஙள் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசையற்றும் பார்த்தறியா உத்தியோவனம் - மதிவளரும் பூ முடிக்க வாய் மடுக்கும் எல்லையான உத்தியோவனம் - மதிவளரும் பூவனம். அதிலே ஞம் சுகிக்கிறோம். திட்டினாலும் வைதாலும் அப்பவும் இனிக்குதே, அத்தகைய உத்தி ஒங்ஙவனம் - அறஞ்ஞாரந்ந அடினிழவின் துறையே இது.

186

உன்னுடைய கண், வாய், என்னம், அறிவு ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காரியங்ஙஞக்காகக் கொடுக்கப்பெறவில்லை.

ஆண்டவர்களைப் பார்க்கவும், மொழிகளைக் கேட்கவும், அவர்களைப் பற்றி பேசவும், னினைக்கவுந்தான். அந்ந அவயங்ஙள் தரப் பெற்றன. அவை உன்னது என்று னினையாதே, அவையைனத்தும் ஆண்டவர்களுடையது. வரும் அபாயகாலத்தில் தீர்ப்பு நேரத்தில் னை தப்பிக்க உதவியாக இருப்பதற்காகவே அவை உனக்குத் தரப் பெற்றுள்ளன.

187

இந்ந மெய்வழியைப் பெறுவதற்கு சுருக்கமான னடைமுறை வழி, னம்மிடத்தில் ஒட்டி, னம் பார்வைக்குப் பார்வையாக னின்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் னம் ஆசான் - அவர்கள் இல்லையென்றால் னம் எதையும் பார்க்கமுடியாது - னம் னினைவே அவர்களது ஆசனம் என்றிருப்பதுதான். அப்போது உனக்கு வேறு எண்ணம், வேறு னினைவு வராது. இந்ந உலகில் அவர்களைவிட உனக்கு வேறேரு னேசம் வேறெதுவும் இராது. தாய் தந்நை பெண்டு பின்ளைகளின் னேசம் கூட அந்ந நேரத்தில் மட்டமாகத்தான் இருக்கும். இதைத்தான்,

“பார்வையில் பாண்டியன் தன்னை வைத்திட
பார்க்கும் தொழில் வேறில்லையடி”

என்று அன்றே சுருக்கமாக எடுத்து வைச்சாச்ச. எத்தனை கோடி னால்களைப் படித்தாலும், இது தெரிய வருமா? வராது. னமக்கு எல்லா வல்லபமும், சிவேசத் தன்மையுந் தருகின்ற அவர்களுடைய திருவார்த்தைகளைக் கேட்கிறதே னம் காது, அவர்களைப் பற்றி பேசுகிறதே, னம் வாய். மற்றையது வாயல்ல என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் வரவேண்டும்.

188

வர னிற்கின்ற அந்ந அமளினேரம், எப்படி இருக்குமென்று தெரியுமா? ஆகாயம் பூமி முழுவதும் ஒரே குடாக இருக்கும். அந்ந சூட்டின் கடுமையினால் கடல் னீர் கொதித்து கொதித்து உயர்ந்து, ஜலம் உபரி காணும். அவ்வளவு வரை குடு ஏறும். அந்ந ஞளில் இந்ந ஒரு தலம் விட்டு வேறெங்கு போனாலும் சரி, அப்படியே தானிருக்கும். எங்கும் கொதிக்கிற ஒரே ஊற்று னீர்தான். தீ என்றதும் னீ எரிகிற தீயைத்தான் னினைப்பாய். ஆனால் வருவது அதுவல்ல. தீயின் எசன்ஸ்க

சர்வமும் பொசுங்னி சாம்பலாவதைக் காணலாமே ஒழிய, அந்ந னென்றுப்பின் னிறத்தையோ, வடிவத்தையோ பார்க்க முடியாது. அப்படியான அந்ந ஒரு னேரத்தில், இந்ந உத்தியோவனத்தில் மட்டும் அருட்பிரவாக னதியானது ஜீவனுக்கென்று ஓடிக்கொண்டிருக்கும். எப்போது அது - அதாவது சங்கார காலம் - வரும் என்று உன்னுள்ளத்துக்குள்ளாக சத்தமில்லாமல் ஒரு னினைவு கேட்குதல்லவா? ஆம். அதற்கு பதில் என்ன? அதற்குப் பதில் (ஆண்டவர்கள்) தங்ஙள் திருமேனியைச் சுட்டிக்காட்டி, “அதோ இருக்குது பார். அது எல்லாம் பார்த்துக்கொள்ளும். னமக்கேன் யோசனை” என்றிருந்நால் அது போதும், னீ தப்பித்து விடுவாய். னிச்சயமாக தப்பிக்கிறதுக்குரிய னேர்மையான பாதை இது. இந்ந னம்பிக்கையாளருக்கு அந்ந அமளியில் னின்றும் மீள்வது வெண்ணையில் மயிரைப் போட்டு எடுத்தாற்போல இருக்கும். ஆனால் அது எப்போது வருமென்கின்ற அவனம்பிக்கையாளருக்கு, அது தொரட்டியிலே ஒரு மெல்லிய சல்லாவை வீசிவிட்டு இழுத்தால் எப்படியோ, அப்படிக் கடினமானதாக இருக்கும்.

189

ஒரு னல்ல பண்டம் கிடைத்ததென்றால், அதைக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு, தனியே இருந்து தின்கிறதல்லவா உலகப்பழக்கம். ஆம். ஆனால் அந்ந னல்ல பண்டத்தை எல்லோருக்கும் வழங்கி, அவர்கள் தின்கிறதை வேடிக்கை பார்ப்பதுவே எமது பழக்கம். அப்படிச் செய்வதுதான் எமக்கு ஞமே சாப்பிடுவதைவிட அதிக இன்பமாக இருக்கிறது. அவர்கள் மென்று தின்கிற போது, உண்டாகிற சப்தத்தைத் தான் ஞம் உண்கிறோம். அவர்களது சந்நோஷ்த்தைக் கண்டு ஞம் சந்நோஷ்ப்படுகிறோம். இந்நப் பழக்கம் இப்போது தானென்றில்லை. ஆதி தலைஞரிலிருந்நே இந்நக் குணமே- உங்களுக்கும் இந்ந எமது பழக்கம் வரவேண்டும். எம் பிரயோசனம் தான் உங்களுக்கும் ஒட்ட வேண்டும். எமது அங்ஙத்தினர்கள் என்பதற்கு வகுணம் அதுதான். இதுஞள்வரை இதை ஞம் வெளியாக்கவில்லை. இன்று னேரம் கிடைத்தது, சொல்லிவிட்டோம்.

பரிசுத்தம் : எம் சொல்லைக் கேட்டு அதன்வழி னடப்பதுதான் உங்ஙள் ஆத்மாவிற்குப் பரிசுத்தம்.

பாத சேகரர்கள் : மீட்புக்கு இலக்காண சிங்காசத்தில் இருப்பவர்கள்.

சங்ஙாரம் முக்கால் வரிசை முடியும்போது பட்டயம் மூன்று முறை திருப்பித் திருப்பி வரும். அதற்குள்ளாக உலகத்திலுள்ள கட்டிடங்ஙள் தரைமட்டமாகி விடும். அது காலம் சந்திரன் சென்னிறம் கொடுத்துவிடும். அது அப்படியே சில பொழுது இருந்து கொஞ்ஞம் கொஞ்ஞமாய் மறைந்நே போகும். சூரியனும் கொஞ்ஞம் கொஞ்ஞமாய் வெளுத்தும் பிறைச் சந்திரன் பிரகாசத்திற்கு வந்துவிடும். பிறகு அதுவும் மறைய, வானத்தில் ணச்சேத்திரங்ஙள் தான் இருக்கும். அப்போது இது பகல், இது இரவு என்று நிதானித்துதான் சொல்ல வேண்டி இருக்கும். அந்ந னேரத்தில் மூச்சுவிட முடியாத ஒரு முட்டடைப்பாக இருக்கும். பிறகு ணச்சேத்திரங்ஙளும் ஓவ்வொன்றுக மறைய காரிருள் எங்கும் வந்து சூழும். வானத்திற்கும் பூமிக்கும் எந்ந வித்தியாசமும் தெரியாது. கீழ் மேல் தெரியாது. அப்போது மேல் சொன்ன மூச்சு தினறுதல் இன்னும் இன்னும் அதிகமாகித் தேகத்தில் ஒரு விறுவிறுப்பு தட்டும். அது எத்தகைய விறுவிறுப்பென்றால் தன் காலைத் தொட்டுப் பார்த்து, இது னம் கால்தானு என்று கஷ்டப்பட்டுக் கண்டு பிடிக்கவேண்டிய விறுவிறுப்பாய் இருக்கும். தேகாதியந்நம் சொரைணயற்றுப் போகும். அது னேரம் தன் வீடு, மனைவி, மக்கள், சொத்து, சுதந்திரம் எல்லாம் மறைந்நே போய்விடும். இந்ந சென்னென்றிக்குக் காலாகாலம் இருந்நவர்கள் தான், அது னேரம் னம் அவர்கள் ஜீவனுக்குத் தருகின்ற ஜாடை சமிக்ஞையை அறிய முடியும். இங்ங காலமெல்லாம் குயுக்தியாக இருந்நுகொண்டு, இந்ந சங்ஙாரம் ஆகட்டும், அப்பறம் அங்ஙே போய் இருந்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களின் இருதயத்தில், ஒரு திரை

வந்து னிற்கும். ஆகவே, அது னேரம் அவர்கள் ஜீவனுக்கு அத்தியாவசிய தேவையாய் இருக்கும் எம் சமிக்ஞை ஜாடையை அவர்களால் அறியமுடியாது. அங்கு அவர்கள் எண்ணம் தடுமாறி னிற்கும். முன்னமேயே பட்டயத்தால் வெட்டுப்பட்டுப் போகாமல் போன்றுமே என்ற னினைப்பு வரும். அது னேரம் அகோர, சகிக்கொண்டு அமளியாக இருக்கும். அப்போது வாதை பொறுக்க முடியவில்லை என்று வாய்விட்டுக் கத்தினாலும் கேட்பார் யார்? உன் செவி, கண், வாய் முதலிய அனைத்தும் உன்கு ஏதிரியாய் னின்று சாக்ஷி கூறும். உன் குட்டு அவ்வளவும் வெளிச்சமாகிவிடும். எம் சொத்தாகிய இவன், அப்பொழுது மயங்கித் தவிப்பானே என்றுதான் சென்ற 40 வருட காலங்களாக ஞம் பாடுபட்டது; இதற்காகவே இந்நத் தூலம் எடுத்து வந்நது.

முன்கூட்டியே ஞம் சொல்ல வேண்டியதை உங்களுக்குச் சொல்லிவிட்டோம். மேலே குறித்துக் கூறிய இருள் சில ஞௌக்கு அப்படியே தங்கும். அதனால் தேகமெல்லாம் வெளுத்துப் போகும். பிறகு காவணத்தில் ஒட்டைகள் தெரிவது போல் னச்சத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்குத் தோன்றும். அதன் பிறகு சந்திரன் ஒரு வெள்ளை தோசை போல வெளியாகும். கொஞ்ஞம் கொஞ்ஞமாக அதன் பிரகாசம் வளர்ந்துவரும், சிலனுள் கழித்து குரியன் தோன்றும். பூமி - மரம் - செடி - கொடிகள் தோன்றும். அதுகள் புது யவ்வனத்தோடு ஜீவிக்க ஆரம்பிக்கும். அதிலிருந்து மனிதனுடைய தேகம், இப்போது ஆயுச போகிறபடி இல்லாது னிடிக்கும். அந்ந இருள் வந்து கப்பிற்றே அது ஒரு னன்மைக்கே. மனுப் பூண்டுகள் இறந்தால் ஏற்பட்ட பின் னற்றம், ஒன்றிரண்டு மிஞ்ஞி இருப்பதையும் அழித்துவிடாமல் அதை பூமியில் அப்படியே அந்ந இருள் சுவரப் பண்ணும். ஒரு வெறியனைப் போலத் தள்ளாடி இந்ந பூமி குடிலையைப் பெயர்த்து ஏறியப்படும் என்ற வேத வசனம் சத்தியமாக னிகழ்ந்தே தீரப்போகிறது. பிறரை எவ்விதமேனும் வாட்டியாவது, தன்னது, தன்வரவு, தன் சவுகரியம், வேண்டுமென்று எண்ணுகிறானே - அது அடியோடே சர்வஞ்சமாகும் வரையிலும் அது னிகழும். ஒவ்வொரு சிறு ரோமக்காலும், யாதொரு களங்குமோ, மாசோ இல்லாமல் மாற்றப்பட்டு பரிசுத்தமாக்கப்படும்.

னிச்சயம் இது னடந்நே திரும் என்பதற்கு இதோ னுமே சாக்ஷி.

193

உன் ஆத்துமா ஒரு மலை போன்றது. அதை இழுத்து உன் கையில் கொண்டு வந்நு கொடுக்க யாராலாவது முடியுமா? முடியாது. அதை இழுக்கும் எந்நச் சங்கிலியும் அறுந்நவிடும். அப்படிப்பட்ட அந்ந மலையை, ஒரு மசிரைப் போட்டு வெகு தந்திரமாக இழுத்துக் கொண்டு வந்நு உன் கையில் தந்நதே மறுபிறப்பு.

ஒரு மெய்ஞ்ஞான புருஷரின் திருச்சன்னிதானமே பாவத்தைத் தணிக்கும் திருத்தலம் - பாவம் அடரவிடாது தகிக்கும் கோட்டை அரண் ஆகும்.

ஒரு தேவ புருஷரை அடைந்நு, அவர் மூலமாக ஜீவ னிலையாகிய தேவனிலையை, பிரமனிலையை அறிந்நவன் எவ்வே, அதாவது, மனுத்தோற்றத்தில் வைத்து தேவ ரகசியத்தை உணர்ந்நு கொண்டவன் எவ்வே, அவனையே அமரர் என்று எழுவகை தோற்றத்தில் முதலிடம் தந்நு வகுத்துள்ளார்கள்.

194

உள்ளத்தில் மெய்யை வைத்து, இடைவிடாது அந்ந மெய்யிலே வாசம் செய்பவர்களுக்கு திருவுளம் என்று பெயர்.

வாக்கியம்: உன்னிடத்திலுள்ள அறிவை அறியும் பெட்டகத்தை, வாக்குகொண்டு பேசி ஈய வந்நது வாக்கியம்.

ஆனந்திப்பது: ஆசானைத் தனது மனம் கசிய துதிப்பது.

195

எல்லா வேதங்களையும், எல்லாத் தவங்களையும், எல்லா வேத மந்திர ரூபிகளையும் தனது கையடக்கத்தில் வைத்திருக்கின்ற கல்வி என்னும் வெற்றி மாணிக்கத்தை உடையவனும், தனது அறிவாகாரத்தால் பிறரை அடக்கி ஆளுகிற துணிவு உடையவனும், உறக்க ஆசனத்தில் ஆண்மையுடையவனுமே அரசன். இந்ந அரசனுடைய லட்சஸ்த்தையே தமிழ் வேதத்தில் தூங்ஙாமை, கல்வி,

துணிவுடைமை - இம்மூன்றும் ஸ்நானிலும் ஆஸ்பவர்க்கு என்று பேசப்பெற்றிருக்கின்றது.

196

செவிச்சுவை ஜீவச் சுவை. வாய்ச் சுவை தூலச் சுவை. ஆசானுடைய முகத்தின் முன்பாக இருப்பதுவே னிஷ்டை. உன் உலகப் பற்றுதலெல்லாவற்றையும் திருப்பி பரத்தில் வைப்பது பத்தியம்.

கண்டசுத்தி: தான் கண்ட அற்புத காட்சிகளைப் பிறருக்குச் சொல்லி, தன்னைச் சுத்திகரித்துக்கொள்வது.

197

எவன் ஒருவன் பேசும் போதும், அவனுக்குள்ளாக அசையும் உள் ஒசை எமக்குத் தெரியும். அந்ந உள் ஒசை எம்செவி பட வைப்பது உனது கடமை. இறைவன் னமக்குத்தெ தாண்டையைத் தந்நான். அதை வலுவேற்ற ஒங்கிய தொனி கொடுத்துப் பேசாவிட்டால், அதன் சப்தம் ஞஞக்கு ஞள் குறைந்து கடைசியில் ஊமையாகிவிடும். தொனியால் வெற்றி கொள்ஞும் காலம் வரும் போது தொனி இல்லாதவன் மீட்கப்படான். உனது னினைவு அல்லவா முத்தியடையப் போகிறது. னினைவு தொனியாக வராவிடில், அதன் செயல் எப்படித் தெரியும்?

198

எவருடைய ஞவு சர்வகாலத்திலும், சர்வ உலகத்திலும் ஜெயிக்கிறதோ அவரே ராஜா. அவரே சாதிகளை ஜெயித்த மன்னர் - கல்வியை ஜெயித்த மன்னர். உலகத்தில் வலிவு அறிவு தானே? அந்ந அறிவின் முடியில் ஏறி, ஜெயங்கொண்டவரே அரசர். அப்படி ஒரு அரசர் வந்து, உன்னை அந்ந அறிவுச் சிகர முகடேற்றி, தன்னைப்போல ஒரு கிர்டாதிபதியாக ஆக்கி வைத்திருந்தும், ஸீ அந்ந ராஜ னிலையிலிருந்து இறங்கி மாடு மேய்க்கப் போகிறார். இது என்ன அனியாயம்?

199

இந்நத்தூலம் போகும் வரும். ஆனால் ஆயுளோ எப்போதும் இருப்பது. ஆயுள் என்ற தேகம் அழியப்படாதது, புராதனம் கண்டது, எக்கோடி காலத்திற்கும் ஆகும்படியான உள்ளமே ஆயுள். (ஆயு+உள்) ஆயுள் என்றால் வயது என்பானே, அந்ந அர்த்தத்தை இன்று முதல் தூக்கி எறி.

200

கடவுள் இல்லையென்கிறான், அவனைப் பார்த்து ன் இப்ப என்னமோ சொன்னாயே, அந்ந சப்தம் எங்ஙிருந்து வருதப்பா? உன் கடமாகிய உடலுக்கு உள் இருந்து தானே வருகிறது என்று அவனைக் கேட்டுப்பார். மேலும் கீழும் விழிப்பான். அந்ந சப்தம் இந்நத்தூலமாகிய உடலில், எந்ந எல்லையிலிருந்து உதித்து எழும்புகிறதோ அந்ந திருஸ்தலம்தான் கடவுள் இருக்கும் எல்லை என்பது உலக மக்களுக்குத் தெரியாது.

201

எப்போதும் உன் தலையில் அவசியம் இரட்சிப்பு சோ அணிந்திருக்க வேண்டும். (தலைப்பாகை) ஞம்தாண்டா உன் தலையில் ஏறி இருக்கிறோம். அதை ன் வைத்திருக்கும் போதுதான், உன்கு எம் னினைவு சதா இருந்து கொண்டே இருக்கும். தீயசெயல்கள் செய்யாது இருப்பாய், தீயசெயல்களும் உன்னை அண்டாது ன் இரட்சிக்கப் பெறுவாய்.

202

இந்ந எல்லையில் இருப்பவர்கள் என்ன னினைவோடு, எந்நத் தொழிலுக்காக குடியேறி இருக்க வேண்டும் என்று னீங்ஙளே யோசித்துக் கொள்ளுங்ஙன். ஒரு ணள் - அறுபது ணழிகை அதாவது 86,400 ஞெடியில் - அவத்தில் போன ஞெடிகள் எத்தனை? தவத்தில் போன ஞெடிகள் எத்தனை? என்று சதா சிந்தித்த வண்ணம் இருக்க வேண்டும்.

203

உனக்கும் எமக்கும் இடையில் ஒரு தந்நிக் கம்பி போட்டிருக்கிறது. அது எப்பவும் சுத்தத்திலேயே கிடக்கிறது. ஆனால் ஸ் வஞ்ஞகமாக எம்மிடத்தில் னடக்கும் போது - அந்ந சுத்தத்தில் ஒரு னஞ்ஞு கலந்நு அதுவே ஈட்டியாக மாறி னிற்கிறது.

னஞ்ஞாகத்தான் இருக்கட்டும் - எம் உத்திரவு பெற்று சாப்பிட்டுப்பார். அதன் திமையின் கூர் இருக்கிறதா பார்க்கலாம்.

எம்மிடமிருந்நு ஸ்ங்ஙள் ஓளிப்பதால்தான் எல்லாத் துகடமும் வருகிறது.

204

எமக்கு ரிஜிஸ்டர் பத்திரமெல்லாம் எம் எண்ணந்நான். ஆயிரம் பேர் எதிர்த்து னின்றாலும், எம் உயிரைக் கொடுத்தாவது னம் னினைத்தனத னடத்தியே முடிப்போம். எம் அறிவு போகிற பாதைதான் எமக்குப் பாதை. எமக்கு மனம் என்பது இல்லை. எமது துளிர்கொண்டோடும் அறிவுக்கு அது அடித்துஞக ஆகிவிட்டது.

205

எல்லாத் தெளவத்துக்களும் னிறைந்ந வரவிற்கு ஒரு பாடு வேண்டாமா? சூதானமான, சூட்சமமான, உபாயமான, மயனமான, தந்நிரமான ஒரு பாடு இருக்கிறது. அதுதான் உன் ஆசானிடத்தில் ஓளிவு மறைவு இன்றி னடந்நு கொள்வது. உன் மனத்தின் சொற்படி கேளாமல் ஆசான் பக்கம் ஸ் திரும்பி விட்டால், அவர்களே உனக்கு சகல வல்லபத்தையும் தருகிறவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள்.

206

வேல் தாங்கி வந்ந கடம்பவனக் காளையாகிய சுப்ரமண்யர், சபேசராகிய னடராஜப் பிரான், ஸ்லமேக சியாமளராகிய கீதாசாரியர் ஆகிய மூவரும் ஒரே உருவத்தில் இங்ங வந்நிருக்கிறார்கள் என்றால் னம்புவார்களா? ஆனால் அப்படி வந்நிராவிட்டால், இந்நக் கலியுகக் கடைசியில் இவ்வளவு பேரை னம் இந்ந மெய்ஞ்ஞானத்தில் சேர்த்திருக்க முடியுமா? முடியாது.

பழத்தை என்னித்தானே காலமெல்லாம் ஒம் ஒரு மரத்திற்குப் பாடுபடுகிறோம். அந்ந மரம், தன் ரசத்தை வடிகட்டி வடிகட்டி, எசன்ஸ்சாய்த் திரட்டிக் கடைசியில் பழமாகத் தருகிறது. அதுபோலவே இந்ந ஞானமும் தன்னுள்ளத்தில் தானே கனிந்நு பழமாகிறதல்லாது பிறரால் உண்டாக்கப் பெறுவதல்ல.

எம்முடைய ஞதவொலி, உன்னை னீ எட்ட முடியாத ஜீவ ஏற்றத்தில் ஏற்றுவிக்கிறது.

பன்னீர் தெளிச்ச போது முகத்தைக் காட்டாமல் ஒருவன் தன் முதுகைக் காட்டினான். “என்னடா இது?” என்று கேட்க, “எல்லாம் மேனிதானே” என்றான். இவ்வாரூன யூகத்திற்கு னீ ஒருபோதும் இடம் தரக்கூடாது. விளங்கிற்றோ இல்லையோ, இங்கிருந்நு வாங்கினதை அப்படியே விழுங்கிவிடு. சரிபார்த்துக் கொடுக்கிறவர்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே னீ சரிபார்க்காதே. அதைச் சரிபார்க்க உணக்கு வயது இல்லை.

உன்னைக் கெடுக்க னிற்கிற திருடன் உன் மனம். அவன் உன் ஜீவனுக்கு ஹானி கொண்டு வந்நு விடவே னிற்கிறோன். அவனை னீ நம்பாதே என்கிறோம். ஏன்? னும் உன் ஜீவனுயிருக்கிறோம். அங்கு ரூஹாடைய ஜீவதேகத்தில் ஒன்றுக இருந்நு பங்கு பிரிந்நதால் இங்கு சேர்ந்நோம். ஆனால் அது னினைப்பிலிலை. தாயின் மூலைப்பால் குடித்தது உணக்கு னினைப்பிருக்கிறதா? இல்லையே. ஆகவே அதற்கு முன் காலத்தில் ணடந்நது எவ்வாறு னினைப்பிருக்கும்?

உன்து மற்ற எல்லாத் திரைகளும், ஒரு வான ணட்டரசரின் பயங்கவ பட்ட மாத்திரத்திலேயே கிழிந்நு போகும். ஆனால் பசுந்திரை மட்டும் கடைசி வரையில் கிழியாது. அவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் இப்படிச் செய்கிறார்களே என்று னீ னினைப்பதுதான் பசுந்திரை.

இன்னும் “அதை அப்படிச் செய்யாமல் இப்படிச் செய்யலாம்” என்று புத்தி சொல்லுவதுதான் அதன் வாடை. இதனால் அந்ந பசுந்திரை மேல் ஒரு கருந்திரை வந்துவிடும். அதில் களிம்பு வேறே பூக்கும்.

ஞம் உன் ஜீவனைகியிருக்கிறோம் என்று புகை னுழையாத எல்லையெல்லாம் போய்ப் புகுந்து பார்த்து வந்து சொல்லுகிறோம்.

211

மரத்தில் வைரம் ஏறியிருந்நால் உன் ஏறுவதில்லை. அதுபோல் னன்னம்பிக்கை வைப்பு மனப்பாடமாக வந்நால், அதுவே ஞவிலும்-மனத்திலும் வைரமாக ஏறும். அந்த வைரம் ஏறிவிட்டால் உன் ஞவில், மனத்தில் உன்றுவ வைக்காது.

212

ஞம் உன் ஜீவனுக்குச் சுகோதரன். னீ உன் ஜீவனை உன் வீட்டில் இருக்கும் ஒரு தகரக் குவளை அளவு கூட மதிக்கவில்லை. தகரக் குவளையை விளக்கித் துருப்பிடிக்காமல் எண்ணை போட்டாவது வைப்பாயல்லவா? ஆம். ஆனால் உன் ஜீவனை அந்ந அளவில் கூட வைக்காமல், அதைத் துருப்பிடித்து கூதினித்துப் போக விடவே கங்ஙணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே னம் சட்டையின் கீழ் ஒதுங்ஙிக் கொள்ளுங்கோ என்கிறோம்.

னம் வசனங்களை - பாட்டுக்களை - வாய்விட்டு சுத்தமிட்டுப் படித்தால் - பேசிக்கொண்டிருந்நால் - உங்ஙவ் அசுத்த ஆவியெல்லாம் வெளியே போகும். சுத்த ஆவியெல்லாம் உள்ளே னுழையும்.

உள்ளம் உருகார்க்கு கள்ளங்ஙருகாது

ஞான வெள்ளம் பெருகாது என்பது வேத சட்டமல்லவா?

“ஓசை ஓலியெலாம் ஆனவரே”

(மெய்ப்பொருள் அடைக்கலப்பா)

213

உன் ஜீவன் பேரில் உனக்கு அன்மிருந்நால் அதற்கு அடையாளமிருக்கிறது. ஞம் பேசும் போதெல்லாம் உனக்கு மயிர்க்கூச்செறிந்து கண்ணீர் பெருகும்.

214

வேத ஞாதம் வந்நு உன்னிடத்தில் ஒட்டினால், அது உன்னை
ஞாதங்க ஆக்கும்.

215

தேவ கண்ணியைத் திருமணம் முடித்துவிட்டு அதை வைத்து
ஆளத் தெரியவில்லையே?

உனக்குத் தந்நது உன் ஜீவனை இடிந்நு போகாமல் கார்க்கும்
இடியாத ஏழுக்கு மாளிகை.

ஞம் உபதேசம் வாங்கிய கடனை எப்படிக் கட்டினாலும் பார்.
எச்சில் துப்பிவிட்டு வர வெளிவருவோமே அதே எண்ணம்தான். ஞம்
அனைத்தையும் துறந்நுவிட்டு எம் ஜயனுடன் புறப்பட்ட அன்று
இருந்நது.

216

இவன் அறிவு கழுதை அறிவாக இருக்குது. அதைக் குதிரையாக
ஆக்கி, பிறகே உமாபட்சியாக ஆக்க வேண்டும். ஒரு உமாப்
பட்சியின் னேர் முகத்தில் இருந்நால் அது வெகு சுலபத்தில் தன்னைப்
போல் உமாபட்சியாக ஆக்கிவிடும்.

217

நமது மாண்மியத்தை ஒருவன் ஒருமுறை படிக்கக் கேட்டாலும்,
அதில் ஒரு வரியாவது படிச்சுப் பாராயணம் பண்ணனாம் என்ற
எண்ணம் அவனுக்கு வரனும் என்ற னினைப்போடே ஒவ்வொரு
சொல்லையும் வைக்கிறோம்.

218

எல்லோருடைய அகப்புறக் கருவிகளும் ஒன்று போல
இருக்கின்றன. அவற்றை மூம் எதில் பழக்குகிறோமோ அதிலேயே
அவை பழகிக் கொள்கின்றன. பிரம்ம வித்தையைப் பழகத் தந்ந
அவை, எதைத்தான் பழகிக்கொள்ளாது.

அந்நரத்தில் சாவி வைத்து, அந்ந எந்திர விட்டின் பூட்டினை உடைத்து, மந்திர ரூபியை வெளியாக்குகிற ஒருவர் உன்னைப் போல் தூலத்தில் வரவேண்டும்.

219

உன் ஆத்தாள் உன்னைப் பெற்ற போது பட்ட துயரம், அவள் னெளிந்ந னெளிச்சல்; உனக்குச் சொன்னால் தெரியுமா? தெரியாது. அந்ந- அறுக்கப் பெற்ற - தொப்புள் கொடி மீது என்றென்றைக்கும் னினைப்புடன் இருந்நால் ணீ மீனுவாய். உன்னைப் பெற்றவன் இதைச் சொல்கிறான்.

220

தூங்வி எழுந்நால் னவத்துவாரங்ஙளை சுத்திகரிக்க வேண்டும். இந்நப் பரிசுத்தம் உனக்கு ஜீவ வலிமையையும், அறிவு ஏற்றத்தையும் தரும். இவ்வாறு தன் மனத்திற்கு ஏற்ற சுத்தம் ஆகிவிட்டு என்று தெரிந்ந பிற்பாடே ஆலயத்திற்கு இங்கு வரவேண்டும்.

221

ஞம் உங்ஙளுக்குத் தந்நுள்ள தீர்க்க தெரிசன வசனங்ஙளை மடமடவென்று வாயில் மட்டும் சொல்லாமல், அவற்றிலுள்ள ஓவ்வொரு சொல்லையும் னிறுத்தி னிறுத்தி, னினைத்து னினைத்துச் சொல்ல வேண்டும். அனு அனுவாகப் படிப்படியாகப் பிரித்து னினைக்க வேண்டும்.

222

சாவுடைய தலம்

ஒரு வானஞ்சிட்டு வித்தையானது மக்களுடைய இதயத்தினிடத்தே பதிக்கப் பெற்று இருக்கிறது. இந்ந வானஞ்சிட்டு வித்தையை உலக பவக்குவியல் “சாவு” என்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அதுவோ சகலத்தையும் செய்கிற வித்தாதி வித்து. சர்வத்தையும் உண்டு பண்ணும் ஆதி மூல வஸ்த்து வித்து. எல்லாவற்றையும் ஆக்கவும், அழிக்கவும் செய்கிறது. ஆனால் மனிதச் செயலில் வைத்துச் சாவுடைய

தலமாக இருப்பது, முத்தர்களுக்கு யோகஸ்தலமாக இருக்கிறது. சாவடிய தலத்திலே னின்று மூச்சு வெளியே வராமல் உள்ளேயே இழுத்து பூரித்துக் கொள்வதுதான் யோகம். ஆனால் உலகத்தவர்கள் மூச்சைப் பிடித்துத் திக்குமுக்கு ஆடுவதை யோகம் என்கிறார்கள். குதிரையை வகான் பிடித்து இழுத்தால் னிற்கும். அதற்குப் பதிலாக பின் காலைப் பிடித்து இழுத்தால் எட்டி உதைத்துப் பகடு போகும். அதுபோல் இவன் மூச்சடக்கி அதன் இன்பத்தை அனுபவிக்க அதனுடைய வகானைப் பிடிக்காமல், பின் காலைப் பிடிக்கிறான். ஆகையால் அதன் இன்பத்தை அனுபவிக்காமல் துன்பமாக ஆக்கிக் கொள்கிறான். இவ்வாறு துன்பம் கொடுக்காமல் அதை இன்பத்தில் திருப்ப, ஒரு தெய்வீக வான் ஞட்டு வகான் ஞம் கொண்டு வந்நு இருக்கிறோம். எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டு வேண்டுமானாலும் அதில் இருந்நு அனுபவிக்கலாம்.

223

இந்ந மெய்வழியைத் தன்னது என்று னினைத்தவுடன் உன் குணம், பேச்சு, செயல், இச்சை, திடம் எல்லாம் மாறி தேவ ரூபத்தை எடுக்க ஆரம்பிக்கிறது.

இந்ந மெய்யைக் கீர்த்தித்தால்- உன் அறிவுக்கிணை வெடிக்கும்.

224

னம் பிள்ளைகளுக்கு என ஒரு புத்திமதி சொல்லப் போகிறோம். ஒரு பெருனிதி உண்டாவதற்கு அது அடி முளையாயிருக்கும். உன் தூலத்திற்கும் உன் ஜீவான்மாவிற்கும் னேர் வழிக்கும் அடித்தலமானதாக இருக்கும்.

இரவில் பிற்காருகிய பகுதியில் சுத்தவான்களுக்கும், சுத்தவான்களாக ஆக னினைப்பவர்களுக்குமென கைலாயத்தினுடைய வாடைத் திமிரொன்று இறைவனால் இறக்கப் பெற்று- அது இந்நப் பூமியெங்கும் குபுகுபுவென்று பரவுகிறது. அது அதிகாலை 3 மணியலிருந்நு லேசுலேசாக வீச ஆரம்பித்து வந்நு 5 மணிக்கு மேல் அதிகமாக வர்ஷிக்கிறது. அந்நக் கயிலாய வாடையை னீ உன் கண்,

காது, மூக்கு இவற்றிலெல்லாம் படிய வைத்துக் கொண்டால், அது உன் மூளை மண்டலத்தில் ஏறி அறிவை வளர்க்கிறது. இம்மாதிரி தினம் தினம் பூமிக்கு இறைவனால் இறக்கப் பெறுகின்ற ஒரு பெருநிதி மக்களுக்கெனவே இறக்கப் பெறுகின்றது. அந்ந தெய்வ னிதி - உபயோகிக்கப்படாமல் வீணைகிலிடக்கூடாது.

225

ஊறு வருட தெர்மாஸ் பிளாஸ்கு:

ஞீ சூடு ஆரூத தெர்மாஸ் பிளாஸ்கு (Thermos Flask) - ஊறு வருஷங்களுக்குச் சூடுடன் இருக்கும் தெர்மாஸ் பிளாஸ்க் ஒன்று கொண்டு வந்நாய். அது என் இன்னும் சூடாக இருக்கிறது என்று னினைப்பவனைப் போல ஓவ்வொரு விறகாக வெளியில் எடுத்து வைத்துத் தண்ணீர் கொட்டி, சேற்றைப் போட்டு, அதைப் பிய்ச்சுப் பிய்ச்சு எறிந்து வருகிற உனக்கே, சூடு ஆரூமல் ஊறு வருஷம் உள்ளுக்குள்ளாகவேயிருந்து சூடு தரும் அந்ந தெர்மாஸ் பிளாஸ்குக்கு எது வேண்டுமானாலும் செய்ய வேண்டுமன்றோ? உன்னுடன் பேசம் அடுப்பு- வைகிற அடுப்பு- கோபிக்கும் அடுப்பு - துடிதுடித்து வருகிற அடுப்பு - உன் ஜீவனே உருவெடுத்து வந்ந அடுப்பு- அந்ந அடுப்பு இப்பொ இந்நா இங்ஙே ரூபத்தில் வந்நிருக்கிறது.

226

யோகம்: எமது வழிபாட்டில் ஞீ னட்ப்பதுதான் யோகம். னிஷ்டைக்கு மூலம் குருவுரு. உன் குருபிரானை சூட்சுமத்தில் ஞீ னினைக்க முடியாது. ஆகையால் அவர்கள் தூலத்திருமேனியிலேயே எண்ணம் வைத்து-அவர்கள் தூலத்திருமேனியையே உன் தியான மூலமாக வைத்துக் கொள். அந்நத் தூலம், அசுசியாகிய உன் னினைவாகிய அகப்பை புழங்குவதற்கு என்று, அவர்கள் வேணுமென்று ஏந்தி வந்ந பானை. அந்நப் பானையில் உன் னினைவாகிய அகப்பையைப் புழங்கும் போது, அதன் மலக் குற்றங்கள் அனைத்தும் சங்கரிக்கப் பெற்று, பரிசுத்தமடைந்நு அந்ந னினைவு ரட்சிக்கப் பெறுகிறது.

இன்னும் அவர்களது வார்த்தை தாரகா மந்நிரம். அந்ந தாரகா

மந்திரத்தைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க, உனது உள்ளம் வலுவடைந்து யவ்வனம் பெற்று அகண்டாகாரமாக ஆகுகிறது. சகல தரித்திரியக் குற்றங்களும் ணங்ஙி சிக்கல் இல்லாத உண்மைத் தெளிவில் ஏறுகிறது. எல்லாவித ஜஸ்வர்யங்ஙளும் பூத்து னிற்கிறது.

227

மாட்டின் மலத்தைக் கையிலெலுத்து வீட்டைச் சுத்தம் செய்கிறோம். மனித மலமோ அசுசை. உயர்ந்த னறுமண உணவு அருந்தும் இவனுக்கு இப்படி ஞற்றமித்தும், மட்டமான உணவை உண்ணும் ஆடுமாடுகளுக்கு ஞற்றமில்லாமலும் இருக்கிறதே.

கட்டுப்படும் ஸ்தானத்தில் சுவாசம் கட்டுப்படுமேயானால், அந்த ஞற்றத்தை அறவே சுட்டெரித்து இல்லாமலேயே ஆக்கிவிடலாம்.

அறுசுவையானது மயனஞபமான ஆவியாக இருக்கிறது. மூச்ச லயமாகும் மாலேய சூக்கும் வல்லபமானது அதற்கு அரசனை அதைச் சுட்டெரித்து விடுகிறது.

228

இவன் அறிவின் வழி சாயாது, இவனுகவல்லவா அழிவைத் தேடிக் கொள்கிறான்.

பாய்மன வீட்டில் பேய் குடி இருப்பதால்தான் இவன் அறிவு அடிமையாக இருக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கோ தங்ஙள் னினைவே விளைந்து பழுப்பேறி ஞத ஒலியாக மாறிவிடுகிறது. அவர்களுக்கு உலகம் ஒரு துசியாகத் தெரியும். னினைவு என்பது கிடையாது-பிரம்மமாகவே மாறிவிடுகிறது. அவர்கள் ஞத அறிவைத்தான் “வ்ஹி”, “அசரீரி வாக்கு” என்று கூறப்பெறுகிறது.

ஞசிக்கு வெளியே மூச்ச ஓடாதிருப்பவருக்குத் தெரியும் - அதிலும் ஜந்து னடை உண்டு.

சாயுங்நாலம் இருள் வருமே என்று விளக்கேற்றத் தெரிந்ந மனிதனுக்குச் சாகுங்நாலம் வருமே அப்போது ஒரு துணை வேண்டுமே என்று ஏன் தெரியவில்லை?

“வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்துனின்றுயானால்” என்பதற்கு “ஆசானை வெறுக்காமல் - உன் மனத்தை வெறுத்து னின்றுயானால்” என்று அர்த்தம்.

229

இப்பொழுதே பழகிக்கொள். னேரமில்லை, காலமில்லை வேறு பழகிக் கொள்ளுவதற்கு. அந்ந சமயத்தில் வெட்டொன்று துண்டு இரண்டுதான். எம்முடைய கைக்குள் அடங்கிக்கொள். எம்முடைய கையில் அகப்பட்டுக்கொள், வந்நு சேர்ந்துகொள். இப்போதே பழகிக்கொள். அந்நச் சமயத்தில் பழகிக் கொள்ளலாம் என்று னினைக்காதே.

ஒரு சிறிய தகட்டை ஒருவன் தட்டுகிறுன். இது என்ன பிரமாதம்? ஞானம் சுலபமாகச் செய்யலாம் என்று ஸீனிப்பாய். ஸீ தட்டினால், உன் னகமும் விரலும் தான் னெந்நு போகும். அவன் னகத்தில் படாமல் தட்டுகிறுன். ஏன்? பழக்கம்.

230

உன்னுடைய எண்ணம் எம்முடைய எண்ணத்தோடு ஒட்ட வேண்டும். ஞூம்தான் உனக்கு பெண்சாதி, பணம், சொந்து சுலமும். ஞானத்துக்கல்ல - அடுத்த யுகத்துக்கு வித்து சேர்க்கவே வந்நோம்.

231

அடுப்பில் துடுப்பு வெந்நு போகுமென்று அதற்காக கையை விடுவதைப் போல, உலக வாழ்வைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஜீவனைப் பறிகொடுக்கிறார்கள்.

232

சகோரப் பட்சி மண்ணை வந்நு மிதிப்பதில்லை. மண்ணில் படிந்ந

எதையும் உணவாக ஏற்படில்லை. மதி ஒளி ஒன்றே அதற்கு உணவு. ஆகவே மதி மறைந்திருக்கும் போது அது உணவற்றிருக்கும்.

எல்ல சாதகன் கடவுளிடத்திலிருந்து வரும் பேரானந்ததைப் புசிக்கிறோன். அது வராத வேளைகளில் அற்ப உலக இன்பத்தைக் கண்ணொடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. னெடுஞௌள் காத்திருந்து, வரும் பேரானந்ததையே தனக்குச் சொந்தமாக்குகிறோன்.

233

உன்னுடைய கருவிகளில் எது எம்முடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தது? உன் னினைவு - அது தூங்ஙாது.

சோத்துக்குள் முழுதும் கையை விட்டுக் கொண்டால் சாப்பிட்டதற்கு அர்த்தமாகுமா? அதைப் போல எம்மோடு கூடவே இருந்தாலும் - உன் னினைவு சாப்பிடுகிறதா என்பதுதான் கேள்வி.

234

கிள்ளுமை

நம்முடைய சபைத் தேவமக்கள் தன் உயிரைத் தான்கண்ட முத்திக்குரிய மக்கள்லவா? இப்ப "உயிரைக் காண்கிறதா" அப்படிந்திர உலகத்திலே ஞம் இருக்கிறோம். அப்ப மனு உலகமாயில்லை இது. இறைவன் மனுவை உயிரைப் பார்ப்பதற்கே படைத்தான் என்று பிரத்தியட்சத்தில் முன்னிலையிலிருக்க - சாட்சி செயலோடேயிருக்க - ஜீவனைக் காண்கிறது என்பது அவர்களுக்கு எவ்வளவு வியப்பாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு வியப்பாக அவர்களைப் பார்க்கும் போது னமக்கு இருக்கிறது அல்லவா?

அப்படி வந்துவிட்ட காலத்திலே - னம் அனந்நர் குலத்திற்கென்று ஒரு அடையாளம் வேணுமே என்று முன்ன காலத்திலேயே னம் னினைவிலே வந்தது. னம்முடைய ஜீவ உலகம் இருக்கிறதே - அழியாத ஞம் - அந்த ஞட்டிலே இந்த னம் கிள்ளுமைம் - தகவியச் சிறப்பாகிய ஒரு ஜீவ சிரசடையாளம் - இது இன்றைக்கு வெளியானது அல்ல. னம் குவ மக்களுக்கு இந்த தனித்த அடையாளம் இருக்க வேணும் என்று னம் னினைவுக்குள்ளே முன்ன ஞளிலேயே இருந்திஸ்க; அதற்கான தவம் எவ்வாம் னடந்திஸ்க. ஆனால் அதை வெளி முத்திலே கொண்டு வருவதற்கு னமக்கு அப்போது சக்தியில்லை -

பிள்ளைகள் கொஞ்ஞமாக, ஒரு சொற்ப ஆயிரக்கணக்காகவே இருந்தார்கள். ஆகவே முதற்கட்டமாக, னம் சபைக்கரசராக ஒரு தூலத்தை வைத்திருக்கிறோமே - அவருடைய சிரசிலே திருவிழாக் காலங்களில் மட்டும், இந்நக் கிள்ளை அடையாளச் சின்னத்தை ஏற்றினோம். அப்படி ஏற்றின அடையாளம்தான் இந்நக் கிள்ளை அடையாளம் - இதை இன்றைக்குத் தான் ஏத்தினது அல்ல!

கிள்ளைம் னம் தேவகுல மக்கள் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கப் பெற்றுள்ள ஒரு அகமுக அடையாளம் அல்லவா! அந்ந அடையாளத்தை னம் அனந்நர் குலம் இவ்வளவு பெருக்கமாக ஆனதற்கும் பிற்பாடு, “இனிமேல் அப்படி ஓளிஞ்ஞிக்கிட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. பகிரங்குமாக வெளிமுகத்திலே இதை ஏற்படுத்தித் தான் ஆகனும்” என்று வெளியாக்குவதற்கு இவ்வளவு ஞள் ஆச்சது. இங்ஙே இதை ஞம் செய்து வைத்திருக்கிறோம். இதோ பார்த்தீர்களா இந்நத் தேவ அடையாளம்! (சபையோருக்குக் கிள்ளைம் பார்க்கும்படியாகக் காட்டப்பெற்றது)

எல்லா மதங்களுக்கும் ஒரு அடையாளம் இருக்குதல்லவா? இப்போது இதெல்லாம் வெறும் பொட்டை அடையாளமாப் போக்கது. - செயலில்லை. ஆனால் னம்முடைய (மதத்தினுடைய) அடையாளம் - இந்நக் கிள்ளைம் - செயலுடையதல்லவா? இந்ந அடையாளம் ஏதோ கண்ணே பின்னேன்னு போய்விடக்கூடாதேயென்று, இந்ந அடையாளத்தை னம் குல மக்களின் சிரசில் வைத்து இருத்திப் போடவேணுமென்று எண்ணி, ஞம் இதைச் செய்து இப்போது வெளியாக்கிவிட்டோம். முதலிலே னம் சபைக்கரசருக்கு இதைச் சூட்டப் போகிறோம். இது முன்னே எம் எண்ணத்தில் இருந்ந இது, இப்ப னம் குலமக்கள் எல்லோருக்குமாக ஞம் செய்து ணடமுறையில் வருகிறது.

ஆதிகாலத்திலே மகாணங்கள், பாரவான்களென்று எத்தனையோ பேர்கள் வந்நார்களல்லவா? அவர்களிலே சயிந்நிர முனிவர் என்று சொல்லப் பெற்ற ஒருவர் வந்நிருந்நார்கள். அவர்களுடைய தீர்க்க தெரிசனப் பாடல் தஞ்ஞாவூர் கோயில் கோபுரக் கல்விலே பதித்திருக்கிறார்கள். ஞம் அதை ஒரு முறை போய்ப் பார்த்து வந்நோம். அவர்களுடைய பாடலில் ஆதியிலேயிருந்ந காலக் கணக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய கணக்கு சொன்னுக்கா கீசரி மேசரியா இருக்கும் - அப்படிச் சொன்னால் படாது என்று

ராஜாங்குக் கணக்குச் சொல்லுங்ங. இன்னின்ன காலத்தில் இன்னூர் இத்தனை வருஷங்ஙள் ஆனவார்கள், அதற்குப் பின்னாலே இன்னூர் வருவார்கள்; அவர்கள் இத்தனை வருஷங்ஙள் ஆனவார்கள். இப்படி ஆண்டு, கடைசியிலே நீதன் என்றும் விஜயன் என்றும் வந்நு அரசாங்வார்கள். அந்நக் காலத்திலே ஒரு பத்துப் பணிரெண்டாவது வருஷத்திலே - இந்நக் கிள்ளுமக்காரர்கள் வருவார்கள் என்று சொல்வதாயிருந்நால் - இது மூம் னினைச்சுச் செய்ததா? இல்லை!

மதுரைப் பழஞ்ஞாலையை ஸ்தக்கணக்காய்ச் செலவு பண்ணி அங்ஙேயே குடியிருக்கத்தானே அந்நப் பொன்னரங்ங தேவாலயம் கட்டியிருப்போம். கிரயத்திற்கு விற்கிறதற்கா? அல்லது வாடகைக்கு விடுகிறதற்கா கட்டியிருப்போம் - இல்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே கவர்மெண்ட் அந்நப் பழஞ்ஞாலையைக் கேட்டாங்க. “ராணி குடுத்த வாக்குறுதி இருக்கு - அந்நப் பிரகாரம் னீங்ஙள் இதைக் கேட்கிறதற்கு ரைட் இல்லை” என்று வைஸ்ராய் வேவலிடம் சொன்னேம். அவர், “வாஸ்தவம் தான், னீங்ங அதை அப்படியே வச்சுக்குங்ங - ஆனால் இப்போது எனக்குச் சந்நர்ப்பம் யுத்தகால னெருக்கடியா இருக்கிறதினாலே இப்ப அவசியமா வேணும்” எனக் கேட்டதோடு “உங்ஙளைத் தயவாக் கேட்டுக்கிறேன்” என்றும் ஒரு வார்த்தை சேர்த்துக் கேட்க, ஒரு அரசை எதிர்த்து மை இருக்கிறதுன்னு மை னினைக்கவாவது முடியுமா? முடியாது. ம்... னம் வயக்குள்ளாற ஒரு கட்டிடம் இதுதான் கதி என்று கட்டினேம். அதற்கும் இப்படிக் காலம் வந்திருச்சு - னமக்குத் தானே இப்படி வரணும் என்று னமக்கு ரொம்பத் துக்கமாய்ப் போச்சது. எப்போதும் னமக்கு அது சாகவதமாய் இருக்கும் - னம் குல எல்லா மக்களுக்கும் இதே போதும் என்று ஆலயத்தை எப்படியெல்லாம் மை னெனச்சுக் கட்டியிருப்போம்? அது இப்படி தள்ளாத விருந்நா வந்நு மாட்டிக்கிட்டாக்க, அதும் அரசாங்ஙம் மூலமாக - அப்புறம் விட்டுவிட்டோம்! சரி எடுத்துக்கிட்டு போய்யா என்று சொல்லிப்போட்டு கொடுத்துவிட்டு வெளியே வந்தால், னமக்கு ஒன்றும் கண் தெரியாதவன் போல் இருந்நுச்சது. அவ்வளவு கவலையோடு வந்நோம். வந்நு இன்ன இடத்திலேதான் போகிறோமென்று இல்லை. எத்தனையோ பேர் எத்தனையோ இடத்தைக் காட்டினார்கள். ஓடி ஓடிப் பார்க்கிறது - எம் மனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இப்படியே தேடிக்கிட்டே வந்நு சும்மா குறுக்கடியா உட்கார்ந்தது போலதான் இங்ங வந்நு உட்கார்ந்நோம். இங்ஙே னீ

உட்கார்ந்திருக்கிற பக்கத்திலே வெறும் முள்ளுச் செடிகளாகத்தான் இருக்கும். எங்கே பார்த்தாலும் னல்ல மரம் ஒண்ணு கூட இருக்காது. வேப்ப மரமெல்லாம் இங்கே னும் வந்து பிறகு வைத்து உண்டாக்கின்றது. இங்கே முளைக்கிறது வேலான், வெடத்தலான், இன்டு, அழிஞ்ஞி இன்னும் காசான், விராலி இதுதான் முளைக்கும். இது தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்காது. அப்புறம் இங்கே வந்து உட்கார்ந்ததையும் இனிமேல் வேறே எழுந்திரிச்சுப் போகிறதுக்கும், அதாவது எழுந்திரிக்க முடியாதவனுக்கு - தள்ளாதவனுக்கு எப்படி இருக்கும்? அந்ந மாதிரியான எண்ணம் வந்திருச்சுது - இனி எங்கே போய்த் தேடறது போ. அப்படன்னு, என்னெமோ இங்கேயே ஒரு குச்சு கட்டித்திட்டு இருப்போமென்று சொல்லி முதலில் ஒரு குச்சைக் கட்டினேம்! குச்சைக் கட்டினதும் இது ஸ்தாபரமா போச்சன்னு வச்சுக்க. இனிமேல் னம் இதை விட்டு எழுந்திரிக்க முடியாது. ஏன்கம்மணம் அகண்டு போயிருச்சுது. அகண்டு முளை அடிச்சாச்சுது. இனிமேல் இதைவிட்டு எழுந்திரிக்க முடியாது.

இது இப்படியிருக்க பிரம்மதியூஸ் பவுண்டு என்று சொல்லி ஒரு னால் வந்து - ஒரு கிரந்தம். இத்தாவில் தேசுத்திலிருந்து - அந்ந இங்கிலீஷ் னட்டிலிருந்து வந்து. அந்ந பிரம்மதியூஸ் பவுண்டைப் பார்த்தா அதிலே எம் சரித்திரம் எழுதி இருக்கிறது. எப்படி? ஒரு மெய்ஞ்ஞானியாலே எழுதப்பெற்று அதிலே னம் வந்ந வழியும், அதை கவர்மெண்டுக்குக் கொடுத்ததும், கொடுத்துப் போட்டு னம் வர்றபோது - வந்ந பாதை இருக்குமே - அந்நப் பாதையைச் சொல்லி பாதையிலே முக்கியமான ஒரு சம்பவம் னடந்தது. அதை அப்படியே எடுத்துக் காட்டியிருக்கு. இங்ங வந்து ஊறல் என்று கூறப்பெற்ற ஊறல்மலைப் பிரதேசத்தில் அவர்கள் இருப்பார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஊறல்மலை, பக்கத்திலே இருக்கிறது. இதற்குப் பெயர் ஊறல்மலைக் கிராமம் அதாவது ஊறப்பட்டிக் கிராமம். இது னம்முடைய ஊர். னம் இப்ப குடியிருக்கிற ஊர். அந்ந ஊறல்மலைக்காடு இருக்குமே அந்நக் காட்டிலிருந்து வடிகிற தண்ணீரானது அவங்ங குளத்திலே வந்து விழும். அவர்கள் அந்ந ஜலத்திலே இருப்பார்கள். அதிலே பேர்ப்பகுதி வயல்கள் இருக்கும். இப்படியெல்லாம் குறிகாட்டி அந்நக் காலத்து கிரந்தத்திலே அந்ந பாஜையிலே எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. அதை டிரான்சிலேட் செய்து பார்க்கிறபோது, பேர் பொன்னரங்கும் என்று வருது.

சபையோர்: (ஆங்கிலத்தில்) "Golden Temple" என்று சொல்ல, ஆமாம். மன்னுலே குடிசை கட்டிக்கொண்டு அங்ஙே அவர்கள் இருப்பார்கள் என்று இந்ந வரிசைப்பாடெல்லாம் சொல்லுகிறது. இப்படிப் போல எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான தீர்க்க தரிசனங்களெல்லாம் இருக்கிறது. அதல்லாதபடிக்கு, காலக் கணக்கிட்டு இந்நக் கிள்ளுமத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார். அவர்கள் காலமானது இப்படி வரும் என்றும், அவர்கள் மனுக்களை தேவர்களாக மாற்றுவார்கள் என்றும், முடிவில்லாத காலம் அது இருக்கும் என்றும் சொல்லுகிறார். மேலும், வடலூர் வள்ளற்பிரானுடைய உண்மைப் பத்திரிக்கை என்று ஒன்று கையெழுத்துக் கொடுத்திருக்காங்ங. அதுக்கு மட்டும் தான், வேறே எதுக்கும் இல்லை. அதிலேயும் மின்னிக் காட்டுகிறார்கள். அதிலே என்ன சொல்லுங்கு "காலைக்கு ஆண்டவர்கள் வருவார்கள்" என்கிறார்கள். எம் பேரு அதுவா? ஒன்றெழுடொன்று அடித்துக்கொண்டு அடிதடி கேசுகளாகி கவர்மென்டு கூப்பிட்டு எம் தலையிலே கட்டினது. எம்மைக் கையெழுத்து கட்டாயம் வற்புறுத்தி முதன்முதலில் இந்ந ரிவால்வருக்கு கலெக்டர் போடசொன்னார், போட்டோம் அந்நக் கையெழுத்தை! மார்க்க ஞாதர் என்ற மைம் இருக்க, அதற்கும் முதலில் எம் தாய் தந்நையர் வைத்த "காதர் பாச்சா" என்ற மைம் இருக்க, பின்னுலே னம் "ஆண்டவர்கள்" என்ற மைத்தின் மேலே ஏறி வருவோம் என்று இருக்கிறதை - இதெல்லாம் எப்படிக் கண்டார்கள்? அது எந்நக் காலம்? இந்நக் காலமா? காலங்குடந்ந காலம். அப்போது அந்ந அடையாளம் அவர்கள் சொல்லியிருக்காங்ங. இப்போ படிக்கப் போருங்க கேட்பீர்கள். இப்போ னம் ணெசமா இந்நக் கிள்ளும அடையாளத்தை தெளிவாக்கப் போகிறோம். (தீர்க்க தெரிசனைப் பாடலை மெய்வழி ணச்சேத்திர அனந்நரும் மெய்வழி சந்நிரோதய அனந்நரும் பாடுகிறார்கள்).

ஜனத சற்குனுவங்நிர்த சயிந்திர மகா முனிவர் அவர்களின் தீர்க்க தரிசனம்:

"அன்னுளில் சயிந்திரனும் அறைந்ந வாக்கு
ஆனதுவா பரயுகந்தா னன பின்பு
கண்ணுண கலியுகந்தான் பிறக்குமப்பா"

ஆண்டவர்கள்: கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் அல்லவா. அப்போ இந்ந யுகத்துக்கும் மேலே, முன்னுலே - அந்ந துவாபரயுகத்தினுடைய கடைசியிலே,

"கண்ணுண கலியுகம்தான் பிறக்குமப்பா

கர்த்தாக்கள் ஆண்டு வரும் விபரம் சொல்வேன்”

அப்போ கலியுகம் பிறக்கப் போவது முன்னாலே தெரியுது. அப்படி தெரிஞ்சு சொல்றவங்களா அவர்கள் இருந்தார்கள் என்றால் அவர்கள் யாரு?

அனந்தர்கள்: தெரிஞ்ஞுதான் சொல்லுகிறார்.

ஆண்டவர்கள்: அப்போ கலியுகம் பிறக்கலை. ஆமாம். கலியுகம் என்று ஒரு யுகம் பிறக்கப் போகிறது அப்படினாலும் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்ந தவச் செருக்கிலே பார்த்து திட்டமாகச் சொல்றதுதானே!

அனந்தர்கள்: ஆமாம்.

“முன்னாலே கானேயுத்தி சித்திரையில்
முதல்வெள்ளி னவமியொடு மூலன்னாளில்”

ஆண்டவர்கள்: ஞள், ஞழிகை, திதி முதற்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் - இன்ன டைம்ல அது பிறந்துதுன்னு

“இன்னாலே கலி பிறந்ந தேதிக்கும் மேல்
இவ்வுலகில் வருமியல்பு இயம்புவேனே
இயம்புவேன் கலியுகமாம் வருஷந்நனில்
இதமுடனே பரீச்சித்து ஜனாரூள்வான்”

ஆண்டவர்கள்: கலியுகத்திலே முதல் அரசாட்சி பரீச்சித்து மகராஜன்-அதாவது பஞ்சு பாண்டவர்களுடைய பேரன். அது ஜனாரூ வருடம். ஞனாத்தி தொண்ணாத்தி அஞ்சன்னு சொல்லலை, சரியா ஜனாரூ என்றார்கள்.

“செயலான ஜெனமேஜெயன் முன்னாரூள்வான்
ஜெகம் புகழும் னரேந்திரனும் இரண்டில் முன்னாறு”

ஆண்டவர்கள்: அப்போ இரண்டில் முன்னார்ன்ன இருநூற்றி தொண்ணாத்தி எட்டு - முன்னாறு வருடத்திற்கு இரண்டு வருஷம் கம்மி. இருநூற்றி தொண்ணாத்தி எட்டு வருஷம் அவன் ஆளுவான். ஏன் ஒரு ஆறு மாசம் ஒரு வருஷம் முன்னே பின்னே இருக்கட்டுமே.

அனந்தர்கள்: சொல்ல முடியாது. அதெப்படி வராததைச் சொல்லுவார்கள்.

“புயவலிமைச் சலந்திரன் தொண்ணாற்றி ஆறு
புகழ் விக்ர மாதித்தன் இரண்டாயிரம்

அயல் சாதி ஆரியர்க்கும் பிறந்நசாலி
அறுனூற்றில் பாதிகுறை எண்பதாள்வான்”

ஆண்டவர்கள்: (ம்) வருடக்கணக்குகளைப் பாருங்களேன்.

“ஆள்கைதனில் போஜனுமே ஜனூரூள்வான்
அப்பாச்சி அறுனூற்றித் தொண்ணூற் ரூறு
வாழ்வாரே கர்த்தாக்கள் எண்பத்தைந்து
வலுவான மலுக்கனுமே தொண்ணூற்றைந்நாம்”

ஆண்டவர்கள்: மலுக்கன்னு யார் - துலுக்கராஜா.

“ஆள்வாள்விக் டோரியாப் பெண் அறுவதாண்டு”

ஆண்டவர்கள்: பெண்ணரசாட்சி அறுபது வருஷம் ஆளுவாள்.

“ஆனதந்திர வெள்ளையரும் ஞற்பதாண்டு”

ஆண்டவர்கள்: அவுங்க ஜாதியிலே வந்த வெள்ளையர்கள்
ஞற்பதாண்டு. இதெல்லாம் னீங்கு கணக்குப் பார்த்துக்க
வேண்டியதுதான். அது சரி சரியில்லை என்று எமக்குத் தெரியாது.
அதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும்.

“தாழ்வார்கள் அகண்டுவிரிந் நிடும்பிலேறி
யதனுலே தோல்வியுற்றுப் போவார் னீதி
யீதென்றும் விசயனென்றும் அரசுதோண்டி
னிச்சயமாய் பனிரெண்டு ஞளே ஆள்வான்
வாதமுடன் சாதிமதச் சண்டையாலே
வகுப்புடனே ராஜாங்கு மாகா ஞளில்
வேதமிகு மேற்றிசைக் கிள்ளுமக்காரர்”

ஆண்டவர்கள்: இப்போ ராஜாங்கும் இல்லையே. அதையே சாதிமதச்
சண்டையாலே ஆகாத ராஜாங்கும் என்கிறோர்கள்.

“வேதமிகு மேற்றிசைக் கிள்ளுமக்காரர் (வருவார்)
வந்து வெகுனுள்ளாம் புவியே ஆள்வார்”

ஆண்டவர்கள்: அளவிலா ஜெடுங்ஙாலம் ஆள்வார்கள்.

“சாதகமாய்ப் புவியோரும் தெரிந்து கொள்வார்”

ஆண்டவர்கள்: ஆமாம் சாதகமாக - பாதகம் இல்லை!

“சங்க முனி சாற்றிது சந்நேகமில்லை”

ஆண்டவர்கள்: முத்திரையடி இது!

235

தசாவதாரத்தில் எட்டாவது அவதாரம் கண்ணபிரான். கல்கி அவதாரம் வரும் என்று னம்மாழ்வார் கூறியுள்ளார்கள். அதாவது கண்ணபிரானுக்கு அடுத்து 10வது அவதாரம் கல்கி அவதாரம். 9வது அவதாரம் என்னவென்றே யாருக்கும் தெரியாது. கண்ணபிரானுக்கு ஒரு பக்கத்தில் குழந்தை வடிவில் ஒரு கல்கி அவதாரமும், மறுபக்கத்தில் தாடியுடன் கூடிய வயதான வடிவில் கல்கி அவதாரமும் படத்தில் பொறித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருப்பது ஒரு கல்கி அவதாரம். இனி தீர்ப்பு னடத்த வருவது ஒரு கல்கி அவதாரம். ஒரே திருமேனி - இரு கல்கி அவதாரங்களையும் னடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கால் அசைவினால் ஒரு தூசி பறந்து வந்நாலும் எமன் வெகுண்டு ஓடிவிடுவான். ஆண்டவர்களுடைய பரிசுத்தத்தில் இருந்து வந்நவர்கள் என்று னம்மை எமன் கைதீண்டாமல் ஓடிவிடுவான்.

ஜந்நு அறிவு னம்மிடம் இருந்னன. ஆரூவது அறிவை ஞமாகப் பெற முடிந்தா? அதை ஒருவர் எடுத்துத் தர ஸீ பெற்றூய், ஜந்நு அறிவும் இந்ந ஆரூவது அறிவுக்கு சமமா? ஆகாதே! மிருகங்ஙள் பெற்றிருக்கின்ற இந்ந ஜந்நு அறிவுதானே இவனுக்கும். அதனால் இவன் அடையும் லாபம் என்ன? இந்ந ஆரூவது அறிவு ஒருவன் பெறுவானேயானால் அது இவன் ஜந்நு அறிவினால் குயுக்தியாகப் பெற்ற அவஸ்தையாகிய நரக வாழ்க்கையை இல்லாமல் ஆக்கி னித்திய பேரின்ப வாழ்க்கையைத் தருகிறது.

மனுவுக்கு மட்டும் பிரத்யேகமாக விஷேசமான வாக்கறிவு கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது. உண்ணதமான அதைக் கொடுத்தது இவன் ஆரூவது அறிவைத் தேடி மேம்பாடு அடையவே! மேலும் மௌனி என்று சொல்லி ஊமை வேஷம் போடும் பொய்க் குருமார்கள் மேம்பட்ட வாக்கறிவை உபயோகிக்காமல் மாக்களுக்கும் கேடாகத் தன்னைத் தண்டித்துக்கொள்கிறார்கள். பவக்கோளையெல்லாம் சங்ஙாரம் செய்து பவச் சேற்றை உலர்த்திப் பெரிய ஆபத்தாகிய மரண அவஸ்தையை விரட்டி அடித்துப் பரமபதத்தை இவன் தலையில் ஏற்றி வைப்பதுவே ஆரூவது அறிவு. அதை ஒருவர் எடுத்துத் தர ஸீ பெற்றூய்.

சர்வ சிருஷ்டிகளையும் வாழ்விக்கும் சடப்பொருளாகிய சூரிய சந்திரனையும் ஆக்கியது எது? ஆக்கல் என்ற ஸ்விட்ச்தானே! இவற்றையெல்லாம் உண்டாக்கவோ - ஆதரிக்கவோ அல்லது அழிக்கவோ வல்லபமுடைய ஒரு ஸ்விட்ச் அவற்றைப் படைத்தவன் கையில் இருக்கிறது. இவையாவையும் உண்டாக்கிய வஸ்துவித்தே கடவுள்.

எமனுகிய அந்நக் கோரணை முறியடிக்கக் கூடிய ஒரு துணையைக் கட்டாயமாக இப்பவே வீதேடிக்கொள். அதற்குரிய தேவசன்னதம் பெற்ற உத்தமர்கள் இவ்வுலகிற்கு வருகிறார்கள். னம் இப்பொழுது மகிழ்ச்சிப் பூரிப்புடன் இருக்கிறோம். வர இருக்கும் அந்ந னித்திய உலகில் முக்கால் பங்கு ஏற்கனவே வந்நுள்ள மகத்துக்களால் னிரப்பியிருக்கப் போகிறது. முப்பத்து முக்கோடி முனிவர்கள், 48000 ரிஷிமார்கள், 1,24,000 னபிமார்கள், 313 முருசலீம்கள் மற்றும் இதைப் போல பல பங்காகிய அவர்களின் சந்திகள் ஆக இவ்வாறு கோடிக் கணக்கானவர்கள் அங்கு இருப்பதை, அந்ந எல்லையைப் போய்ப் பார்த்துக் கணக்கிட்டுச் சொல்லுகிறோம். அங்கு இருப்பதை மூம் னேரில் பார்த்து அறிந்நோம். இனி எமக்குக் கவலையே இல்லை.

உனக்குள் இருக்கும் அந்நப் பிரணவ தேகத்திலேயே சர்வமும் அடக்கியுள்ளது. ஜீவன்முத்தி திசையைக் கடந்து கையில் சன்னதம் பெற்றவர்களுக்குத்தான் அந்நப் பிரணவத்திலடங்கிய அண்டரண்ட அகண்டாகாரத் தோற்றங்கள் தெரியும்.

மனிதன் இன்பம் என்று னினைப்பதெல்லாம் இவன் இன்னுயிரைப் போக்கும் இழி செயலாகத்தான் இருக்கிறது. இவனுடைய சஞ்ஞீவிச் சிதனமாகிய மூச்சை, சிற்றின்பத்தில் 64 அங்குலம் கத்தரித்துத் தள்ளுவதாக இருக்கிறது. ஆனால் இவனுக்குள்ளே ஏதோ ஒரு சூடு இருந்துகொண்டு போன இவனுடைய மூச்சை திருப்பி இழுத்துக் கொள்கிறது. இதில் சற்றேனும் தப்பினால் பின்மாவது திண்ணம்.

ஒரு தாய் திருமணத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்று பட்டுச் சேலை

கட்டிக் கொண்டிருந்நாள். ஆனால் குழந்நைக்கோ வயிறு மந்நம் கட்டி இருக்கிறது என்று மடியில் வைத்துக்கொண்டு யோசித்துக் கொண்டு கவலையாக இருந்நாள். அது திஹர் என்று வெளிக்குப் போய் கட்டியிருந்ந பட்டுச் சேலை அசிங்கமாகிவிடுகிறது. அப்போது தாய் கோபிப்பாளா? கோபிக்கமாட்டாள். குழந்நைக்கு மப்பு குணமாகிவிட்டதே போதும் என்று னினைப்பாள். அதே போல் தெய்வம் ஞம் பேசும் போது னம்முடைய தவறுகளைப் பொறுத்து ஏற்றுக்கொண்டு னம்மைத் தேத்துகிறுர்கள். ஞம் வாயை மூடிக் கொண்டிருந்நால் அவர்களால் இதைச் செய்ய முடியாது.

ஆழ்வார்கள், னயன்மார்கள் எல்லோரும் எப்படி வேண்டுமானாலும் அர்த்தம் செய்துகொள்ளும்படி பொதுவாகப் பாடிவிட்டார்கள். எனவேதான் புலவர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியபடி உரை எழுதுகிறுர்கள். அதை னம்பி இந்ந உலகம் கெட்டுப்போகிறது.

240

“அலீப் - லாம் - மீம்” இது உண்டாகி 1400 வருடமாகிறது. ஆனால் இந்ந அரபி பாஸை உண்டாவதற்கு முன்னமே, னபிகள் னயகம் தோன்றுவதற்கு முன்னமேயே, 2880 வருடங்களுக்கு முன்னால் உண்டாகிய சர்வாகம கிரந்நத்தில் இது கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றால் என்ன திடமான தீர்க்கதரிசனம் பார். இதுவேறு எதுவும் இல்லை - பிள்ளையார் சுழியேதான்.

241

விந்நு வெளியானவுடன் ஜீவன் தலைக்கு மேல் னின்றுவிடும். குளித்தால் தான் உடலில் வந்நு ஒட்டும்.

242

இந்ந மெய் ஒட்ட வேண்டுமென்றால், ஆசான் அடைந்ந துன்பத்தை, பட்டபாட்டையெல்லாம் தான் பட்டதாக னினைத்தால்தான் ஒட்டும்.

243

சேனைகளின் கர்த்தராகிய ஆண்டவர்கள் - அதாவது மன், தண்ணீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் என்னப்பட்ட பஞ்சு பூதங்களின் கர்த்தர் என்று பொருள்.

244

ஆண்டவர்கள் மதுரையில் கட்டிய ஆலயத்தைப் பற்றியும், தற்போது மெய்வழிச்சாலையில் உள்ள ஆலயத்தைப் பற்றியும் தீர்க்க தரிசனம் உள்ளன. முந்நின ஆலயம் கல்லால் கட்டப்பட்டது. இப்பொழுது உள்ள ஆலயமோ கூரையால் ஆனது. அதற்கு இது தாழ்மையாக இருந்நாலும் மகிழ்ச்சியில் இதுதான் பெரிது. வந்நவந்ந செம்மல்களையெல்லாம் ஒரு குட்டி னுடோ, அரசோதான் எதிர்த்தது. ஆனால் ஆண்டவர்களைப் பெரிய வல்லரசான பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமே எதிர்த்தது. இந்ந ஆங்கிலேயருக்கு வேறு இடமா இல்லை. ஆண்டவர்கள் இருக்கும் இடத்தை வாங்குச் சொல்லி அவன் னினைவைத் திருப்பியது எது? ஊழி விதிதான்.

245

காவடி : கார்க்கின்ற திருவடி

கரகம் : என்னேரமும் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் கர அகம்.

246

ஞம் சிறுவயதில் வீணைகவே பொழுதைக் கழிக்க மாட்டோம். என்னமாவது செய்து ஒரு முக்கா துட்டு சம்பாதிக்கலாமே என்றுதான் எமக்குத் தோன்றும். ஆனால் வேலையோ கூலிக்கு மேல்தான் செய்வோம். வேலை செய்து பாடுபட்டுக் கொண்டே இருப்போம். கூலி இவ்வளவு என்று எண்ணிப்பார்ப்பது இல்லை. அதே சமயத்தில் கூலிக்காக வேலை பார்க்கிறோம் என்று இல்லாமல் எமது சொந்ந வேலையாகப் பாவித்துச் செய்வோம். அந்நக் குணம் தான் எம்மை இந்ந னிலைக்குக் கொண்டு வந்நது.

247

செராஷ்ட்ர ஞயகம் அவர்கள்தான் முதல் முதல் அனுப்பப்பட்ட

இறை தூதர். அவர் 27000 வருடங்களுக்கு முன் வந்து இந்ந தீர்க்க தரிசனத்தைப் பார்ஸி மொழியில் குழந்நையைத் தொட்டிலில் போடும் போது பாடும் பாட்டிலேயும், தினசரித் தொழுகையின் போது பாடும் மந்நிரங்ஙவிலேயும் பாடி வழக்கத்தில் இருந்து வரும்படி எடுத்து வைத்தார். பார்ஸிக மொழி மறைந்து போகும் னேரம் ஒரு ஜெர்மனிக்காரர் இதற்கு என முயற்சி எடுத்து ஜெர்மனில் இதை மொழிபெயர்த்தார். பிறகு ஒரு ஆங்ஙிலேயர் இதை ஆங்ஙிலத்தில் மொழிபெயர்க்க பின் அது தமிழில் மொழிபெயர்த்து எம் கையில் கிடைத்தது. இது இங்ங வந்து சேர்வதற்குள் என்ன பாடு - அப்பப்பா

248

ஞம் தெய்வத்தை சந்தித்து அவர்களிடம் விண்ணப்ப பத்திரம் வாசித்துச் சமர்ப்பிக்கும் போது சரியை முடிவடைகிறது. அவர்களுடன் பழகும் போது கிரியை முடிவடைகிறது. ஆனால் யோகம் என்பது அப்படி லேசானதல்ல. அவர்களுடனே தொடர்ந்து கூடவே னிழல் போல் படிந்து நடந்நால்தான் யோகமாகிய தனம் கிடைக்கும். வந்ந திருமறைகளெல்லாம் புகழ்கின்ற அவினூசி அப்பர் முன்னிலையில் ஞம் அமரும்போது அறிவு வயிருகிய செவிக்கு உணவு கிடைக்கிறது. செவி உணவு வயிற்று உணவு போல் 6 சுவை அல்ல. இது 9 சுவைகள், னவரசங்ஙள் கொண்டது. “னவரசம் செவி பாய்ந்தெங்க னலம் புலமையறு னிற்பா”.

249

வித்திலிருந்து ஒரு மரம் உண்டாகிறது. மரம் வளர்ந்து பூப் பூத்து பிஞ்ஞு உண்டாகிக் காயான பின் பழுத்து மஞ்ஞள் னிறம் வருகிறது. உள்ளே உள்ள வித்து இனி முளைக்கும் என்பதற்கு அறிகுறி அது பழுத்து மஞ்ஞள் னிறமாய் வருவதுதான். அற்பப் பொருளாகிய வித்துக்கே னிறம் உண்டு. மனிதன் அடுத்த யுகவித்தாக வருவதற்கு, அதாவது பிரம்மயுக வித்துக்கு வருவதற்கு னிறம் இல்லாமலா இருக்கும். இப்படி அடக்கத்தின் போது மஞ்ஞள் னிறம் ஆனால்தான் இவன் அடுத்த யுகத்திற்கு வித்து. இந்ந ஞானப்பழமாகிய வித்தைத்தான் பூமாதேவி தீண்டாமல் தன் மடியில் வைத்துப் பாதுகாத்து மென்மேலும் இவனுக்கு அழகைக் கொடுத்து வருகிறான். “மேனியின் னிறம் மஞ்ஞளின் பசங்ஙலாபகச் சாயலும்” (மெய்மனஞானம்). வந்ந வந்ந பாரவான்களெல்லாம் மறைந்தார்களே - அவர்களெல்லாம் எங்கே? எல்லோரும் இந்ந பூமியில்தான்

தங்கமாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இப்படி உன்னை மங்ஙளமாக்கி யுகவித்தாக மாற்றியது அந்ந சிவனாரிடத்தில் - அவிஞ்சி அப்பரிடத்தில் கொண்டிருந்ந அன்புதான். அதனால்தான் அன்பே சிவம் என்று வழங்கப்படுகிறது.

250

னம் தெய்வம் னமக்கு ஜீவரட்சிப்பு செய்கின்றதிலும், அவர்களிடம் வைத்த ஒட்டுதலின்படி மூன்று அடையாளங்கள் இருக்கிறது. காஷாய தீர்த்தம் கடக்கடக்கென்று இறங்குவது - கழுத்தளவில் நிற்பது - வாயிலேயே நிற்பது - என்ற மூன்று வகை.

251

இதுவரை வந்துபோன அவ்வளவு காலங்களும் இறைவனுடைய கணக்கில் ஒர் ணான் ஆகும். ஆனால் வரும் நித்திய உலகமோ “காலவரம்பு கடந்ந” என்கிறுர்கள். அந்ந ணானை “முரித் தேர் ணான் சக்ராயுத விழா” என்கிறுர்கள். வந்ந வந்ந பாரவான்களுக் கெல்லாம் அவர்களின் சொந்ந விகிதாச்சாரப்படி பங்கினை பெறப்போகும் ணான் அது ஆனபடியால் அதை “விழா” என்கிறுர்கள். அதுவே பாவிகளுக்கு பலி வாங்கும் ணாகும்.

252

மனித உடலில் இரண்டு வித உஷ்ணம் இருக்கிறது. ஒன்று ஜீவதேகத்திலுள்ள காலாக்கினி. இரண்டாவது தூலதேகத்திலுள்ள வெளி உஷ்ணம். காலாக்கினிக்கும் வெளி உஷ்ணத்திற்கும் ணடுவே உயிர் இருக்கிறது. காலாக்கினி குறைந்நால் உயிர் போய்விடும். வெளி உஷ்ணம் குறைந்நால் வியாதிகள் அண்டும்.

253

இவ்வளவு பெரிய கடலை எந்நப் பாத்திரம் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது? பாத்திரம் இல்லாவிட்டால் தண்ணீர் வழிந்து ஓடிவிடும். அப்போது இவ்வளவு பெரிய கடலில் உள்ள தண்ணீரை ஏதோ ஒரு பாத்திரம் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இது போல சந்திர சூரியனைக் கீழே விழாமல் எது தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது! அண்டத்திலுள்ள இத்தனையும் ஏதோ ஒரு மைன்யூட் ஆன பவருக்குள்தானே அடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி ஒரு சிறு துளி விந்துக்குள் இருந்து பெரிய மனித உரு வந்ததோ அதேபோல

இறைவனிடம் உள்ள அந்ந மைன்யுட்டான வித்திற்குள்ளிருந்நுதான் இவ்வளவு பிரம்மாண்டமான படைப்புகளும் படைக்கப் பெற்றன. வித்து வெள்ளே சிதறிவிட்டால் அவ்வளவு படைப்புகளும் ஞோமாகி அழிந்நுவிடும். அண்டத்துக்கொத்து பிண்டமல்லவா? அதுபோல உன் ஜீவ வித்து சிதறிவிட்டால் அவ்வளவும் ஞோமே.

254

னந்நி என்றால் என்மை பயக்குகின்ற னம் + தி. இவனை ஒரு தலைமுறை காலம் தூக்கிக்கொண்டு சுமந்நு கொண்டலைகிறது. அது குளிர்ந்நுவிட்டால் இவன் உடல் குளிர்ந்நு கனம் கட்டி ஏறுகிறது.

255

இறைவன் முதலில் கூடஸ்த்த பிரம்மத்திலிருந்நு அண்ட சரா சரங்ஙளைப் படைத்து பின் அதில் எண்பத்தி னேங் ஹருயிரம் ஜீவராசிகளைப் படைத்து கடைசியாகத் தான் குடியேறி இருக்க இந்ந மனித தூலத்தைப் படைத்து உண்டாக்கினான்.

256

மனிதனிடத்தில் அல்ப வாழ்க்கைக்காக வாயைக் கொடுத்தான். ஆனால் கற்ப கோடி கால வாழ்விற்காக காதைக் கொடுத்தான்.

257

மலிவாகக் கிடைக்குதென்று ஒருவன் மரத்திலே செய்த மாடு வாங்கினானம். பிறகு அதனை அவனே சுமந்நுகொண்டு திரிந்தான். அதை வண்டியிலே கட்டி, அவன் இழுத்துக் கொண்டு போனான். அது தின்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தின்றான். அது தண்ணீர் குடிப்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தண்ணீர் குடித்தான். இப்படி இருந்ந போது, ஒரு திசையில் போனான். அங்கே ஒரு குடியானவன் அவனுக்கு னிசமான ஒரு மாட்டைக் கொடுத்தான். பிறகுதான் மாட்டின் உபயோகம் அவனுக்குத் தெரியவந்தது. அதுபோல னகல் தெய்வத்தை வைத்துக் கொண்டு, அதற்குப் படைப்பதாகச் சொல்லி னையே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்நாய். அது தானே னை செய்து கொண்டிருந்ந வழிபாடு. எம்மிடம் வந்நு னிசமான தெய்வத்தைக் கண்ட பிறகல்லவா னை வழிபாட்டின் பயனைப் பெற்றுய?

விக்கிரகத்திற்குப் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்தால் கண்ணொவது சிமிட்டிப் பார்க்குதா? கை காலீஸயாவது அசைக்குதா? நூலின் வழியாக காயத்திரியை ஏற்றும் போது அந்ந நூலுக்குக் கனம் ஏறுதா? கும்பத்தின் ஈரம் அதன் முகத்தில் ஈரமாக்கா? ஆனால் அதே மந்திரத்தை ஞம் உன்மேல் ஏற்றுகிறோம். ஸீ தேவனைகிறேய்.

வேதாந்ந அலங்கம் எது?

வேதாந்ந அலங்கமென்பது மூல மந்திரம்.

ஜம்புலன்ஙவில் ஒன்றுன மெய் உணர்ச்சியான தேக உணர்ச்சியை, ஆயுள் எல்லாம் இலவசமாக அனுபவித்தாயே, அதற்கென்ன கைமாறு செய்வாய்? அதற்காக ஸீ இறுதியில் கேட்கப்படுவாய்!

ஸ்தித் திருமணப் பத்திரிகை சன்னிதியில் சமர்ப்பித்த போது பிறந்ந ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்:

ஆண்டவர்கள்தான் திருமணம் னடத்துகிறார்கள் என்று னினைத்து அனைவரும் கல்யாணத்திற்கு வரவேண்டும். வந்நு ஞம் குறித்த முகூர்த்த ணேரத்தில் அனைவரும் கூடி ஆசீர்பாதம் செய்ய வேண்டும். அவர்களே திருமணம் னடத்துவதால் கிரகங்கள் என்ன செய்யும், ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

நவக்கிரக கோள் ஸ்த்ரைல்

உன் அங்குத்தைப் பிரித்துவிட்டால் ஒரு சேட்டையும் உன்னால் செய்ய முடியாது. அதுவும் அனு அனுவாகப் பிரித்துவிட்டாலோ எதுவும் செய்ய முடியாது. அதைப் போலக் கிரகத்தை அனுஅனுவாகப் பிரித்துவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும்?

இதுவே நவக்கிரகக் கோள் மாற்றும் ஞத சோதிடரின் செயலாகும்.

சித்திரை மாதத்தில் மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்நருக்குக்

குழந்நை பிறந்ந போது (சித்திரை பாலன்) அம்மாதத்தில் பிறந்நது தந்நைக்கு ஆகாதென தீங்தம் போட விண்ணப்பித்த போது பிறந்ந ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்: அந்ந வீட்டுத் தலைவன் அவன் அல்லவே; ஞம்தானே! அந்ந கிரகத்தால் என்ன செய்ய முடியும்?

261

கொல்வதும் வாக்குதான். வெல்வதும் வாக்குதான்.

திருமேனி தாங்கிய ஆண்டவர்களின் வாக்குக்குள் புகுந்நு கொள்வதுவே சபை.

அற்ப வியாபாரத்திற்கே வாய்மை அதிகம் வேண்டியிருக்கே, பிரம்ம வியாபாரத்திற்கு ஆல வாயல்லவா வேண்டும்?

262

வித்தியாலயம்: சாகாத வித்தையைக் கற்பிக்கும் ஆலயம்.

263

அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றினால் அடைகின்ற பலன் தானே வீடு.

264

எம்மை உன்னைப் போல் மனித உரு என்று னினைக்காதே! சர்வகால வேத மதி மகத்துக்கள் தேடி னிற்கும் வஸ்து, பொருள் என்று கட்டாயமாக னினை.

265

சாலை என்றதும் முள் வேலியிட்ட இந்ந ஊர் என்றுதான் உங்ஙள் எல்லோருடைய என்னமும் ஒடும். இன்று முதல் அந்ந எண்ணத்தை மாற்றிவிட்டு சாலை என்றோர் மெய்மேனி இந்நா வந்துலாவுதே இதன்பால் உங்ஙள் பூரா கவனமும், ஆத்திரமும், வழிபாடும் இருக்கட்டும். அப்பத்தான் அந்ந அமளி னேரத்தில் உங்ஙள் தலை தப்பும்.

266

நவனீதம் - அனீதத்தில் அழிவை ஞேக்கி வேகமாய்ப் பாய்ந்நு செல்லுகின்ற நவத் துவாரங்ஙளாகிய ஒன்பது வாசல்களையும்

உட்டாளிட்டு அவற்றை மெய்ன்னெறி ஸ்தத்தின்பால் திருப்பி ஆக்கும் தவோன்னதச் செயலே னவன்தம். அச்செயல் கைவரவானவரே னவன்த கிருஷ்ணன்.

267

ஸ்ரீராமமிரான் முதல் வந்ந வந்ந பாரவான்ஙவெல்லாம் யாராவது எமனுக்கு ஆர்டர் போட முடிந்நதா? என் ஜெயன் அவர்களாலும் முடியவில்லையே! அவர்கள் என்னைக் கேட்கிறார்களே.

“எனக்கேற்ப னிற்பவரை ரட்சிப்பதுன் மனம் தான். என் துயரம் மாற்றி, ஈசு துயரம் மாற்றி, ஞதனும் ஸீ - திருமாலும் ஸீ மகனே தோசி மறவியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றார்”.

268

எவ்வளவு சொன்னாலும் கலியனுடைய லெளகிகப் பேராசை அவனை அதிலேயேதான் கொண்டுபோய்த் தள்ளும் போலிருக்கிறது. தப்புவதற்கு வழியில்லை.

பிரளியம் என்றால் ஸீ கண்டதா? கேட்டதா? முன்னே பின்னே யாரும் சொன்னதா? சொன்னவர் பேச்சைக் கேட்டு பிழைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே.

ஸீ னினையாத - யாரும் னினையாத ஞேரத்திலெல்லவா அந்ந அமளி வரப்போகுது. தூங்ஙிக் கொண்டிருப்பாய், எழுந்நிருக்கிறதுக்குள்ளே வந்நுவிடும்.

269

மூலமந்நிரத்தை னினைத்தபோதெல்லாம் சொல் - சாப்பிடுவதற்கு முன்பும், பின்பும் சொல். னால் படி. தெய்வத் திருவாக்கைப் பேசு - னினை. உனக்கு னல்லது தெரியுமா? கெட்டதுதான் தெரியும். காதிலே வாங்கிக்கிட்டு அதன்படி ஒடு. உன் னினைவு உன்னை அழிவுக்கே கொண்டு போக னிற்கிறது.

உன் னினைவை - உன் குற்றத்தையெல்லாம் உதறி ஏறிந்நுவிட்டு பிரானவர்களைப் பற்றி ஸீ பெற்றதன் பெருமையைப் பற்றிப் பேசு, னினை. பேசினால் தானே னினைக்க வரும்.

வாழ்பவனுக்குச் சொல்லுகிறேன். அந்நத் திட்டு முட்டான ஞேரத்தில் வேதாந்ந அவங்கத்தின் மேலேறி ஸீ னின்று வெற்றி கை பெறல் வேண்டும். வேதாந்ந அலங்கம் என்பது மூலமந்நிரம்.

புலன் என்பது உன் னினைவு - பொறி என்பது அறிவு. புலன் வழி சொல்லாமல் பொறி வழி செல்லுதல் வேண்டும். புலன் வழி பற்றியோடு போக்கிய உன் வயதையெல்லாம் னலன்தர மீட்டுத் தருபவர்கள் யார்? அது ஞம்தான்.

வார்த்தைதான் எல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து தருகிறது. விளைவு உன் செயலை வைத்துதான். உன் கருவிக்குலங்களைப் போலவே தான் எமக்கும். எமக்கு மட்டும் (திருக்கரத்தை காட்டி) ஏன் இப்படி விளைந்து? எம் செயல்தான். னீ படித்துப் படித்து பேசுகிறோய். ஞம் பழகியதைப் பேசுகிறோம். இது எப்படிப் போல என்றால் னீ சமையல் செய்வது எப்படி என்று புத்தகத்தில் படித்துவிட்டு வந்து சமையல் செய்வதற்கும், உன் மனைவி பழக்கத்தில் சமையல் செய்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் எவ்வளவு இருக்குமோ அவ்வளவு வித்தியாசம் னீ பேசுவதற்கும் ஞம் பேசுவதற்கும் இருக்கும். அரிசிக் கூழ் காய்ச்சுவதற்கு சட்டியை இப்படி வைத்தாய். அது சரி கம்பங்கூழ் காய்ச்சுவதற்கும் சட்டியை எப்படி வைப்பாய் என்று கேட்டால் விழிப்பாய்.

எல்லாம் படைத்தான் மனுவுக்காக. புலி, பாம்பை ஏதற்குப் படைத்தான். மனுவைக் கொல்கின்ற ஜந்துக்களை மனுவுக்காகப் படைத்தான் என்று எப்படிச் சொல்வாய்? காலமெல்லாம் பகையாக இருக்கும் புலியும், பாம்பும் செத்தால் இவனுக்கு னேசமாகிவிடுகிறது. பயமில்லாமல் அதோடு புழங்குகிறேன். ஆனால் காலமெல்லாம் னெருங்னிய னேசமாக இருந்ந மனைவியும் கூட இவன் செத்தால் னீ திரும்பி வந்திடாதே ஞங்க னல்லாயிருக்கனும் என்று சொல்லி பகையாகி விடுகிறார்களே, ஏன்? ஏனென்றால் புலியும், பாம்பும் தாங்கள் பிறந்நதன் கடமையை முடித்திருக்க, மனிதன் தான் ஜீவித்ததின் கடமையை முடிக்காமல் அதனால் ஞநிச் செத்து னித்திய அவஸ்தையில் புகும் அலகையாகிறேன்.

இப்படி ஒரு சற்குரு பிரானவர்கள் னமக்கு அறிவுட்டுவதற்காக உவமானத்துக்காக வேண்டுமென்று புலியும், பாம்பும் படைக்கப்பட்டன.

நரகத்திற்குள் தள்ளப்பட வேண்டிய ஒருவனுக்குக் கொஞ்ச னேரம் னித்திய மகிழ்ச்சி அனுபவிக்கின்ற சுவர்க்கத்தைக் காட்டிப் பிறகு தலைகவுந்நலாக நரகத்திற்குள் தள்ளிவிடுவார்கள். தான் எந்ந பெரும் பதவியை இழந்து எந்ந அதோகதிக்கு போகிறோம் என்று அவன் உணர்வதற்காக. அதே போல சுவர்க்கத்திற்குள் அனுமதிப்பதற்கு முன்னால் கொஞ்ச னேரமே னித்திய அவஸ்தையை அனுபவிக்கும் நரகத்தைக் காட்டுவார்கள். எந்ந அதோகதிக்கு போவதிலிருந்நு தான் தப்பிப் பிழைத்து எந்ந உண்ணத் வாழ்க்கைக்கு தான் போகிறோம் என்று உணர்வதற்காக.

னித்தியம் ஒன்று தான் னம்முடையது. மற்றதெல்லாம் னமதில்லை. தூ என்று தூக்கித் தூர ஏறிவதுதான் மீட்புக்கு வழி. னித்தியம் ஒன்றைத் தவிர மற்றதை னம்மது என்று னினைத்தால் அப்பவும் அதோடு போக வேண்டியதுதான்.

ஒரு னேரம் வருது - அப்போ தன் யோசனையில்லாமல் ஞம் காட்டியபடி ஓடினால் பிழைத்துக்கொள்வாய். அப்படியில்லாமல் குயுக்தியால் தவறினால் அந்நத் தவறிலிருந்நு தப்பிக்கவே முடியாமல் மீளவே முடியாத அவஸ்தையில் போய் மாட்டிக்கொள்கிற ஒரு னேரம் வருகிறதே. அந்ந னேரத்தில் அவஸ்தையில் மாட்டிக் கொள்ளாதபடிக்குப் பழகுவதற்குத் தானே னகாரா அடித்து அழைக்கிறது. இன்னதுக்குத்தான் கூப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரிந்நாலும், எந்ந வேலையையே செய்துகொண்டிருந்நாலும் அதை விட்டுவிட்டு ஓடி வர வேண்டும்.

பட வேண்டிய பாடெல்லாம் பட்டுப் பெற்றிருந்நால் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியதில்லை. எளிதாக இனமாக இலவசமாக பெற்றுக் கொண்டதால் உனக்கு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எச்சரிக்கை செய்தும் இப்படயோ, அப்படயோ என்றிருக்கிறது.

என்னுடையது என்பது எதுவும் இல்லை. எல்லாம் உங்ஙருடையது. "ஞட்டம், தேட்டம், ஆட்டம் அத்தனையும் ஞவகம்

பாவகம் உன்னதையா". செயலுக்கு வரவேண்டுமென்று தானே பாட்டாகப் பாடி வைத்தது.

275

முச்ச அதிகம் ஓடாதபடிக்கு மெதுவாக ணடந்து மூலமந்நிரத்தைத் தியானம் செய்து கொண்டு அறவலம் வர வேண்டும். சுற்றுகளை எண்ணிக் கொண்டல்ல.

276

ஜீவப் பிரயாணம் ஆனவர்களுக்கு னினைவு இருக்கும். உயிர் அடங்கியிருக்கும். அவர்களுடைய அங்ஙங்களிலெல்லாம் உயிர்ப்பு இருக்கும். ஆனால் அவை அசைவில்லாமல் அப்படியே இருக்கும்.

அவர்களுடைய பிம்பம் மிகவும் னளினமானதாக இருக்கும். அந்ந பிம்பம் வியர்த்துக் கொண்டிருந்நால் வியர்வையை துடைக்கக் கூடாது.

வியர்வையை துடைப்பதைக் கூட அந்ந பிம்பம் தாங்ஙாது. அப்படியிருக்க சொடக்கு முறித்தால் அதற்கு என்ன வாதனையாக இருக்கும்.

அந்ந பிம்பத்தைப் பார்த்தாலே அந்ந முகத்திலும் மற்ற அவயங்களிலும் பிரகாசிக்கின்ற யெளாவனத்தையும் சோபிதத்தையும், மகிழ்ச்சி பூப்பையும் பார்த்தாலே "இது சுத்தப் பிரயாணம், அத்தனை கருவிக் குலங்களும் அலங்கோல அகோர அவஸ்தைப்பட்டுப் போகின்ற தூர் மரணம் இல்லை இது" என்பது தெரியுமே. சொடக்கு முறித்தா பார்க்க வேண்டும். அப்படி பர்ட்சை பண்ணி பார்க்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் சர்வக்ஞனை இறைவனுடைய செயலைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்த பாபம் னமக்கு வரும். இறைவனுடைய செயலை பரிசீலனை செய்கிற முகறையைப் பாரு?

277

ஓரு சகோதரிக்கு வந்ந உடல் பாதிப்பைப் பற்றி ஆண்டவர்கள் திருவாக்கு:

"வலிப்பு வந்நு முகமே சிவந்நு மாறிப் போச்சு. எம்மிடம் வந்ந போது ஞே எந்ந இடத்திலிருந்நு வலிப்பு வந்நிருக்கும் என்று னினைக்கு

எம்னினவிலேயே அங்கே போய் அந்ந னரம்பை இழுத்துவிட்டோம். உடனே வலி னின்று போக்கு. மருந்நு கிருந்நு ஒன்றும் இல்லை. அன்றிலிருந்நு இதுவரைகும் அந்ந வலிப்பு திரும்ப வரவே இல்லை. னினவிலேயே சென்று சரிசெய்வதென்றால் எப்படிப்பட்ட தவத்தினால் அந்நக் காரியம் கைக்கடும்". அதையே தாங்கள் செய்து வைத்திருப்பதாக கூறியருளினார்கள்.

278

"எம்படரடிபடு கோடாயிதக் கூர்" - இப்படிப் பெயரிட்ட னால் உலகத்தில் வேறேங்காவது உண்டா என்று ஆண்டவர்கள் வினவியருளியதும் ஒரு பிறவியர் "எமன் என்ற பெயரை வைக்கவே உலகில் பயப்படுகிறார்கள்" என்று கூறினார்.

எம்படரடிபடு கோடாயிதக்கூரை ஒருவன் படிப்பானேயாகில் அவன் உயிர் இலஞ்ஞியமாகும். மாண்மியத்தைப் படித்தால் அவனுக்கு இதுவரை இல்லாத புது அறிவு உண்டாகும்.

279

உங்கள் மெய்ஞ்ஞான பரம்பரைக்குடியில் முன் பிறந்ந தோன்றலவர்கள் - உன் சகோதரர்கள் - அவர்களை இதற்கு முன் அவன் இவன் என்று பேசிக் கொண்டிருந்நாயே, அதை விட்டுவிட்டு அவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும்படி புத்தபகவான் தீர்க்க தரிசனம் எச்சரிக்கிறது.

280

புழுக்கமாயிருந்நாலும் கூட உரும காலத்தில் தவத்துக்கு செல்லும் போது ஏன் அவர்கள் ஷார்வானி போட்டுக் கொள்கிறார்கள்? அந்ந னேரத்தில் அவர்கள் திருவுருவத்தைத் தரிசிக்க னமக்கு முன் பிறந்ந தோன்றலவர்கள் எல்லோரும் வருகிறார்கள் என்பதால் தான்.

281

எமன் அரூபமாயிருக்கின்றன். அதனால்தான் ரூபமாயிருக்கிற எல்லா மனித உருவெடுத்து வந்நவர்களும் அவன் கையடக்கமாயிருக்கிறார்கள். ஜீவனும் அரூபமாயிருக்கிறது. எமனை மிகைக்கின்ற தவமும் அரூபமாயிருக்கிறது. அந்நத் தவ வல்லபம் பெற்றவர்கள் அரூபமான எமனுக்கு ஆர்டர் போடுகின்ற தவ வல்லபம்

பெற்ற ஒரு திரு உருவம் உருவெடுத்து வந்தால் தானே மேம் அவர்களுடைய பிள்ளைகளாக முடிந்நது).

282

எம்பயத்தைத் தாண்டாத
எவ்வாழ்வும் வாழ்வுமல்ல
எம்பயத்தைக் கடந்திட்டோ
எவ்வாழ்வும் வாழ்வாகும்.

இந்ந ஞங்கு வரிகளை ஒருவன் னினைத்து னினைத்துப் பார்த்தால் போதும், தடம் போட்டு விடும்.

எம்பயத்தைத் தாண்டாதவர் அரசனுயிருந்நாலும் அவனுடைய வாழ்வு, அங்ஙப்பழுதடைய வாழ்வு போலாகும். குபேரனைக் கிருந்நாலும் அவன் வாழ்வு கூவி வேலை செய்பவனுடைய வாழ்வு போலாகும்.

எம்பயத்தைக் கடந்துவிட்டால் கூவி வேலை செய்பவனுயிருந்நாலும் அவன்தான் உண்மையில் குபேரன், அரசன்.

283

மெய்வழி னட்சேத்திர அனந்தர் தெய்வத்தை முதல்முதலாக சந்தித்து, “ஞன் ஏன் பிறந்நேன் இப்புவிக்குச் சுமையாக” என்று கேட்டார்:

ஆண்டவர்கள்: இந்ந கேள்விக்கு விடையாக ஒரு சாஸ்திரம் சொல்லட்டுமா? காவியம் சொல்லட்டுமா? அல்லது உன் மேல் ஏத்தி வைக்கட்டுமா? ஸீ ஏன் பிறந்நாய்? என்னை சந்நிக்க - அதோடு உன் வேலை முடிந்நது”.

284

புத்தபகவான் தீர்க்கதரிசனம் - “ஒரு சவர்க்க லோகத்து வாசிகளாகிய” - ஒரு என்றால் ஒப்பற்ற என்று அர்த்தம் - இதுபோல் சவர்க்க லோகம் - வேறே இல்லை - இதுவரை இருந்நதில்லை

285

ஓவ்வொரு மனிதனும் ஒரு உலகம் என்று முண்டாதாரமாகச் சொல்லுகிறார்களே - அது உண்மைதான் மனிதன் எப்படி. சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்பதை ஓவ்வொன்றாக னுணுகிப் பார்த்தால்,

இந்ந உலகச் சிருஷ்டி அதற்கு முன்னால் அல்பமாக தோன்றும். ஆனாலும் கருவிக்குலங்ஙள் இரண்டின் சிருஷ்டியின் தரத்தைப் பற்றி ஒருவன் அறிந்று கொண்டால் போதும் - இவன் னிச்சயம் அழிவுக்காக சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை என்பது தெரியும்.

ஞக்கு எவ்வளவு பேசுகிறது? உணவுப் பொருள்களை ஆயுள் பூராவும் வாங்னி உள்ளே தள்ளும் போதும் எவ்வளவு தேய்ந்திருக்க வேண்டும்? ஆனால் ஞக்கில் தேய்மானமே இல்லையே - அது போல் ஒரு கருவி உன்னால் சிருஷ்டிக்க முடியுமா?

ஒருவருக்கு இருப்பது போல் இன்னெருவருக்கு கை ரேகை இல்லை. அப்பனுக்கு இருப்பது போல் பிள்ளைக்கு இல்லை. அண்ணனுக்கு இருப்பது போல் தம்பிக்கு இல்லை.. இந்ந உலகத்தில் எத்தனைக் கோடி பேர் பிறந்நாலும் ஒருவருக்கிருப்பது போல் இன்னெருவருக்கு கைரேகை இல்லை. அதுபோல் னீ செய்து போடுவியா?

உன்னுடைய கை சின்ன சாமானையும் எடுக்கிறது, பெரிய சாமானையும் எடுக்கிறது, லேசான சாமானையும் எடுக்கிறது, சுமையான சாமானையும் எடுக்கிறது. இப்படி எல்லாவிதமான சாமான்களையும் எடுக்கிற ஒரே கருவியை உன்னால் செய்ய முடியுமா?

உன்னுடைய ஈறு எவ்வளவு மென்மையானது? னீ உன்கின்ற அறுசவையையும் வைத்து அந்ந ஈற்றில் பல்லை கட்டியிருக்கிறானே இறைவன்? எப்படிக் கட்டினான்? அம்மியும் ஆட்டுக் கல்லும் ஒரே கருவியாக வைத்துக் கட்டியிருக்கிறானே - அந்ந ஈற்றில் ஒரு கல்லை வைத்துக் கட்டிப்பார் - ஈறு புண்ணுகிவிடுமே. வேறு எதை வைத்துக் கடித்தாலும் புண்ணுகிவிடுமே. ஆனால் பல்லை வைத்துக் கடித்துப்பார். கடித்தால் ஈறு புண்ணுவதில்லையே - அப்ப என்ன அமைப்பாக அந்ந ஈற்றுக்குள் பல்லை அமைத்திருந்நால் கெட்டியான அந்நப் பல்லை ஈற்றைப் புண்ணுக்காமல் பாதுகாக்கிறது! - இப்படி ஒவ்வொன்றுக வினைத்துப்பார்.

இதுகாலம் வரை வந்நவந்ந குருபிரான்ஙவளின் சன்னதியில் கைகட்டி வாய் பொத்தி இருக்க வேண்டுமென்பது முறை - சட்டம். ஆனால் இக்காலத்தில் மட்டும்தான் ஈற்குருபிரானின் சன்னிதியில்

அவர்களுடைய பிள்ளைகள் சிரிக்கிறார்கள்.

“சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டு திரண்டு உன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேள்ப்பார் மெச்சவார்”

என்று மணிவாசகப்பிரான் பாடிய தீர்க்கதறிசனத்தின் செயல் இப்போது தான் நடைபெற்று வருகிறது.

287

தலையிலிருந்து கால்வரை எல்லாம் அழகாக இருக்கிறது - ஆனால் மூக்கு மட்டும் னுளியில் கொஞ்சம் வளைந்திருக்கிறது என்றால் மேல் பார்ப்பதற்கு முகம் அவலட்சணமாக இருக்கிறது என்று னினைப்பாய் - ஆனால் மூக்கு னுளி இரண்டு துவாரங்களும் ஒரே ரோக சமமாக இல்லாவிட்டால் ஏக னிலைக்குச் செல்ல முடியாது. ஜீவ வாழ்க்கைக்கு வாயக்கில்லாதவங்குப் போய்விடுவாய். ஏகனிலையைத்தான் “கழி முனையின்னிட மாமந்திர மூ மூ” (பிள்ளைத்தமிழ்) என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறது. ஏக னிலையில் உள்ளே ஏற்றி வைத்திருப்பது தெரியவில்லையென்று சொல்லுகிறாய் - தன்னையே நேராய் பாருடா அப்போ எல்லாக் கோட்டமும் தானே விளங்கும்.

288

சாலை ஆண்டவர்கள் மெய்ம்மத்தில் சேர்ந்து கொண்டேன் என்று சொல்லுகிறாய். மறவி கை திண்டாமை என்ற செயலை நடத்துகிறவர்கள் யார்? அவர்களுடைய பிரதிக்கும், பிரியத்திற்கும் பாத்திரமாயிரு. அவர்களுடைய பிரதியை விழுங்கிக்கொள். இதுதான் ஸ் செய்ய வேண்டிய ஜீவ காரியம்.

289

எமன் எப்பேர்ப்பட்ட எத்தன் என்று பார். சாவுடைய னேரத்தில் அவன் ஒருவனுக்குள் நுழைந்து னரகலாக்கி அசிங்னிய அலங்னோலுத்திலாக்கி னித்திய அவஸ்தைக்கு இழுத்துச் செல்லுகின்றான். “ஏனுங்கோ இவர் செத்துட்டாரு?” என்று ஒருவன் மற்றவனைக் கேட்டால் எமன் சாகடித்துவிட்டான் என்று யாரும் சொல்வதுல்லை. அதிக ஜூரம் வந்து செத்துவிட்டான் - காலில் புண் வந்து ஆரூமல் செத்துவிட்டான் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே தவிர, எமன் உயிரைப் பறித்துக்கொண்டு போய்விட்டான் என்று

சொல்வதில்லை. தான் செய்கின்ற வேலையை, தான் செய்வதாக யாருக்கும் தெரியாமல் செய்கின்ற எமன், எவ்வளவு எத்தன் என்று பார்.

290

வெவ்வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவன் என்று ஒவ்வொருவனும் சொல்லிக்கொள்கிறான். ஆனால் சாகும் போது வெவ்வேறு மாதிரி சாகக்காண்மே? எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக ஞானிச் சாகிருர்க்களே? சாதியாவதெவறிவார்? சருவ உடலும் ஒன்றுச்சே - தன்னையறிந்து சிவமான சாதி பெரிய சாதியென்று சாற்றும் மறைகள் சத்தியமே (சிவானந்ந போதம்)

291

மூலமந்திரம் உயிருள்ள பொருள். அதை எப்போதும் ஞக்கில் ஒட்ட வைத்து கொண்டிருந்தால் (தூக்கத்திலும் வரும்) இறுதி ணேரம் வரை அதுவே பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும்.

292

உயிருள்ள எழுத்தல்லவா பஞ்ஞாக்ஷரம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறான். எழுத்துக்களையெல்லாம் உண்டாக்கிய எழுத்தல்லவா பஞ்ஞாக்ஷரம்? இரு னிலத்தில் எவரும் எழுதாததாயிற்றே? பாட்டிலேயே சொல்லி வைத்திருக்கிறோமே?

293

மனிதனுக்கு பிரத்யேகமாக னலு தொண்டை இருக்கிறது. அவன் அபாயம் வந்தால் கத்துவது 4வது தொண்டையில் தான். எல்லோரும் சேர்ந்து 3வது தொண்டையில்தான் பாட வேண்டும். எப்படிப்பட்ட குரலாக இருந்தாலும் அது 3வது தொண்டையில் சேர்ந்துகொள்ளும். இவன் யாருக்கும் தெரியாது என்று 2வது தொண்டையில் பாடினால், அது துண்டாகத் தெரிந்துவிடும். அதுவும் அங்கிட்டிருந்து கேட்கும் போது எமக்கு எண்ணண்டு இருக்கும் தெரியுமா? அதைவிட என்ன அவமானப்படுத்துகிற செயல் வேறு கிடையாது. இப்படி இதை எல்லாம் கூட கவனித்து சொல்லுகிறதாயிருந்தால் அவர்கள் யாராயிருக்கனும்? எதிரே அமர்ந்திருப்பது யார் என்று இவனுக்குத் தெரியவில்லை போல் இருக்கிறது. இரண்டாவது தொண்டையில் பாடினால் தலைக்குக் கல்தான் வரும். உஜார்.

முனிவர்களுக்கு பாரவான் என்று சொல்வது எமது காலத்திலிருந்நு தான். இதற்கு முன் இந்நச் செயல் வழக்கத்தில் கிடையாது.

பல பாட்டுகள் னமக்கு முன் பாரவான்கள் எல்லாம் மறைத்துப் பாடி இருக்கிறார்கள். னம் பெரிய தந்நையார் பாட்டின் முடிவில் பாட்டையாவை குருவே என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அனுவை ஆராய்ச்சி செய்தவர் அனுமார். அப்படிப்பட்டவரை குரங்கு வடிவம் என்றால் அது என்ன சண்டாளத்தனம் பார். ஞான சூரியனுகிய ஆசானிடம் அவர் பாய்ந்து அடைந்ததை சூரியனைப் போய் பிடித்தாக சொல்லுகிறீர்கள். ராமபிரானுக்கும் இலட்சமணனுக்கும் சஞ்ஜீவி கொடுத்தது யார்? அனுமார் அல்லவா?

உங்ஙளுக்குப் பிரம்மோபதேசம் கொடுத்தோமே. னீங்களென்ன னிஷ்டையிலிருந்நு தவமா செய்தீர்கள். எமலை வெல்ல, எங்ஙே முதலில் உணவையே குறைக்க முடியாதே. தூக்கத்தை வெல்ல முடியாதே. னீங்ஙவன் தவம் செய்து கிழித்து விடுவீர்களா? னமல்லவா பாடுபட்டு எம் தவ வல்லபத்தினால் உங்களுக்குச் சாவை மீறுகிற செயலைச் செய்து வைக்கிறோம்.

னினைத்துப் பார்த்தால் இந்ந பூமி இவனுக்கு அடிமையாய் என்னவெல்லாமோ செய்கிறது. இந்ந மன் இல்லாவிட்டால் மனிதன் ஒரு னிமிடம் வாழ முடியுமா? அப்ப இவனுக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகப் படைக்கப்பட்ட இந்ந பூமியில் இவனைக் கொண்டு போய் போட்டால் இவன் உடல் தரதரவென்று ஒழுகி, ஞற்றம் அடித்து விடச் செய்கிறதே!

அப்ப அது இவன் தப்பா, அதன் தப்பா? இவனல்லவா அப்படி விரோதக்காரனுகி விடுகிறுன். என்னயா னீங்ஙவன் ஒரு சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர். உங்ஙளுக்குக் கீழ் போலிஸ்காரர்கள் உங்கள் ஆர்ட்டருக்கு பணிந்நு போகக்கூடியவர்கள் உங்ஙளை

அவமானப்படுத்துவதாக இருந்நால் எப்படி இருக்கும்? அது போலத்தான். ஏன் முமிடி இப்படிச் செய்கிறது தெரியுமா? இறைவன் படைப்பிலே உன்னதப் படைப்பாகப் படைத்து இறைவனை அறிந்து வணங்குவதற்காக வேதங்களையும், வேதகாருண்யர்களையும் அனுப்பி, எல்லா னன்மைகளைச் செய்தும், இவன் இறைவன் இனாமாகக் கொடுத்த 100 ஆண்டு வயதையும் ஆடு மாடு போல் ஆடிக்கழித்து, வந்த வந்த வேத காருண்யர்களுக்கு ணெடுகே இடைஞ்ஞல் இயற்றி அவர்களை இருக்க இடமின்றித் தள்ளிவிட்டு, தான் தோன்றித்தனமாக ணடந்து கொண்டதற்காகவே மன் இவனை இவ்வாறு தண்டிக்கிறது.

297

காகபுசண்டர் பிரானுக்கு இந்நச் சபையில் இங்கிலீஷ் படித்தவர்களும் இருப்பார்களன்று தெரியும் போலிருக்கிறது. ஆகவே இங்கிலீஷ் தீர்க்கதறிசனம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 6000 வருஷத்திற்கு முன் இருந்து பார்த்தது போல், ஆங்கிலத்தில் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் னம் மீது எவ்வளவு கவலை வைத்து ஒன்றுகினுனுகிப் பார்த்து எழுதியிருக்க வேண்டும்?

இந்நச் சூரியன் இல்லாமலே போய்விடும் என்பதை ஆங்கிலத்தில் “Sun is gone” என்று பாடவில் ஒரு வரியாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது தமிழில் “சன்னிஸகான்” என்று வருவதால் இது ஏதோ தமிழ் வார்த்தை என்று னங்கள் மண்டையைப் பேர்ட்டு குழப்பிக்கிட்டிருந்த போது ஆண்டவர்கள் திருக்கரத்தை உயர்த்திக் காட்டி “சூரியன் போய்விட்டது” என்றார்கள். அப்போதுதான் பொருள் விளங்கியது.

இப்ப சூரியன் வட்டமாகத் துல்லியமாகத் தெரிகிறதே கவனித்தீர்களா? சந்திரன் மாதிரி அல்லவா தெரிகிறது. இப்படி எந்நக் காலத்திலாவது தெரிந்து உண்டா? கிடையவே கிடையாதய்யா. பார்த்தால் கண் கூசும். வட்ட வடிவம் தெரியவே தெரியாது. ஒரு சின்ன மேகம் மறைத்தால் கூட ஒளி குறைந்து விடுகிறதே. அப்ப அதனுடைய ஒளி எவ்வளவு தூரம் குறைந்திருக்க வேண்டும்? அதென்னய்யா கூழாங்கட்டி போல் ஆகிவிட்டது. என்றைக்கு விழுவோம் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மனித தோற்றமாயிருந்நால் இது கட்டாயம் கண்ணுக்கு படும். இவன் ஆடு மாடு மாதிரி தரையையே பார்க்கிறானே தவிர னிமிர்ந்து வான்த்தை ஒரு தடவைகூடப் பார்க்க மாட்டேன் என்கிறானே. விஜமாக

னினைத்துப் பார்த்தால் வேறு எந்ந ஐந்துக்காவது ஆகாயத்தை அண்ணேந்து பார்க்க னினைப்பு வருமா? அப்ப அந்ந அறிவை இறைவன் ஜீவனுக்குட் பிரத்யேகமாக படைத்திருக்கிறானே? ஏன்? பார்த்துத் தெரிந்து பிரளையத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளட்டும் என்று தானே! இன்னென்று வார்த்தை சொல்கிறார்கள். “Sudden Shake” என்று - அதாவது ஞெடிக்குள் திடைரென்று உலகம் அழிந்துவிடும் என்று. (இப்போது ஆண்டவர்கள் திருக்கரத்தை ஞெடித்து சிமிட்டிக் காட்டினார்கள்)

இன்னென்று காணப்பதி அவர்கள் முன்னிலையில் தோப்புக்கரணம் போடுவார்கள் என்பதை “Dip Deep” செய்வார்கள் என்கிறார்கள்.

மனுப்படைப்பு மற்றதெல்லாமுமே ஒரு சின்ன அனுவின் வல்லபத்தினால் தான் படைக்கப்பெற்றன அல்லவா? இவ்கீ இனி வித்தியனாக ஆக்குவதும் அந்ந அனுதான்.

அப்ப அது என்ன வல்லபம் பொருந்திய அனுவாக இருக்கும்? ஆகவே அதை ஆண்டவர்கள் “பிரம்மாண்ட அனு அரசு” என்கிறார்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் “Atom stone” என்கிறார்கள். Atom என்றால் அனு, Stone என்றால் வல்லபம். ஆகவே ஆட்டம்ஸ்டோன் என்கிறார்கள். வந்திருந்தங்கள் யாராயிருந்நால் இப்படியெல்லாம் தீர்க்க தரிசனங்கள் சொல்லுவார்கள் என்று ஞம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதையும் ஆழமாக னினைத்தால் விளங்கும்.

298

இதற்கு முன் வந்ந வந்ந மகத்துக்களில் யாராவது னரகத்தைப் பற்றி இவ்வளவு விரிவாக சொல்லியிருக்கிறார்களா? இல்லவே இல்லை. இப்ப ஞம் வந்து அல்லவா அனு அனுவாகச் சொல்லுகிறோம். அதாவது இந்ந பூலோகத்தில் னரகம், னரகல் என்ற வார்த்தை புழங்கிறதல்லவா? னீ முன்னே எப்படி இருந்நாய்? கணக்கிலேயே - தோற்றத்திலேயே சேர்க்காத - கணக்கிலேயே சேர்த்தால் ஞடே னறிப்போகும் என்று சொல்லக் கூடிய னரனாக அல்லவா இருந்நாய். அது எப்பேர்ப்பட்ட அவஸ்தையாக இருக்கும்? அந்ந அவஸ்தையை உங்ஙனுக்கு ஒரு னேரத்தில் ஒரு பளிங்கு போன்ற திரை வழியாகக் காண்பிப்போம். திரை என்றால் மங்ஙலாக இருக்காது. அந்நப் பக்கம் னடப்பது துல்லியமாகத் தெரியும். மகத்துக்களெல்லாம் திரை

வழியாய் இந்நப்புறம் னின்று பார்ப்பார்கள். அந்நத் திரை மகா வாசனை பொருந்தியதாய் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட திரை வழியாய் பார்க்கும் போது கூட அந்நக் கோரம் ஞற்றமடிப்பது போல் னினைவிற்குத் தோன்றினால், அது எப்படிப்பட்ட கொடிய ஸரகமாக இருக்கும் என்று என்னிப்பாருங்கள்.

299

ஸ்ரீரங்கத்தில் இருக்கும் பெருமாள் “வந்ந பெருமாள்”. “வரப்போகிறார்” என்று சாமி சிலையை ஊர்வலத்தில் கொண்டு வரும் போது - அதற்குள் ஒரு தங்கச் சிலை அது போலவே இருக்கும் - அதைக் கொண்டு வருவார்கள். முக்கியமான பணக்காரர்களுக்கு அதைத் திறந்நு காட்டுவார்கள். பின்னால் தெய்வம் பங்கு உடலைத் தங்ங உடலாக மாற்றும் செயலுக்குச் சாட்சியாக இப்படிப் பெரியோர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள்.

வைகுண்ட ஏகாதசி திருவிழாவில் னம்மாழ்வாருடைய சிலையை பல்லக்கில் சமந்நு சாமி சிலைக்கு எதிரில் கொண்டு வந்நு, அவர் பெருமாளிடம் மோட்சம் கேட்பது போலவும், அதற்குப் பெருமாள் “மேலைக்கு மோட்சம்” என்று பதில் சொல்வது போலவும் னடத்துவார்கள். “மேலைக்கு மோட்சம்” என்றால் “அப்புறம் மோட்சம் கொடுக்கிறேன், இப்ப இல்லை” என்று அர்த்தம்: இதையே செட்டியார்கள், அவர்கள் கடையில் கணக்கு வைத்தால் “என்னையா மேலைக்கு மோட்சமா?” என்று வேடிக்கையாகக் கேட்பார்கள். இது மிகச் சாதாரணமாக மக்களிடையே புழங்கும் வார்த்தை. இதன் பொருள் இங்கு வந்நல்லவா வெளிச்சமாயிற்று. மோட்சம் என்றால் தேத்தோடு முத்தி என்று அர்த்தம். ஆனால் இதுவரை வந்ந வந்ந பாரவான்வளைல்லாம் ஜீவன் முக்கிதானே அடைந்நார்கள். தேவை முத்தி கிடையாதல்லவா? அதனால்தான் னம்மாழ்வாருக்கு “மேலைக்கு முத்தி” என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்ந மேலை என்று சொல்லும் வசந்ந காலம் இப்ப வந்நு விட்டதே. வந்நு ஒரு நூற்றுண்டு காலம் ஆகிவிட்டது அல்லவா? இனி மேலைக்கு முத்தி என்பது கிடையாது. இப்பவே முத்தி.

300

னையாத காடு உழவுக்கு ஆகாது. மழை பெய்து னையாமல் இருக்கும் கட்டாந்நரையெல்லாம் உழவுக்கு ஆகுமா? அது போலவே

தான் பெற்ற அறிவுச் செல்வத்தை னினைத்துப் பார்க்காதவனுக்குத் துளியாவது ஞானப்பயிர் முளை காணுமா? கானாதே. அப்படியே தரிச னிலமாகவே இருக்க வேண்டியதுதான்.

இதை அல்பத்தனமாக னினைத்தால் அழிய வேண்டியதுதான். மற்ற பிராணிகள் இறந்நால் அலகைத் தேகம் எடுப்பதில்லை. இவன் எவ்வளவு தீங்கானவனுக்கப் போனால் அலகைத் தேகம் வரும். தீங்கிலேயே இத்தனை வலுவாகப் போய் அலகைத் தேகம் எடுக்கிறான். தீங்கிற்கே அத்தனை வலுவென்றால் இவனிடத்தில் இருக்கும் னன்மைக்கு இன்னும் எத்தனை வலு இருக்கும்? இவன் னன்மைக்கு வந்நு னல்ல கதி அடைந்நு சொர்ணத் திருமேனி எடுப்பதற்கு அல்லவா? இவனைப் படைத்தது அப்படி இவன் னல்ல கதி அடையாவிட்டால், அத்தனை பாவமும் சேர்ந்நு தீங்கான அலகைத் தேகம் வந்நுவிடுகிறது.

301

மெய்வழி தாண்டவ அனந்தரின் உறவுக்காரர் ஒருவர் தெய்வத்திடம் “என் அப்பா இறந்நுவிட்டார். னுன் எப்ப போகலாம்” என்று கேட்டார்.

ஆண்டவர்கள்: 7 னாள் ஆக வேண்டும். அப்பத்தான் அந்நப் பிசாச வீட்டை விட்டுப் போகும். அதற்குள் னீபோனால் பின்தை பாந்ததூ போல்தான். போனதும் (தெய்வம் னடித்துக் காட்டினார்கள்) ஆ.... போயிட்டியா அப்பா என்று ரொம்ப துக்கப்பட்டவனைப் போல் னடித்தால் ஆயிற்று. மூம் போனவுடன் போடும் வேஷத்தில் அவர்கள் னமக்கு சிகிச்சை செய்ய வைப்பதைப் போல் னடிக்க வேண்டும்.

தெய்வமவர்கள் பாட்டையரோடு அகிலவலம் வந்நுகொண்டிருக்கும் காலத்தில் பாட்டையாவிற்கு தெய்வத்தின் அத்தா இறந்நு போன செய்தி எப்படியோ தெரிந்நுவிட்டதாம். உடனே அவர்கள் தெய்வத்திடம் னீபோய் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்துவிட்டு வா என்று உத்தரவிட்டார்களாம். தெய்வத்துக்கோ விருப்பமே இல்லையாம். இருந்நாலும் பாட்டையரிடம் உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டு மார்க்கம்பட்டிக்கு சென்றார்களாம்.

எல்லோரும் தெய்வத்தின் வருகையைக் கண்டு வாசலில் கூடி இருந்நார்களாம். இன்னும் பின்தை எடுக்கவில்லையாம். தெய்வம் தெரு முக்குக்கு வந்ந உடனேயே அத்தா என்று கதறி கீழே மயக்கமாக

விழுந்நுவிட்டார்களாம். உடனே எல்லோரும் வந்நு தெய்வத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் முற்றத்தில் படுக்க வைத்தார்களாம். னடுச் சாமத்தில் ஏதோ புத்தி கலங்னினவன் போல் எழுந்நு ஒடி அந்ந ஊரை விட்டு பாட்டையரிடம் திரும்பி வந்நுவிட்டார்களாம். அப்ப அந்ந ண்திக்கோட்டில் அவர்கள் ஒரு சிறிதும் தவறி னடந்நதே கிடையாது என்று தெரிகிறதல்லவா?

302

ஜீவப்பிறவியர் ஒருவர் ஜீவமந்திரம் படிக்கச் சொல்லிப் படிக்கிறார். அதில் “Everything” என்ற வார்த்தையை “எவிரிதிங்” என்று படித்தார். அதைக் கேட்டு ஆண்டவர்கள் னிமிர்ந்நு அலங்காரமாக அமர்ந்நு எழில் பூக்கும் இளனகை பிறங்க னன்றுக அழுத்தி “எவ்வரித்திங்” என்றார்கள். மேலும் ஆங்னில வார்த்தைகள் னடுனடுவே வந்நன.

ஆண்டவர்கள்: இவை எல்லாம் எளிமையாக உனக்குத் தெரிந்ந தமிழில் தானே இருக்கிறது, ஆனால் உனக்கு ஏன் புரியவில்லை (சிரித்துவிட்டு) அது ஏன் தெரியுமா? அது பரம ரகசியம். எழுதியவருக்கும் எமக்கும் மட்டும்தான் அது புரியும். எமக்கு மட்டும் தெரியவேண்டுமென்றே எழுதியதாகும் இந்ந “அனு” என்ற னால்.

திருமாளிகைக்குப் போகும் போது னின்று திரும்பிப் பார்த்து இளனகைப் பிறங்க “ஞீ வீட்டுக்குப் போகிறேய். போய் உன் மனைவியிடம் “னேற்று சாயங்காலம் சொன்னேனே அதைக் கொண்டு வா” என்று தமிழில் தான் சொல்லுகிறேய். இதை கோடிப் பேர் னின்று கேட்டாலும் புரியாது. புரியவே புரியாது. அந்ந பாலை உனக்கும் உன் மனைவிக்கும்தானே புரியும்” என்று அலங்காரமாக அருளிச் செய்தார்கள்.

303

வீசம் னழிகைத்தவம்

காகபுசன்டர் பிரான் அவர்கள் “வீசம் னழிகைத்தவம்” என்கிறார். னமக்கு ஒரு பாடுமில்லாமல் சாதாரணமாக தேகமுக்கி அளிக்க வேண்டும் என்றே அவர்கள் சலபமான, லேசான கட்டளைகளை அவ்வப்போது பிறப்பிக்கிறார்கள். அதில் அதி முக்கியமானது சங்கல்பமும், வீசம் னழித் தவழும்தான். இதைச் சொன்னபடிச்

செய்வது என்ன ஒரு பாடா?

வீசம் னழித் தவம் என்ன என்றால், படுக்கப் போகும் முன் முக்திபூர்ணம் சொல்லி குருதிசை ஞேக்கி 16 தடவை மூலமந்திரம் சொல்வது ஆகும். இந்நக் கலியனுக்கு 16 தடவைக்கு மேல் சொல்லச் சொன்னால் பாடாகிவிடுமென்று தெய்வம் கருணைக்கார்ந்து 16 முறை சொல்லும்படி உத்திரவிட்டார்கள். ஒரு னழிகைக்கு 24 னிமிடம். வீசம் னழிகை என்றால் ஒன்றரை னிமிடம், அதாவது 90 ஞெடியாகிறது. இதை தீர்க்கதரிசனமாகச் சொல்லிவிட்டார்களே என்று னம்பி விடுவார்களா? இல்லையே சந்தேகப்பிராணி ஆச்சே. ஆகவே கைக்கடிகாரம் கட்டிக்கொண்டு சொல்லிப் பார்த்தோம். சரியாக 90 ஞெடிதான் ஆனது என்ன ஆச்சரியம்! இப்படித் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டுப் பாட்டாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"சித்தமது சுத்தியாம்..... என்ற பாட்டில் "சுத்தனின் திருஞைமத்தை ஜெபியுங்ஙன், உங்ஙளைப் பற்றியிருந்ந மாய்கையெல்லாம் பறந்நோடிப் போகும்" என்கிறார்கள். வீசம் னழிகைத்தவம் என்று சொல்லி அதைப் பதி இருக்கும் திசை ஞேக்கி 16 முறை சொல்லுங்ஙன் என்றும் சொல்லுகிறார். சொன்னால் என்ன வரும்?

அந்நக் கொடிய பிரளை அவஸ்தையிலிருந்து தப்பித்து தேகமுக்தியானது உனக்கு பதியவர்கள் (எளிதாகக்) கொடுக்க ஏதுவாகும் என்கிறார்கள். இதைச் சொல்வது ஒரு கஷ்டமா? என்று கேட்கிறார்கள். இந்நப் பாட்டிலேயே கவலைப்பட்டு கோபிக்கிறவர்கள் னேரில் வந்நால் எப்படித் திட்டுவார்களோ? ஏன்? அவர்கள் அரும்பாடு அல்லவா பட்டார்கள்? அரும்பாடு பட்டும் ஜீவன் முத்தி தானே கிடைத்தது. தேக முத்தி வேண்டுமானால், அவர்களும் தூலமெடுத்தல்லவா னம்மிடத்திலே வந்து இருந்து தவத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும்.

அந்ந வீசம் னழிகைத் தவம் படுக்கப் போகுமுன்னும், காலையில் எழுந்திருக்கும் பொழுதும் மறக்காமல் - அச்சத்தோடு தெய்வத் திருமுகத்தை னினைத்துக் கொண்டு - "தெய்வமே அந்ந னழிச்சுடு னெருப்பில் சூட்டிலடி பட்டிடாது சுவர்க்கபதிச் சந்நதியாய் ஆக எங்ஙனுக்குப் பிச்சை போடுங்ஙன்" என்று வருந்தி னினைத்துச் சொல்ல வேண்டும். என்ன? 3 னிமிட னேரத்தை இதற்காக செலவிட முடியாதோ? ஆகவே இன்றிலிருந்து விட்டுவிட்டவர்கள் ஆத்திரத்துடனும், மறந்துவிட்டவர்கள் கூராகவும் இதுவரை

தெரியாதவர்கள் அச்சத்துடனும் செய்வோமாக.

ஜீவப்பிறவியரிடம் காகபுகண்டர் தீர்க்கதரிசனம் படித்தால் அதில் அவர்கள் இதையெல்லாம் சொல்வது கூட தெய்வம் சொல்வது போதாது என்று எங்களும் சொல்ல வேண்டுமோ? இது எங்கள் தலைவிதியோ என்கிறார்கள்.

மேலும் இரவிலோ, காலையிலோ சொல்ல மற்றநுவிட்டால் அதற்காக வருஞ்சி மன்னிப்பு கேட்டு மாலையில் 16 முறை மூலமந்திரம் சொல்லுங்கள் என்கிறார்கள். அப்ப இப்படி ஈச்சரிக்க வேண்டுமானால் ஒம் என்ன வெட்கக்கேட்டில் இருக்கிறோம் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். போனது போகட்டும். இனியாவது தொடர்ந்து உயிர்ப்பிடிப்பாக இருங்கள்.

304

மும்முர்த்திகரம் வந்து விட்டால் இதற்கு மேல் யார் வருவார்கள் என்று பாரவான்ஙள் தொடராமல் விட்டுவிடுவார்கள். ஒமோ விடாது இன்னும் கூவி வேலைக்கு (தவத்திற்கு) போகிறோமே. அப்படி ஓல்லாவிட்டால் இப்படித் தவக்கொடியின் அப்பனுக்குப் போட்டு ரொப்ப முடியுமா? அவனுக்காவது கொஞ்ஞும் னினைப்பாவது இருந்து.

சங்கமுனி அம்மாவுக்கு ஒன்றுமே கிடையாதே. அடிக் கோலை ஊன்றி னடப்பார். முதுகு அவ்வளவு வணைந்து இருக்கும். பிரயாணம் ஆனதும் கூன் னிமிர்ந்து விட்டதே.

305

தெய்வம் தனித்து வனவாசம் செய்த காலத்தில் ஒரு மலை ஒரத்தில் உயரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தார்களாம். அது ஒரு ஒத்தையடிப் பாதை. தெய்வம் புலித்தோல் உடைதான் தரித்திருந்தார்கள். கையில் ஒரு காந்த இரும்பு சுட்டி வைத்திருந்தார்கள். அப்போது எதிர்புறத்தில் ஒரு சிங்ஙம் வந்துவிட்டது. என்ன செய்வது? தெய்வம் இருக்கும் இடமோ சிறிது தவறினாலும் கீழே அதல் பாதாளம். ஆகவே பயப்படும் அடையாளம் சிறிதும் கூட காட்டாமல் திருமுகத்தை சிங்ஙம் மாதிரியே கோரமாக கோபமாக வைத்துக்கொண்டு காந்த சுட்டியால் சடாரென்று குத்தி சிங்ஙத்தை கீழே உருட்டித் தள்ளிவிட்டார்களாம். அது அப்படியே

காடே அதிரும்படியாக மகா உரத்த சப்தமிட்டு உருண்டு கொண்டபடியே விழுந்று இறந்நுவிட்டதாம். சிங்ஙம் எதிரில் வரும் போது எந்நப் பக்கம் பார்த்து னடந்து கொண்டிருந்நோமோ அந்நப் பக்கமே பார்க்க வேண்டும். திரும்பினால் பாய்ந்துவிடும். இதில் இன்னெரு முக்கியமான விஷயம். மாமிச வாடை வந்தால் உடனே பாய்ந்து விடும் அல்லவா? ஆனால் னம் தெய்வத்தின் திருமேனியில் மாமிச வாடை ஏது? மணமல்லவா வீசும். ஆகவே சிங்ஙம், புலி எல்லாம் திருமேனியில் உரசிக்கொண்டே போகுமாம்.

மிருகண்டரிவி என்பவர் காட்டில் தனியாக தவசு இருந்நாராம். அப்போது பல மிருகங்ஙள் அவரை உரசிக் கொண்டு போனதினால் சதை தேய்ந்து எலும்பு மட்டும் காணப்பட்டதாகக் கேள்வி. மாமிச வாடையை மாற்றிக் கொண்டவர்களைப் புலி, சிங்ஙம் தொடாது.

306

தெய்வமும் பாட்டையாவும் 3 விதமாகப் பார்த்துக் காட்டுக்குள் சென்றிருக்கிறார்கள். காட்டின் முற்பகுதியில் கிராமத்தில் ஜனங்ஙள் வசிப்பார்கள். அவர்களைத் தாண்டி உள்ளே சென்றால் மலசர்கள் வசிக்கும் பகுதி வருமாம். அதுவும் தாண்டிச் சென்றால் அடர்ந்ந காடாக ஜன சுஞ்சாரம் இருக்காதாம். இன்னென்று, தருக்கிணங்களில் மரவகைக்கு தனிப்பட்ட குணம் ஒன்று உண்டாம். அதாவது கூடிய மட்டும் தங்ஙள் இனமாகவே வளருமாம். பிற இனங்ஙளை முனிக்க விடாதாம். வாழை என்றால் அடுத்து வாழைதான் வளருமாம். சவுக்கு மரம் என்றால் பக்கத்திலேயே சவுக்குத்தான் வளருமாம். அவைகளுக்குள் அவ்வளவு ஒற்றுமை.

னைமிசாரண்ய வனவாசம் பனிமதி ஞச்சியாருடன் சென்றிருந்ந போது பாட்டையர் சொன்ன குறியை வைத்துக் கொண்டே தேடிச் தேடிச் சென்றார்களாம். கடைசியில் ஜன சுஞ்சாரமே இல்லாத ஒரு காட்டுக்குள் சென்று தவம் இருந்நார்கள். தெய்வம் சென்ற பொழுது மகிழ்ம்பு பூத்த காலம். வனவாசம் முடிந்து திரும்பும் பொழுது மகிழ்ம்பு பூத்து முடிந்திருந்தது. அதிலிருந்து ஒரு வருடமும் சில மாதங்களும் ஆகி இருக்கும் என்று கணக்கிட்டார்களாம்.

வனவாசம் சென்ற பொழுது சகல சன்னதங்ஙளும் கைவரப் பெற்று பிரச்சார படலமும் முடிந்து திருமணம் ஆகிச் சென்றார்கள். ஆகவே அப்போது ஞான ஞாலில் எழுதும் போது முதல் முதலில் தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்ட பாட்டையாவை அந்த ஞளையே னினைத்து

னினைத்து எழுதுகிறார்கள்.

“பாம்பின்வாய்த் தேரைப்பட்ட பருவமந்தோ
பட்டசள மாற்றியெனைப் பரிந்தனைத்தாய்
இருதலையின் கொள்ளினடு ஒரெழும்பா
யிருந்தவனை யெடுத்தனைத்த யாபீரே
இருளில்வழி தெரியாத இளம்பருவம்
அருள்விளக்குன் அன்பளித்தாய் யாதுன்மேல்”

என்று பாடுகிறார்கள்.

தான் அவர்களிடம் அன்பு வைத்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் அந்ந அன்பைக் கொடுத்தால்தான் வைக்க முடிந்து என்கிறார்கள்.

307

விதி எழுத்தைத் துடைக்கும் மதி எழுத்து

“எமனனுகா சத்திய பரிசுத்தவான்வளின் சுபையில் எமன்கை வசப்பட்டு பின் ஞாற்றத் தீட்டுக்குரிய னரர் னிலை னிற்பதில்லை” என்று சத்தியமேடை மேல் பொறிக்கப்பெற்று விளங்கும் மேற்சொன்ன தீர்ப்பு வசனத்தை சுட்டிக்காட்டி:

ஆண்டவர்கள்: சாமான்யமாக ஒருவருக்கு இதை எழுதி வைக்கத் தனிவு வருமா? அறங்கொழுத்த மதியேறியுள்ள அவரது தவச் செருக்கையல்லவா இது காட்டுகிறது.

“எம் தொண்டைத் துவாரத்தின் வழியே, பிறந்த ஞேர் முதல் இதுவரை மலையளவு உணவு சென்றது. முடிவு னேர னெருக்குதலில் உயிர் பிரியும் முதல் அடையாளமாக அதன் வழியாக ஒரு சொட்டு ஜலம் கூட இறங்காமல், ஊற்றிய ஜலம் கடை வாயில் மூலம் வழிகிறது. இது பிரத்தியஷுமல்லவா? ஆம். அப்படியாகிய அமளி அவஸ்தைத் தாக்குதலால் இவன் தன் மைம் னின்று விளங்கிக் கொண்டிருந்ந மருட குடமாகிய ஜீவ பாத்திரம் உடைந்நு கசப்பு ஜலத் தீட்டைக் கக்குகிறது. இவ்வாறு பேயாகிவிட்ட கோலம் பகிரங்குத்திற்கு வந்நுவிடுகிறது. இந்ந அதோ கதிக்குப் போக இருந்தவனுக்குத் தன் ஜீவ குடம் உடையாமல் காத்து, ஜீவப் பிரயாணமாகிய சாகாவரம் தந்நு, சாலையிலிருந்நு அனுப்பப் பெறும் காஷாய் தீர்த்தத்தை எவ்வளவு நேட்களானாலும் குடிக்க வைக்கும் ஆற்றல் மிக்க அதிவல்லபத்தாலேதான் மேற்கண்ட திட வசனம் எழுத

முடியும்.

இரண்டு கையில்லாதவனை மாரடிக்கச் செய்வது எப்படி? குறியில்லாதவனை மணந்து கொண்டு பயன் உண்டா? இல்லை - இந்ப் படைப்பு ஆறு அறிவு பெற்ற படைப்பல்வா? வீண் மதிப்பைத் தேடி அலைய மனு பழகிக் கொண்டதால், செயலுக்கு வராத கைபலிதமாகாத அழிகலி முயற்சியில் தன்னை முழுகடித்துக்கொள்ளுகிறோன். இவனுக்கு ஒரு கஷ்டம் வந்நால் மேற்சொன்ன முயற்சியால் சம்பாதித்த பணம், மதிப்பு வந்து உதவுமா? உதவுவது இல்லை. னிஜமான செயலுடைய புருஷன் வேண்டும். மரண தருவாயில் தீட்டாகாது காத்து ரகுஷிக்கும் தெய்வ ஆசானே ஜீவ புருஷர். ஒவ்வொரு மனுத் தலைக்கும் கட்டாயம் வேண்டியவர்கள் அவர்களே!

308

ஏசுபிரான் காலத்தில் இந்ந மெய்ஞானமானது, “தட்டுங்ஙள் திறக்கப்படும் - கேளுங்ஙள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்” என்ற அளவில் இருந்நது.

வடலூர் வள்ளலார் அவர்களின் காலத்தில் “கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை, கடையைக் கட்டிவிட்டோம்” என்ற அளவிற்கு வந்துவிட்டது.

ஆனால் ஞம் மெய்யென்னும் பிரம்ம முடியாக முடியப் பெற்ற பெரிய வலை ஒன்று கொண்டு வந்து, அதை விரித்து வீசி கிடைத்த மனுத்தலைகளை எல்லாம் வாரி எடுத்து மெய்யில் ஆக்குகிறோம். ஆனால் மனிதச்சட்டையிட்ட பாம்பு, தவளைகளும் வருகின்றன. அவைகளை அழித்து மனுவாக்கி தேவர்களாக ஆக்கிவிடுகிறோம்.

309

உலகம் முழுவதும் உய்வதற்காகத் தானே எம்முடைய லி வருட ணெடுங்காலப் பாடு. அந்ந ஓயா ஓழியாப் பாட்டிற்குத் தேரியது. இவ்வளவுதானே என்று னினைக்கும்போது எமக்குக் கவலையாயிருக்கிறது. இதில் எவ்வளவு கடைசி வரை னிலைத்து னின்று தேறப் போகிறதோ என்ற அச்சம் வேறு எம்மை வருத்துகிறது.

“ஏ தெளியா உலகிரே, மாற்றுச் சூரியனுக்கு கதியற்ற உலகிரே” என்று ஞம் திருப்பத்தூரில் இருந்ந காலத்தில் பேசியதை அச்சேந்றி வெளியாக்கியுள்ளோமே, இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் யாராக இருக்க

வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்கக் கூடத் தெரியவில்லை. உங்ஙள் அறிவு ஞானாருமேனியாக வளர வேண்டும் என்ற ஒரே ஞேக்கத்தோடு எவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டுச் சிந்தித்து சிந்தித்து எம் பாடல்களில் ஒவ்வொரு வரிகளையும் எழுதியிருக்கிறோம். உங்ஙள் அறிவுக்கு எட்டாத, உங்ஙள் பொய் அறிவுப் பலத்தை வைத்து தன்னரிவில் சாய்ந்து தீர்ப்பு பண்ணிக் கொண்டு எம்மைச் சோதிக்க வந்நீர்கள்லவா? ஆம். எம் னிறை அறிவு வல்லபத்தை அளப்பதற்கு உங்ஙள் கையில் அளவுகோல் ஏது? கடவுள் அறிவாகார சொருபர் என்று கண்டு கொள்ளாத தேர்ச்சியற்ற மனுத்தலைகளா எம் னிஜ சொருபத்தைக் காணப் போகின்றது?

310

தேகத்தின் இரத்தத்திலிருந்து உண்டான சுக்கிலமாகிய விந்து விளைந்து, இந்ந தேகாலயமாகிய மனித உரு விளைகிறதெனில் இந்ந அரிய சிருஷ்டியாகப் பெற்ற மனித உருவிலிருந்து எப்பேர்க்கொத்த னித்திய அழியாத சுவர்ண உலகுக்கான உலகம் உண்டாக்கப் பெறுவது னிச்யம் என்று எண்ணிப் பார்.

யாரோ ஒருவர் உனக்கு கற்கண்டு கொடுத்தார்கள். அதை உன் வாயில் போட்டு ருசிக்கிறோயே, அது உனக்கு இனிக்கிறது. இதைத் தெரியாமல் உலகம் முழுவதும் திரண்டு உன் வாயில் இருப்பது உப்புக் கட்டிதான் என்று சொன்னால், கற்கண்டு உப்புக் கட்டி ஆயிடுமா? உனக்கு இனித்தது இனித்தது தான். மற்றவர்கள் சொல்லுக்காக மாறவா போகிறது? அதேபோல் எம் கையிலிருப்பது சத்தியமெய். உலக மக்களுக்கு அது பொய் போல் தெரிந்நால் அதனால் மெய்யின் வல்லபம் குறைந்து விடுமா? எந்நக் காலத்திலாவது னன்று ஜாதிகள் ஒன்று சேருமா? சேராதே. அப்படியிருக்க இங்ஙே 69 ஜாதிகள் ஒரே குல மக்களாக ஆகித் திகழ்கின்றதே! அது னம் கையிலுள்ள சத்திய மெய்யின் தவ வல்லபத்தால் தானே? - உலக மக்களுக்கு இது புலப்படவில்லை என்பதால் மெய் பொய்யாகிவிடுமா? ஒருக்காலும் ஆகப் போவதில்லை.

311

இருதயம் எனும் சிமிழில், அதாவது எந்நை சுக்லாம்பராட்டில் இருக்கும் கருமையிலிருந்து ஞம் வந்நோம். அந்ந உன்னத எல்லையிலிருந்து வந்ந ஞம் இனி சிறுமைக்குப் போகாமல் பெருமை

அடைய வேண்டும். அதற்கெனவே னமக்கு அறிவு மாணிக்கம் தரப் பெற்றது. அதைக் கைவரவாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு எமனிடம் உள்ள பயம், அவனிடமிருந்து தப்ப வேண்டுமே என்ற கவலை, தப்பவழி தெரியாது அவன் கையில் சிக்குவதால் ஏற்படும் துன்பம், யாவும் னிச்சயம் ஒழிந்தே போகும்.

312

“னந்தி” என்றால் - னமக்குச் சொந்நமாகிய னன்மை பயக்குகின்ற தீ என்று பொருள். ஜலத்தில் அக்கினி உருவாய் னின்று உன் தூலத்தைக் காத்து வருகிறது. ஒரு தலைமுறை காலம் உன்னைத் தூக்கிச் சுமந்து கொண்டு அலைகிறது. அந்த தீ குளிர்ந்து விட்டாலோ, உன் உடலும் குளிர்ந்து கட்டி ஏறுகிறது. ஞாறி னலம் கெட்டு விடுகிறது.

அந்த அக்கினி, ஜலத்தில் மூழ்கிப் போகும் முன்னர், ஜலம் சன்னி உன்பால் தவம் ஏற வேண்டும். அப்படித் தவம் ஏறுவதற்கு ஸ்தியாகிய அந்த திருமேனியரின் திருவடி னிழவில் ஸ் தங்ஙிச் செவியுணவு உட்கொண்ட வண்ணம் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருந்நால் உன்பொய் மலங்ஙள் அனைத்தும் பொசங்ஙப்பெற்று மெய் வீட்டில் குடியேற்றப் பெறுகிறோய்.

313

வாதகற்பம்

பொதுவாக உலக னடைமுறையில் வாதகற்பம் என்றால் தங்ஙம் தயாரிப்பது என்பான். ஆனால் இந்த ஞான வாழ்வு னடைமுறையிலோ “வாதகற்பம்” என்ற சொல் னின்று னிதானித்துப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு தேவரகசிய வார்த்தை.

உடம்பில் வாதம் வந்து பிடித்தால் கை கால் முதலிய உறுப்புக்கள் இயங்கு மறுக்கின்றன. பக்கவாதம் வருவதும் இப்படித்தான். மூச்சுப் பிடித்துக் கொண்டது என்றும் சொல்வதுண்டு. வாதம் என்றால் வாடு, மூச்ச என்று தெரிவதற்காகவே இப்படிப் புழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. ஞாசிக்கு வெளியே மூச்ச ஓடாத தவப் பெருஞ்செயலையே அது குறிக்கிறது.

ஒரு சிறிய கல்லை ஒரு கையால் தூக்க முடிகிறது. இன்னும் கொஞ்ஞும் கனத்த பொருள் என்றால் இரண்டு கையாலும் தூக்கி விடுகின்றோம். அதைவிடப் பெரிய கல் எனில் அதைக் கொஞ்ஞும் எடுத்தனைத்துத் தூக்கி விடுகிறோம். அதைவிட இன்னும் பெரிய கல் என்றால் சில னிமிடம் மூச்சை அடக்கி ‘இம்’ என்று தம் பிடித்து தூக்கிவிடுகிறோம்.

ஒரு சில நிமிஷம் மூச்சை அடக்கினாலே பெரிய கல்லைத் தூக்கும் ஆற்றல் கைவரவாகிறதெனில், ஒரு மூச்சுக் கூட வெளியேறுமல் அது அடங்னி இருக்கும்படி ஆக்கிக்கொண்ட ஒருவரின் வல்லபம் எப்பேர்க்கொத்த வல்லபமாக இருக்க வேண்டும்? அதனால்தான் அவர்களை “அவினைசியப்பர்” என்று அழைக்கிறோம்? அதாவது மூச்சு வெளியே போகாது அவிந்நு இல்லாமலேயே ஆகிவிடுவதாலே ‘அவினைசியப்பர்’ என்று வேதமாமறைகள் அவர்களைப் புகழ்கின்றன. ணைக்கு வெளியே மூச்சு ஒடாத் தவத்தினரே அவினைசியப்பர்.

தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடமை எமை இகழார்

தம்மை உணரார் உணரார் உடங்னி இயைந்து
தம்மிற் புணராமை கேளாம் புறன்

என்று மெய்கண்டார் தங்ஙள் கிரந்நத்தின் அவையடக்கத்தில் பாடியுள்ளார்கள். தம்மை உணரார் என்றால் தன்னை அறியாதவர் என்று னாலறிவினர் விளக்கம் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்ல னினைத்திருந்நால் தன்னை என்றே எழுதி இருப்பார்களே. அவருக்கென்ன ‘தன்’ என்ற சொல்லுக்கும் ‘தம்’ என்ற சொல்லுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமலா போய்விட்டது? இல்லாவிட்டால் ‘தன்’ என்பதற்குப் பதிலாக மறந்து போய் ‘தம்’மைப் போட்டுவிட்டாரோ? அவ்வளவு மறதியா அவருக்கு? அதுவும் மெய்கண்டார் என்று னமை பெற்ற அவருக்கு அப்படியான மறதி வருமா? மெய்கண்ட அவர் தங்ஙள் னாலின் முகப்பிலுள்ள அவையடக்கச் செய்யுளில் அந்நத் தப்பு பண்ணுவாரே? பண்ணவில்லை. அவர் உண்மையைத்தான் சொல்லி இருக்கிறார். ‘தம்’ என்றால் தம் பிடித்தலாகிய மூச்சை அடக்கித் தன் ஆட்சிக்குள் வைத்துள்ள யோகதனச் செயலையே அவர் அங்கு பேசியுள்ளார்.

மூச்சு அடங்குதலாகிய சிவராஜ் யோகத்தில் பழகினவரே தன்னை அறிந்நவர்கள். அவர்கள்தான் எம்முடைய இந்நக் கிரந்நத்தை எடுத்துப் படிக்க லாயக்கானவர்கள். அவர்களுக்கு இந்ந அவையடக்கம் என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே கூறிவிட்டு, தன்னை அறியாத னரருக்குத் தான்

அவையடக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை என்றும் குறிகாட்டி யுள்ளார்கள்.

314

மட்டி

மட்டி என்னும் மரம் மட்டிப்பால் என்னும் அறிய வாசனைப் பொருளைத் தரும். ஆனால் அந்ந மரத்தை வெட்டி எரித்தால் காடு பூராவும் மல ஞற்றம் வீசும். அதுபோலவே மனிதனும் இவனை ஞறுமல் காக்கும் ஞத்தை வீணுக்கு விரயம் செய்துவிட்டு கடைசியில் கனத்த பெருஞ்ஞறம் வீசும் சவம் ஆகிறுன். அதனால்தான் இவனை மட்டி என்று திட்டுகிறார்கள்.

மடையன்

பாசனக் குளத்திலிருந்ந ஜலம் வெளியாகும் மடை குப்பை கூளம் அழுக்கு அத்தனையும் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு தெளிந்ந ண்ரை வெளியே விட்டுவிடும். அதுபோலவே இவனும், மெய்யப்பால் அறிய இறைவன் இவனுக்குத் தந்ந வயதை பாழுக்குச் செலவிட்டுவிட்டு னரக அவஸ்த்தைத் தீங்கை தன்னதாக தேஷ்க்கொண்டு சாகிறவஞ்ஞலால் மெய்மகத்துக்கள் இவனை “மடையன்” என்று கூறுகிறார்கள்.

315

ஓரு மரத்தில் காய் உண்டாகி அது பழுப்பதின் அவசியம் தன் இனப் பெருக்கத்திற்கான வித்தினை உண்டாக்கவே. காம்பு, தாய் மரத்துடன் ஒட்டி அதின் மூலமாக உணவு பெறுவதாலே காய் கணியாகி முற்றி வித்து விளைவேற்றமடைகிறது. அவ்வாறு உண்டாகிய அந்ந வித்தை மண்ணில் போட்டால் அழியாமல் மரமாக உருவெடுத்து வளர்ச்சி அடைகிறது.

அது போலவே ஞம் உடம்பு எடுத்ததின் பயன், னம் ஜீவவித்தினை சிதறடிக்காது பாதுகாக்கவே. ஓரு தெய்வ ஆசான் அவர்களின் எண்ணத்துடன் ஒட்டி உடன்பட்டு வாழுவதாலேயே இது கைபலிதமாகிறது. இந்ந பெருஞ்ஞெயலுக்கு னம் உடல் உடன்படுவதால் “காயம்” மாறி “உடம்பு” ஆகிறது.

உயிர் போன பின் தேகம் கனப்பது ஏன்? உன் அங்ஙக் குலங்களை னீ உயிரோடிருக்கும் போது தூக்கிக்கொண்டிருக்கும் ஜீவனுகிய அக்கினி அனுக்கோடியிலும் னிறைந்நு மேல் நோக்கி தூக்கித் திரிகிறது. அக்கினி வெளியான பின் தேகத்தின் உண்மையான கனம் தெரிகிறது. சாதாரண துணியைக் காட்டிலும் பனியில் னைன்ந துணி கனக்கும் அல்லவா? அதுபோல இவன் ஜீவன் பிரிந்ந பின் தேகாதியந்நத்திலுள்ள அனுக்கள் ஆகாயத்திலுள்ள னைர வாங்ங வாங்ங அவை னைன்நு தேக கனம் அதிகமாகிறது. விரைத்து விறுவிறுப்பு ஏறுகிறது.

“ஜலந்நனிலக் கினியுருவாய் இருந்நதடா
ஜலந்நனிலக் கினிமுழுகிப் போகும்முன்னே...”
அக்கினி முழுகி விட்டதால் ஜலம் அதிகமாகிவிட்டது.

நமஸ்காரம்: தனக்குத் தானே செய்து கொள்வது. பிறருக்கு கைவிரல்களை அகற்றி தலைக் கொம்பில் வைத்து தலையை முன்னே தள்ளுவது போல் அழுத்த வேண்டும். அப்போது இரண்டு புஜத்திலும் சிறிது வலி உண்டாகும். இதுதான் நமஸ்காரம் செய்யும் முறை. இது பிருக்த யோகத்தின் பலனைக் கருவிகள் பெறுவதற்கு.

குரு ஞாக்

மதுரை பொன்னரங்ங தேவாலயத்தில் அமர்ந்திருந்ந போது தெய்வம் அவர்களைத் தெரிசிக்க வந்ந சீக்கிய ராணுவத்தினரில் ஒருவன் குருஞனக் அவர்களின் உள்ளம் எப்படி இருந்நது என்று அறிய விரும்பினான். அதற்கு தெய்வம் அவர்கள் னெஞ்ஞஞ னிமிர்த்திக் கரத்தில் வாளை உயர்த்திக் காண்பித்து “இந்ந வாளின் கூர்மையைப் போன்றது அவர்களின் உள்ளம், இதை வாழை மரத்தில் பாய்ச்சினாலும் பாயும், கற்பாறையில் பாய்ச்சினாலும் தயங்நாது. முனை உடையுமே என்று பாராது. இப்படியாக உள்ளம் உள்ளவர்களே குருஞனக்” என்று விளக்கிக் காட்டினார்கள். இதைக் கேட்டும், ஆண்டவர்களின் கம்பீரமான தோற்றுத்தைக் கண்டும் அங்ங கூடி இருந்ந சீக்கியர்கள் “ஹமாரே குருஞனக் - குருஞனக்” என்று ஒருமுகமாகக் கோஷமிட்டு ஆண்டவர்களை வணங்கினார்கள்.

“பொறிவாயில் ஜந்நவித்தான் பொய்தீர்
ஓமுக்களெறி னின்றூர் னீடு வாழ்வார்” - திருக்குறள்

புலன்ஙள் பொறியை விட சக்தி வாய்ந்தவை. இந்ந வஞ்ஞப் புலன்ஙள் சதிசெய்து இவனுடைய பொறியை வீணைக்கி எமன் கையில் ஒப்படைத்து விடுகின்றன. இப்படி வல்லமையுள்ள புலன்ஙள் ஜந்தையும் அளித்து அவைகளின் சத்தை ஒன்று சேர்த்து, பொறியின் பக்கம் சாய்த்து, உயர்வெனும் சமதளத்திற்கு கொண்டுவந்து முனைக்கூர்மை ஒர்மை வலுவேற்றத்தால் பாய்ச்சினால்தான் தவத்தில் ஏற முடியும். இந்ந ரகசியத்தை ஞமாகத் தெரிந்து கொள்ளவே முடியாது.

ஊசியின் கூர் ஒன்றுக இருந்நால்தான் சடேரென்று பாயும். இரண்டு கூர், மூன்று கூர் என்று பிளவுபட்டிருந்நால் ஒரு வேலைக்கும் ஆகாது. அதுபோல் கண், மூக்கு, காது, வாய் இவைகளின் சத்தை மெய்ப்பொறியின்பால் பாய்ச்சி, அவற்றை மேலும் கூர்படுத்த வேண்டும்.

மாலை வணக்கத்திற்கு முன்கூட்டியே வந்து காத்திருந்து வணக்கம் செய்தால் ஞம் 60 நாழிகை னிழ்டையிலிருந்து கிடைக்கும் தவப்பலனை உங்களுக்கு இனமாக கொடுக்கிறோம். இத்தனை சல்லீசாக இதனை எடுத்து வைத்திருப்பதால் லேசாக நினைத்துவிடாதே.

ஆலீம் ஷா எடுத்து வைத்த தொழுகை மாதிரி 1008 கரணம் அடிக்கச் செய்திருந்நால், ரொம்பப் பெரிதாக னினைப்பார்கள். அப்படிச் செய்தால் ஏதாவது பலன் உண்டா? கிடையாதே. ஞமோ பெரும் பலனை உங்கு வெகுவாக கிடைக்கும்படிச் செய்துள்ளோம். அந்நத் தவப்பலன் உங்ஙள் கையில் ஸ்திரமாக, ஸ்தாபரமாக னிற்கவேண்டுமானால் இரவில் 2 மணி னேரம் தூக்கத்தைக் கெடுத்துப் பாராவணக்கம் அவசியம் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாலை வணக்கத்தில் வாங்நிய தவப்பலன் பலிக்காமலேயே போய்விடும். உஜார்.

தீர்க்க தெரிசனங்களைல்லாம் இந்ந மாலை னேர வணக்கத்தையும் பாரா வணக்கத்தையும் பற்றி எவ்வளவோ பெருமையாகச் சொல்லி எச்சரிக்கின்றன. அவ்வளவு பெரும்பலன்

உடையது அது. ஆகவே இன்றிலிருந்நாவது ஒவ்வொருவரும் மாலை வணக்கத்திற்கு. முன்கூட்டியே வந்திருந்நு, இரவில் பாரா வணக்கத்தையும் தவறுது பார்க்க வேண்டும்.

321

ஓரு அனந்நர் மதுரை பழங்ஞாலையில் ஆண்டவர்கள் திருக்கரத்தால் கொடுத்த சில்லரைப் பணத்தை வாங்னி கண்ணில் பக்தியுடன் ஒத்திக் கொண்டதைக் கண்டு ஆண்டவர்கள் திடுக்குற்றூர்கள். எல்லோர் எண்ணத்தையும் மாற்ற வேண்டி, தெய்வம் தங்ஙள் வசமுள்ள எல்லா காசு பணத்தையும், மதுரையில் சந்திர வட்ட சிராசனத்தைச் சுற்றி ஓரு பாதையாக இருந்ந வழியில் வாரி இறைக்கச் செய்தார்கள். அப்போதிருந்நு, எல்லோரும் அதை மிதித்துச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அப்படி சிதறியிருந்ந காசை யாராகிலும் எடுத்தால், எடுத்ததற்கு இரு மடங்காக கீழே போட்டு விடவேண்டும் என்று சட்டமும் வகுத்தார்கள்.

“பணக்காரன் பணத்தின் மீது சாய்கிறுன். ஏழை யார் மீது சாய்வான்? எம் மேல் சாய்ந்திருக்கிறுன்”.

322

ஜீவப்பிரயாணம் ஆகிறவர்களுக்கு “இப்பேர்க்கொத்த முக்கு தேகத்தில் மகிழ்ச்சிகரமாக னம்மை ஏற்றி வைத்தார்களே! இவர்களுக்கு இதற்காக னம் உயிரையே பிய்த்து அர்ப்பணிக்க வேண்டியிருக்க அவர்களை அன்னியமாக னினைத்தோமே” என்ற கவலை உண்டாகும். இந்க் கவலையை னிவர்த்திக்கவே தெய்வமவர்களுக்கு காணிக்கை வைத்து 40ம் ஞள் ஆன்ம சஞ்ஞார உரிமைக் காட்சி கொண்டாட வேண்டும். இதைச் செய்வதினால் ஜீவப் பிரயாணமானவர்களினுடைய ஆசியும், அவர்களை அந்ந னித்திய னிலைக்கு ஏற்றி வைத்த கருணையாளராகிய ஆண்டவர்களின் ஆசியும் கிடைக்கிறது.

பூமிக்குப் பாரம் னரன். னரன் கடலில் புழங்குவதால் அதற்குத் தண்டனையாக கடலும் தீர்ப்பு னளில் வற்றிடக்கப்படும்.

கனவில் ஒருவன் ஒரு மண்குடம் வாங்னி சந்நோஷப்பட்டான். பிறகு அது உடைந்நு போனதால் வருத்தப்பட்டான். விழித்துப் பார்த்தும் ஒன்றுமே இல்லை. உன் இக வாழ்வின் இன்பமும், துன்பமும் அது போலத்தான் இருக்கிறது.

உன் வாயிலிருந்து வார்த்தை வெளியாவதற்கு முன் உன் மனம் அந்ந வார்த்தைக்குரிய எல்லைக்குப் போகிறது. பிறகுதான் வார்த்தை உருவாகிறது. அதன் பிரகாரமே ண் செயலில் ஈடுபடுகிறும். ஏனெனில் மனம் வாக்கு இரண்டும் ஒன்றாகும் போது செயல் அதற்கு இணங்கி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு ஆள் கொண்டு நடத்துகிறதை ஒரு ஆள் எப்படி மிகைக்க முடியும்?

ஞம் ண்தி தேக்ட் எடுக்கும் போது எம்முடைய மாணுக்கர்கள் இந்ந மெய்யின்பால் அவரவர்களின் ஓட்டுதலுக்கு ஏற்ப மூன்று ரகமாகப் பிரிக்க பெறுவார்கள்.

1. ஆண்டவர்களைப் பற்றி உருக்கமாக னினைத்தவுடன் அவர்களின் ண்தி தேகத்தை கண்களால் பார்த்துக் கொண்டே அவர்களுடன் சம்பாஷிக்கலாம்.
2. அவர்களைப் பற்றி உருக்கமாக னினைத்தவுடன் அவர்களின் கொரல் மட்டும் கேட்கும். சம்பாஷிக்கலாம். ஆனால் ண்தி தேக உருவம் கண்ணுக்குப் புலப்படாது.
3. ஆண்டவர்களைப் பற்றி உருக்கமாக னினைத்தாலும் அவர்களின் கொரல் கேட்காது. உருவம் தெரியாது. ஆனால் ண்தித் தீர்ப்பின் போது அவர்களுக்கு தக்க பலன் கிடைக்கும்.

செவிப்புலன் ஞக்கைக் காண ஆறு மடங்கு வல்லபழுள்ளது.

ஆண்டவர்கள்:	இன்று என்ன கிழமை?
சபையோர் :	புதன் கிழமை
ஆண்டவர்கள்:	சந்திர சூரியர்கள் வராவிட்டால் அப்போது என்ன கிழமை?
சபையோர் :	கிழமையே இல்லை.

ஆண்டவர்கள் : சந்திர சூரியர்கள் மறையாவிட்டால்
 சபையோர் : அப்போதும் கிழமையே இல்லை.
 ஆண்டவர்கள் : சந்திர சூரியர்கள் வைத்துத்தானே ஞீழிகை, னள்,
 வாரம், பக்ஷம், மாதம், வருடம் ஆகிய எல்லாக்
 கணக்குகளும். அவர்கள் இல்லாவிடில் இவை
 ஒன்றுமே இல்லை.
 ஆண்டவர்கள் : மேகத்தை எது அசைக்கிறது.
 சபையோர் : காற்று
 ஆண்டவர்கள் : சரி, மேகத்தைத் தள்ளுகிற அந்நக் காற்று
 இல்லாவிட்டால் மனிதனின் கதி என்ன ஆகும்?
 திக்குமுக்காடிப் போவான். அவன் ஜீவிப்பதற்குத்
 தேவையான அளவு பிராணவாயு முதலியவற்றை
 வைத்துக்கொண்டு அவனுக்கு இணக்கமாக
 வீசுகிறதே, இது யார் செயல்? அதில் பிராணவாயு
 அளவுக்கு சர்று அதிகமானாலும் உலகம் ஏற்றநு
 போகும், மனிதன் இரத்தக் குழாய்கள் வெடித்து
 விடும். அதன் அளவு குறைந்தால்
 முச்சடைப்பினால் தவிப்பான். இவன் சுவாசித்து
 வெளிப்படுத்துகிற கரியமில வாயுவை
 இவனுக்காக, தாவர வர்க்கங்ஙள் இவன்
 வெளியேற்றிய அந்ந அசத்த வாயுவை சுத்திகரித்து
 பிராணவாயுவாக இவனுக்குத் திருப்பிக்
 கொடுக்கின்றன என்றால் சிருஷ்டியின்
 வல்லபமும் சிருஷ்டிகர்த்தாவின் அளவிடக்கரிய
 கருணையும் என்னே!
 இந்நக் காலத்தில் கவியன் எங்ஙே பார்த்தாலும்
 மரங்களை வெட்டித் தனக்குத்தானே தீங்கு
 செய்துகொள்கிறேன். மேலும் தன் வெறிச்
 செயலினால் மோட்டார், கார், லாரி ஆகிய
 வாகனங்களைச் செய்து அது வெளிப்படுத்தும்
 விஷக்காற்றை உட்கொள்கிறேன். எங்கும் பரிசுத்த
 ஆகாயத்தில், புகையைக் கக்கும்
 தொழிற்சாலைகளாலும் பூழி ஞசமாகி இவனும்

ஞௌமாகிறுன். ஆனால் ஒரு திருமேனியருக்கு மட்டும் ஞாகிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாமல் இருப்பதால் மகிழ்ச்சிகரமான பல வர்ணங்கரமான மகிழ்ச்சிப் பூப்பு ஏற்படுகிறதே! இது எப்படி?

327

8.8.72 ஆடி 24ஆம் தேதி மாலை 6 மணிக்கு ஆண்டவர்கள்:

வட துருவத்தில் குரியனின் ஒளி குன்றிவிட்டது. சமுத்திரத்தின் அடிப்பகுதியில் உள்ள பூமியில் பிளவு ஏற்பட்டுவிட்டது. மகாவஸுப்பமான கடல் எப்படி வற்றடிக்கப்படும் என்று உனக்குத் தெரியுமா? அதாவது இந்ந பூமியின் மேல் எப்படி ஆகாயம் இருக்கிறதோ அப்படியே பூமியின் அடியில் பாதாளம் உள்ளது. வடதுருவம் தென்துருவத்தின் மையமாக இருக்கும் பூமியின் பாதாளத்திலும் ஆகாயம் இருக்கிறது. சமுத்திரஜலம் பூமியின் பிளவினால் இந்ந பாதாள ஆகாயத்தில் இறங்கிவிடும். பிறகு பூமியின் கதிதான் என்ன.

மேல் ஆகாயத்தில் உள்ள னச்சேத்திரங்ஙவின் உஷ்ணம் பூமியைத் தாக்காமல் சந்திரன் அந்ந உஷ்ணத்தைத் தாங்குவதால் இந்ந உலகம் இப்போது விலைத்திருக்கிறது.

328

இருவன் உணவு உண்கிறுன். உண்டதினால் பசி னீங்குகிறது. அது எப்படி உடலில் செறிமானமாகிறது என்று அவனுக்குத் தெரியாது. அதுபோல எம்மை அண்டியவர்க்கும் அவர்கள் அறியாமலேயே மரணப்பசி இருப்பதில்லை.

329

இங்கே சாலையில் இது ஒரு ஆண்மை பொருந்திய, பெருனிதிய விடிவு காலம். அங்கே உலகில் சர்வ புவனங்ஙனும் எமக்கு இரை என்று - தீ - குழறி னிற்கிறது. “இந்நா எல்லாவற்றையும், தடதடவென்று இடிந்து விழச் செய்யப் போகின்றோம்” என்று ஒரு பேரிடி கச்சை கட்டி னிற்கிறது. அதற்கு முன், னும் சர்வத்தையும் அருந்திவிடுவோம் என்று காற்று னினைக்கிறது. அதற்கு முன்பாக னும் எல்லாவற்றையும் விழுங்ஙவிடுவோம் என்று ஒரு கடுங்கார னஞ்சு குதிகுதித்துக் கொண்டு னிற்கிறது. இவைகளைல்லாம் எதற்கு, னும்

ஒருவர் போதுமே என்று ஒரு காரிருள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எப்போ னமக்கு உத்திரவு அளிப்பார்கள் என்று ஒரு கொடுறைற்றம் - துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அடுக்குக்காக வர னிற்கிற அந்ந ஆபத்துக்களிலிருந்நு எது வந்நு முட்டுக் கொடுக்கப் போகிறதோ தெரியவில்லையே! ஜயய்யோ என்று வரனிற்கிற அந்ந அமளி னெருக்கத்தை ஞம் எந்நெந்த விதத்தில் சொல்லி எச்சரிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவையும் சொல்லியாச்சு. இனி அவரவர் பாடு!

330

உயிரின் ருசி, உடலின் ருசி என இரண்டு ருசி இருக்கிறது. உடலின் ருசி கொஞ்ஞும் அதிகமாகிவிட்டால் தெகட்டும், சீக்கு வந்நால் ஞவில் கச்க்கும். ஆனால் உயிரின் ருசியோ என்றும் மாருது, வாடாது, தெகட்டாது இனிக்கும். அது ஆருவது அறிவைப் பெற்றவர்கள் அடைந்நு அனுபவிக்கின்ற அருளமுத ஜீவ ஊற்றின் ருசி.

331

உன் மனம் போன போக்கில் னீ சென்றால், மேற்கொண்டு அதன் யோசனை உனக்கு திருப்தியாக, சந்நோஷமாக இருக்கிறதென்றால், அதனால் உன் ஆத்மாவுக்கு என்ன வரும் தெரியுமா? தீங்குதான் வரும். இப்படி உன் மனம் போனபடியே ஓடாமல், அந்ந ஆத்மாவிற்குக் குறி னமது ஆசான் ஒருவரே என்று ஒரே யதார்த்த பிடியாக இருந்நால், ஆசான் அவர்கள் எண்ணம் ஒடுகின்ற பாதையிலேயே உனது மனமும் ஓட ஆரம்பிக்கும். உன் ஆசரியர் அவர்கள், உன் னினைவுக்கு னினைவாகவும், உன் செவிக்குச் செவியாகவும், உன் பார்வைக்குப் பார்வையாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இவ்வாறு அரூப வடிவத்தில் உன்னிடத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது ஞம் சொல்லாமல் உனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் வந்நு, னினைவென்னும் அந்ந ஆசனத்தில் அமர்ந்ந பிறகு தான் வீ பார்க்கிறோய், கேட்கிறோய், பேசுகிறோய், னினைக்கிறோய், உன்னுடைய சகல கருவிகளும் ஓடி ஆடுகிறது. அவர்கள் அதிலிருந்நு மாறிவிட்டால், உன் ஜீவனில்லை, பேச்சில்லை, னினைவில்லை, பார்வையில்லை, கேள்வியில்லை. ஆகவே அவர்கள்தான் உன் ஜீவன் என்று தெரிகிறதல்லவா? ஆம். உன் ஜீவனே அவர்களாக இருக்கும் போது, அவர்களுக்குத் தெரியாமல், னீ எண்ணுவது, பேசுவது என்பது ஸ்பெடி முடியும்? முடியாது என்று இந்ந னேரம் இருக்கும்.

ஆனால் இங்ஙிருந்நு எழுந்ந அதுத்த கஷணம், இதை மறந்நவிடுவாய். அவர்களும் ஒரு தேகம் எடுத்து வந்நிருப்பதால், அவர்களை அன்னியராகக் கொள்வதே உனக்கு ஸர்வீசாகிவிட்டது. இதையெல்லாம் னினைத்து வெகு உஜாரோடு இந்ந வழியில் னாக்கிறவனே ஈடேறுவான்.

இது தீங்குடைய னினைவு, இது னம் தேவனுக்கு மாற்றமானது, இந்ந னினைவு னம் தேவனுக்கு உகந்து என்று உன் னினைவின் பேரில், னீ சவாரி செய்யச் செய்ய, அந்ந மதி வளரும் பூவனத்தில் எழும்பும் ஜீவ ஊற்று, உனக்குச் சுதந்நரமாக ஆகிவிடும். னீடு வாழ்விற்குரிய அன்னிலமானது உன்னதமாக ஆகிவிடும். இவ்வாறு னீ னினைக்கும் ஒவ்வொரு னினைவும் னல்வதா, கெட்டதா என்று னினைத்துப் பார்த்து னடப்பது அரிது. ஆகவே உங்கள் பிரான் அவர்களின் தீர்ப்பின் மேலேயே உங்கள் னினைவு சதா ஒடிக்கொண்டிருந்நால் அது, அந்நப் பிசாசை விலக்குகின்ற மருந்நாக னிற்கும். அப்போது னீங்கள், வரும் அந்ந ஆபத்தினின்றும் விலக்கப் பெற்று உத்தியோவனத்திற்குள் புகுத்தாட்டப் பெறுவீர்கள்.

332

வெறும் மணவில் தங்கம் உண்டா? இல்லை. ஆனால் ஒரு சிதோஷ்ணத்தில் அது தங்கமாகிறது. பின் அதை எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். அதுபோல், னம்மைப் போல்தான் ஆண்டவர்கள் தேகமெடுத்து வந்நார்கள். பின் அதே தேகம் தவத்தினால் விளைந்நு தேவ சன்னதம் பெற்று தேவ உருவாக மாறிவிட்டது. எம்பட்டரை விரட்டி அடிக்கும் திருவுருவாக ஆகிவிட்டது. தங்கத்தைக் கண்டு ஆசை வருவது போல, இதைக் கண்டு ஒருவருக்கு ஆசை வரவேண்டாமா? வரவில்லை என்றால் அவர்கள் மனித இனம் இல்லை.

333

19.09.1974 அன்று மெய்வழி கந்நப்பக் கவண்டர் சாலையம்பதியில் பரிசுத்த ஜீவப்பிரியானம் ஆனார்கள். ஆகும் பொழுது முதலில் அவரது வயிறு உப்பியிருந்து. சிறிது நேரத்திற்குள்ளாகவே வயிறு மிகவும் வாடிவிட்டது. வயிறும் குழி மாதிரி ஆகிவிட்டது.

இதை தெய்வ சன்னிதானத்தில் தெரிவித்த போது பிறந்ந ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்: அவனுடைய உப்பிய வயிறு தணிய

வேண்டுமானால் - ஒன்று வாயு பிரிய வேண்டும், அல்லது பேதியாக வேண்டும். அப்படியில்லாமல் -இது எப்படி ஆகியது? அவன் உடலில் இப்பொழுது இருப்பது மீம் அளித்த னித்திய உயிர். அதனுடைய பவர் எவ்வளவு என்றால், பஞ்சு பூதங்ஙவளின் பவரும் அதன் பவருக்குள் அடக்கம். அதனால்தான் வயிற்றிற்குள் இருந்ந தேவையில்லாதவற்றை ணீக்கிப் பிரித்து பஞ்சு பூதங்ஙஞ்சுடன் கலக்க வைத்துவிடுகிறது. இந்ந ஆச்சரியமான, அதிசயமான செயல் எங்ஙாவது உண்டா?

334

ஞேம் பாட்டையாவைப் பின் தொடர்ந்து போகுமுன் எம்மிடம் 36 பைகளில் வெள்ளி ஞபாய் இருந்நது. ஞேம் சாப்பிடாமல் கூட சேர்த்து வைத்தது அது எனில், அதன் மேல் எவ்வளவு பிடிப்பு எண்ணம் இருக்கும்? அதைவிட்டுவிட யாருக்காவது மனம் வருமா? அதோடு கூட வீடு, வாசல், மணி, சுற்றம் அப்பொழுது இருந்ந சிர்தி, புகழ் எல்லாவற்றையுமே விட்டு, ஒரு பரதேசிக்குப் பின்னால் போக மனம் வருமா?

அப்படி எல்லாவற்றையும் விட்டுச்சென்று, அவர்களுடன் ஒட்டிப்படிந்து, கருவிக்குலங்ஙளைத்தும் வேரூக மாறியபின் அல்லவா தவத்தில் னுழைய முடிந்நது. இது என்ன சாதாரண காரியமா? ஆழமாக னினைத்துப் பார்த்தால் தான் தெரியும்.

அந்ந எல்லையில் ஓவ்வொரு தரமும் செத்து அல்லவா உள்ளே னுழைய வேண்டும். அப்பர், மாணிக்கவாசகர் எல்லாம் என்ன பாடுபட்டிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டும் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது தன்னை மட்டும் எமனிடமிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ளும் சக்திதான். தன் மணிவிக்கோ, மகனுக்கோ உதவமுடியுமா? முடியாது. அவர்கள் அன்றைய வீரப்பெருந்நலைவர்கள். இன்று இது உங்ஙஞ்சுக்கு இவ்வளவு எளிதாகக் கிடைக்கிறதென்றால் இதனுடைய கைவரவு எப்படி இருக்க வேண்டும்? தவத்தினுடைய மூர்த்தண்யம் தான் இப்படி னடக்கிறது.

ஞேம் திருப்பரங்ஙுன்றத்திலிருந்து தவத்தை முடித்து வரும் பொழுது தமிழ் எழுத்துக்களில் க, ச, த மூன்று மட்டும்தான் னினைவில் இருந்நது. எதற்கு மேலே இழுக்க வேண்டும், எதற்கு கீழே இழுக்க வேண்டும் என்றுகூட தெரியாது. பின்னால், உங்ஙளிடமிருந்நதான் ஓவ்வொரு எழுத்தையும் தெரிந்நுகொண்டோம்.

335

மூலமந்நிரம் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாகவும், ஆதியாகவும் உள்ள முதல்வன் மந்நிரம்.

336

துறவு - தனது தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவைகளை துறப்பது துறவல்ல. இந்ந தேகம் எம்முடையது அல்ல, னம்முடைய தேகம் ஜீவதேகமாயிற்றே என்று எண்ண வருவதே துறவு.

337

இரவு வணக்கப் பாட்டு முடிந்தும் எல்லோரும் தீர்க்கதரிசனம் கூறிவிட்டு எழுந்நார்கள். தெய்வமவர்கள், மறுபடியும் உட்காருமாறு கூறி பிரளை ணேரம் வந்நுகொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்நு யாரும் தப்ப முடியாது. மலைகளே தூசித் தும்புகளானால் மற்றவை எம்மாத்திரம்? கதண்டின் உள் இறக்கை போல, பூமி 30 ஞாயிகை துடிக்கும். பிறகு ஒன்றும் இருக்காது. அதிலிருந்நு தப்பமுடியுமா? அதற்கு ஒரு சலபமான வழியைத்தான், புத்த பகவான் சொல்கிறார்கள். ஒரு போர்வை கொடுக்கிறார்கள். அது எது? அது தான், உங்ஙனுக்கிடையில் ணேச்த்தையும், இரக்கத்தையும், மகிழ்ச்சியையும், பாரபட்ச மின்மையையும் விளைவேறப் பண்படுத்துங்கள், மறந்நுவிடாமல் பண்படுத்துங்ஙள், அச்சத்துடன் பண்படுத்துங்கள் என்று ஏச்சரிக்கிறார்கள். அனுசரிக்கப்படவில்லை என்றால் யாரும் தப்பிக்க முடியாது. ஞேம் எவ்வளவு சொன்னாலும் அந்ந சின்னப் புத்தி உங்ஙனிடம் இருக்கும் போல் தெரிகிறது. அப்படி இருந்நால் தூக்கி எறியப்படுவீர்கள். உஜார் என்று உத்தரவாயிற்று.

338

ஆண்பிள்ளை - வீண்பிள்ளை என்று இரண்டு சாதிகள் உண்டு. ணீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆண்பிள்ளைகள். ணீதிக்கு உட்படாதவர்கள் வீண்பிள்ளைகள். ணீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் பெண்பிள்ளைகளாக இருந்நாலும் அவர்களும் ஆண்பிள்ளைகளே.

339

ஆயிரம் பேரை ஏற்றிச்செல்லும் விமானத்தைக் கண்டு பிடித்தேன் என்று சொல்லுகிறானே, இறைவன் இவன் வாழ்வுக்கான

மழையை சதாசர்வகாலமும் ஆகாயத்தில் மேகங்கள் தாங்நிக் கொண்டிருக்கும் படி படைத்திருக்கானே! இது அதிசயமாகப்படவில்லையே! அதைத் தொப்பென்று கொட்டிவிடாமல் கம்பி கம்பியாக, மழையாக வர்ஷிக்கிறுனே! அப்ப இறைவன் என்ன கருணையாளன் பார்!

340

சந்திரனுடைய குளிர்கிரணத்தில் பயிர்கள் பால் பிடிக்கின்றன. சூரியனுடைய வெப்பக் குதிரிலிருந்துதான் பயிர்களுக்கும் பூக்களுக்கும் வேண்டிய வாசனை உண்டாகிறது. இப்ப சூரியன் கூழாங்கங்லாப் போச்ச. ஆகவே மல்லிகைப் பூவில் வாசமே இல்லை.

341

கல்கி அவதாரம் வெள்ளைக் குதிரைமேல் ஏறி வருவார்கள் என்று இருக்கிறது. வெள்ளைக் குதிரை என்றால் எது? அதுதான் மாசு மறுவற்ற சுத்தயதார்த்தம். அந்ந எதார்த்தம் என்ற குதிரை மேல் ஏறி வருகிறார்கள்.

342

மூக்காகிய வயது, காதாகிய அறிவு.

343

எந்நப் பொருளைச் சாப்பிட்டாலும் அது வயிற்றுக்குள் சென்றால் அற்றமாகிவிடும். ஆனால், மா, பலா; வாழை சாப்பிட்டால், ஏப்பம் வந்நால் அதே மணத்துடன் தான் வரும். எனவே தான் ஞானிகள் இந்ந முக்கணிகளையும் சாப்பிட்டு வந்நார்கள். இவை ஆகாயத்தில் காய்க்கின்றன.

344

வைத்தியம்	- குளிர்ந்து செத்துப்போக இருக்கும் சாவுடைய ணேரத்தில் தீ வைத்து சூடு பண்ணி னம்மை ஏற்றும் செயல்தான் வைத்தியம்.
மூர்த்தி	- மூர்க்கமாகிய எமலை விலக்கி னன்மையாகிய தீயைக் கொடுப்பவர்கள்.
சுவர்க்கபதி	- பதி தான் சொர்க்கம்.

வையகம்	-	அகத்திலேற்றி வைக்கும் செயலைக் கையடக்கி வைத்திருப்பவர்களே வையகம்.
பொற்பதி	-	பதி தான் பொற்பதி.
கற்பகம்	-	தாதாவேதான் கற்பகம்
அகமது	-	அகமுகத்தில் ஆண் என்று பொருள்.
முகப்பதி	-	முகமுகத்தில் சத்தினி ஹக்கீகத்தாகிய தாய்.
விபவம்	-	பவம் - பாவப் பிறப்பு விப - வெற்றிப் பிறப்பு எமனை வெற்றி காண்பது

345

உன்னுடைய பொருள் எது? உன்னுடைய வயது எது? மூச்சதான். வேறு எதையோ னீ பொருள் என்று னினைக்கிறோய். அது அல்ல. இதுதான் பொருள்.

346

மாணிக்க வாசகர் சொன்னது சிவபுராணம். வேறு யாராவது சிவபுராணம் சொல்லி இருக்கிறார்களா? இல்லை. சிவபுராணம் சொன்ன வாய் எப்பேர்ப்பட்ட வாய்! அது மாணிக்க வாய் அல்லவா?

புல்லாகி, பூடாய், புழுவாய், மரமாய்... மனிதன்தான் இத்தனை விதமாக மாறக்கூடியவன். இப்படி மாறக்கூடியவன் என னினைத்துத்தான், உனக்குச் சின்னக் காதாக இருந்நாலும் உன்னைக் கைபோட்டோம். பல்வேறு உருவங்ஙள் இருக்கின்றனவே, அவைகளுக்கு இப்படி மாறும் சக்தி உண்டா? இல்லையே. புலி என்றால் கடைசி வரை புலிதான். குதிரை என்றால் கடைசி வரை குதிரைதான். மாணிக்கவாசகர் இவ்வளவாகச் சொன்னதை ஞம் ஒரே வார்த்தையில் “ஓயா மாறியரே” என்று கூறியுள்ளோம்.

347

பிருக்த யோகம் என்பது இவ்வுலகத்திற்கு வரவே இல்லை. எந்தப் பார ரகசியத்திலும் அது இல்லை. இலுப்ப மரம் எப்படி உலக உபயோகத்திற்கு ஆகாது என்று ஒதுக்கி, கோவிலுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டதோ, அவ்வாறே அந்த உச்சி வேளையாகிய உறுமகாலம் பதியவர்களுக்கென்றே பிரத்யேகமாக ஒதுக்கப் பெற்றுள்ளது. அந்த ணேரத்தில் யாரும் வேறு வேலை செய்யக்கூடாது என்று எடுத்து வைக்கப்பெற்றது.

இந்தப் பிருக்த யோகம் இன்ன செயல் உடையது என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. இது பூமியிலிருந்து பிரேதத்தை எழுப்பும் செயல். பிரேதம் எப்படி எழுந்து வரும் என்று ஆச்சியப்படுகிறீர்கள் அல்லவா? அதுவும் 1 மைலில் உள்ள பிரேதம், 100 மைலில் உள்ள பிரேதம், 5000 மைலில் உள்ள பிரேதம் எல்லாம் ஒரே சமயத்தில் இந்ந எல்லைக்கு வரவேண்டும். இது எப்படி ணடக்கும் என்று இப்போது உங்களுக்குப் புரியாது.

முழங்கைக்கும் விரலுக்கும் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது. இங்கு ஒரு னரம்பை இழுத்தால் விரல் மூடிக்கொள்கிறது. இது போலத்தான் அதுவும் ணடக்கும்.

348

தெய்வம் கிள்ளைக் கொடியை னம் தலையில் பதித்திருக்கிறீர்கள். இது பாரெங்கும் பறக்கிறது. ஊருக்கு ஊர் மெய்வழித் தலைகள் இருக்கிறோமே. இதைச் சன்மார்க்க ஓடத்தில் பரமான் கொடிதனை பதித்திட வருக பரையவர் சங்கற்பம் பலித்திட வருக என்றபடியே இன்று மகாசங்கற்பம் எடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள்

349

முத்தி என்றால் ஜீவன் முத்தி என்பார்கள். ஜீவன் முத்தி அடைந்நால் னமக்கு என்ன பயன்? உடம்பின் மேல் போட்டிருக்கும் சட்டையின் மேல் சர்க்கரையைத் தடவினால் னமக்கு இனிக்குமா? இனிக்காதே. மனு சசனுகிவிட்டால் இந்ந தேகம் அழியுமா? சசன் அழிகிறவனு? அந்ந தேகத்தை அழியவிடுவானு? அப்ப முத்தி என்றால் தேக முத்தி தான். அதைச் செய்வதற்குத் தெட்சினபாகத்தில் பதியவர்கள் வருவார்கள் என்று காகபுகண்டர் கூறியிருக்கிறார். இதையாரும் ஏற்கலாம், அவ்வளவு கலபம் என்கிறார்கள்.

350

கர்த்தருக்கு எல்லோருமே ஊழியக்காரர்கள். ஒருவர் செய்யும் வேலையை ஒருவர் செய்ய முடியாது. அதனால் ஒருவர் மட்டுமல்ல. இந்சுச் சபை ஒரு குடும்பம் போன்றது. தலை செய்யும் வேலையை கால் செய்யுமா? கை செய்யும் வேலையை வாய் செய்யுமா? எல்லாம் சேர்ந்துதானே உடல். இந்ந உடலில் எது பலவீனமானது என்று வினிக்கிறயோ அது மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது.

351

“தெய்வம் கால்வாயில் தண்ணீரை இருமதில் சுவர்களுக்கிடையில் கொண்டு வாவியில் னிரப்புவார்கள்” என்று தீர்க்க தெரிசனம் இருக்கிறது.

முதலில் தெய்வம் ஒரு கிணறு வெண்டினார்கள். கிணற்றில் சிறிய ஊற்று ஒன்று கிடைத்ததே தவிர, வேண்டிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது மழை பெய்யட்டும், ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் கொண்டு வந்து இதில் னிரப்பிவிடுவோம் என்றார்கள். முதல் ஞள் அவ்வளவு மழை பெய்யவில்லை. இரண்டாம் ஞள் னன்றாக மழை பெய்தது. கால்வாய் வெட்டி அந்நத் தண்ணீரை இரண்டு சுவருக்கிடையில் கொண்டு வந்து கிணற்றில் னிரப்பினார்கள். இது முடிந்து மறுஞள் மேற்சொன்ன தீர்க்கதெரிசனம் கிடைக்கப் பெற்றது. “இந்த தீர்க்க தெரிசனம் னிறைவேறுவதற்காகவே இந்நக் கிணறு வெட்டியது போல் இருக்கிறது” என்று அருளிச்செய்தார்கள்.

352

தவம் கைவரவாவதற்கு முக்கியமானது எது? தவத்திற்கும் தவம் இல்லாததிற்கும் மையம் எது? பசிதான். அதுதான் மையம். பசி எடுத்துக் குடல் கருதினால் தவம் உண்டாகும். இதனையே “பசியினில் உகப்பும்” என்று கூறி வைத்துள்ளோம்.

353

தமிழ் தேவ பாஷா. எல்லா வேதங்களுக்கும் உற்பவ உற்பள்ள ஆதாரம் இங்குதான். இங்கிருந்துதான் அந்ந வித்தில்லா வித்து எல்லா ஞாகங்களும் சென்றிருக்கிறது. செக்கோஸ்லோவாகியா தேசத்தில் கிறிஸ்துமஸ் விழாவை வானேசா (வானேசை) என்று கூறுகிறார்கள். கவிமா, குர்ரான் எல்லாம் தமிழ் சொற்களே.

354

வீராச்சாமி போலிச் சாமியார் கூறியபடியே, பால் காவத்தினாரு மாதம் கழுத்தளவு தண்ணீரில் னின்று மூலமந்திரம் ஜெபித்தார்கள். கழுத்தளவு தண்ணீரில் னின்றால் மேலே தூக்கிவிடுமே என்று காலில் ஒரு பாரங்ஙவல்லைக் கட்டிக்கொண்டு னின்றார்களே! உடம்பெல்லாம் வெள்ளை பாசி பிடித்தது போல ஆகிவிடுமாம். அப்படியெல்லாம் முழுமனத்துடன் திடத்துடன் பாடுபட்டதனால் தான், பாட்டையர் லேசாக சொன்ன மொழி, அழுதம் அருந்தினாற்போல இருந்தாம்.

355

தீப்பொறி சின்னது தானே, இவ்வளவு பெரிய காட்டை எப்படி அழிப்போம் என்று மலைத்ததா? இல்லையே, ஒரே னிமிஷத்தில் அல்லவா அழித்துவிடுகிறது.

சத்துவங்ஙளின் ஒன்றுன தீயிற்கே இவ்வளவு சக்தி என்றால், எல்லாவற்றையும் அடக்கி ஆளும் எமனு இவனைக்கண்டு பயப்படுவான்? எத்தனை பேர் இருந்நால் என்ன? வந்ந வேலையை முடித்து னரகிற்கு கொண்டு போகத் தயங்ஙவா னு?

குறும்பும் சேட்டையும்தான் கலியனிடம் மலிந்து இருக்கிறது. மாய்கையிலேயே இருக்கிறுன். மாய்கையா மோகஷத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்? எமன் எல்லையில் வெற்றி காண்பது சுத்த யதார்த்தத்தால்தான் முடியும்.

356

வேப்பெண்ணை, “இவன் ராஜாவாயிற்றே, இவனுக்குக் கசக்கக்கூடாது” என்றாருமா? சர்க்கரை “சீசீ இவன் ஏழை, இவனுக்கு இனிக்கக்கூடாது என்றாருமா?” இல்லையே. இறைவன் எல்லோருக்குமே சமமாகத்தான் படைத்தான்.

அதுபோலவே, இவன் செய்ய வேண்டிய கடமையும் ஒன்றுக்கத்தானே இருக்க வேண்டும்? வேறு வேறாகவா இருக்கும்? இல்லவே இல்லை. அந்ந ஒரு கடமை இவன் மெய்க்குருபிரானை சந்திப்பதுதான்.

357

சபையில் ஒருவர் மற்றவரைக் குறிப்பிட்டு “இவன் மதில்மேல் பூனையாக இருக்கிறுன், எந்தப் பக்கம் தாவுவானே” என்று சொல்ல, ஆண்டவர்கள் “பூனையாக இருந்நால் அது எங்னிருந்நாலும் கருவாட்டு வாடைப்பக்கம்தான் தாவும்”.

பூனையை வாழைப்பழம் தீன்னும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமானால், அது மதில் மேல் பூனையல்ல, பதிமேல் பூனையாகும். அந்நப் பூனையை வாழைப்பழத்திற்குத் தாவ “குரங்ஙாக மாற்ற வேண்டும் அப்போதுதான் அது அந்ந வாழைப் பழத்தைத் தீன்னும். இது சின்னக் காரியமா? பிரம்ம வித்தையல்லவா?

11.10.73 அன்று காலை ஒரு பிறவியர் ஆண்டவர்களுக்கு சூட்ட செண்பகப்பூவும், மனோரங்களிதழும் சேர்த்துக் கோர்த்த புஷ்பமாலை எடுத்து தரிசனைக்கு வரும்போது, ஒருவேளை அவர்கள் மெல்லிய திருமேனிக்கு இதை அணிவிப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி ஏற்பட்டு விடுமோ, அவர்கள் அணிய மாட்டார்களோ என்று கவலையுடன் பேசிக்கொண்டு ஆலயத்துக்குள் நுழைந்தபோது, அன்று அதிசயமாக தெய்வம் அவர்கள் பச்சை னிறக் கோட்டு அணிந்திருந்ததைக் கண்டு ஆச்சிரியமுற்றிருக்கள்.

அப்போது ஆண்டவர்கள் : ஆமாண்டா . அவன் திருச்சியில் மாலை வாங்கும்போதே எமக்கு செய்தி தெரிந்துவிட்டதால் இப்படி கோட்டு அணிந்து கொண்டு வந்தோம். ஒருவனுடைய அன்புதான் இவ்வாறெல்லாம் நடத்துகிறது!

ஞம் சின்னப் பையனகை இருந்தபோது ஒரு னள் வண்டியைப் பூட்டிக்கொண்டு சந்நைக்குப் புறப்பட்டோம். வழியில் எம் தெருவுக்கு அடுத்த தெருவில் ஒரு வீட்டில் சில பிராம்மணர்களும், பாட்டிமார்களும் வீரப்பிரம்மத்தைப் பற்றிப் படித்துக் கொண்டிருந்தது எம் காதில் விழுந்தது. அந்ந வீட்டு வாசலில் வண்டியை னிறுத்தி, வண்டியிலிருந்து கீழே குதித்து, கையில் மாடு ஓட்டும் சவுக்குடன் அவர்கள் படிப்பதை கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

“வீர போக வசந்தராயர் வந்துவிட்டார்கள்” என்று அவர்கள் படித்ததைக் கேட்டதும் “அவர்கள் இப்ப எங்ஙே இருப்பார்கள்? ” என்று வினாவினாலும். அதற்கு அவர்கள், அவர் வனந்திரத்தில், ஒரு குகைக்குள் மறைவாக இருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

“அவர்கள் காட்டில் ஏன் ஒளிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் ? எப்படியாவது அவர்களைத் தேடி கண்டுபிடித்தே ஆக வேண்டும் எந்தக் குகையிலிருப்பார்களோ” என்று என்னவெல்லாமோ என்னினாலும்.

ஆண்டவர்கள் : அப்புறம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரிய வேண்டாமா ?

அனந்நாதி தேவர்கள் : தெரிய வேண்டும் தெய்வமே.

ஆண்டவர்கள் : அப்புறம் என்ன? வீரபோக வசந்தராயர் வண்டி ஓட்டிக் கொண்டு சந்நைக்குப் போய்விட்டார் !

360

சிறுபிராயத்தில் பிராம்மணத்தெருவில் மற்ற பிள்ளைகளுடன் விளையாடப் போவோம். விளையாட்டின்போது “கிள்ளுமக்காரன் வராண்டோய்” என்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு ஓடிவிடுவார்கள் “கிள்ளுமக்காரன்” என்று சொல்ல மாட்டார்கள். “கீழ் னுமம்” என்று சொல்லி, வீட்டுக்கதவுகளின் கீழே னுமம் போட்டு வைப்பார்கள்.

361

வடனுட்டில் உள்ளவர்கள் சாலிக்கிராம பூஜை என்று ஒரு கொட்டைக்காயை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பூஜை செய்கிறார்கள் அந்நக்காய், ஒரு ஆற்றில் இருக்குமாம். அதைத் தேடிக்கொண்டு வந்து, ஓட்டை போட்டு, அதில் உள்ள பூச்சியை எடுத்துவிட்டு, பூஜைக்கேற்ற கொட்டைக்காயை பொறுக்கி எடுத்து, பூஜை செய்தால் புண்ணியம் வந்து விடுமாம்.

புண்ணியத்தை அளக்குகின்ற தவச்செயல் இங்ங இந்ந சாலிக்கிராமத்தில் நடந்து கொண்டு இருப்பது, அவன் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை, பொய்யனுக்குப் போவிதானே பிடிக்கும். இங்ங வந்து படிப்படியாக அல்லவா தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

362

உலகத்தளவில் எடுத்துப்பார்த்தால் தச்சுவேலை செய்பவளைத்தானே தச்சன் என்று சொல்வார்கள். கொல்லு வேலை செய்தால் கொல்லன் என்று சொல்வார்கள். கூரை கட்டுகிறவளை சுவர் கட்டுகிறவன் என்று சொல்வார்களா? யார் யார் என்னென்ன வேலை செய்கிறார்களோ அந்நந்தப் பெயர் சொல்லித்தான் கூப்பிடுகிறார்கள். மாற்றிக் கூப்பிட்டால் அதைத் தவறாக எண்ணி சிரிக்கிறார்கள்.

அப்படி இருக்க, தெய்வம் என்ற பெயரில் கண்ணில் கண்ட மரம், மட்டை, கற்களை தெய்வம் என்று எண்ணி னிழுமாகப் பாடுபடுகிறன் அல்லவா? அவை எல்லாம் னிழுமான தெய்வம் ஆகுமா? ஆகாது. தெய்வம் என்றால் என்ன காரியத்திற்காக என்று

கூட தெரியாமல் உலகம் போய்விட்டது.

363

துவார பாலகாள் சந்திப்பு

பழங்குளாலையில் “துவார பாலகாள் சந்திப்பில்” தெய்வத்தின் அடவியை விட்டு வெளியில் சென்று புழங்ஙிவிட்டு வரும் சபைக்கரசரவர்களை னிறுத்தி துவாரபாலகர்கள் ஒரு மேடை மீது னின்று வாதாடுகின்ற கட்டத்திற்கு ஆன பாட்டுக்களை எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

அதற்கு மூன்று ணட்கள் முன்பு ஓவ்வொரு தூணுக்கும் இரண்டு பேராக அமர்த்தி ஓவ்வொருவருக்கும் மூல மந்திரத்தை காகிதத்தில் எழுதிக்கொடுத்து அதை மனப்பாடம் செய்யச்சொல்லி இருந்நார்கள்.

ஆண்டவர்கள் அப்போது அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய புதிர் போட்டார்கள். ஒரு சின்ன வார்த்தையின் மூலம் மேடையில் இருக்கும் துவாரபாலகர்களை அதிசயப்பட்டு கீழே குதிக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை யார் சரியாகச் சொல்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பரிசு கொடுக்கப்படும் என்றார்கள். எல்லோரும் எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டும் அந்ந வார்த்தையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

மறுஞள் பங்கனித்திருவிழாவில் அந்நக்கட்டம் ணடக்க ஆரம்பிக்கும் போது தெய்வம் மேடை அருகில் வந்து சபைக்கரசரின் ஜேபியைப்பற்றிக் கொண்டு, “சொல்லுமே அய்யா! ஏன் விடையை ஜேபியில் மறைத்து வைக்கிறீர்?” என்று கேட்டார்கள். சபைக்கரசர் பிரமித்து தமக்கொன்றும் தெரியாது என்று திருத்திரு என்று விழித்தார்.

ஆண்டவர்கள் அவர் ஜேபியில் வைத்திருந்ந காகிதத்தை எடுத்து “முத்திகார்னாம்” என்றதும், துவாரபாலகார் அச்சத்துடன் மேடையினின்று கீழே குதித்து மூலமந்திரம் சொன்னார்கள்.

364

28-3-73

கற்பகத்தவம் என்றால் என்னன்டோ னினைத்திருந்நோம். போன வருஷம் கார்த்திகை 9ம் தேதியன்று மதியம் தவத்திற்கு போன போது எம்மையறியாமலேயே அந்ந கற்பக னிலை இருக்கும்

எல்லைக்குள் குளு குளு என்று இறங்னி விட்டோம். அனுபவித்தறியாத புது, மகா இனிமையான அனுபவமாயிருந்நது அது. பிறகு தவத்திலிருந்து வரும்போது தள்ளாடித் தள்ளாடி ஆலயத்திற்கு வந்நோம். னடக்க முடியாமல் கால்கள் துவண்டு போய், ஆலயத்தில் திரைபோட்டு தவத்தில் இருந்நோம். ஆலயத்திற்கு வந்நு அமர்ந்நதும் திடீரென்று சகலமும் னின்று விட்டது. சொட்டுத்தண்ணீர் கூட உள்ளே அருந்ந முடியவில்லை. முச்சை இழுத்து இழுத்துப் பார்த்தோம். அது எங்கிருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. அது இருக்கிற சுவடே தெரியவில்லை.

இப்படி ஒரு ஒரு இந்ந உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் இதுவரைக்கும் தோன்றியதுண்டா? கிடையவே கிடையாதே. இப்படி ஓர் னிலை வரும் என்று எமக்குத் தெரியாது - சோத்தால் அடித்த சுவர் என்பார்கள். ஒரு வேளை சோறு இல்லாவிட்டால் குரலே எழும்பாது. தூக்கம் இல்லாவிட்டால் அதை விட மோசமாகிவிடும். இதையெல்லாம் விட முச்ச இல்லாவிட்டால் ஆளே இல்லை. அந்நக் கற்பக தவத்து னிலையை விவரிக்க வார்த்தைகளே இல்லை. அதனுடைய வல்லபத்தை சுருக்கிச் சொன்னால் ஈசனையே உண்டாக்கும் தவம் என்று சொல்லலாம்.

365

வள்ளல்பிரானவர்கள் தம் பாடவில்

மாதேகே எம்பலத்தே திருநடஞ்செய் பாத

மலரணிந்ந பாதுகையின் புறத்தெழுந்ந வணுக்கள்

மாதேவ ருத்திரர்க ளொருகோடி கோடி

வளைபிடித்த ஞரணக ளொருகோடி கோடி

போதேய ஞன்முகர்க ளொருகோடி கோடி

புந்நரர்கள் பலகோடி யாகவுருப் புனைந்நே

ஆதேகி ராவயிங்ஙே தொழில்புரிவா ரென்றுல்

ஜயர்த்திரு வடிப்பெருமை யாருரைப்பார் தோழி.

(அனுபவமாலை - திருவருட்பா)

பாதுகையின் புறத்து எழுந்ந அனுக்கஞ்கு இவ்வளவு மகிமை என்றுல், சிரசிலிருந்து இன்னும் எவ்வளவு உண்டாகும் என்று எண்ணிப்பார்.

பழங்குாலையில் னும் கல்லுக்கட்டிடம் கட்டும்போது அதைவிட்டு இந்ந கானகத்திற்கு வருவோம் என்று எமக்குத் தெரியவே தெரியாது. என்றென்றைக்கும் அங்ஙேயே இருப்போம் என்றுதான் னினைத்துக்கட்டினேம்.

“கண்டதுவே உன் காலம் கானகம் குடிபோவாய்” என்ற தீர்க்கதரிசனம், இந்நக் கானகத்திற்கு வந்ந பின்புதான் கிடைத்தது. இந்ந கானகத்திற்கு வந்நு இறுதித்தீர்ப்பு னடத்துவோம், இதில் கற்பகத்தவம் கை கூடி பதி மறைவு ஏற்பட்டு, னித்திய தேகம் உண்டாகி எம் மக்களையும் அப்படி ஆக்குவோம் என்று எமக்குத் தெரியவே தெரியாது.

பழங்குாலையிலிருந்து கிளம்பி எங்ஙெங்கெல்லாமோ தங்ஙி கடைசியாக வேந்நன்பட்டிக்கு வந்நு (எதிரிலே அமர்ந்திருந்த மெய்வழி சயந்திர அனந்நரைக்காட்டி) இவனுடைய பங்ஙளாவில்தான் தங்ஙினேம். எத்தனைபேர் எம்முடன் வந்நார்கள் என்று னினைக்கிறு ய? ஒரு காலனியே கிளம்பி வந்நது. அத்தனை பேரும் எம்மை இவன் வீட்டில் எழுந்நருளச் செய்தபின் எஞ்சியவர்கள் தெருத்தின்னைகளிலும், ஆலமரத்தடியிலும். இடம் பிடித்துக்கொண்டார்கள். ஆலமரம் என்றால் ஓவ்வொன்றும் எத்தனை பெரிசு இருக்கும் தெரியுமா? இவன் இருக்கும் அழகான இடம் ஊரை விட்டுத்தள்ளி இருந்ந னல்ல சோங்ஙான இடம். அங்கு இவன் பெயர் ஊரணிச்செட்டியார்தானே. அங்கு இருந்நு ஆட்களை ஏவ, எங்ஙெங்ஙே இடம் பார்த்து, கடைசியில் இந்ந கானகம்தான் இனிமையாகப் பட்டதால் இங்கு வந்நு குடியேறினேம்.

பிறகு எத்தனையோ காலம் சென்று கற்பகத்தவம் கை கூடி திரை விலகி வரும் காட்சியை காகபுசன்டர் பிரான் அவர்கள் தீர்க்க தரிசனமாகக் கூறியுள்ளார். இதை உறங்ஙாப்புவி 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே மனப்பாடம் பண்ணிவைத்திருந்நான். முதல் னாள் னம் திரை விலகி வந்நதும் அவனுக்கு அந்நப்பாட்டு ஞாபகத்திற்கு வந்து அனைவரும் அந்நப் பாடலை பாடிய காட்சி அன்று அங்கு கூடியிருந்ந அனைவருக்கும் மறக்க முடியாததாய் இருந்நது.

5.4.73 மாலை வணக்கம் முடிந்நவுடன் மெய்வழி வரதராஜ் அனந்தர் ஆண்டவர்கள் இயற்றிய “பாசுபத தவக்கோலப்பா” பாடினார். “விட்டு விட்டோம் என்ற எண்ணம் விட்டார்” என்று பாடி னிறுத்தி, அகில வலம் வரும் பருவத்தின் பகுதியைப் பாடினார். பாடல் முடிந்நபின் -

ஆண்டவர்கள் : - இவன் இப்ப பாடின பாட்டை, வேறு யாராவது பாடினால் அது மட்டமா ?

அனந்தர்கள் : - மட்டம் கிடையாது ஒசத்திதான்.

என் ஒசத்தி என்றால் அதில் பொதிந்நுள்ள விலை மதிக்க முடியாத அர்த்தங்ஙள்தான். எங்ஙே, வெளியில் இருப்பவன் இப்ப பாடின பாட்டில் ஒரு வரியாவது இட்டுக்கட்டி பாடட்டுமே பார்க்கலாம். முடியவே முடியாது. இது வரைக்கும் உலகத்திற்கு வராத செயல்லவா இது !

இரவு 9 மணி வணக்கத்திற்குப்பின் தீர்க்கதரிசனப் பாடல்

“ஆண்டிக்கு ஓடுகளுண்டு - இந்த

அவனியை ஆள்வோர்க்கு அற்புதமுண்டு

சற்குரு சாபங்ஙனுண்டு - இந்த

சாரியாய் னடந்த பின் சங்வதியுண்டு... ”

ஆண்டவர்கள் : என்ன பார். அரசாள்பவருக்கு ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுக்கும் பழக்கம் இதுவரை இருந்தது. ஆனால் ஆண்டிக்கு ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுப்பது இப்பத்தானே. இதைத்தான் “ஆண்டிக்கு ஓடுகளுண்” எனகிற ர்கள்.

இந்த அவனியை ஆள்வோர்க்கு அற்புதம் உண்டு - என்ன அற்புதம்? பெரியவர்களின் சாபம், முனிவர் பாரவாணங்களின் சாபம், ஈசனின் சாபம், முதலியன அல்ல. சற்குருவின் சாபங்ஙனுண்டாம். இதுதான் பெரிய அதிசயம், இந்நச்சாரியாய் னடந்தபின் சங்வதியுண்டு.

மச்சுகள் கட்டப் போரு ன்டி - இந்த

மகமாயி சென்யத்தை வைக்கப் போரு ன்டி

அந்தப்பக்கம் ஓடு எடுத்து ஆளப்போவதையும், அதே சமயம் இந்தப்பக்கம் மெய்னிலை ஏறுவதையும் கூறி வருகிறார்கள் பார்.

368

அன்று செய்தித்தாளில் எங்ஙேயோ இடி விழுந்து 37 வீடுகள் ஒசமாகி அதில் உள்ள மனிதர்கள் எல்லோரும் சாம்பலாகிஷிட்டார்கள் என்ற செய்தியை கேட்டபோது -

ஆண்டவர்கள் : சத்துவங்ஙள் எல்லாம் கோரங்வொண்டு வருகிறது பார். அப்ப தன் ஆயுதம் - தண்டாயுதம், அதுதானே இடி, தண்ணீருக்கே இவ்வளவு பலமிருந்தால் மற்ற சத்துவங்ஙளால் என்ன ஆகும், இது எப்பேர்ப்பட்ட காலம் என்று எண்ணிப்பார்.

369

காட்டிலுள்ள மான் ஜாதிகளுக்கு ஒரு பழக்கமுண்டு. ஒரு மான் படுத்திருந்தால் அடுத்து ஒருமான் பக்கத்தில் படுக்கும்போது அதன் தலைப்பக்கம் இது தலைவைத்துப் படுக்காது. அதனின் கால்பக்கம் இதன் தலையை வைத்து எதிர்ப்பக்கத்தில் படுக்குமாம். ஒரு கும்பலாக இருந்நாலும் ஒரு மானின் கால்பக்கம் இன்னென்றுமான் தலைவைத்து இப்படியே ஒன்றுக்கொன்று வட்டமாக படுத்திருக்குமாம். ஏதாவது எதிரி வருகிற ஜாடை சிறிது தெரிந்தால் அடுத்த னிமிடிமே அங்ங ஒன்றைக்கூட பார்க்கமுடியாது. எல்லாம் குப்பென்று தீக்குக்கு ஒன்றுயாக பறந்திடுமாம். அதன் காலில் இடறிய கல்கூட வொய் என்ற ஓசையுடன் னெடுந்நாரம்சென்று விழும். அவ்வளவு வேகமாக ஓடும்.

இப்படி கால் பக்கம் தலை வைத்துப்படுக்கிறது எதனால் தெரியுமா? அவைகள் சிறுவயதிலிருந்து தாயிடம் பால் குடித்தனவல்லவா! வளர்ந்தபின் கூட அவைகளுக்கு தாயின் மடிக்கே னினைப்பு போகிறது -

ஏன்? அவைகளுக்கு வேறே னினைப்பு கிடையாது. னம் இதை எதை வைத்துத் தெரிந்து கொண்டோம் என்றால் எமக்கு சதா சர்வகாலமும் எம்முடைய ஜயரிடம் னம் அமுதருந்திய கொங்கங்தான் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. அதை சிறிது னேரங்கூட மறப்பதில்லை. அதை ஞேக்கியே எம் எண்ணம் ஓடுகிறது. ஆகவே அவைகளுக்கும்

என்னம் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று யூகித்தோம். எம்மைப் போல ஜாதி இந்ந மாண்தான்.

370

ஆண்டவர்கள் : (னிமிர்ந்து ஆசனமிட்டு) ஒரு முக்கியமான விஷயம் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது - அதாவது -இந் போலி குருக்கள் இருக்கானே, அவன் எடுத்ததும் ஞானம்தான் என்பான் - என்னடா ஞானம் என்றால் எல்லாம் இன்பம்தான், பேரானந்நம்தான் ஞானம் என்பான். பேரானந்நம், இன்பம் கிடக்கட்டும். முதலில் ஆபத்தல்லவா முன்னே னிக்குது என்றால் விழிப்பான். முதல்லே எமன் வந்து கைபோடுவானே, அதற்கு என்ன பண்ணறது என்ற பேச்சே இல்லை - மேற்கொண்டு சாவைப் பற்றிப் பேசினால் அசப வார்த்தையாம் - பேசக்கூடாதாம், ஆபத்திலிருந்து ஜெயிக்கலைன்னு பாவத்திலேதானே போய்த்தீரனும் - இன்பமாம் - எப்படிப் பாரு - ஆபத்தல்லவா முன்னே னிக்கிது - வசதியையே தேடுகிறேன். அதுதான் எமனு வருது - வசதிதானே எமனுவருது? ஞானம் அடையனும்னு எல்லாத்தையும் விட்டால் தானே ஞானத்துக்கு லாயக்கு - அப்படியிருக்க என்னேரம், பார்த்தாலும் இன்பம், சுவர்க்கம் தான் பேச்சு - னிசமா மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைவது போல இருந்நால்தான் முறையா பேச்சு வரும் - அது இல்லை - முறை கெட்ட பேச்சா பேசருன்! பயிர்செய்ய ஆசைப்பட்டா, முதலில் னிலத்தில் இருக்கிற கல்லு, முள்ளுகள், முதலியவற்றை எடுத்து பண்படுத்தி, பின் உழுது, அதற்கு பின் அல்லவா விதை விதைக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பயிர்செய்ய வேண்டும் என்று மனதில் னினைத்துக்கொண்டு விதையைத் தூக்கி னிலத்தில் ஏறிந்நால் - முளைத்து விடுமோ? இப்படித்தான் இருக்கு இன்றைய உலகம். ஆபத்தைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை - அப்ப - னிசமா இது உலகமா இல்லை னரகமா என்று பாரு.

371

மெய்வழிவித்தாதி அனந்தர் :-

குரானில் ஹத்தீலில் - ஒரு னிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறார்கள். அதாவது - ணயகத்திடம் ஒரு தகப்பன் வந்து “தன் பிள்ளை அதிகமாக இனிப்புப் பண்டங்களை என்னேரமும் உண்ணுவதாகவும் அதைக்கண்டித்து

அவனை னல் வழிக்குத் திரும்பும்படியும் - வேண்டினாம். னயகம் சிறிது னேரம் யோசித்து - பின் அவனிடம் பிள்ளையைக்கூட்டிக் கொண்டு பத்து னளைக்குப் பிறகு வருமாறு சொன்னாராம் பின் கூட்டிவந்தும், அந்நப் பையனைக் கண்டித்து அனுப்பினாராம். ஏன் அப்படிச் செய்தார் என்றால் - னயகத்திற்கே அப்பொழுது இனிப்புத் தின்னும் பழக்கம் இருந்நதாம். ஆகவே முதலில் தம்மைத் திருத்திக் கொள்வதற்காக 10 னள் கழித்து வரச்சொன்னாராம் - அந்ந பத்து னளைக்குள், தாம் இனிப்பு சாப்பிடும் பழக்கத்தை அறவே விட்டுவிட்டாராம். பிறகுதான் அந்நச் சிறுவனைக் கண்டித்தாராம்.

ஆண்டவர்கள் : என்ன சத்திய உள்ளாம் பாரு - முதலில் தாம் திருத்திக்கொண்டு பிறகு மற்றவனைத் திருத்துகிறார் பார்த்தாயா? என்ன சத்திய ஒழுக்கத்தோடு னடந்து வந்திருக்கிறார்கள் பார்த்தாயா! அவர்கள் இனிப்புத் தின்றால், யார் அவரைக் கேட்கப் போகிறார்கள்! விதிகடந்நவராயிற்றே! இருந்நும் எப்படி சத்தியமாக னடக்கிறார்கள் பார்த்தாயா! அப்பப்பா!

372

17.3.1974

ஆண்டவர்கள் : காஷாய தீக்கைக்கு யார் அருகதை ?

விண்டு, விண்டு - சுவாசம் விண்டுபோனால் பினாம். அப்படி ஆகாமல் உன் சுவாசமானது அந்நரத்தோடு உருகிப்பாயும் சக்தி வந்தபிறகு, காரணதேகம் உருகி, உருகித் தேயந்ந பிறகு காவி ஏறுது - பின் சூக்குமதேகம் தாண்டினபின் தூலத்தில் காஷாயம் அணிய அருகதையாவாய்.

2 பேர் பீஸ் துணி (துண்டு) தச்சு - காஷாயம் தோய்த்து, 3 ராத்திரி னர்த்தாமலை மேல் முதல் காஷாயதீக்கைக்கு, வராதவர் சபையினின்று விலக்கப்படுவார் என்று எச்சரித்துக் கட்டினேம்.

தூலத்தில் னுழைந்நு எந்ந வல்லபம் தேகத்தை மண்தீண்டாமல் பாதுகாக்குதோ - அந்ந அதிதவச் செயலே காஷாய தீக்கையில் னடக்கிறது.

30.4.1974

ஊழிவிதியின் பிரகாரம் ஒரு பெரிய திருவிழா னிகழ்ச்சி செவ்வாய் 11.30 மணிக்கு சாலையம்பதியில் நடந்து - அதாவது னம் அனந்நர் குல மக்களின் இளைய ஞச்சியார் (சின்ன அம்மா) சரியாக தெய்வம் தவத்திலிருந்ந பொழுது 11.30 மணிக்கு தெய்வத் திருடூக்கு ஜீவ பிரயாணமாகி விட்டார்கள். அதுனேரம் ஆலயம் அருகில் இருந்ந வேப்ப மரத்திலிருந்நு ஒரு பெரிய கிளை ஒடிந்நு விழுந்நது. அதே சமயம் அங்ஙே இளைய ஞச்சியாரின் ஜீவனும் அடங்கிற்று. என்ன ஆச்சர்யம்! ஆண்டவர்கள் உடனே ஆசனத்திலிருந்நு இறங்னி, விசனம் தோய்ந்ந திருமுகத்துடன் சின்னம்மாவின் முகத்தைத் தடவினார்கள். கையைப் பிடித்துப் பார்த்தார்கள் - இப்படி 2,3 முறை ஆசனத்தை விட்டு இறங்னிச் செய்தார்கள் - தம்பிகளை அருகில் அழைத்து கட்டிப்பிடித்து ஆறுதல் சொன்னார்கள். அனைவரும் வந்நு தரிசனம் பண்ணுவதற்காக மறுஞள் காலை இளனேரத்தில் அடக்கம் செய்யும்படி உத்திரவாகியது - சரியாக 8 மணிக்கு தீர்த்தம் கொடுத்து பழைய யுக தவச கானகத்தில் அடக்கம் செய்தார்கள் - அடக்கம் ஆனபின் பிறந்ந ஆண்டவர்கள் திருவாக்கியம்.

ஆண்டவர்கள் : ஒருவரும் அழக்கூடாது. கோடி கோடியாகக் குவித்தாலும் இந்நப் பேறு கிடைக்குமா? தவத்தைப் போட்டு னிரப்பி பரிசுத்த பிரயாணமாக்கி இருக்கிறோம். இது ஒருவர் மண்டையிலும் படவில்லையே - எல்லோரும் கலகல என்று மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் - னம் மகிழ்ச்சி போய் அவளை எட்டனும்.

10 னைக்கு முன் எம்மிடம் வந்நு னம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்ந ஒரு பருக்கையை எனக்குக் கொடுங்க என்று கேட்டு வாங்னி அருந்தினார். மறுபடியும் இன்னொரு முறை வந்நு அழுது கேட்டாள்- அப்பொழுது னம் கேலி செய்ததற்கு, பெரிய யாளை யாகிய னீங்ஙளே வந்நு என்னென்னஞ்சில் குடியேறி இருக்கும் போது னை கொசு எம்மாத்திரம் என்றார் - கடைசியில் என்னடா என்றால் தவ னேரத்தில் எப்படியோ எம் னினைவா இருந்நு சடாரென்று அடக்கமாகி விட்டாளே - ஒரு வார்த்தை சொல்ல கூட னேரமில்லை.

ஒரு கணத்தில் அடக்கம் ஆகிவிட்டாள் - கை துவண்டு, குழந்நைகையைத் தொடுவது போல் இருக்கிறது - முகத்தில் எவ்வளவு லட்சணம் பார்! இப்படி அடக்கம் ஆனதை னம் பிள்ளைகள் எல்லோரும் விபரமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

★ ★ ★

ஆண்டவர்கள் : னேற்று வெள்ளிக்கிழமையின் போது இளையாவுக்கு மூன்றாம் னள் மாங்ஙல்ய கிரகண விரிப்பு னடந்நது அல்லவா? அப்ப அவ, மஞ்ஞள் புடவை, பச்சை பார்டர் போட்டது கட்டி மூன்று மூறை எம்மை சுற்றி வலம் வந்நு எம்மீது மோதரு! அவனுடைய தேக வாசனை எமக்குத் தெரியுமல்லவா? அது வந்நநும் னல்லாத் தெரிந்நது.

மெ.ஏ.அ.: “அவங்வ எங்வ போயிட்டாங்வ - இங்ஙே தெய்வத்திடம் இருக்காங்வ - எங்ஙேயும் போகவில்லை தெய்வமே” - என்றார்.

ஆண்டவர்கள் : மனிதன் அதாவது மனு கர்ப்பத்தில் ஜூனிக்கிருனே? அதிலிருந்நு மூன்று மாதம் 6 னையையில் இருந்நு அந்ந ஜீவ ஆவி ஊற ஆரம்பித்து, எல்லா பூதியங்வளிலும் கலக்கிறது - மாமிசம், ரத்தம், னரம்பு, ஜவ்வு, எல்லாவற்றிலும் ஊறி கலக்கிறது - ஜீவ ஆவியானது ஜவ்வில் கலந்நது போல் அல்லாமல் ஜவ்விற்கு அடியில் உள்ள மாமிசத்தில் வேறே மாதிரியாகக் கலந்நிருக்கம் - அதிலேயே இரண்டு விதம் இருக்கிறது - அப்படியிருக்கக் கொழுப்பு இருக்குது பார் - அதாவது இந்ந எலும்புகளில் உள்ள சன்னமான துவாரங்வளில் உள்ள சிறு சிறு தமர்களில் உள்ள கொழுப்பு இருக்குது பார், அவைகளில் ஜீவன் அதிக அழுத்தமாகப் பற்றிருக்கம் - அதுசரி, அதைவிட்டு இந்ந னரம்புகளில் எப்படிப் பற்றி இருக்கும்? இது அல்லாதபடிக்குத் தலைப்பாகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான விதம் இருக்கிறது - இத்தனையையும் தாண்டி ஜீவன் பிரிப்பறதுன்னு - அது என்ன சாமான்யமா அதற்குத் தகுந் ஆயுதம் போட்டல்லவா எமன் பிடுங்வுகிறுன் - அதனால்தான் சாகறதுக்கு 6 மாதம், 1 வருஷம், 2 வருஷம் என்று வியாதியில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் - அப்படி கொஞ்ஞும் கொஞ்ஞமாக ஜீவனைச் சாகடித்து வந்நும், சாகற தருவாயில் வேறே இழுப்பும் பறிப்புமா இருக்கிறது எதனால்? இப்படி இவ்வளவு ரகரகமாக ஜீவன் னம் தேகத்தில் கலந்நிருப்பதால்தான் அந்நப்பாடு பட வேண்டியிருக்கிறது.

(ஆண்டவர்கள் னிமிர்ந்து ஆசனமிட்டு, தங்ஙளுடைய திருக்கரங்ஙளிலுள்ள விரல்களை கோர்த்துக் காண்பித்து)

இப்படித்தான் சிக்கலாக னரம்பு முதலிவைகளில் னம் ஜீவன் கலந்திருக்கு - இதைப் பிரிப்பென்றால் எவ்வளவு கடினம்? எவ்வளவு னேரம் செல்லும் - சண்டு விரலானாலும் அதன் முஷ்டியைப் பிரிப்பது எவ்வளவு கடினம்? அப்படி இருக்க இளையாவுக்கு சம்மா தொட்டு எடுத்தாப்பில ஜீவன் அடங்கி விட்டதே! இது எப்பேர்ப்பட்ட ஆச்சரியம்? தவ ஞானிகளுக்கு இதைக் கேட்டா என்னன்டு இருக்கும்? அததுக்குத்தக்க படியல்ல தகுந்ந ஆயுதம் போட்டு எடுக்கனும்? இது என்னடாவென்றால் வெண்ணையில மயிரைப் போட்டு எடுக்கிற அவ்வளவு னேரம் கூட இல்லை - அதைவிடக் குறைவான னேரத்தில் தவக்கிரணத்துக்குள்ளாக வந்து மாட்டிக் கொண்டு விட்டானே! என்ன பாடு? அன்னிக்கு காலையில 10 மணிக்குத்தான் தலைக்குக் குளிச்சிருக்கா! கோடிச் சீலை கொண்டாறச் சொல்லி கட்டிக் கொண்டு வெயிலில் னின்று தலையை ஆற்றி சிக்கெடுத்து எல்லாம் பண்ணியிருக்கா - பிறகு ஈளிச்சேரில் உட்கார்ந்திருந்திருக்கா - ஒரு னிமிஷத்துக்குள்ளாற வந்து புகுந்து விட்டானே? இந்நச் செயலை யாராலும் னினைக்க முடியாது - இவ்வளவு ஞளை னம்ம சபையில, அடக்கமானவர்களெல்லாம், தெய்வம் கூப்பிடருங்க போய்விட்டு வரேன் என்று ஏதாவது பேசி விட்டு அல்லவா அடக்கம் ஆகி இருக்காங்கு. இது கூட பேச னேரமில்லாமல் ஆகிவிட்டானே. பாலில் தண்ணீரைக் கலந்து விட்டா இரண்டையும் பிரிக்க முடியுமா? அதுக்குத் தகுந்ந வகையில் ஆயுதம் கொடுத்து இல்ல பிரிக்கனும்? இது எப்படிப் பார்த்தாயா? கடைசியா அம்மா னனு கூப்பிட்டிருக்கா. அவ்வளவுதான் - பிரயாணம் ஆகிவிட்டாள்.

மெ.ச.அ: னம்முடைய தேகாதியந்நத்திலேயும் ஜீவன் எப்படியைப்படி கலந்திருக்கு என்பது இப்ப தெய்வம் உத்தரவான பிற்பாடுதான் னமக்குத் தெரிகிறது.

ஆண்டவர்கள் : உங்ஙளுக்கெல்லாம் தெரிவதற்காகத்தான் இவ்வளவு சொல்லுகிறோம். அதன் பாரதூரம் - ஒன்றைப் பெருக்கவைச்சு ஒன்றைச் சிறுக்க வைச்சு அப்படியெல்லாம் பிடுங்க வேண்டியிருக்கு .

னினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றுதான் இப்படியெல்லாம் சொல்கிறோம் - சர்வ ஜீவர்களுக்கும், சர்வ உயிர்களுக்கும் எப்படி னடக்கும் என்பதைச் சொன்னேம் - ஆனால் இப்ப னடந்நது எப்பேர்ப்பட்ட அதிசயம்? மகிழ்ச்சியாகவும், ஒரு ஆனந்நமாகவும் அல்லவா னடந்நிருக்கு! இதை எந்ந வெற்றி என்பது? இது எவ்வளவு னுணுக்கமாக னடந்நிருக்கு - இத்தனை ஜாதியடைய, மத்தையும் ஒன்றுகச் சேர்த்து ஒரு பொருளுக்குள்ளாக - யாராலாவது புகுத்த முடியுமா? அது யாருக்கு வரும் - கிரேதாயுகம், தீரேதாயுகம், துவாபரயுகம் என்று எத்தனை கோடி காலங்கள் ஓடியிருக்கு - கடைசியாக 5000 வருஷமாக கலியுகம் ஓடியிருக்கே - இத்தனை காலங்களிலும் எப்பவாவது இப்படிப்பட்ட அதிசயம் னிகழ்ந்நதுண்டா? புதுமையில் புதுமையல்லவா னடக்குது? இது யாருடைய செயலாயிருக்கணும் என்னிப்பாரு!

374

ஆலிலை எவ்வளவு கனமாக இருக்கிறது. அதனுள்ளே ஊடுருவிப்பார்த்தால் அந்நப்புறம் இருப்பது தெரியுமா? தெரியாது. ஆனால் உனக்கு கொடுக்கப்போகிற னித்திய தேகம், 9 ஆலிலைகளைச் சேர்த்து வைத்துப் பார்த்தால் கூட அதன் அப்பால் உள்ளது தெரியும்.

375

69 ஜாதிகளை இங்கு ஒன்றுக சேர்ந்து வாழவைத்திருக்கின்றவர், என்ன ஒரு ராஜாவோ - இல்லை - ஒரு பெரிய பிரபுவோ - இல்லை - ஒரு சம்சாரிதானே. என்ன சக்தியிருந்தால் இப்படி ஆக்கமுடியும்? என்னிப்பார்.

ஞீ செய்யும் ஒரு சின்ன செயலுக்குக் கூட எத்தனை உதவிகள் இருக்கின்றன - ஆனால் மூம் செய்த இந்த பெரிய செயலுக்கு ஒரு சின்ன உதவி கூட எமக்குக் கிடைக்கவில்லை எல்லாம் எதிர்ப்புத்தான்.

இந்ந சபையையும் எம்மையும் ஒழிக்கவே பார்த்தார்கள் - எத்தனை பாடு - இப்ப இருக்கிறதுதானே உன் கண்ணுக்குத் தெரியும் - இதுவரை பட்டபாடில்லாம் தெரியாதே.

தனிகைமணிப்பிரானேடு தெய்வம் போகும் பொழுது தெய்வத்திற்கு தாகம் எடுத்து விட்டது - பக்கத்தில் வாய்க்கால் ஓடுகிறது - ஆனால் குடிக்க பயம், ஒரு கை அள்ளிக்கூட குடிக்க முடியவில்லை - அவர்கள் திரும்பிப்பார்க்காமல் வேகமாகச் சென்றுவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் - தாகத்தையே னீராக மாற்றிக் கொண்டார்கள். அப்படிப் பெற்ற ஞானத்தை இலவசமாக வழங்கிறார்கள். ஞம் இதற்குத் தகுதிதானு? ஞம் எதை விட்டோம்.

னமது தூலமாகிய இந்நக் கட்டிடத்திற்கு உத்திரம், (பலம்) அவர்கள் உரைதான் - அந்ந உரையின்படி, சொற்படி ணடந்தால் ஞேவு வராமல் உத்திரம் பலப்பட்டு னம் தூலம் னிற்கும் - இல்லையேல் உத்திரம் சரிந்து தூலமும் இடிந்துவிடும்.

காயகற்பம் கொடுக்க அதை முனிவர் தேவர் உண்டு கொண்டு இருப்பார்கள் - அவர்கள் அதை ஆதியிடமிருந்து ஒரு குகை வழியாகப் பெறுவார்கள் - உண்ண வருவதும், உண்டு விட்டுப் போவதுமாக இருப்பார்கள் - என இங்ஙு ணடக்கும் செயலை அப்படியே சித்தர் ஞாலில் பாடியுள்ளார்கள்.

இமயமலைப் பகுதியில் பறவைகள் இரை தேடக் கூட்டமாக வந்து ஓவ்வொன்றும் ஒரு திக்கிற்கு இரை தேடப் போய்விடுகின்றன - பிறகு அந்நப் பறவைகளுக்குத் தலைமையான பறவை ஒரு குரல் கூப்பிட்டவுடன் அவை அனைத்தும் கூடி கொள்கொள்ளுகின்றன.

ஒரு குழந்தையிடம் பாம்பு வந்தால் பிடித்து கையில் வைத்துக்கொண்டு சிரிக்கும் - ஞம் பிடிக்காதே எனக் கூறினால் விடுமா? விடாது - ஆகவே வேறு ஒரு விளையாட்டுப் பொருளைக்காட்டி பின் பாம்பினை விடுவிக்க வேண்டும். அதேபோல் னீ எமனுகிய பாம்பினைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளாய் - னீ பிடிக்காவிட்டாலும் அது உன்னைப் சுற்றிக் கொண்டுள்ளது - உனது என்னத்தை எமது செயலாலும் விளையாட்டிலும் திருப்பி, பின் உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த பாம்பினை காட்டி, விடுவிக்க வேண்டியுள்ளது.

உன்னினைவுக்கே எட்டாத பெருங்வடனையிருந்நால் அதை னீ என்றைக்கு அடைப்பது? அதாவது ஒரு பொருள் கடன் வாங்னியது இன்னது இவ்வளவு மதிப்புடையது என்று உன் னினைவுக்குத் தெரிந்நால் எப்பாடுபட்டாவது அதை அடைத்து விடுவாய் அல்லவா? ஆனால் இறைவன் உனக்குச் செய்த னன்றி, உன் னினைவு கொண்டு எட்ட முடியாததாயிற்றே! எப்படி உன்னால் கட்ட முடியும்? இறைவன் செய்த எந்த னன்றியையும் உணராத என்னன்றியையும் கொன்றவர்களையும் உய்விக்கும் செய்னன்றியைச் செய்பவர்களே அதை உனக்கு அறிவித்து, அந்தக் கடனை அடைப்பார்கள் - இந்த செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு ஈடாக வையகத்தையும், வானகத்தையும் கொடுத்தாலும் அது ஈடாகாது - இப்பேர்ப்பட்ட பெருங்வடனிலிருந்து ஞம் மீட்பிக்கப் பட்டோம் என்பதை இப்படி எடுத்து பேசினால்தானே படுகிறது? என்னி என்னிப் பார்த்தால்தான் அதன் கனம் தெரியும்.

இன்னெரு முக்கியமான விஷயம், எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது - அதாவது தூக்கத்தைக் குறைப்பதுதான். னித்திரா தேவியினுடைய அதிகாரத்தை மத்திப்பமாய் மாற்ற வேண்டும் இது மகா முக்கியம். இதனுடைய பலன் இப்போது உங்வளுக்குத் தெரியாது - பின்னால்தான் தெரியும். எக்கோடிகாலமும் அழியாத இளமையான தேகம் அல்லவா கிடைக்கப்போகிறது. இதை விளையாட்டுப் போல கைவரவாக்க வேண்டும் - தெய்வ உத்திரவாயிற்று ஒரேடியாக பழகிவிடலாம் என்று எளிதாக எண்ணக்கூடாது - அது ஒரு னாள் விழித்திருக்க முடியும் - மறுனாள் உன்னையறியாமலேயே சாய்த்துவிடும். சட்டி சண்ணாம்பை அப்படியே தீன்னமுடியுமா? சிறிது சிறிதாக உண்டுதான் ஜீரணிக்க முடியும்.

ஒருவன் ஒரு னாளில் 3 மணி னேரந்நான் தூங்வ வேண்டும். அதற்கு மேல் தூங்வக் கூடாது - இதை விளையாட்டாகப் பழக்கவே பாராவணக்கம் எல்லாம் எடுத்துவைத்தோம். னமும் முப்பது வருடமாக இதைக் கட்டாயப்படுத்திச் சொல்லி வருகிறோம் இனிமேலாவது எல்லோரும் தூக்கத்தைக் குறைக்கப் பழகுங்வன்.
சபையோர்: உத்தரவு தெய்வமே!

இது ஒன்று எல்லோருக்கும் பழகிவிட்டால்தான் எமக்கு அப்பாடா! என்றிருக்கும் - இது எல்லோருக்கம் கைவரவாகிவிட்டால் பிறகு எமக்கு எல்லையில்லா சந்நோஷம்தான்! ஏன் தெரியுமா?

இது ஒன்றுதான் எம்மால் செய்து வைக்க முடியாத காரியம் - இது உங்ஙள் கையில்தான் இருக்கிறது. இதைத்தான் எம் ஜூயன் அவர்கள் “தோசி மறலியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றார்” என்று சொல்லி விட்டு, “னித்திரா தேவியவள் னித்தமிந்தப் பூமியிலே மத்திப்பமாய்க் கார்க்கவை” - என்கிறார்கள். மறலியான எமன் எம் ஆக்ஞாக்கு கட்டுப்பட்டவன். எமனை எம் பிள்ளைகளிடம் அனுக விடாமல் - ஆனால் தூக்கத்தை மத்தியமாக ஆக்கும்படி உத்தரவிட்டு ணடத்த வேண்டும் என்கிறார்கள் - எம் உத்தரவுப்படி னீங்ஙள் ணடந்நால் தான் இது சாத்தியமாகும்.

பிரளை காலத்தில் னீங்ஙன் விழிப்புடன் இருந்து எம் னினைவாகவே இல்லையென்றால் பிரளைத்தில் சிக்கிக்கொண்டு அவஸ்த்தைப் பட வேண்டியதுதான் - அதற்கு யார் என்ன செய்ய முடியும் - ஆகவே இப்பவே தூக்கத்தைக்கட்டுப்படுத்தி விழிப்புடனிருங்ஙள் என்று எச்சரித்து விட்டோம் - என்ன? இது ஒன்று உங்ஙளால் ஆகாத காரியமா? முடியுமல்லவா?

சபையோர்: உத்தரவு தெய்வமே. இனி அப்படியே பழகி வருகிறோம்.

381

ஆண்பிள்ளை - வீண் பிள்ளை - இரண்டு சாதிகள் உண்டு - னீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆண் பிள்ளைகள் - னீதிக்கு உட்படாதவர்கள் வீண் பிள்ளைகள் - னீதிக்கு உட்பட்டவர்கள் பெண் பிள்ளைகளாக இருந்நாலும் அவர்கள் ஆண் பிள்ளைகளே.

வண்ண உடல் : எக் கோடி காலத்திற்கும் அழியாத ஆபத்து வந்து அடராத னித்திய உடல்.

382

இதுவரைக்கும் பாரவான்கள் னூல்கள் எழுதினார்கள். அவைகள் ஏதாவது ஒரு தலையைத் தீருப்பியது உண்டா? இல்லை - இப்பொழுது எம்முடைய னூல்கள் எத்தனை ஆயிரம் தலைகளை மெய்யில் தீருப்பியுள்ளன. இதற்கும் அதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்.

பசிக்குச் சோறு தின்பவர்களைத்தான் இதுவரைக்கும் இந்ந உலகம் கண்டிருக்கிறது. ஆனால் பசியையே தின்றவர்களைப் பார்த்திருக்கிறதா? இதோ னும் பசியையே தீன்று விட்டோம். கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் இவைகள் எல்லாம் எவ்வளவு ஆண்டுகள் இருந்து ஓடியிருக்கின்றன - அழிவிற்கே இவ்வளவு காலம் என்றால், இனிமேல் வரப்போகிற அழியாத னித்தியத்திற்கு இவ்வளவு காலம் என்று கூற முடியுமா? அவ்வளவு கால அவஸ்தையிலிருந்து உன்னை மீட்பிக்கிறவர் யாரால் இருக்க வேண்டும் - இதை என்னித்தானே பாரவான்கள் எல்லாம் உடல், பொருள், ஆவி தத்தம் செய்து அந்நப் பாடு பட்டார்கள். இல்லை வேடிக்கைக்கா இருக்கும்? இதை என்னிப் பார்த்தால் என்ன னன்றியுடன் னீ நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

பொய்ப்பொருள் சம்பாதிக்க எத்தனையோ வழிகள் உண்டு. ஆனால் மெய்ப்பொருளைச் சம்பாதிக்க ஒரே ஒரு வழிதான். மெய்த்தவப் பாரவான்கள் பட்டபாட்டினை அவர்கள் ணெஞ்ஞுதான் அறியுமே தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது.

383

கின்னுமக் கொடியை னம் தெயவம், னம் தலையில் பதித்து வைத்து இருக்கிறார்கள் - இதை சன்மார்க்க ஒடத்தில் -

பரமனூர் கொடிதனைப் பதித்திட வருக!

பரையவள் சங்கற்பம் பலித்திட வருக!

என்று தீர்க்கதறிசனமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

384

உன்னுடைய னிசமான சொத்து உன் முச்சுதான் - அது வீணைகப் போகிறதே என்று னீ கவலைப்படுகிறதில்லை - னீ முச்சு உள்ளே இழுக்கும்போது பணக்காரனுய் இருக்கிறுய் - வெளியே வீடும் போது ஏழையாக இருக்கிறுய் - இப்படி இருக்கும் உனக்கு இந்ந உலகத்தையே சம்பாதித்தாலும் போதவில்லை. அப்படியானால் என்றும் பணக்காரர்களாய் இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு சொத்து வேணும். யோசித்துபார் - சர்வ அண்டரண்ட சராசரங்ஙஞும் அவர்களுடையதுதான் - (என்றும் குறையாப் பணக்காரண்டி அவர் ஏழுகடல் குடித்து ஏப்பம் விட்டார்).

உன்னுடைய தேகாலயத்தில் ஈசன் குடியிருக்கிறஞ் - எனவே அதை அசுத்தம் செய்யாதே.

எத்திய எத்தாலே எத்தாதெல்லாம் எத்திக்கொள் என்று எடுத்தெறிந்தார் - ஒரே எத்தில் னரன் னித்திய சுவர்க்க பதவி அடைவதென்றால் அதன் வலிமை என்ன? செய்கிறவர்க்கு அது சாதாரணமாக இருக்கலாம் - ஆனால் ஸீ அதைச் சாதாரணமாக னினைக்கலாமா?

ஞன் உழுதேன்; ஞன் தண்ணீர் பாய்ச்சினேன் என்று ஏன் பெருமை யடித்துக்கொள்கிறுய் - விளைவிக்கின்றவர் கர்த்தர் அல்லவா?

385

ஞம் ஒரு ஞன் உன்காதில் ஒன்று போட்டோமே - அது ஏன் இன்னும் உன் வாயில் வரவில்லை - ஞம் காதில் போட்டது உன் வாயில் வரவேணும். அதன் பெருமையைப்பற்றி பேசிக்கொண்டே இருக்க வேணும். அப்பொழுதுதான் எம்மிடத்தில் ஒட்டுதல் அதிகமாகும்.

386

மதியம் : தெய்வமவர்கள், தவம் முடிந்று ஆசனத்தில் அமர்தல்
தீரவிலகி வருகுமிவர் னேரந்நன்னில்

தெரிய வைக்கம் காரணங்ஙள் துந்றுமியில்
பரைவிரித்த னிச்சயங்ஙள் அத்த னையும்

பார்க்கவரும் முனிவர்னவனுதசித்தர்
தரைதனிலே இவர்களெல்லாம் உடலேடுத்து

தவம்புரிந்த சுதந்திரத்தைத் தானால்
விரைந்திடுவார் சோதியிவர் தெரிசனைக்கே
விவரிக்க ஆதியென்ற ஞமமின்ஞன்
என்ற காகபுசன்டர் பாடல் சபையில் பாடப்பெற்றது.

ஆண்டவர்கள் : முனிவர், னவனுதர், சித்தர் என்று கேள்விப்பட்டிருப்பாய் - காகபுசன்டர், இவர்கள் என்று கூறுகிறார் - யார்? முன்பு கலியனுக, னரனுக இருந்தவர்கள் இன்று முனிவர் வைனுதர் சித்தர் - யாரால் ஒரு தெய்வத்தால் - இதற்கு ஸீ எதை விட்டாய்? பொருளை விட்டாயா? பெண்டாட்டியை விட்டாயா?
ஒன்றையும் விடவில்லை - ஒன்றையும் விடாமல் எமக்குக் கிடைத்ததா-

அல்லது இதுவரைக்கும் யாருக்காவது கிடைத்ததா? இல்லை. ஒன்றையும் இழக்காமல் உனக்குக் கொடுத்தால் அது உன்னை குறும்பு செய்யச் சொல்கிறதா? அது இந்ந மெய்யை விட்டு தள்ளவே பார்க்கிறது - 70 வயது வரை யாராவது இருந்தால், அந்ந வயதில் அவர்களுக்கு அறிவு இருக்குமா? அறிவு அழிஞ்ஞி போயிருக்கும் - பேச முடியுமா? னடக்க முடியுமா? சரி அந்ந வயதிற்கே அப்படி என்றால் 116 வயதிற்கு, ஒரு பிரேதம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும் - அத்துடன் உணவும் இல்லையென்றால்! சரி, உங்ஙளிடம் பேசவது ஏதாவது குறைந்திருக்கிறதா, இது மனித உருவமா? இப்படி ஒரு உருவத்தை யாராவது காணமுடியுமா? கண்டும் இதைப்பற்றி உன்வாய் பேசவில்லையே. தீங்ஙு பேசத்தான் போகிறது - இதுவே இப்படியென்றால்! செயலோ, இதைப் பற்றி பேசினாலேயே உலகத்தான் ஆவென்று வாயைப் பிளப்பானே - இப்படிப் பெற்றதை அவதுறு பேசினால் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா? இதுதான இதன்மேல் வைத்திருக்கும் ஒட்டு இதற்காக உயிரைக் கொடுக்க வேண்டாமா?

குறைக்குமே குறையாகப் பதியி ருந்நும்
 குறைகளைத் தள்ளுவதே மிக்க விந்தை
 முறைக்குமே முறைகளை அறியா தார்போல்
 முர்த்தியவர் னடத்துவதும் திருமுர்த் திக்குத்
 துறையதின் துறையுமே காட்டி டாமல்
 தூததில் தானை இருந்நு கொண்டு
 உரையதில் உரையுமே மாட்டி வைத்து
 உலகத்தில் பதியெமதும் பூர்த்தி செய்வார்
 என்ற காகபுசன்டர் பாட்டை சபையில் பாடப்பெற்றது.

387

“னீ முதலில் இருமுலையில் பால்குடித்து வளர்ந்நாய். ஒன்றில் பொய்மையும், ஒன்றில் புலைத்தன்மையும் அதாவது காமத்தையும் குடித்தாய்: ஆனால் இங்ஙு ஒரு முலையில்தான் பால் குடித்தாய். உனக்குத் தாயும், தந்தையும், தெய்வமும் ஒன்றே இருப்பதென்றால் அது எவ்வளவு ஆச்சர்யம் !

24.10.74

வாழ்க்கையில் ஒரு மனிதனுக்கு எது முக்கியம்? முச்சுதானே - முச்சு இல்லாமல் ஒரு னிமிடம் இருக்க முடியுமா? முடியவே - முடியாதே? இதோ உன் கண் முன்னால் பார்க்கிறோயே, இது என்ன? அதிசயமாகப் படவில்லை - ஏன்? மனு முளை துவங்கிய கால வரம்பிலிருந்து இப்படி யாருக்காவது இருந்துவண்டா? பல ஆண்டு காலம் - அத்தோடு கூட உணவும் உறக்கமும் இல்லாமல் இப்படி ஒரு உருவை னினைத்தாலும் பார்க்க முடியுமா? முடியாது. அதோடு கூட உனக்கு சந்திப்பு இருக்கிறதென்றால் னீயார்? யாருடைய ஆர்டருக்காவது எமன் விலகி னிற்பானு? அப்ப - ஆர்டருக்கு ணடக்கிறதென்றால் - அங்குள்ள வலிமை என்ன திமுதிமுத்து இருக்கும்.

சரி - இங்கு னலாம் வேதம் துலுக்க மதம் உண்டாகி, 1380 வருடமாச்சு. அதுக்கு இதுவரை எத்தனையோ படித்தவர்கள், ஆலீம்கள், படிப்பாளிகள் உரை எழுதி வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவாக இதுவரை எழுதினது என்ன? அல்புலாம்மீம் அல்லா தான் அறிவார், சரி அது இப்ப இங்கு என்னச்சு? அப்ப அலீ புலா மீம் அறிந்நவர்கள் யாரு?

எத்தனை காலமாக தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்ற வார்த்தை வழங்கி வருகிறது. இதுக்கு இதுவரைக்கும் என்ன செய்து வைத்திருந்நார்கள்? கல்லிலே ஒரு சிலையை செதுக்கி, பிறகு தங்குத்திலோ இரும்பிலோ உடுக்கை, குலம், வேலாயுதம் என்ற சன்னதங்கள் செய்து வைத்திருந்நார்கள். அவ்வளவுதானே! இப்படி ஒரு தேவாரரு, மனித வடிவத்தில் இத்தனை சன்னதங்களை, கை ரேகையாகப்பெற்று வருவார்கள் என்று னினைத்ததுவண்டா? னினைக்க வருமா? அதோடு கிள்ளுமூம் - கடைசியில் பெற்றதே.

அந்ந அலீபு லாம் மீம் அறிந்ந அல்லா எங்கே? தென்னாடுடைய சிவன் எங்கே? அந்ந உருவத்துடன் உனக்கு சந்திப்பு என்றால், னீயார்? இப்படி னினைத்துப் பார்த்ததுவண்டா?

26.10.74

விதி = தேகம், விட்டகுறை = 7ம் பிறப்பு எடுக்காமல் இருப்பது - மதி = ஆசான்.

ஒரு அரசன் இருக்கிறான். அவன் எல்லோருக்கும் அவரவருக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கிறான். அவனிடம் கைண்டிடி வாங்நாதவர்களே இல்லை. அவனை எல்லோரும் கொடைவள்ளல் என்கிறார்கள். அவனுக்கு மேம்பட்ட ஒரு கொடை இந்ந உலகத்தில் இருக்கிறதா? இருக்கிறது. அது இறைவனின் வர்ஷிப்பு - அது சிறிய வித்தை பெரிய மரமாக்கி விடுகிறது. அதனுடைய கொடைக்கு, ஈடு இணை செய்ய முடியாது - ஆனால் அது மாமரத்தை மாமரமாக்கத்தான் வளர்க்கும் - மூள் மரத்தை மூள் மரமாக்கத்தான் வளர்க்கும். ஆனால் அதற்கு மேல் ஒரு கொடை இருக்கிறது அதுதான் ஆசானின் கொடை. அது னரனை மனுவாக்கி தேவனுக்குகிறது. இந்நக் கொடையைக் கண்டு அந்ந வான் கொடை ஞானுகிறது. அந்ந ஆசான் என்ற கொடையானது, கள்ளிச் செடியை தேவதாரு மரமாக்குகிறது.

390

எந்நப் பொருளைச் சாப்பிட்டாலும், அது வயிற்றுக்குள் சென்றால் ஏற்றமாகிவிடும். ஆனால் மா, பலா, வாழை சாப்பிட்டால் - ஏப்பம் வந்நாலும் அதே மனத்துடன்தான் வரும் - எனவேதான் ஞானிகள் இந்ந மூன்று பழத்தையும் சாப்பிடுவார்கள்.

எமது செயல்

ஒருவன் உணவு உண்கிறான். அது எப்படி உடலில் செரிமானம் ஆகிறதென்று தெரியாது. உண்டதனால் பசி அடங்கிறது. அதுபோல எம்மை அண்டியவர்களுக்கு மரணப் பசி இல்லை.

391

னீதி எனும் பொருள் எது? னீதி எது? என்று எத்தனை வேத சாஸ்திரம் படித்தவராய் இருந்நாலும் தெரிய வருமா? இந்ந ஒரு விளக்கம் யார் அறிவுக்காவது எட்டுமா? னீதி எனும் பொருள் மனுதான் என்று யாராவது எடுத்துக்காட்டி னிருபித்ததுண்டா? இந்ந ஒரு

விளக்கமே இவன் தலை கொள்ளாதே - இதை லேசாக னினைக்கக் கூடாது. இதனுள் கோடா கோடி அடங்கியிருக்கிறது, இது னினைத்துப் பினைத்துப் பார்த்தால்தான் வெளியாகும். ஸ்தி எனும் பொருளான னித்தியத்தை அடையும் வேலை ஒன்றுக்காகத்தான் மனுவைப் படைத்தது - மனுவினுடைய ஒரே கடமை இதுதான். ஓதி இதை உணர்ந்து அறியாவிட்டால் நரகத்தில் அல்லை தேகமெடுத்து ஊறுபட்டே ஆகவேண்டும். கொல்வது என்றால் இல்லாமல் போவது என்று பொருள் - ஆனால் இவன் செத்தால் இல்லாமல் போகமுடியாதே - இருந்தால் ஒன்று னித்திய சுவர்க்கத்தில் வாழவேண்டும். இல்லையென்றால் னித்திய நரகத்தில் இடர்பட வேண்டும் - மனு சாகவே முடியாது? அல்லவா?

ஸ் மெய்வழியைக் கைபோட்டால் எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்க ஞம் இனமாகத் தருகிறோம் - இல்லையென்றால் அவ்வளவும் கடன் அல்லவா?

392

மெ-சங்-அ: தெய்வம் முன்பு உத்திரவாகி இருக்கிறது. அதாவது அவர்களுக்கு கண்டத்திற்கு கீழ் ரோமமே கிடையாதாம்.

ஆண்டவர்கள் :- எமக்கு உடலில் மர்மமான இடங்ஙளில் ரோமமே எந்நக்காலத்திலும் கிடையாது. இப்ப உள்ளை எடுத்துக் கொண்டால், ஸ் கன்னியாக ஒரு காலம் இருந்திருப்பாய் அல்லவா? அப்ப உனக்கு உடலில் ரோமம் கிடையாதே - அதுபோல ஞம் என்றும் கண்ணி. ஆகையால் எமக்கு மர்மமான இடங்ஙளில் ரோமம் கிடையாது. என்று - திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

ஸ் ஒரு முச்சு உள்ளே ஏறும்போது பணக்காரனுக இருக்கிறுய். முச்சு வெளியே வரும்போது ஏழையாகிவிடுகிறுய்.

என்றும் குறையாத பணக்காரனுக இருக்க முச்சு அங்ஙேயே னின்று விட வேண்டும்.

3.11.1975 திங்கள் மதியம் பிறந்ந ஆண்டவர்கள் வாக்கியம்

இந்த உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இதுவரைக்கும் எங்கும் - எவ்விடத்தும் - எக்காலத்தும் வெளியாகாத பார ரகசியம் இப்போது வெளியாக்கப் போகிறோம்.

சர்வ லோக சர்வ ஜீவ சர்வ சாட்சிலித்தாகிய கான்முளை ஆதிக்கு முன் ஆதியாக இருந்ந அனுதி ஆதீன அருட்கோள்க் குன்றுகிய அந்ந கூடஸ்த பிரம்மம், ஆதிகாலம் தொட்டு கலிக்கடை இறுதி னளாகிய இன்னுள் வரைக்கும், எத்தனை எத்தனையோ பாரவான்களையெல்லாம் புதுப்புது னமம் கொடுத்து னியமித்து இந்நப் பூமிக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்து. முடிவில் அதுவே ‘சாமி’ என்று னமம் கொண்டு பூமியின் பாரந்தீர்த்து தாமே இந்நக் கலியை மாற்றித் தனியுகம் படைக்கவென்று அவதாரம் செய்து இருக்கின்றது.

பூமியின் பாரந் தீர்க்கப்
புதுப்புது னமம் பூண்டு
னேமியர் மேனு ளெல்லாம்
னிலத்தினி ஒுற்றதே போன்
தாமிந்நக் கலியை மாற்றித்
தனியுகம் படைக்க வென்று
சாமியும் வந்நா ரென்று
சாற்றுவேன் உங்கட்க் கம்மே

ஆதியில் தோன்றியது என்ன மதம் என்று உனக்குத் தெரியுமா? ஆதியில் தோன்றியது சைவ மதம். அந்ந மதத்தில் சிவம், சிவன் என்ற னமங்கள் உண்டு. இந்ந சைவ மதம் உண்டாவதற்கு முன் இருந்ந னமம் என்னவென்று உங்கடுக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. சைவ மதம் உண்டாவதற்கு முன் இருந்ந னமம் ‘சாமி’ என்ற னமம் தான். சாமி என்ற னமம்தான் முதலில் இருந்து.

இப்போது னம் ஆறு பிறப்பு மாறி மாறி வந்நாச்சு. ஆருவது பிறப்பிலிருந்து ஏழாவது பிறப்பாகிய னித்திய வாழ்வுப் பிறப்பை அடைய வேண்டும். அது இவன் தலையில் ஏறியுள்ள சொந்நக் கடமையாகும். இவன் அறிவைப் பெற்றது இந்ந ஒரு வேலையை

முடிக்கவே. இது முடிந்தும் மனிதன் னித்திய வித்தாகிறுன். இந்தப் பூமியானது மரம், செடி, பூல், பூண்டு முதலியவைகளுக்காகத் தான் படைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது என்று ஸீ னினைக்கிறுய். அவைகளுக்காக இந்தப் பூமி படைக்கப் பெறவில்லை. மனிதனின் னித்திய வாழ்க்கைக்காகத்தான் படைக்கப் பெற்றது. அதில் மற்ற தாவர வகைகளும் வளர்கின்றன.

தண்ணீர் பாய்ச்சுவது பூல்லுக்கு என்றுதான் ஸீ னினைத்துக் கொண்டிருக்கிறுய். ஆனால் தண்ணீர் பூல்லுக்காக அல்ல. னெல்லுக்காகவே இறைக்கப்படுகிறது. னெல்லுக்கு இறைத்த ஸீர் பூல்லுக்கும் பாயுது. அது போலவே பூமி படைக்கப்பெற்றது மனிதனுடைய னித்திய வித்துக்காகவே.

இந்ந அறிவிப்பை ஞம் உனக்கு முந்தி அறிவித்தோமா? அப்போது எமக்கு இது தெரியாமல் இருந்தா? இல்லை. பின் ஏன் அறிவிக்கவில்லை. உனக்குப் பருவம் வரும் வரை எதிர்பார்த்திருந்தோம். இன்று அந்நத் தகுதிக்கு உங்ஙளை ஆக்கி வைத்துக்கொண்டு அறிவிக்கின்றோம்.

395

கடைசி னேரத்தில் னேயாளிக்கு பிராண வாயுவை குழாய் மூலமாக டாக்டர் செலுத்துவதைப் பற்றி சபையில் வினவியபோது வெளியாகிய ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

சுவாசம் எப்படி ஒடுக்கிறதென்று உனக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. தாவர வர்க்கத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒரு மரத்திற்குத் தண்ணீர் ஊற்றினால் எந்நத் தாவில் இருந்தால் தளிர்க்கும்? எப்போது அழியும்? என்று உனக்குச் சொல்லத் தெரியுமா? இறைவனின் கஜானுவிலிருந்து வெளியாக்கினுலன்றி அது உனக்குத் தெரியாது.

ஙகம் எப்படி வளருகிறது? ரோமம் எப்படி உண்டாகிறது? ரோமத்தின் அடிப்பாகத்தில் கிழங்கு இருக்கிறது. அதை ஒட்டி ஒரு பொருள் ரோமத்தைத் தள்ளுகிறது. அந்ந அனலான ஜெப்பைக் கொண்டு கறுப்பாக ஆகுது. பின் எப்படி வெளுப்பாக மாறுகிறது. இதைப்பற்றிக் கூட தெரியாவிட்டால் உன் படிப்பின் தரம்தான் என்ன?

இந்த னினைப்பாவது உனக்கு வருமா? ஒரு வித்திற்குள் னுழைந்து அதன் அகண்ட விரிவை னுணுகி னுணுகிப் பார்க்கும் தகுதி வந்நாலன்றி இது தெரியாது.

மனித உடலில் சுவாசம் ஓடும் கணக்கு ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது மாயிசத்தின் உங்ணம் ஒரு பங்கும், அதைப்போல இரண்டு பங்கு ரத்தத்தின் உங்ணமும், அதைப்போல இரண்டு பங்கு னரம்பின் உங்ணமும் உண்டு (1:2:4). இவை மூன்றும் சரியாக இருந்நால்தான் சுவாசம் ஓடும். ஏதாவது ஒன்றில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் சுவாசம் சரியாக ஓடாது. இப்படி இருக்க, இவனுக பிராண வாயுவை ஏற்றினால் என்ன பிரயோசனம்? உள்ளே வாங்கும் 3 கருவிகளின் பாகங்களும் இருக்க வேண்டியபடி இருந்நால்தானே வாங்கும். இல்லாவிடில் கருக்கரிவாள் போட்டு அறுக்கும் வாதனையாக இருக்குமே? பட்ட மரத்திற்கு தண்ணீர் ஊற்றி மேலே தழைக்கிறதா என்று அண்ணேந்து பார்ப்பவன் செயல்போல்தான் இருக்கும். மேற்கொண்டு அது மொய் மொய் என்று அழுகுவதால் கொடுரமான வாதனையை உண்டாக்கும்.

இதை அறிந்நால் பூலோகத்தின் எடை எவ்வளவு என்று அறிவது போல் இருக்கும். அனைத்தையும் உண்டாக்கிய கால வரம்பின் எடை எவ்வளவு என்பதைக் கணக்கிட்டது போல இருக்கும். இது யாருக்கு விளங்கும்? ஓடுகிற ஓட்டத்தை னிறுத்தி வைப்பவருக்கல்லவா தெரியும். இதை ஞம் வெளியாக்கின்றெலாழிய உலகிற்குத் தெரியாது.

தன்னுடைய போலி மதிப்பிற்கும் பணத்திற்கும் தான் இவன் பிராண வாயுவை ஏற்றுவதுபோல் தெரிகிறது. வியாதியஸ்தனுக்கு அதன் ஈரம் கொஞ்ஞமாவது இருந்நால்தான் பிடித்துக்கொள்ளுமேயன்றி - அது இல்லாவிட்டால் பட்டுப்போகும். உண்டாவதாக இருந்நால் தொட்டவுடனே பற்றிக்கொள்ளும். இதன் விளக்கம் இவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது. அறுசவையின் இடமே தெரியாதே? உயிர் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் இடமா தெரியப்போகிறது?

2.11.1973 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.15க்கு பிறந்ந ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

இவனுக்கு அறிவுத்தூலம் கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இவன் தன் குறும்பினால், தன் திமிரத்தால் அதை அலகைத் தூலமாக மாற்றிக் கொள்கிறுன். இந்ந மாபெரும் னஷ்டத்தின் கொடுரத்தைத் தூசி அளவு கூட இவன் உணர்வதில்லை. அவரவருக்கு அவரவரே துணை. வேறொருவர் அல்லது ஒருவருக்கொருவர் னீதி எல்லையில் உதவி செய்து கொள்ள முடியாதே.

வேறு ஒரு ஜாதிக்கும் வாக்கு வல்லமை கொடுக்கப் பெறவில்லையே! பேசும் வல்லமை கொடுத்து அதைக் கேட்கும் வல்லமையும் கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இது என்ன உன்னதச் செயலுக்காக இருக்கும்? இவனை இவ்வாறு வளர்த்துக் கொண்டு வருபவரையே ஏமாற்றிக் காலை வாரி விடுகிறுன். கடைசி வரைக்கும் இவனை வளர்த்து ரட்சிக்கும் அக்னி, இவன் துரோகத்தினால் கடைசி னேரத்தில் ஒரு எல்லையில் கசப்பாக மாறி - இவன் தொண்டையில் கருக்கரிவாளாக இளஞ்சுடுத்தோடே அறுக்கும்போது அதன் கொடுரம் சகிக்காமல் - கர்கர்க்கர் என்ற உருமல் ஏற்படுகிறது.

ஞம் சிறுவயதில் 80-90 வயதுள்ள ஒரு வயோதிகரின் கடைசி னேர அவஸ்தையைக் கண்டோம்-அவ்வளவு கனத்த இருமல் உருமல். கோழை, பருப்பு, மிளகு அளவு னைசி பீறிட்டு, படுத்திருந்தும் காலுக்கு அப்பால் தூரமாக விசிறி ஏறியப்பட்டதைக் கண்டோம். அந்ந சத்தத்தின் கோரம் இரவும் பகலும் னீடித்தது. இதுதான் அனியாய மரணம் என்று எம் னெங்கில் அப்போதே பாய்ந்தது. ‘அருகிலிருந்ந மற்ற உறவினர் தமதம் வேலையிலேயே எப்போதும் போல் ஈடுபட்டு இருந்நனர்.

இத்தனைக்கும் ஒரு பாவமும் அறியாத கிழவீ - வயிற்றுப் பாட்டுக்கு விறகு பொறுக்கி விற்கும் அதற்கே - அந்நக் கிழவீக்கே இந்ந அவஸ்தை யென்றால் பாவிக்கு? அப்பப்பா!

ஞம் இளமையில் ஆடுமேய்க்கும்போது - பள்ளி வாசலில் (எம்

பெரிய தகப்பனார் ஆலிம் சின்னப்பா சாயபு) இதைப் பற்றிப் பேசுவது கேட்டு - “அனியாய மரணம் வந்து விடுமே” - என்று கலங்கினேம் அந்த எண்ணம் இன்று இவ்வளவு பிரம்மாண்டமாக செயலேறி இருக்கிறது! ஆனால் பிரசங்கும் செய்த ஆலிமுக்கோ, அதைக்கேட்ட மற்ற பெரிய மனுஷன்களுக்கோ இந்ந உணர்ச்சி வரவில்லையே!

397

சிருஷ்டியில் மயில் மிகவும் அழகானது தானே! ஆனால் அதற்கு இவளைப்போல வாய்மை கொடுக்கப் பெறவில்லை - “ஜூயோ” என்ற ஒரே சத்தம்தான் போடுகிறது. இந்தச் சத்தம் எம் செலியில் மட்டும் கேட்பானேன்? காரணம் - வேலிக்கு வெளியே அனைத்தும் “ஜூயோ” ஆகப்போவதை இப்போதே அறிவிக்கிறது. அங்கே எப்போதும் அபசகுனம்தான். ஞம் அதை ஏரித்துப் போட்டு இங்கே எப்போதும் சுப சகுனமாகவே ஆக்கி - தரணியில் இல்லாத தனிச் சிசயற்பதியாகிய - ஒரு னித்திய சுமங்கல ஊரையே உண்டாக்கி இருக்கிறோம். அப்படி ஆக்கப்பெற்ற உன் அறிவுத் தூலம் என்ன உன்னதமானது? 6 பிறவிகளும் படிப்படியே 6 விதமான உணவை உண்டு வளர்ந்தன: அதாவது

1. ஆவி, 2. உதிரம், 3. காமப்பால், 4. ருசி தெரியாத பருவம், 5. ருசி தெரிந்ந பருவம், 6. னுட்பமான ருசி.

398

பல் முளைத்து வந்ததும் கரும்பை னேசிக்கும் பருவம் வருகிறது. பிறவிக்குத் தகுந்ந உணவைப் படைத்தானே? எல்லாம் மனுவுக்குத்தானே! இதுவரை இது ஏன் உனக்குப் படவில்லை? ஏன் னன்றி இல்லை? காரணம் படைத்தவருடன் உனக்கு னேசம், தொடர்பு இல்லாமலிருப்பதுதான். இந்ந னன்றியை னினைந்நு ஒரு ஆயுச காலம் கதறினாலும் கைம்மாறு ஆகுமா? ஆகாதே! னமாக அல்லவா உனக்கு இதை வம்பில் ஒட்டவைத்தோம்! கடைசிக் காலம் - கிடைத்த மட்டும் அள்ளுவோம் என்றேதான். அனைத்தும் அழியும் - ஆனால் னீனித்தியன் - உன் தேகம் மட்டும் அழியாது - அதை ஞசமாக்காதே - எம்முடன் உயிர் ஒட்டுதலாக இரு - தப்பிப்பாய்!

அழிவு னேரத்தின் சத்தம் - னெஞ்சு கிழிந்து சகிக்க முடியாதே -

அந்நப் பயங்ஙுரத்திலிருந்நு - யாரும் தப்ப முடியாதே! இதில் உயிர் ஒட்டுதலுடன் இருக்கும் சுகிர்தவான்களுக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் - மத்திப்பமாக இருப்பவருக்கு கொஞ்ஞும் பயமும் - தன்னறிவில் சாய்பவனுக்குக் கோரமானதாகவும் இருக்கும் - உஜார்.

399

உலகத்திலுள்ள மனுத்திரள்கள் அனைத்திற்குமே - ஆங்ஙாங்ஙு வந்ந வேதத்தின் தலைரகசியம் இன்னதென்று சொல்கிறோம் கேளுங்ஙள் - எந்ந அமலாண்மையும் - எந்ந குபேர சம்பத்தும் - எந்ந அறிவு, ஆற்றலும் - எந்ந ஒரு உதவியும் வந்நு - எட்டித் தீண்டப்படாத தலமே - ஒருவனை எமன் வந்நு சந்நிக்கும் அந்நத் தலம்.

ஒருவருடைய கரம் அந்நத்தலத்திற்கு ஏறி எட்டிவந்நு - “இவன் னம்மவன் - னும் இவனைக் கவனித்துக் கொள்கிறோம்” - என்று எமன் கையினின்றும் ஒருவனைத் தப்புவித்து - பரமபத சுவர்ணபதிக் காட்சியில் புகுத்தாட்டி வைக்கும்போது, அது திருத்தலம் ஆகிறது. அப்போது அவன் எல்லாம் உடையவன் ஆகிறுன். அப்படி அந்நத் தலத்தில் ஏறுதவன் - - எப்பேர்க்கொத்தவனையிருப்பினும் எல்லாம் இழந்வனையிருப்பான் - அவனும் எல்லாம் உடையவன்தான் - எதில் தெரியுமா? னரக அவஸ்த்தையில் வரம்பு கோடு காணமுடியாத காலம் சிக்கித் தவிப்பதில்.

400

முன்பெல்லாம் னம் தெய்வனுல் படிக்கும் பொழுது பாட்டையாவின் திருனுமம் வரும் இடமெல்லாம் - தலை வணங்ஙுவார்களாம் - இதைப் பார்த்து விட்டபோது பிறந்ந ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

அவர்களே எம்மைப் பார்த்து - எம் தவ ஏற்றத்தைக் கண்டு - னீகை குவித்தாக்கால் எனக்கு மிகத் தாங்ஙுவரிது” என்கிறுர்களே - அப்ப னீயாரை வணங்ங வேண்டும் - எம் ஒருவரைத் தானே - எம் ஒருத்தருக்கு வணங்ங வேண்டும்.

ஞம் உனக்கு உபதேசம் கொடுத்த மாதிரியா அவர்கள் எமக்குக் கொடுத்தார்கள்? இல்லவே இல்லை - சும்மா ஒரு சொல்தான் - சமிக்ஞைதான் உபனிடத் தீட்சை கொடுத்தபோது ஒரு சின்ன சமிக்ஞைதான் செய்தார்கள் - உடனே பற்றிக்கொண்டு கிறுகிறு வென்று

ஏற்னேமே? உனக்கு அப்படி வருமா? இங்ஙே எல்லா விளக்க துலக்கமாக - உனக்குச் சரியாக இறங்கிவந்து, வேடம் போட்டுக் காட்டிச் சொல்லியே படலையே - அப்படிச் சிரிப்பும் - கும்மாளமுமாகவா ஞம் ஞானம் பெற்றேம் - எப்ப என்ன உத்திரவாகுமோ என்று அவர்கள் திருமுகத்தைப் பார்த்து - ஞள் கணக்கில் தவம் இருப்போம். எப்பவாவது ஒரு சிறு சொல் - அசைவு பிறப்பிப்பார்கள் அதை மலையாகப் பற்றிக்கொள்வோம் - அப்படி எல்லாம் கொடுத்தால் ஒரு குஞ்ஞு இருக்குமா? எம் சாலைக்குள் வந்ந னர்கள் யாவரையும் புனல் ஜூன்மம் எடுக்கச் செய்து - மனுக்களாக்கி - பின் - தேவர்கள் ஆக்கி - பின்னர் முனிவர் - னவனாத சித்தர்களாக ஆக்கி இருக்கிறேம் - அது உங்களுக்குப் புரியவில்லை?

இந்தச் சபையில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று உங்ஙகளுக்குத் தெரியவில்லை - எத்தனையோ முனிவர்களும், சித்தர்களும், முன்காலத்தில் வந்து மறைந்துவிட்ட பாரவான்களும் பிறந்து இங்ங வந்திருக்கலாம்.

401

27.1.73 அன்று பிறந்த ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

வியாழன் - வெள்ளி - திங்ஙள் இந்த முன்று ஞளில் மனிதனுக்கு சுவாசத்தில் சந்திரகளை வரும். இப்போது சந்திரன் கெட்டு வருவதால், வெளி உலகில் அதன் விளைவைப் பார்க்கலாம். ஜனங்ஙளின் புத்தி மாருட்டமாக, தாறுமாருக னடவடிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சந்திரன் இல்லாமல் போய்விட்டால், 8 ஞளைக்குள் எல்லாம் சைமாகப் போய்விடும் - ஆகையால் அந்த அமளி காலத்தில் னீங்ஙள் உங்ஙளைச் சமாளிக்கும் வல்லபம் பெற வேண்டும்.

னீ என்ன தவம் செய்து எட்டுவாயா? இல்லையே - ஆகையால் என்னேரமும் ஆசானை ஓட்டி - அதே எண்ணமாக இருங்ஙள் - அவர்கள் தயவைப் பெற்று இருங்ஙள் காப்பாற்றப் பெறுவீர்கள்.

மூலமந்திரம் ஓயாமல் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இது வேறே உலகம் - இது சத்திய உலகம் - வெளி உலகம் கெட்டுப் போச்சு - மதிகெட்டு வருகிறது - ஜாக்கிரதை. வெளி

உலகம் - அந்த உலகம் வேறே, அதுபாதாளம்.

இது சொர்க்கலோகம், உனக்கு சொர்க்கம் னரகம் இரண்டும் ஒன்றுக்குத்தான் தெரியும். இங்கு இருப்பவர்கள் தேவர்கள் - ணீங்கள் இங்ஙே எப்படி மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறீர்கள்? அங்ஙே பார்? மதிகெட்டு அல்லவா வருது.

சந்திர சூரியாள் ஞசமடையும் காலம் வந்துவிட்டது - அண்டம் பிண்டம் எல்லாம் ஞசமடையும் - ஆகையால் (ஆண்டவர்களையே) சார்ந்து இருங்கள் காப்பாற்றப் பெறுவீர்கள் - சீக்கிரம் முடிவுகாலம் வருகிறது, ஜாக்கிரதை.

402

ஈசன் உன்னுள் பரிசுத்தமான - மாசு மருவு இல்லாத இடத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறுன்றல்லவா? ஆகையால் அவனை - ஈசனைப் பற்றியே உன் செவிகள் சுவைத்துக் களிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஈசன் சுக்தி உன் ஜீவனில் வளர்ச்சி அடைந்து பிரகாசிக்கும். ணீயும் ஈசனை அடைவாய். இல்லாவிட்டால், செவி உணவு பருகாவிட்டால் - எமனிடம் தான் ணீதள்ளப் படுவாய்.

அதுவுமன்றி ணீ செவி உணவு பருகப்பறாக ஈசனுடைய அனுக்கிரகம் கிட்டும். அப்படி ஈசனுடைய அனுக்கிரகம் கிட்டக்கிட்ட - உன் முச்சு துண்டாடுவது னிறுத்தப்பெற்று உன் சுவாசம் வெளியே போகாமல் தங்கும்.

சதா ஈசன் சுவையையே செவிகளுக்கு விருந்தளித்து வந்தால் - சுவாசம் கட்டுப்பட்டு, னிஷ்டைக்கும். தவத்திற்கும் வழி பிறக்கும். இது உன் ஆசான் தயவால்தான் னடக்க வேண்டும். அவர்களுடைய அன்பைப் பெற்று - உன் பக்கம் அவர்கள் அன்பைப் பாடும் படி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

403

ஆண்டவர்கள் : அதுசரி - இப்ப ஒன்று சொல்லப் போகிறோம், கேட்கிறீர்களா? மனிதன் - 84 ஆயிரம் ஜீவராசிகளையும் அடக்கி ஆளுகிறுன் அல்லவா? அந்த வல்லபம் இவனுக்கு எதனால் வந்தது? அவைகளுக்கு இல்லாதது தோற்றத்தில் வைத்து இவனுக்கு என்ன இருக்கிறது? சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். கேட்டால் கொம்பு, வால்

என்றெல்லாம் தான் சொல்லுவாய்! அந்நப் பரம ரகசியம் யாருக்கும் தெரியாது.

404

அதாவது - மனுவுக்கு இந்த வெள்ளைமுடி இருக்குது பாரு, இது இவனுக்கு மட்டுந்தான் பிரத்யேகமாகப் படைக்கப் பெற்றது. மற்ற விலங்னினங்ஙளுக்குக் கிடையாது. பார்த்தால் இருப்பது போலத்தான் தெரியும் - ஆனால் இல்லவே இல்லை. இது மகானுணுகிப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இந்நப் பரம ரகசியம் இதுவரை வெளியாக்கியதே இல்லை.

405

உன்னிடம் பரமாத்மா ஏது? அது இல்லையா? அதுதான் ரூபமெடுத்து வந்து விட்டதே -

406

குலமான்

தான் பெற்ற இன்பொருள் தன் ஆசான் என்று கண்டவர்களே குலமான் - எவ்வெள்ளுவன் தன் ஆசான் பேரில் அகலா அன்பு வைக்கிறுனே அவன்தான் குலமான். உன்னிடத்திலிருக்கும் பஞ்ஞாட்சார மேனிக்கு அமல் ஏது? அதைக் கொண்டு ஸீ எமைன வெல்ல முடியுமா? முடியாதே! அப்ப அமலாம் பஞ்ஞாட்சர வாளாயுத மெய் ஆலயம் உன் ஆசான் திருமேனி அல்லவா? அவர்களுடைய ஒரு சொல்லுக்கு எமன் கட்டுப்பட்டு னிற்பானே?

“தோசி மறவியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றார்”

அப்ப அவர்களல்லவா உன் உயிர் உடம்புக்கு தலை. அப்படி எவ்வெள்ளுவன் தன் ஆசான் மேல் அகலா அன்பு வைக்கிறுனே அவன்தான் குலமான்.

407

தெய்வத்திருமேனி

தெய்வம் திருமஞ்ஞனமாடுவதில்லை ஏன் தெரியுமா?

ஆண்டவர்கள் : திருமஞ்ஞனமாட்டனல் - திருமேனியின் செண்பக மணம் போய்விடுகிறது - பிறகு சாயங்ஙாலம்தான் திரும்பி வருகிறது - அதுவரை மேனிக்கூசகிறது. இங்ஙு வந்து அமர்ந்தால் - சில சமயம் - சுற்றி இருப்பவர்களின் உடல் வேர்வை - ஞற்றம் முதலிய ஞற்றங்ஙள் தாங்ஙு

முடியாதபோது - எம் திருமேனியையோ - எம் திருக்கரத்தையோ முகர்ந்நு பார்ப்போம் - எம் திருமேனி வாசம் அது சமயம் சுகமாக இருக்கும்.

408

ஞக்கு வெளியே முச்சு ஓடாமை

29.10.73 பகல் 2 மணிக்கு உத்திரவானது

இன்று மூன்று கடைபிடித்து விட்டோம் - இதுவரை எமக்கு சவாசம் ஓடவில்லை என்றுதானே னினைத்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்? அவ்வாறு இல்லை - எமக்கு சவாசம் ஓடுகிறது. எப்படி யென்றால் - மூல இடத்திலிருந்நு புறப்பட்டு - ஞக்னுணி வரை வருவதற்கு 160 ஞழிகை பிடிக்கிறது - பின் மறுபடியும் போய் சேருவதற்கு 160 ஞழிகை பிடிக்கிறது - இதை - அந்நப் பாதையில் உள்ள தழும்பு ஒன்றை வைத்துக் கண்டுபிடித்து விட்டோம்.

அதாவது 4 அங்குலம் நடப்பதற்கு 160 ஞழிகை அதாவது $2\frac{1}{2}$ ஞள் ஆகிறது - எனவே முச்சு ஓடவில்லை என்றே சொல்லிவிடலாம் -

ஒரு செடி - தினமும் வளர்வது - கண்ணுக்கு எப்படித் தெரியவில்லையோ - அவ்வாறே இந்ந முச்சு வந்நு போவதும் தெரியவில்லை - இது எப்பேர்ப்பட்ட கை வரவு? இதுவரைக்கும் இம்மாதிரி ஏதாவது ஒரு உருவம் இருந்திருக்கிறதா?

409

19-5-74 ஜீவப்பிறவியர் ஒருவர் “எமன் என்றால் யாரு?” என்று கேட்டதும்

ஆண்டவர்கள் : உன்னுடைய உடலின் அணுக்கோடியிலும் னிறைந்த அந்த ஆதி வஸ்த்துவை - உன்னிடத்திலிருந்து அணுஅணுவாக பியக்கும் வல்லமை வாய்ந்த சக்தியே எமன்”

எப்பேர்ப்பட்ட வஞ்ஞகணியும், கடைசியில் ஒரு படுவஞ்ஞகன் - யாரு? எமன் - அவன் வந்து உயிரைத் தான் வந்து கொண்டு போனதை, தான் வந்து கொண்டுபோனதாகச் சொல்லாமல் - வியாதி வந்து கொண்டு போனது - தடுக்கி விழுந்து செத்தார் - என்றெல்லாம் பொய் சொல்ல வைக்கிறான் அதனால்தான் எமனை - வஞ்ஞ மறலி என்கிறோம்.

இப்படி வஞ்ஞகமாக வந்து பொய் சொல்லவைக்கிறுன் என்று யார் அறிவுக்கும் படாது. யார் அறிவுக்கும் எட்டாது அல்லவா! னும் சொன்ன பிறகுதான் ஞாயமாகப்படும். இதையே வஞ்ஞ மறலி பல்லை - கெஞ்ஞ உதைக்கும் பதம் என்றது.

410

பிரளையம்

16.8.1972 7வது பிரளையம் எல்லா சத்துவங்களைக் கொண்டும் னடக்கும் - அந்தனால் வருகுது - சந்தீர் சூரியனே போகப் போகுது - இவனுக்கு கண் கொடுத்தது எதற்கு? 5அடி உள்ள வெயிலை 1 அடி வைத்தா எரிந்துவிடும் னமக்கு எவ்வளவு சாதகமாக இறைவன் கொடுத்திருக்கிறுன் இந்த னன்றியை னினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? னன்றி கெட்டவன்.

வணக்க னேரத்தில் படுக்கக் கூடாது. பாசாங்கு கலியைப் பாராதே - “ஆனி ஆடி எப்ப வருகிறது, னும் எப்ப விடுபடுவோம்” என்று பார். சத்தமாக அழிக்கப்பட்டே போகும்.

411

னமது முத்தி சாதன - மூலமந்திரச் சாவி ஒவ்வொருவர் னவிலும் ஸ்படிகம் போல் இருக்க வேண்டும். ஸ்னைத்திற்காக தண்ணீர் ஊற்றிக்கொள்ளும் போது - மூலமந்திரத்தை முடிவில் சுத்தி பாலிப்பு எனச் சொல்லித்தான் ஊற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இகத்திலும் பரத்திலும் பயனில்லாமல் பாவியாய்ப் போவார்கள்.

இதை எதற்காக வைத்திருக்கிறோம்? முச்சை மிதித்து ஏறுவதற்காக

412

மண்ணில் ஒரு வித்து போட்டால், அது முளைத்து மரமாகி, கொப்பு, கிளை, காய், கனியோடு விரிந்துனிற்கும். அப்படி னிற்கும் அந்த விருட்சத்திற்கு ஆதி ஆசனம் எது? அதன் ஆணிவேர்தான். ஆனால் அந்த ஆணிவேரை னீ பார்க்க முடியுமா? முடியாது - அதுபோல் பரிசுத்த ஆவி ஒன்று உன்னில் ஊணப்பெற்றிருக்கிறது - அதுதான் எமது ஆதி ஆசனம். அந்த ஆவியினது செயல் விரிப்பைத்தான் - னீ பார்க்கலாமே தவிர - அதை னேரே பார்க்க

முடியாது. சடன் எண்ணமாகிய அசுத்த ஆவி பட்டாலும் மாசுப்படுகிற அவ்வளவு மென்மையுடையது அந்ந ஆவி.

உன் மனம் உன்னை பாழ்படுத்தவே னிற்கிறது - னீ எப்படி அதைக் காரித்துப்பினாலும் - துப்பி விரட்டினாலும் பிறகும் அது னெருங்கி வந்நு உன்னைத் தன் வசமாக்கி விடுகிறது - அதை னீ னம்பாதே என்கிறோம்.

சாவையே வாழ்வு என்று போகிறோமே - ஒசுத்தையே கேஷம் என்று னினைக்கிறோமே? - என்று எண்ணி - உன்னையே திட்டி, வைது னீ இதில் திரும்ப வேண்டும். - அப்படி எல்லோரும் திரும்பித்தான் ஆக வேண்டும். ஏனென்றால், அப்படி ஆகவில்லையென்றால், - அளவுகோடு கானாத னரக அவஸ்தையில் னுழைய வேண்டிய னேரம் வருகிறது.

இந்ந ஒரு எல்லையைத்தவிர - இந்ந ஒரு மேட்டைத் தவிர - எங்கும் - உன்னை அடித்துக்கொண்டு போய், ஒசுத்தில் ஆழ்த்தி விடுகின்ற பாவச்செயல்தான் இருக்கிறது உஜார்.

413

ஜீவமருந்து

உன் முச்சு துண்டாடப்பட்டு னஷ்டமாகப் போவதே பாவம் - அப்படி ஆகாமல் தன்வயப்பட்டு இருப்பதே புண்ணியம். புண்ணியத்திற்கு ஒரு ஒரு இருக்கிறது.

அது னும்தான் - எம்மையே னீ னம்பு - எம் சொற்படி னட - எம்மைத் தவிர மற்றென்றையும் னீ னேசிக்காதே சத்தியமாக - ஜீவசாட்சியாக - எமது இந்ந வார்த்தைகளை னீ னம்பு - உன் முச்சு வீணைகாது. அது மெய்யாக புண்ணியத்திலேயே - புண்ணியத்திற்கே ஆகிவிடும்.

ஊன், உறக்கம், இச்சை, மதிப்பு என்கிற, னீ போகித்துப் பிரியமாய் வளர்க்கின்ற னேங்கு ரோகங்வள் உன்னைப் பீடித்திருக்கின்றன. அவற்றை அடியோடு ஒழிக்க ஜீவபண்டித அருமருந்நே மேலே கூறியது.

இந்நப் பூமியில் னீ எவ்வளவுதான் தனமுடையவனுக இந்நாலும், வரும் பிரளை அமளி வாதையினின்றும் தப்ப முடியுமா? முடியாது. இந்ந மெய்மதித்தனம் ஒன்றுதான் - அந்ந னேரத்தில் உன்னைக்

காப்பாற்றும்.

பலகாலும் னும், உங்ஙளுக்குக் கோபக்குறி காட்டியோ - சிரிப்பு ஊட்டியோ, ஆச்சர்யமுட்டியோ பேசி வருகிறோமே அது எதற்கு? உங்ஙள் உள்ளத்தில் - னும் சொல்வது அனைத்தும் போய்ச் சரியாகப் பதியட்டும் என்றுதான்.

414

மதிய னேரத்திற்கு முன்னால் குடல் காய்ந்திருப்பதும், அரை ஆகாரம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, எம் சொற்படி பத்தியத்திலும், சத்தியத்திலும் னீ னிலைத்து னின்றால் உன் அறிவிற்கும் எமது அறிவிற்கும் இடையே ஒரு சங்கவிலித் தொடர் போடப் பெறுகிறது. அதுமுதல் இங்ஙே எம் னினைவில் தட்டுவது - அங்ஙே உன்னினைவில் வந்நு தடார், தடார் என்று தட்டினிற்கும். இவ்வாறு இது விளைய விளைய, எமது னினைவு உனக்கு ஒரு தங்ஙனிறப் பதுமையைப்போல உருவமாக - உனது அறிவுக்கு உதவியாக வந்நு னிற்கும்.

415

ஙகமாக இராதே - வெட்டித் துண்டாடப்படுவாய். சதையாய் இரு. மீட்படையப் பெறுவாய்.

முதல் முதலில் மக்களுக்கிடையில் னட்டுக்குணடு கலகம் உண்டாகும். அதனால் கோரமும், கொலையும் ழுமியெங்ஙும் கூத்தாடி கடைசியில் மனுக்குலமே இல்லாத ஒருமுடிவுக்கு வரும். னிச்சயம் எங்ஙே பார்த்தாலும் பிணக்குவியலாக இருக்கும்.

பாவஉலகத்தை சர்வசங்ஙாரம் பண்ணுகின்ற அதிகோர அமளியின் அமலாகிய ஊழித்தீர்ப்பு னீதினடவு முறையானது பதினெண்வு மாதங்கள் னடக்கும். அதன்பின் தர்மயுகம் பிறக்கும். ஆனி மாதக்கடைசியிலே, அதாவது ஆடி முதல் துவக்கத்திலே ஊழிப்பிரளய அமளி தொடுத்துவிடும்.

416

வரனிக்கிற அந்ந அமளி னேரம் சந்திரனில் சென்னிறம் கொடுத்துவிடும். அது அப்படியே சிலபொழுதிலிருந்து கொஞ்ஞும், கொஞ்ஞுமாக மறைந்நே போகும். சூரியனும் கொஞ்ஞும், கொஞ்ஞுமாய் பிறைச் சந்திரன் பிரகாசத்திற்கு வந்நுவிடும். பிறகு

அதுவும் மறைய வானத்தில் னட்ச்சேத்திரங்ஙள் தான் இருக்கும். பிறகு னட்ச்சேத்திரங்ஙளும் ஒவ்வொன்றுக மறைய காரிருள் எங்ஙும் வந்து சூழும். அந்த இருள் சிலனைக்கு..... சுவரப்பண்ணும்

417

பிள்ளையார் சுழி

மதுரையை அடுத்த திருப்பரங்ஙுன்றத்தில் ஆலயம் கட்டும் திருப்பணி னடந்து கொண்டிருந்த சமயம் திருச்சியிலிருந்து தெய்வம் அவர்களைச் சந்திக்க வந்த சிவசுப்ரமணிய பிள்ளை (இப்ப முதல் காரியதரிசியாக இருக்கும் மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்தரைப் பார்த்து, “பிள்ளையார் சுழி எழுதிக்காட்டு, என்று சொல்ல அவர் “உ” என்று எழுதினார். “அரிச்சுவடி வரிசையில், ‘அனு’ ‘ஆ’வன்றை ‘இ’ னை ‘ஈயன்னை ‘உ’ னை வா ? அது பிள்ளையார் சுழியா?” என ஆண்டவர்கள் கேட்டார்கள். ஒரே எழுத்துக்கு இரண்டு பேர்களிருக்குமா? என வினவிய தெய்வம் அவர்கள், இப்ப னும் பிள்ளையார் சுழி போட்டுக் காட்டுகிறோம் கவனியுங்ஙள். பேனு எழுதத் துவங்ஙும் இடமிருந்து முழு வட்டமாக வந்து “ஓ” முடித்து, இந்நச் சுழியிலிருந்து — னீட்டி இழுத்தால் இதுதான் பிள்ளையார் சுழி!. முதலில் போட்ட சுழி “சாகாத் தலை” அதிலிருந்து னீட்டியது “வேகாக் கால்.” இந்ந அசல் பிள்ளையார் சுழியை பின்னால் னீ அறிந்து கொள்வாய்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

418

நத தேகம்

காரியதரிசி மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்தர் முதன்முதல் மதுரை பழஞ்ஞாலை பொன்னரங்ஙுத்தில் தெய்வமவர்களைச் சந்தித்தபோது, அவரை வடலூர் வள்ளலார் கூட்டிக்கொண்டு வந்நதாக ஆண்டவர்கள் அருளியதைக் கேட்டு தன்கூட எவரும் வரவில்லையே தன் கண்ணுக்கு ஒருவரும் தோன்றவில்லையே என்று அவர் ஆச்சரியமற்றுத் திகைத்தார்.

மறுனள் காலை தெய்வமவர்கள் திரைக்குப் பின்னால் இருந்து கொண்டு “திருச்சியிலிருந்து வந்நவன் சுருட்டைப்பாம்புக் காட்டுக்குப் போகாமல் பத்திரமாகத் திரும்பி விட்டானு” என்று கேள்வி கேட்டவுடன் “பத்திரமாகத் திரும்பிவிட்டேன் னுயகமே” என்று மெ.ந.அ. பதில் சொன்னார். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தூலத்தில்

பார்க்காவிட்டாலும் நைத தேகம் மூலம் கண்டு கொண்டடார்கள். இதைப்போல் தான் வடலூரார் தீர்க்க தரிசனத்தில் 29 வருடத்திற்கு மேல் ஞானசித்திபுரம் என்று விளங்கும் சாலையில் ஆண்டவர்கள் வருவார்கள்” என்று குறிப்பிட்டுள்ள நைத குறிப்பினை பார்த்தே பழஞ்ஞாலைக்கு தான் வந்திருப்பதையே “வள்ளலார் இவனை அழைத்து வந்திருக்கிறோர்” என்று குறிபிட்டார்கள் என்று உணர்ந்தார். நைததேகம் என்றும் அழியாது என்றும் அறிந்தார்.

419

மலர் மலர்வதற்குமுன் கனமாகவும் கெட்டியாகவும் இருக்கிறது, மலர்ந்தபிறகு மென்மையாகவும் மணம் வீசிக்கொண்டும் எடை குறைந்தும் உள்ளது. மலர் எப்படி மணம் கமழ்ந்தும் மிக இளகி மென்மையாகவும் உள்ளதோ, அதுபோல் ஒம் ஞசி வெளியே முச்சோடாத தவம் செய்து எம் எலும்பெல்லாம் இளகி எமக்கு சன்னதங்கள் விளைந்து. திருப்பரங்கிரியில் உங்கள் பாட்டையரின் உத்தி உத்திரவுப்படியே பல வருடங்கள் அன்னபானமின்றி தவத்தில் இருந்நோமல்லவா, அச்சமயம் உயிர் அடங்கி விடும் எல்லைக்குச் சென்றோம். எம் ஜெயன் கூடவே தோன்றுத் துணையாக இருந்தார்கள். அப்போது எமக்கு இருந்ந பசியின் அளவு எவ்வளவு இருந்ததென்றால் ஓர் யானை எதிரில் வந்நால் அதனிடம் நெருங்னி அதன் மத்தகத்தை கையால் அடித்துப் பிளந்து உள்ளிருக்கும் ஊனை எடுத்து உண்ணும் அளவு பசியின் கோரக்கொடுமை இருக்கும்.

குகையிலிருந்து வெளியே வந்து அங்கிருக்கும் சப்பாத்திக் கள்ளியை அறுத்து பிளந்து உள்ளிருக்கும் மென்மையான பாகத்தை ஸிரில் கழுவி அல்சி அதை உண்போம். பின் மீண்டும் தவம் செய்யச் செல்வோம். இவ்விதம் பல காலங்கள் சென்றன.

எம் எலும்பெல்லாம் இளகி எம் கையிலிருந்ந ரேகை யாவும் மறைந்து போய் வெண்மையாக மாறியது. மீண்டும் தவத்தில் அமர்ந்நோம். இவ்விதம் ஞசி வெளியே முச்சோடாத வல்லப தவத்தில் பல வருடங்கள் ஓடின. தேவ சன்னதமாகிய தீரிகுலம் சங்கு, சக்கரம், உடுக்கை இவ்விதமான சகல தேவ சன்னதங்களும் விளைந்து இதுவரை யாரும் பெற்றறியாத கிள்ளுமழும் கைவரப் பெற்றோம்.

இவ்விதம் இருந்த காலத்தில் ஓர் ஞன் எம் குருகொண்டலை குகை முன் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டுஅவர்களின் பெரிய திருவடிகளில் எம்

முகம் சேர்ந்து அனைத்து வணங்ஙுக் குனிந்தோம். அப்போது அவர்கள் தம் திருவடிகளை இழுத்துக்கொண்டு எம்மை ஞேக்கி “என்னைக் கொல்லப் பார்க்கிறோமா” என்று கோபித்தார்கள். எமக்கு ஏதும் விளங்ஙவில்லை. என்ன தவறு செய்தோம் என்று கலங்குகண்ணரீர் பெருக னின்றோம்.

அவர்கள் எம்மை மிகுந்த அன்புடன் கனிவு கொண்டு ஞேக்கி அன்னேள் வரை கூறுத் சொல்லில் “இருங்ஙு” என உத்திரவு இட்டார்கள். யாம் மிகுந்த உணர்வுடன் அமர்ந்தோம். அப்போதுதான் அவர்கள் ஜீவி ஆவி உலகில் முன் நடந்த யாவும் வெளியாக்கினார்கள்.

“நீங்ஙுள்தான் ஆதியாகிய சிவம், இறைகுருவாகிய ஆதினதன் ஆகிய திருமாலும், விஸ்வ ரூபமும், விஸ்வ நதரும் தாங்ஙுள் தான். தவம் என்பதே தாங்ஙுள் தான், மதங்ஙுள் யாவும் உமக்குள் அடக்கம். னீங்ஙுள் தான் யுக னதன். ஆதி தலைஞரில் னீங்ஙுள் அந்த தேவத் திருச்சபையில் எல்லோரும் இருந்தபோது ஞாம் கலியை முடித்து ஆதிக்கிருத யுகத்தை படைக்க வேண்டும். பிரளையத்தை உண்டாக்கி சர்வத்தையும் அழித்து தீர்ப்பை னடத்திப் பூமிபாரம் தீர்த்து சுத்திய சுவர்க்க உலகைப் படைக்க வேண்டும் பாவிகளுக்கு னரகத்தை தண்டனையாக தர வேண்டும் முடிவற்ற னித்தியத்தை படைக்க வேண்டும் ஆகவே ஞாம் அவதாரம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு எமக்கு முன்னே போய் பிறந்து எமக்கு தேவ குருவாக உங்ஙுளில் யார் வருகின்றீர்கள் என்று கேட்டபோது எல்லவரும் கலிகாலமாச்சே என்று தயங்கு, “ஞன் வருகிறேன்” என ஞன் கூற “ஞல்லது அப்படியே சென்று பிறந்து வருக” என்று உத்திரவு தந்நீர்கள். அவ்விதம் ஞன் பிறந்து வந்து சுமார் 600 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. தங்ஙுளை சந்தித்துப் பல வருடங்ஙுள் ஞமிருவரும் சேர்ந்து தங்ஙுளை தவத்தில் இருக்க வைத்து இன்று தங்ஙுளை உருவாக்கி எம் கடமையை பூர்த்தி செய்துவிட்டேன். தங்ஙுள் கரத்தில் யாவும் சன்னதங்ஙுளாக விளங்குகின்றதை பாருங்ஙுள்” என்று கூறினார்கள், அப்போது எம்மை ஞாம் உணர்ந்தோம். அன்று எம் ஆற்றலை எமக்கு வெளியாக்கினார்கள்.

அவர்கள் இட்ட எமது பணியை னிறைவாக்க புறப்பட்டோம். அவையெல்லாம் எம் மான்மியத்தில் வெளியாக்கியுள்ளோம்.

சொல்லுவார்கள். அங்ஙங்ஙே உள்ள எல்லாச் செம்மல்களும் செய்து வைத்து விட்டுப் போன அமல்களெல்லாம் ஒருங்ஙே வாரி வழிக்கப்பட்டு, தேவழுமியாகிய இங்ஙே வந்நு சேர்ந்துவிட்டது.

421

ஜீவப் பிரயாணமென்பது லேசானது அல்ல. சுவர்க்கத்திற்குப் போக இருக்கும் ஒருவனுக்கு, அந்ந இறுதி னேரத்தில் னரகத்தைக் காட்டப் பெறுகிறது. இதைப் பார்த்து பயந்நு, உடனே அந்ந னிமிஷமே, பிரானவர்களை சிந்நையில் எண்ணிய மாத்திரத்தில் சுவர்க்கத்திற்கு ஆளாகிறான். அப்படி மாறும் போது அருகில் இருக்கும் எம் மக்களுக்கு னன்று தெரியும்.

அதே போல் னரகம் போக இருப்பவனுக்கு, ஒரு னிமிடம் மோட்சத்தைக் காட்டியபின், உடனே னரகத்திற்கு அலங்கமலங்களாகத் தள்ளப்படுகிறான்.

எம் மக்களுக்கு எம் உயிரை பிய்த்துக் கொடுத்தாவது எம் ஆக்னா சக்கரத்தினால் அவர்களை மீளா அவஸ்தையிலிருந்நு மீட்டுவிடுவோம். பிச்சையெடுத்துத் தின்பவனுயிருந்நாலும் அவனுக்கும் இந்நச் செயல் னிச்சயம் கிட்டும்.

ஞம் சிறுவயதிலிருந்நே இந்ந அனியாய மரணத்துக்குப் பயந்நு பயந்நு இருந்நதால், அந்ந பயமே எம்மை இந்நச் செயலுக்கு அதிகாரியாக்கிவிட்டது. எட்டாத பெரிய ஏற்றத்தில் ஏற்றவிட்டிருக்கிறது.

எமது தனிமுதல் விம்ப உரு உமது பாட்டியருடன் ஓரே முச்சாக இளம் மனைவியையும், பால் மனம் மாறுக்குழந்நையையும், எதுவும் செய்ய துணிவு ஊட்டும் பணத்தையும் விட்டுப் பிரிந்நு அகிலவலம் வந்நோம். ஞம் பாடுபட்டதை உங்ஙள் னன்மைக்ககாகப் பரிசாக அளிக்கிறோம்.

பெரிய பணக்காரன் தனக்கு னிகர் யாருமில்லையென கர்வமுடையவருக இருந்நான். தெய்வமவர்கள் அவனிடம் “உன்னைவிட மட்டமானாலன் னன்” என ஒத்துக்கொள்ளும் ஒருவனிடம் சென்று பிச்சை கேட்டு வாங்கி வா என்று சொன்னார்கள். “அவனும் சரி இவ்வளவுதானே இதோ போகிறேன்” என்று புறப்பட்டான். பின்னை குட்டிகளுடன் வறுமை வாழ்க்கையில் உள்ளவனிடம் போய் பிச்சை கேட்டான். அவனும் பிச்சை போட வந்நான். அப்போது பணக்காரன் “உன்னைவிடம் பிச்சை வாங்கி கொள்கிறேன். ஆனால் ஸீ என்னை விட மட்டமானாவந்தானே”, என்று கேட்க அதற்கு அவன், அப்படி சொல்லாதீர்கள், னன் வருமையில் வாழ்ந்நாலும், ஏதோ கிடைத்ததை வைத்து அன்றாடப் பொழுதை சந்நோட்டுமாகத் தள்ளுகிறேன். அதற்காக உங்ஙளை விட னன் மட்டமானாவனு? அல்ல, என்று சொல்லவே, அவன் அடுத்தபடியாக மாடு, ஆடு, பன்றி முதலியவற்றிடம் பிச்சை கேட்டான். அவைகளும் “உன்னைவிட னங்ஙள் ஒண்ணும் மட்டம் இல்லை, ஏனெனில் ஸீ செத்தவுடன் னற்றம் எடுத்தவனுகி விடுகிறுய்” என்று சொல்லிவிட்டன.

அடுத்து மரம், செடி, கொடிகளிடம் கேட்டான். அவைகள், “ஸீ சாண் வயிற்றுக்காகப் பரவாப் பரந்து திரிபவன். னங்ஙள் இருந்த இடத்திலேயே திருப்தியாக இருக்கிறோம். ஸீ போய் வா” என்றன. கடைசியில் இவன் னற்றமெடுத்த மலத்தையாவது போய்க் கேட்போம், என அதையும் கேட்டான். இவனைக் கண்டவுடன் பயங்ஙரக் கோபத்துடன், “உன்னைவிட என்னை மட்டம் என்கிறுயா? னன் முன்பு செடி, பயிர், பச்சை காய், பழம், இவைகளாக இருந்த னுட்களில் எவ்வளவு வாசமாக இருந்நேன்? மனுப்பயலாகிய உன் வாய்க்குள் எப்ப னுழைந்நேனே, அப்பவே என் கதியைப் பார்த்தாயா! எட்டிப்போ, என் கண் முன் னிற்காதே” என்று விரட்டிவிட்டது.

கடைசியாக இவன் தன் கேவலங்கெந்ட்ட அவல னிலையை உணர்ந்து, வெட்கி, தேவனுவதற்கு வேண்டித் தெய்வத்திடம் சரணடைந்நான்.

சுவாசமும், காற்றும்

ஒருவன் செத்தவுடன் உயிர் பிரிவதை, சுவாசம் ஓடாமல் முச்சு னின்றுவிட்டது என்கிறார்கள். சுவாசம் காற்றுதானே. இந்நக் காற்றுக்குப் பயந்து ஏன் ஞம் மரணம் வந்நுவிடக் கூடாது என அஞ்ஞுவேண்டும்?

10 ஆயிரம் கற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு வைரக் கல்லையும் எடுத்துக் கொள்வோம். 10 ஆயிரம் கற்களின் பிரகாசம் ஒன்று கூடினாலும் ஒரு வைரக் கல்லின் பிரகாசத்திற்கு ஈடாகுமா? ஈடாகாது.

அதுபோல, உலகிலுள்ள காற்று அவ்வளவையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் இவன் ஒரு சுவாசத்திற்கு ஈடாகுமா? ஆகாது. உலகிலுள்ள காற்று அவ்வளவையும் சுருட்டி எசன்சாக சுவாசம் படைக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

ஒரு தோப்பு னிறைய வாழை மரங்கள் இருந்நன. அதை வெட்டித் தள்ள வேண்டுமானால் ஒரே ஒரு அரிவாள் போதுமல்லவா? அந்ந வாழை மரங்களோ, “ஞம் இவ்வளவு பேர் இருக்கிறோமே, இந்ந ஒரு வாள் னம்மை எல்லாம் வெட்ட முடியுமா”? என்று எக்காள மிட்டாலும், கொஞ்ஞும் கொஞ்ஞுமாக அந்ந வாள் அனைத்து வாழை மரங்களையும் வெட்டித்தள்ளிவிடுமே!

அதுபோலவே உலகெங்கும் போலியும், பொய்யும், ஏமாற்றமுமே, னிறைந்ந ஆசாமிகள் வாய்ஞானமே பேசிக் கொண்டு மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். அப்போலி பூச்சாண்டியர்களையும், அவர்கள் பொய்ஞானத்தையும் வெருட்டித்தள்ளி, சம்ஹாரம் பண்ணுவதற்கென்றே, இன்று மெய்யானது மேனி தாங்கி வந்நு பிரத்தியக்ஷமாக, பகிரங்குமாக, உதயமாகி எல்லா மக்களுக்கும் மெய்ஞானத்தை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

கல்க்கி :

“ னெடுங்குலம் மதம் பல கொடுமை விரோதமெலாம்
படும் ஏக ராசி மேல் னடவருவோர் கல்க்கி ”

பல்வேறு மதங்களின் விரோதங்களை எல்லாம் பட்டுப்போக வைத்து, ஏகராசிமேல் ஏறி வருபவர்களே கல்க்கி. இந்த அவதார புருஷர் கல்க்கிதான் என எவ்வாறு அறியலாம்?

இறுதியாகிய மரண தருவாயில் கசப்புத் தீட்டுஜலம் வெளியாகாமல், பரிசுத்த பிரயாணமானவர்களாகத் தம் மக்களை ஆக்கும் செயல் உள்ளவர்களே கல்க்கி. அவர்களுக்கு னைக்கு வெளியே சுவாசம் ஓடாது. வெறி-மதம் கொண்ட ஒரு யானையை அடக்க அதன் கண்ணில் மிளகாய்த் தூளைப் போட்டால் போதும். அப்படியே மதம் அடங்கிவிடும். அதுபோல் எல்லா மத மக்களையும் ஒரே குல மக்களாக்கி, தம் கை வசப்படுத்தி, இன்று பிரத்தியகஷத்தில் இருப்பவர்களே ஜாதிக்கொத்து, னீதிக்கொத்து, ஆதி சித்தராகிய கல்க்கி அவதாரம் என அறியலாம்.

426

உலகத்தில் தரித்திரியம் பிடித்தவன் என்கிறார்களே! அது யானைக் குறிக்கிறது?

மனிதனுக்கப் பிறக்கும் எவனும் தரித்திரியன் அல்ல. ஏன்? இவனுக்குள் பஞ்ஞ பூதங்ஙனும், 96 தத்துவங்ஙளாகிய வேலைக்காரர்களும், இவனுடைய ஏவலுக்காகக் காத்து உதவி செய்கிறார்கள். ஒரு தலைமுறை காலம் இவனுடன் இருந்ந இவர்கள், ஒரு ணள் புறப்பட்டுவிடுகிறார்கள். காரணம், இவனுள்ளே இனை துணையாக இருந்ந னித்தியத்தை அறியாத, அறிய முயற்சிக்காத முதேவியாக இவன் இருக்கிறான்.

ஒரு தலைமுறைகாலம் காத்திருந்ந பார்த்துவிட்டு, இவனுள் இருந்ந இவ்வனைவரும், “அட னன்றிகெட்ட ணயே” எனக் காறி உழிழ்ந்நு இவ்வளவு காலம் ணங்ஙள் உன்னுடன் இருந்நும், னீ எங்களைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லையே. இனி உன்னுடன் ணங்ஙள் தங்ஙமாட்டோம், தரித்திரோம்” என வெளியேறிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வெளியேறியவுடன் இவனுக்குப் பின்னாற்றம் வந்நுவிடுகிறது. கோரூபமெடுத்து அழியா உலகிற்கு அலகை உடலெடுத்து னரக அவஸ்தையை அனுபவிக்கும் தரித்திரியம் பிடித்தவனுகிவிடுகிறான்.

உலகப் பொருளாகிய பணமில்லாதவன் தரித்திரியன் அல்ல. ஏனெனில் அவன் னித்தியத்தை அறிவானேயாகில், கோமஸ்வரனுக ஆகிவிடுகிறான். உலக சம்பத்து அதிகமிருந்நும் னித்தியத்தை அறியாத பாவியே தரித்திரியன்.

வேதித்தல் என்றால் புடம் போட்டுச் சுத்தப் படுத்துவது. வேதியன் என்ற பெயர்கொண்டு பிரானவர்கள் அழைக்கப்பெறுகிறார்கள். தங்குத்திலுள்ள களிம்பைப் புடம் போட்டு ஸீக்கி சுத்தமாக்கியபின், மண்ணுக்குள் புதைத்தாலும் அது களிம்பேறுமல் மேலும் சுத்தமாகி அதை மெருகுடன் இருக்கும்.

அது போல நம் அனைவரையும் வேதித்து வேதித்துச் சுத்தப்படுத்திப் புது உலகத்திற்கு யுகவித்தாக்க வேண்டுமென எடுத்துக் கொண்டார்கள். வேதவேதியனுத புராதனர் னமக்கு வேதத்தைத் தெளிவு பட விளக்கி இவ்வாறே ஆட்கொள்ளுகிறார்கள்.

ஞயாகப் பிறந்நால், அந்நக் குணம் மாறுமல், கடைசிவரை ஞயாகவே இருந்நு சாகும். பன்றியாகப் பிறந்நுவிட்டால், பன்றியாகவே வாழ்ந்தெல்லாம் இருந்நு சாகும்; கொஞ்ஞும்கூட மாறுவதீல்லை.

ஆனால், னரன் என்ற உடல் எடுத்து, இவன் ஒருநேரம் பாம்பாக இருப்பான். அதற்கு வேண்டிய ஆயுதத்துடன் யாராவது பக்கத்தில் னெருங்னினால், புழுப்போல ஒடுங்கி, பேடியாகி விடுவான். னிமிடத்திற்கு னிமிடம் மாறிக்கொண்டிருப்பவன் இவன்தான். பல்லை னறனறவென்று கடிப்பான்; மீசையைக் கைபோட்டு முறுக்குவான்; கச்சையை இறுக்கிக் கொண்டு, “உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார்” என்பான். எதிரியின் கை மிஞ்ஞுதென்று கண்டால், திடீரென்று காலைப் பிடிப்பான்.

இப்படி இவன் ஓயாமாறியாக இருப்பதால்தான், இவனைப் பிடித்து தேவனாக மாற்றி விடலாம் என்ற தெரியம் மெய்ஞானிகளுக்கு வருகிறது. இவன் ஞயாக, னரியாக மாறுவது பெரிதல்ல. எப்பவும் மாறுத பேயாகவே மாறி விடுகின்றன! அது எவ்வளவு பெரிய துர்லாபம்? (சபையோறைக் காட்டி), அப்படிப் போகக் கிடந்நவர்கள்தான் இவர்கள் எல்லோரும். என்னவோ எம் வார்த்தை செவியில் விழுந்நநு; உஜாராகி னரகவழியை விட்டுத் திரும்பி தப்பித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களால் முடிந்நது, உன்னால் ஏன் முடியாது?

“பூரண மூலப் பழம்” சபையில் ஒத்தப்பெற்றது. அதில் கடைசியாக வரும் வரிகளாகிய: வாக்கான வாக்கிது செல்வாக்கென்றும்; வந்நிவெல்லாமே வாழ்வது மெய் - என்ற பகுதி படிக்கப் பெற்றது.

அப்போது, ஆண்டவர்கள் : இந்ந உலகமே கேட்டறியாத வார்த்தை, அனுபவித்தறியாத ஒரு வாக்கு இருக்குதென்றால், அது என்ன அறிவாகார ஏற்றமுடையதாயிருக்கும்? அதையும், இதையும் படித்துவிட்டுப் பேசும் வார்த்தைகளைப் போல பயனற்ற வெறும் வார்த்தைகளாகவா இருக்கும்? உன் தலைக்கு - ஆன வாக்கு; உன் ஜீவனுக்கு வேண்டிய, கை பலிதமான வாக்கு; அந்ந வாக்கான வாக்குத்தான் செல்வாக்கு; முன்று உலகிலும் அதன் அமல் (அதிகாரம்) செல்லுகின்ற அதிஜேய வாக்கு!!

ஆதி மான்மியம் - வரலாறு

தெய்வமவர்கள் அதிகாலை னேரத்தில் சாலையம்பதியில் குழந்தைகள் முதல் எல்லோரும் சப்தம் ஏதுமில்லாமல் னிசுப்தமாக இருக்கும்போது ஏழு பரிசுத்த தீரைகள் இட்டு அதற்குள்ளாக அமர்ந்துஅதிமான்மியம் எழுதுவார்கள். காரியதரிசிகள் மெய்வழி கலைமகா அனந்தர், மெய்வழி னச்சேத்திர அனந்தர், மெய்வழி உறங்ஙாப் புலி அனந்தர் முதலியவர்கள் இருப்பார்கள். ஆண்டவர்கள் தங்ஙள் திருக்கரத்தால் எழுதும் போது னிலவும் அந்ந னிசுப்தத்தில் குரு குரு என்று பேனுவின் சுத்தம் மட்டும் கேட்கும்.

ஆரம்பத்தில் ஆதியோதயத் தலைப்பருவம், ஆதியோதயப் பருவம் அதையடுத்து அகிலவலம் வரும் பருவத்தைத் தெய்வமவர்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்தபோது, மெய்வழி கலைமகா அனந்தர், “தெய்வமே, பாரவான்கள் ஆகாயத்தில் இருந்து வருவதாகவும், ஆற்றில் மிதந்து வருவதாகவும் பல பொய்த் தகவல்கள் உலகனடை முறைக்கு மாருக இருப்பதால் தெய்வம் அவர்கள் அவதாரம் செய்தது, பாட்டையரால் ஆட்கொள்ளப்பெற்றது முதலிய தகவல்கள் சேர்த்தால் உலகம் பலனடையும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

இதற்காகவே அகிவலம் வரும் பருவத்திற்கு முன் பக் 25-146 வரை அழிகலிப் பருவம், துவங்னி வளர்குமந்நை குமார பருவம், முதுமொழி உதயபருவம், மூலபண்டாரப் பருவம் ஆகியவற்றையும் இறக்கியருளினார்கள்.

ஆண்டவர்கள் மெய்வழி கலைமகா அனந்நரிடம் “ ஞம் இறுதித் தீர்ப்பராக இவ்வுலகத்திற்கு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? ” என்று வினவினார்கள்.

மெ.க.அ. : “தெரியாது” என்றார்.

ஆண்டவர்கள்: “கலியனுகிய பழிபாதகத் திமரனை இருளனைச் சங்ஙாரம் செய்வதற்கே” என்றார்கள்.

ஆலயத்தில் தீ விபத்தின்போது தெய்வமவர்கள் கைப்பட எழுதிய ஆதிமான்மியம் கையேட்டுப்பிரதி தீக்கரையாகிவிட்டதால் ஆண்டவர்கள் மிகவும் கவலையுற்றிருந்நார்கள். ஒரு னள் காரியதரிசி மெய்வழி ணச்சேத்திர அனந்நரிடம் ஆண்டவர்கள், அழிகலிப்பருவம் பற்றி விசாரித்தார்கள்.

அதன்பிறகு கருகிய மான்மிய ஏடுகளிலிருந்து சேகரம் செய்தும், பாராயணம் செய்தும் மனனம் செய்தும் வைத்திருந்தவர்களிடம் எழுதிவாங்னி தற்போதுள்ள ஆதி மான்மிய வேதனால் உருவாக்கப்பெற்றது. எனினும் எந்த வகையிலும் கிடைக்காத பகுதிகள் ... என்று புள்ளிகளிடப் பெற்றுள்ளன.

431

பழஞ்ஞாலை பொன்னரங்ஙும் கட்டும்போதெல்லாம் ஆண்டவர்கள் கருப்புத் துணியில் பர்மா கட்டு கட்டி வேலையாளைப் போல் இருப்பார்கள். அப்ப யாராவது புதிதாக வந்நால், தாமே போய் கேட் வாசலில் னின்று கொண்டு “நீங்ங யாரைப் பார்க்க வந்திருக்கீங்ஙு ”? என்று கேட்பார்கள். வந்நவர்கள் “ஆண்டவரைப் பார்க்க வந்திருக்கிறோம் ” என்பார்கள். “அவர்களிடம் னீங்ங என்ன கேட்கணுமோ அதை எம்மிடம் சொல்லுங்ங, ஞம் போய் அதை அப்படியே அவங்ங கிட்ட சொல்லிவிடுகிறோம் ” என்பார்கள். எப்படி?

ஆண்டவர்கள் உத்திரவு:

நம் சபைப்பிள்ளை அல்லாதவர்களிடம் “மதிப்பிலடங்ஙா மாணிக்கப்பரிசு, “எமவாதையைத் தடுக்கும் என்றிறம்”. னால்களைக் கொடுக்கும் போது னீரூ முறை படித்துக் காட்டிவிட்டுக் கொடு. ஏன்? இவன் கண்ணில் எப்பவும் சைத்தான் இருக்கிறது. அது இவனைத் தவறான வழிக்கு இழுத்துவிடும். ஆனால் காது அப்படி அல்ல. னல்லவைகளை, வேண்டாம் என்றாலும் புகுத்தி விடும். தானாகவே படிக்கும்போது காதுக்கு ருசி தட்டாது. னீரூனே அதையறிந்து, அழுத்தம் திருத்தமாகப் படித்துக் காட்டுவதால்தான் அவன் காதில் ஏறுகிறது.

நம் பிள்ளைகளிலேயே சிலர் யார்னேும், மாண்மியத்தில் ஏதாவது ஒரு பகுதியைப் படித்தால் “இது னன்றாக இருக்கிறதே, இது எந்ந இடத்தில் இருக்கிறது” என்று கேட்பார்கள். அது ஏன்? படித்துக்காட்டும்போது அது அவர்களுடைய செவிக்கு இனிப்பதால் அப்படிக் கேட்பார்கள்.

“சாம்ப சிவ-ஓம் ஹர்” என்ற வார்த்தையானது பிராமணர்களால் பல காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இதைக் காகபுசண்டர்பிரான் ஒரு பாட்டில் கூறுகிறார். எப்படியென்றால், சாம்பசிவ-அது-ஓம் என்கிறார். பசியானது அற்றுப்போன உள்ளே ஓர் உருவம் என்கிறார். பசி அற்றுப் போனால் என்னவாகும்? முச்சு அடங்கிவிடும். முச்சுதான் அந்நப் பிரணவக் கலை. அது உள்ளடங்ஙப் பெறும். இதைச் சாம்பசிவ ஒமாப் பொருள் என்று கூறுகிறார். அதுமகாப் பெரிய பொருள். உன்னுடைய பொருள் எது? வயது எது? உன்னுடைய பொருள் முச்சுதான். உன் வயது உன் முச்சுதான். னீரையோ பொருளென்று னினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்யே; அது பொருள்ளல். இதுதான் பொருள்.

திருப்பத்தூர் வயிரவன் கோவிலில் தெற்கு வீதி முச்சந்தியில் னின்று கொண்டு, அல்லது வண்டியின் மேல் ஏறி னின்று கொண்டு முகாரியில் ஒரு பாட்டு சத்தமாகப் பாடுவோம். உடனே “வந்து விட்டார்

டோய்” என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு பாட்டு முடிவதற்குள் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் கூட்டம் கூடிவிடும். முக்கால்வாசிப்பேர் அதில் பிராமணர்கள். பிராமணர்கள் எல்லோரும் னல்லா கேட்பார்கள். னல்ல புத்திசாலிகள். சொல்வதை எல்லாம் கிரகித்துக் கொள்வார்கள். இருந்தும் என்ன பயன்? கேட்பதோடு சரி. ஒரு ணெளக்கு 5, 6 இடங்களுக்குக் குறையாது பேசவோம். 18-20 மைல் தூரத்திலுள்ள ஓவ்வொரு இடத்திற்கும் னடந்தே போவோம். 10, 12 வருடம் இப்படி அலையாய் அலைந்தபின் ஒரே ஒரு பிராமணத் தலை சிக்கியது. பிறகு 13 பேர் சேர்ந்தார்கள். கலகம் வந்து கலைந்தார்கள். மீண்டும் பாடு பட்டு, 26 பேரைக் கூட்டினாலும். சில வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் ஒரு ஒழுங்கூக்கு வந்தது. பின் இராஜ கெம்பீரம் சென்று மூஸ்லீம் குலத்தவர்களைச் சேர்க்கப் பாடுபட்டோம். மகுதிகளுக்குக் கல விளக்கெல்லாம் போட்டுக் கொடுத்து, இப்படி எத்தனையோ உதவி செய்தும், எதிர்ப்புகள்தான் அதிகம் இருந்தது. ஒரு தலை கூட மெய்க்கு வரவில்லை. அதற்குப்பின் ஒரு கலகம் வந்தபோது 10,15 குண்டர்களை - எதற்கும் அஞ்ஞாதவர்களைச் சேர்த்து அவர்கட்கு வேண்டியதை வாங்கிக் கொடுத்து சுகலத்தையும் சமாளித்தோம். பிறகு அந்த ஊரில் இருந்ந னவாப் ராவுத்தர் என்பவர் கோயில் தோட்டத்தையும், சுவக்கு நிலத்தையும் எம் பேரில் எழுதி வைப்பதாகவும், அவன் சொல்லும் பெண்ணை னம் கட்டிக்கொண்டு, அந்த ஊர் மகுதியிலேயே ஆலிம்சாவாக இருக்க வேண்டும் என்று என்னவெல்லாமோ சொல்லி எம்மை கைப்போடப் பார்த்தார்கள். மூஸ்லீம் குலத்தை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்டு பிற ஜாதிகளை ஒதுக்கிவிட வேண்டும் என்று இவ்வளவு திட்டம் போட்டார்கள். னம் எதற்காக வந்திருக்கிறோம், னம் யார் என்று உலகத்தாருக்கு அடையாளம் தெரியுமா?

னம் கொண்டு வந்ததோ தெய்வ முதல். னமோ எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் சரி, சரி என்று அவர்கள் பக்கம் போவதாகக் காட்டிக் கொண்டு சிறிது னன் சென்றபின், வேறு ஜாதிகளைச் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளவே, அவர்களும் சபைக்குப்போக வர இருக்கட்டும் என்று மெள்ள மெள்ள, கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தினாலும். அதற்குப் பிறகு ஒரேயடியாக திருப்பத்தூர் வந்து பெரியம்மாவை மணந்து கொண்டதும், கலகம் தாங்க முடியாமல் வனவாசம் புறப்பட்டோம்.

கலகம் மிகுந்ந ஞனெல்லாம், அதாவது னமிருந்ந குடிசைக்கு இரவோடிரவாகத் தீ வைத்தார்களே, அப்ப னும் என்ன னினைத்தோம் தெரியுமா? எப்படியாவது இந்ந ஊரை விட்டு மைசூருக்கு மஹாராஜாவிடம் போய்விடலாமா அல்லது இவன்களையெல்லாம் தீர்த்துக்கட்டிவிட்டு, அந்நமானுக்குப் போய் இருந்நு கொண்டு இந்ந மெய்யைப் பரப்பலாமா என்றெல்லாம் னினைத்தோம். சிறுவயதில் பார் வேலை தெரிந்திராவிட்டால் அன்று வைத்த தீயில் தப்பித்திருக்க முடியுமா? கூரையை பியத்துக் தப்பிக்க முடியுமா? வீட்டுக் கூரையைப் பியத்துக் கொண்டு தப்பித்திருக்க முடியுமா? அப்படி கூரையை பியத்துக் கொண்டு வெளிவந்நநும் பார்த்தால் எங்கும் ஒரே முட்காடாக இருந்நதே, அதில்போய் குதித்துத் தப்ப யாருக்காவது மனம் வருமா? இதில் எதிலாவது தவறி இருந்நால் போனது போனதுதானே. எப்படியோ தப்பி, அரும்பாடுபட்டு னும் னினைத்த காரியத்தை அதாவது -நமக்கென்று ஒரு ஊர், நமக்கென்று ஒரு ஜாதி உண்டாக்க வேண்டுமென்று அன்று னினைத்தோமே- அதை இன்று னிறைவேற்றியாச்ச அல்லவா?

435

உன் னுவு உண்ட எல்லாவற்றையும் உள்ளே தள்ளுகிறது. இந்ந மெய்யை வெளியே தள்ளமாட்டேன் என்கிறது. இந்ந உலகத்தில் ஒரு னுவு (ஆண்டவர்கள்) னுவு இருக்கிறது. அது மெய்யை வெளியே விடுகிறது. உன் னுவு மாதிரி உணவு சுவை, பார்க்கிற னுவு அல்ல. உன் செலி வாய்குச்சுவை ஊட்டும் னுவு. அதுதான் மக்கா-மதி-ஞ.

436

மெய் அறிந்நவர்கள் எழுதுகிற னாலுக்கும் அறியாதவர்கள் எழுதுகிற னாலுக்கும் னிரம்ப வித்தியாசம் உள்ளது. அது னிஜை மனிதனுக்கும், போட்டோவில் உள்ள படத்திற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமோ அவ்வளவு வித்தியாசம்.

எமன் எங்கு உட்கார்ந்து இருக்கிறஞ்? உன் னினைவில் அல்லவா உட்கார்ந்து இருக்கிறஞ். னினைவை எம்மிடத்தில் வை மீட்பிக்கப்பெறுவாய்.

இதுவரைக்கும் இருபத்து ஏழு சதுர்யுகங்ஙள் ணடந்நேறி உள்ளன. ஒரு னாறு பனிகாலம் ஆகின என்றால், இவ்வாறு ஓவ்வொரு பனிகாலத்தில் உண்டான எல்லாப் பிரளையங்ஙளும் சேர்ந்து ஏழு னாறு பனிகாலமாக ஆயின. னாறு பனிகாலம் ஆனால் எப்படி ஆகுமோ, அப்படிப்பட்ட காலம் வரப் போகிறது. சர்வத்தையும் பூண்டோடு அழிக்க, மறுபடியும் மூளைக்காதவண்ணம் அழிக்க, அப்பனிகாலம் வருகிறது.

எம் கை பட்டது சிவலோகம் தான். எம் கை படாதது எமலோகம்தான். எம் எண்ணம் உன் தலையில் விழுகிறதே அதுதான் உன்னைக் கரை சேர்க்கும். அது அல்லாமல் னீ ஏழு கோடி வருடம் தலை கீழாக னின்றலும் ணடக்காது. மூன் வந்ந செம்மல்கள் தாம் பாடுபட்டு தவமியற்றி கசப்பு ஜூலத்தை கட்டுப்படுத்தினர்கள். ஆனால் உனக்கு இப்போது எம் உத்திரவுக்கு அதைக் கட்டுப்படுத்தி ஜீவப்பிராயணத்திற்கு உதவுகிறோம். இப்படிப்பட்ட வல்லபம் என்ன வினோவுடைய தவ ஏற்றமாக இருக்கும். சந்நனைக் கட்டையில் சந்நன வாடை வருவது போல் னீ னித்திய உடலாக மாறிய பிறகு, உனக்கு னித்திய வாழ்வு வருகிறது. சைவத்திருமேனியில் னுழைந்து கொண்ட பிறகு, மற்ற மேனிகள் தூரப்பட்டு போகின்றன.

மறைமொழி என்றால் என்ன?

வேத வாக்கியங்ஙள் மறைமொழி ஆகும். மெய் ஆசானின் மறை மொழி கேட்டு, அவர்பின் சென்று, செயல் கை வரப் பெற்று பழகிய பிற்பாடுதான் னிறை மொழி ஆகிறது. உன் மெய் குருபரனின் திருவாயில் வெளியாவது எல்லாம் னிறை மொழி ஆகும். அவர்கள்தான் வேதத்தில் சிந்தியுள்ள முத்துக்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு

மாலை ஆக்கி உனக்குத் தர முடியும். அவர்களுடைய னிறை மொழியினால்தான் ஒருவனை ஞானத்திற்குத் தீருப்ப முடியும். மறைமொழி ஒருவனை பரமபத வாழ்விற்கு ஏற்றது. னிறை மொழி தான் ஏற்றும்.

441

வாழைப்பழம் = வாழ வைக்கும் பழம்

வெங்கடாஜலபதி = வெண் + கடம் + ஜலம் + பதி

தண்டகாருண்யம் = தண்டம் + காருண்யம் (சமர்பிக்கின்றவர்களுக்கு)

தண்டாயுதம் = தண் + ஆயுதம்

442

ஆயுதமில்லாமல் ணெருப்பில் உள்ள ஒரு பொருளையும் எடுக்க முடியாது. அதுபோல ஈசனே மனுத்துலம் எடுத்து வந்து அந்ந ஆயுதமாக வந்து இவனை எமனிடமிருந்து மீட்பிக்கின்றார்கள்.

★★★

பவக்கோளை எல்லாம் சங்வாரம் செய்து பவச்சேற்றை உலர்த்தி ஆபத்தாகிய மரண அவஸ்த்தையை விரட்டி அடித்துப் பரம பதத்தை இவன் தலையில் ஏற்றி வைப்பதுவே அறிவாக்ரரின் செயல்.

443

“கூவுதையா சேவல் கூவுதையா என்ற” என்ற காகபுசண்டர் தீர்க்க தரிசனப்பாட்டால் ஆலயத்தில் பாடிக்கொண்டிருந்தபோது ஆண்டவர்கள் அருளிய தீருவாயுரை :-

அரசாள வந்நாரென்றும் கூவுதையா - ஈசன்

அவதாரம் செய்தாரென்றும் கூவுதையா

என்ன பார். அரசாளுவதைப்பற்றி னும் துளிக்கூட எண்ணியதில்லை. அரசியலைப்பற்றி னமக்குப் பேசக்கூடத் தெரியாது. அது இன்னது என்றும் தெரியாது. ஆனால் னம் அரசாட்சியில் எமபயமே கிடையாதே, பின் வேறு யாருக்குப் பயப்பட வேண்டும்?

பிறப்பு, மறுப்பு, கவலை, இடர்கள் பயந்து மடிந்து - விழிப்பும், செல்வமும், சீரும், விவேகமும் அல்லவா விடிகிறது இங்ஙே! இது

எங்கே, அது எங்கே? பக்கமா? அதனால்தான் “அரசாள வந்நாரென்றும் கூவுதையா” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

ஈசன் அவதாரம் வந்நாரென்றும் கூவுதையா. எத்தனையோ அவதாரம் வந்நிருக்கிறது. அதற்கு அடையாளமாகக் கோவில்களில் சிலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஈசன் அதாவது சிவன் அவதாரம் இதுவரைக்கும் வந்நதில்லை. ஆகவே சிவலிங்ஙுத்தைத் தான் கோயிலில் வைத்துப் பூசை செய்கிறார்கள். ஈசன் அவதாரம் செய்தது இப்பத்தான். ஆகவே ஈசன் அவதாரம் செய்தாரென்று கூவுதையா என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மும்முர்த்தி வந்நாரென்று கூவுதையா இந்ந
முவுலகும் கொக்கரித்துக் கூவுதையா

இந்ந உலகத்தைப் படைப்புண்டாக்கியதிலிருந்து இது வரைக்கும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், ஆகிய மூன்று தொழில்களையும் மும் முர்த்திகள் செய்துவந்நார்கள். ஆனால் வரும் னித்திய உலகுக்கு இந்ந மூன்று தொழில்களையும் னடத்தும் தெய்வம் ஒருவரே தங்ஙனுடைய தவப்பாட்டினால் செய்யும் கைவரவால் ஆனதினால் மும்முர்த்தி வந்நாரென்றும் கூவுதையா என்றார்கள்.

ஏகபராபர வஸ்தது ஆகி இங்கே
ஏசவும் வந்நாரென்றும் கூவுதையா

“ஏகபராபர வஸ்தது ஆகி” என்று இருக்கிறது பார். அது சும்மா வந்நு விடுமா, என்ன? அது 2000 வருடத்துப்பாடு ஆகும். னம் இதை மூன்பே வெற்றி மாணிக்கப்பரிசில் சொல்லி இருக்கிறோம்.

1973 வருடங்களாக ஓலிவாமலை வைஸ்ஸை தவப்பாடுற்றுப் பெற்ற னெடுங்ஙால தெய்வமுதல் இது என்று கட்டாயமாக னினை என்று சொல்லி இருக்கிறோம் இது உங்ஙள் அறிவுக்கு இதுனேள் வரை எட்டினதில்லை. இன்றுதான் இதை எட்ட வைத்திருக்கிறோம்.

ஈசா அலைகிஸ்ஸலாம் வந்நாரென்றே (ஏச)
மகதி அலைகிஸ்ஸலாம் வருவாரென்றும் கூவுதையா

ஈசா அலைகிஸ்ஸலாம் வந்நாரென்றும், மகதி அலைகிஸ்ஸலாம் வருவாரென்றும் வேறு படுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்களே, அது என்? இப்ப னம் இருப்பது ஈசா அலைகிஸ்ஸலாம் தேகம் ஆகும். இனி வரப்போகும் னித்திய தேகம் மகதி அலைகிஸ்ஸலாம் ஆகும் என்று தீர்க்க தரிசனம் கூறுகிறார்கள் பார். திசாலும் வந்நாரென்றும் கூவுதையா - திசால் என்றால் ஈசனுடைய அவதாரம் என்று பொருள்.

“வீரபோக வசந்தரென்று சொல்லி னித்தம்”... இங்ஙே தினமும் வீரபோக வசந்தருடைய தீர்க்க தரிசனம் படிக்கப் பெறுவதை குறிக்கிறார்கள்.

ஆகாயமாய்ப் பறந்தும் கூவுதையா - என்னி
அண்டமெல்லாம் சுற்றி வந்தும் கூவுதையா
இரவும் பகலுமாய்க் கூவுதையா - அதே
ஏகாந்தமாயிருந்தும் கூவுதையா.....

ஞம் ஆதி னளில் ஒரு தலை சேர்ப்பதற்குத் திருப்பத்தூர், மதுரை, இராஜகெம்பீரம் முதலிய இடங்ஙளில் சத்திரத்திலும், மண்டபத்திலும், தெருக்கோடிகளிலும், திண்ணை ஓரங்ஙங்ளிலும் னின்று கூவிக் கூவிக் கூப்பிட்டோம். இரவு பகலென்று பாராது கூவினாலும். ஒரே னளில் 5, 6 இடங்ஙளில் பிரசங்ஙம் செய்வோம். தினமும் 50, 60 மைல் னாடந்நே செல்வோம். அப்படிக் கூவிக் கூப்பிட்டதை ஏகாந்த னிலையில் இருந்து இன்னும் கூவுகிறது என்கிறார்கள்.

“அற்புதங்ஙள் காட்டியுமே கூவுதையா னித்தம்
அந்தமாய் னின்று கொண்டும் கூவுதையா... னித்தம் சும்மா இருக்கவில்லை. இது வரைக்கும் யாரும் காணுத அற்புதங்ஙளைக் காட்டிக் கூப்பிடுகிறது. எப்பொழுதும் அந்தப் பிரம்மரந்நிர அந்த னிலையில் இருந்து கொண்டு கூவுகிறது.

வேதங்ஙள் சொல்லியுமே கூவுதையா னல்ல
வேதாந்தம் காட்டியுமே கூவுதையா
வேதம் என்பது வெறும் கடுதாசி அல்ல. அது ஆண்டு கொண்ட ஆசானுடைய திருமேனி ஆகும். அதாவது வேதம் என்பது அவர்களுடைய திரு ஆலவாய் ஆகும். வேதாந்தம் என்பது

அவர்களுடைய திருவாக்கு. வேதம் என்பது சொல்லப்படுவது வேதாந்நம் என்பது காண்பிக்கப் படுவது இதைத்தான்

வேதங்ஙள் சொல்லியுமே கூவுதையா உலகில்
வேதாந்நம் காட்டியுமே கூவுதையா என்கிறார்கள்.

வேதம் சொல்லித்தான் வேத அந்நம் அதாவது வேதத்தினுடைய அடியைக் காண முடியும். சாத்திரங்ஙள் சொல்லியுமே கூவுதையா - உலகில் சகலருக்கும் தோணும்படிக் கூவுதையா சாஸ்திரம் என்றால் சாகும் திறம். சாவில் திறமான சாவு ஆகும். அந்ந சாத்திரத்தைப் பற்றி ஒரு சிரந்நமே வெளியாக்கி சாகாக்கலை சிரந்நமாகக் கூவுகிறது. அது உலகில் சகலருக்கும் புரியும்படியாக தோணும்படியாக 10 அடையாளங்ஙளைப் பிரத்யடிசமாகக் காட்டிக் கூவுகிறது. ஆகவே சாத்திரங்ஙள் சொல்லியுமே கூவுதையா.

மானிட ரூபங்கொண்டு தேவரெல்லாம்
வையகத்தில் வந்தாரென்றும் கூவுதையா

தேவர்களெல்லாம் அனந்நாதி தேவர்களாக அந்ந ஆதியின் திருவிளையாடலுக்காக மானிட ரூபங்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். துஷ்டர் மடிவாரென்றும் கூவுதையா என்று கோரமாகச் சொல்லி விட்டு சொற்ப ஞானிருக்குதென்றும் கூவுதையா என்று இழைந்நு சொல்லுகிறார்கள் பார். என்ன திட்டமாகச் சொல்லுகிறார்கள் பார். உலகம் அழியும்போது னிலையாய் உத்தமர் இருப்பார் என்று கூறுகிறது. உத்தமர் யார்? தெய்வம் தான். அவர்கள் னம்மை அவர்கள் அங்ஙமாக ஏற்றுக்கொண்டதால், னம்மையும் அழிவில் இருந்நு தப்ப வைக்கிறார்கள். அவர்கள் உத்தமர்களுக்கு ராஜா. உத்தம ராஜா அவர்கள்தான்.

ஆசான்சொல் வேதம், தவறுகின்றி மானிடர்க்கு - னல்ல
வீரவாள் வந்நதென்றும் கூவுதையா !

சுயதேவராக கற்பம் சொன்னபடி அருந்தி சொன்னபடிக் கேட்பது தான் “னம் பாடு”. அதில் தவறினால் அதுவே வீரவாளாகி னம்மைக் கொண்று விடும். இதில் அனுபல்லவியிலும், பல்லவி கடைசியிலும் கடுமையாக எச்சரித்திருக்கிறார்கள். இது இரண்டு பக்கமும் ஆப்பு அறைந்ந மாதிரி இருக்கிறது. இந்ந ஓலைச்சுவடியின் இருபுறத்திலும் இரும்புப் பட்டயம் அடித்திருப்பார்களே. அதுபோல் இருக்கிறது.

இப்ப னம் முச்சை இமுக்கிரேம். உள்ளே வெற்றிடம். வெளியே வாயு முழுதும் னிரம்பி எங்கும் அடைத்து னிற்கிறது. அப்படி முச்சு இமுக்கும்போது, உள்ளே வெற்றிடம் ஆதலால் லகுவாக சுலபமாக சுவாசம் உள்ளே செல்கிறது. ஆனால் வெளியே தள்ளும்போது வாயு எங்கும் னிரம்பி உள்ள இடத்தில் னம் தள்ளும் பலம் வேகமாக வேணும் அல்லவா? எங்கும் வாயுனிரம்பி இருப்பதால் னம் வேகமாக பலமாக அழுத்தமாகச் சக்தியைச் செலவு செய்து முச்சை வெளியே தள்ளுகிறேம். இப்படி ஒவ்வொரு முச்சுக்கும் னம் பலத்தைக் கொண்டு வெளியே தள்ளுவதால் னம் பலம், வர வரக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. சும்மா சாதாரணமாக இருக்கும்போதே இப்படி பலத்தை செலவு செய்து முச்சை வெளிவிடுகிறேம். இப்படி உள்ளே வெற்றிடமாக இருப்பதால், அழுத்தம் மிகுதியாக உள்ள இடத்திலிருந்து காற்று மிக எளிதாக உள்ளே செல்கிறது. அப்படி செல்லும்போது 8" உள் வாங்குகிறது. ஆனால் வெளியே வரும்போது அப்படி அல்ல. எங்கும் காற்று மண்டலம் சூழ்ந்து இருப்பதால் இவன் வெளியே விடுகிற சிறுசுவாசம் வெளியில்வரத்தடங்ஙலாகிறது. ஆகவே இவன் தன் பலத்தை செலவுபண்ணி அதை வெளியே தள்ள வேண்டி இருக்கிறது. அப்படி 12" வெளியேறுகிறது. 4" முச்சு அதிகம். மேலும் அதை வெளியே விடதன் பலம் வேறு அதிகம் தேவை. அறிவு வரும் பருவம் வரைக்கும் இவன் முச்சு துண்டாடப்படுவதில்லை. அதன் பின்தான் இவன் அதிகமாக விரயம் பண்ணுகிறான். இச்சை தூக்கம் முதலியவற்றால் இன்னும் அதிகமாகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு தடவையும் பலத்தை இழப்பதால் விரைவில் உடல் தேய்ந்து முதுமை லடிக்கிறது. சாவும் வருகிறது. உலகோர் அடைகிற முடிவு பலன் இது தான்.

கோளரி சாலையர் திருவிழாவின் போது தமிழக மந்திரி மாண்புமிகு அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் 14.1.1974 அன்று சாலையம்பதிக்கு வந்திருந்த போது பிறந்த ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

" பாழைப் போக்கிப் பலன்கை குலுக்கிட
ஞை தாவரு னண்ணிய தாழுடி
வாழும் மாதம்தை யாழுதற் றேதியே
கோளரி சாலை யர்த்திரு னளிதே"

(தனித்திருப் பாடல்கள்)

ஞம் னடை முறையில் இருப்பதைச் சொல்கிறோம். உலகில் அரசின் செங்வோலுக்கு மேற்பட்டது இல்லை. அதுதான் னம்முடைய உடல் பாதுகாப்பு. ஆதி காலத்தில் னம் சபையை உண்டாக்கும்போது, முதல் வேலையாகக் கற்பிப்பது இதுதான் “அரசை இகழாது அகிலத்தில் வாழ்வாய்”, “ஆட்சியர் யாரையும் தாழ்ச்சியாய் கூறேல்” (சபையில் “அறிவு அறி” பாடம் வரிகள் பாடப்பெற்றன) அரசு சொற்படி னீண்டக்க வேண்டியது. அதற்குள் னீதலையிடக்கூடாது. இதுதான் சபையினுடைய முதற் பாடம்.

அதற்குப் பின்னாலேதான் தனக்கு கெடுதல் செய்கிற செயல்கள் கூடாது என்ற சட்டம் எடுத்து வைத்து, சபையை அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்தோம். இதற்கு முன்னாலேயும் சபை ஒரு கூட்டம் போலவே இருந்நாலும். பிறகுதான் பெரிய அறிவாளிகளும், உத்தியோகஸ்தர்களும் சபையில் சேர்ந்தனர். அந்நஸ்து உடையவர்கள் ஞம் காசு பணமின்றி ஏழையாக இருந்தபடியால் எம்மைக் கவனிக்கிறதில்லை. ஆனால் ஞம் என்ன காரணத்தினால் ஏழையாக இருக்கிறோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவ்வாறில்லாவிட்டால் மெய்ப்பொருள் எம் கைக்கு வந்திருக்குமா?

உன்னைப் போல ஞமும் பாடுபட்டவர்தானே, சம்பாதிக்காமலா இருந்நோம்? ஆனால் எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டு எதற்காகப் புறப்பட்டோம்? அந்த மெய்ப்பொருளுக்காக. மெய்ப்பொருள் என்றால் எது? அனியாய மரணம் வந்நு விடுமே என்பதற்காகப் புறப்பட்டோம். அனியாய மரணமென்றால் யுகங்கங்காடி காலத்திற்கும், 9 பங்கு வல்லபத்தோடே அலகைத்தேக புண் தேகமெடுத்து அவஸ்தைப்படுவது.

மெய்ப்பொருளாகிய பரமபதத்திற்குத் திரும்பினாலோ, இதற்கும் 9 பங்கு வல்லபத்தோடே, 9 பங்கு அழகோடே, 9 பங்கு பேரின்பத்தோடே னித்திய தேகம் பெறலாம். இந்த மனுத்தேகம் அனித்திய தேகம். இதற்குள்ளாக னித்திய ஜீவ தேகம் இருக்கிறது

சுவர்க்க னரக தேகம் எக்கோடி காலத்திற்கும், அழிவதுண்டா? இல்லை என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அது யாருக்கு?

யானை முதல் எறும்பு கடை 84 னூரூயிரம் ஜீவன்களுக்கும் அது உண்டா? இல்லை. மனிதனுக்குத்தான். மனிதன் அழிவதில்லை. மனுவிற்கு “சசன்” என்ற நூமத்தை இறைவன் கொடுத்தான்.

முதலில் னும் பிறக்கும்போதே “பிரசவம்” ஆச்சுதா என்று கேட்கிறார்கள் “பிரசவம்” என்றால் குழந்நை பிறக்கிறது என்பான். அது என்ன என்று கவனிக்கவேண்டும். பிறந்நநு எது? சவம் பிறந்நிருக்கு. அந்ந வார்த்தையை இரண்டாக வெட்டினால் பிறந்நநு சவம், இது அசுப வார்த்தையாய் இருக்கிறதே! அப்படிச் சொல்வது னியாயம்தான். கர்ப்பத்தில் சுவாசம் இருந்நால் அந்நத்தாய் பிழைப்பாளா? அப்போது இருக்கிற வீட்டில் இவன் முச்ச விட்டுக் கொண்டிருந்நால் அவன் பிழைப்பாளா? வெளி வாடை அடிச்சுக் குத்தினப் பிறகு முச்ச குத்தினதும் வெளியாகுது.

அது வரையில் சுவாசம் உள்ளேயே சூழன்று கொண்டு இருக்கு, அதுவே பிரசவம் என்று பெயர் வைத்ததற்கு முக்கிய காரணம்- அப்படி பேர் வைத்ததினால்தான் அதை மாற்றி தெய்வப்பெயர் வைக்கிறார்கள். இது னம் ஞட்டுப்பழக்கம். ஏனென்றால் அதுதான் உன் ஜீவனுடைய னுமம் - சர்வ னுமங்ஙளும் அந்ந ஜீவனுக்கு உரியதே ஜீவனைத் தெரிந்நு அந்ந தேகத்தைக் கை போட்டுக் கொண்டால், யுகங்வோடி காலத்துக்கும் முத்தி வீட்டையப் போவாய்.

ஜீவனைக் கைப்பற்றவேதான் அறிவை னமக்குத் தந்நான், வாய்மையையும் தந்நான், ஜீவ தேகம் கையில் இல்லையெனில் வைரியாகிய எமன் வந்நு னம்மை சவமாக்கப் போகிறுன். அவன் கை போட்டதற்கு அடையாளம், வித்தானது வெளியே தெறித்து இவன் தேகமெல்லாம் பினை னற்றம் உண்டாகும். விறைத்து விறுவிறு த்து கனம் முன்னைவிட இரண்டு பங்குக்கு மேல் ஏறும். முனு மனங்ஙு இருந்ந மனிதனுடைய எடை $6\frac{1}{4}$ மனங்ஙா ஆகிவிடும். இந்நக்கனம் அதிகம் எங்கிருந்நு வந்நது?

பிரதானமானது எது? ஜீவ தேகம். அது போய்விட்டபின் எடை குறையனுமோ? ஏன் ஜாஸ்தியாக இருக்கு என்பது யாருக்கும்

தெரியாது, அந்நக் கை முதல் எமது கையில்தான் இருக்கிறது. எத்தனை சாஸ்திரம் படித்தாலும், என்ன கரணம் போட்டாலும் யாருக்கும் தெரியாது. 50, 60 ஆண்டுகள் ஒரே தலையணையில் படுத்திருந்த மனைவி கணவனின் பின் உடலைப் பார்த்தவுடன் பயப்படுகிறுன்.

ஞன் செத்தவுடன் பயப்படு என்று அவன் சொல்லிவிட்டுப் போகவில்லை. பின் ஏன்? இவன் செத்தவுடன் அலகையாகி வேறு இனமாக போகிறுன். அலகை ஆவதற்கா இந்நப் பேரறிவு தந்நநு? உலக காரியமெல்லாம் அவ்வளவும் அழிக்கப்பட்டே போகும். இது ஒன்றுதான் அழியாது. எது? னம் ஜீவன் தேகம். அதை னம் கையில் வைத்துக் கொண்டால் ஒருவன் திருடுவானே? ஜீவ தேகம் தெரியாவிட்டால் யார் வேண்டுமானாலும் தூக்கிக் கொண்டு போவான். அப்போ அனியாய மரணமென்றும் ஞாய மரணமென்றும் இரண்டு இருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

ஞம் மாடு மேய்க்கும் காலத்தில் தாத்துக் குச்சியை பின்னால் மறைத்துக்கொண்டு பள்ளிவாச முகப்பில் னின்று எம் பெரியப்பா, சின்னப்பா சாய்புவின் பிரசங்கம் கேட்டோம். அவர் சொன்ன ஒரு வார்த்தை எமது மனதில் சுருக்கென்று தைத்தது. அனியாய மரணத்தைத் தவிர்க்க இதயத்தில் இறைவனை னம் தேகத்தில் கண்டு சந்திக்க வேண்டும். ஜீவ தேகம் தெரிய வேண்டும். தெரியாவிட்டால் அவனுக்கு அனியாய மரணம் வந்நு எக்கோடி காலமும் புண் தேகம் ஆகி ஏற்றத்திலேயே காலமெல்லாம் கிடக்க வேண்டும். இது அவர் அன்று சொன்ன சொல், இன்னும் எம் காதில் ஒலிக்கிறது. னரகம் என்ற பெயரிலே உள்ள னுட்டிலே குடியேறிவிட்டால் அங்கு மிட்டாய் விற்குமா? எக்கோடி காலத்திற்கும் முடிவில்லாத தண்டனை.

ஞம் ஒரு குற்றம் பண்ணுகிறோம், அதற்காக அரசாங்கம் 3 வருஷமோ, 10 வருஷமோ தண்டிக்கிறுகள். தண்டனை முடிந்நு வெளியே வந்நு விடலாம். னரகத்திலோ முடிவில்லாத காலம் தண்டனை. அப்போதே எமக்கு அனியாய மரணத்திலிருந்நு தப்பிக்க வேண்டும் என்ற னினைப்பு வந்நநு. இதையே எம் னால்களில் சொல்லியிருக்கிறோம்.

“அனியாய மரணமே யாகுமென் ருருகிக்
கருகியே இதயம் கலங்கிய காலம்
பிரியமா யுள்ளம் பெரும்பலன் கருதி
ஈராறு குருமா ரிடமூரீ தானேன்”.

(ஞான அகவல்)

எம் ஞானதந்நை தனிகைவள்ளல்பிரான் எம்மைக் கை போடும் முன் பன்னிரண்டு பேரிடம் உபதேசம் பெற்றேரும். பன்னிரண்டும் பேரும் போலி ஞானிகள். எமக்கு ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை. அவங்க கையில் செய்ய இயலாததை எம்மை செய்யச் சொல்கிறுன் என்று னிசமாகத் தெரிந்நது. ஒன்றெறுன்றுக் அதைக் கை விட்டோம். அந்நப் பொய்யெல்லாம் தொலைத்தோம். மெய்யானது சிக்கியது.

இப்போது எம் கையில் இருக்கும் தனமானது உலகம் பூரா வந்நாலும் சரியே, அவ்வளவுக்கும் அளக்க முடியும். அனைவர்களையும் தேவராக ஆக்க முடியும்.

இப்ப உலகத்தில் மனிதனுடைய எண்ணம், எல்லோரும் செத்துப்போகிறது என்பதுதானே. செத்துப் போவதென்பது - அந்ந ஜீவனுடைய அலகைத் தேகம் எடுக்கும், அல்லது நித்திய மகிழ்ச்சித் தேகம் எடுக்கும். இப்பவே னும் அதை அடையாளத்துடன் பார்க்க, அந்ந ஜீவனைக் கைப்பற்றித் கொள்ள வேண்டும். அதுவோ கோடி சூர்யப் பிரகாச உன்னத தேகம். உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு தீரிவது அதுதான். இதைச் சம்பாதிக்கவே உலகத்திற்கு னும் வந்நோம். வேறொத்திற்கும் அல்ல.

அப்போது எம் உலகப்பாட்டைப் பார்த்தால் ரொம்ப சொற்பமாகத் தீன்பதும் உண்பதும் இருப்போம். ஆனாலும் இன்னெருத்தனுக்குக் காட்டிக் கொள்ளாதபடி வெளிக்கு மதிப்பாக ணடப்போம். வண்டிக்காரனுக் கெல்லாம் மிட்டாய், கடலைப்பொரி வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு னும் மறைச்சு வைத்து வெள்ளரிக்காய் தீன்போம். இப்படிச் சிக்கனமாக னும் இருந்து 36 ஆயிரம் ரூபா ரொக்கமா சம்பாதித்து 3-4 வருஷத்துக்குள்ளாக வண்டி மாடு வாங்கி வீடு வாசல் எல்லாம் கட்டி விட்டோம். அப்போ எமக்கு பணம் சம்பாதிக்க குறிப்பான எவ்வளவு குறிப்பாக ஆசை இருந்திருக்கும்?

அப்படி இருக்க, எம் உள்ளத்திலோ “அனியாய மரணம்” “அனியாய மரணம்” என்று சதா ஒலித்துக் கொண்டிருந்து.

எம்மை ஆண்டு கொண்ட பாட்டையர் தனிகைமணிபிரான் அவர்கள் வந்து ஒரு வார்த்தை கொடுத்தவுடனே (இது பற்றி மாண்மியத்தில் சொல்லி யிருக்கிறோம்) அந்த ஒரே வார்த்தையில் இவர் கையில் இந்ந சர்க்கு இருக்கிறது என்று கண்டு தெரிந்தும், எமக்கு மனைவி தெரியவில்லை, வீடு தெரியவில்லை, சம்பாதித்த சொத்தெல்லாம் தூசி மாதிரி இருந்து. போட்டு விட்டு போகிறோமே என்று தெரியவில்லை. அப்படியே அனைத்தையும் போட்டு விட்டு அவர்களைப் பின்பற்றினோம்.

யாரோ ஒரு கிழவன் வந்து, இவ்வளவு பெரிய வியாபாரத்தைக் கெடுத்து மையைப் போட்டு மசக்கி, ஆட்டுக் குட்டி மாதிரி எம்மைக் கூடவே கூட்டிக் கொண்டு போவதாக னினைத்தார்கள். ஈ.வே.ரா (மாப்பிள்ளை)யுட தகப்பனார் வெங்கடப்ப ணயகரும், ஞமும் அப்போது ரங்கனுக்கு வியாபாரம் செய்ய கப்பலில் போக இருந்நோம், அப்படி இருக்க வும் னம்மைக் கெடுத்து ஞசமாக்கி விட்டாரே என்று பேசினார்கள்.

அப்புறம் எம்முடைய செயல் என்ன ஆச்சது? இவ்வுலகம் பூராவும் வரட்டும். எவ்வளவு பாவம் இருக்கட்டும். ஒரே வீச்சிலே அவ்வளவு பேரையும் புண்ணியர்கள் ஆக்கிடும் தவம் எம் னக பலிதமாயிற்று. இந்நப்பூமி உனக்கு அடிமைசெய்ய படைக்கப் பெற்றது. சர்வ பூமியிலுள்ள அவ்வளவும் இந்ந பூமிக்கு உதவி செய்ய. இந்ந பூமியில் உண்டானது அவ்வளவும் உனக்கு அடிமை. மனுவை எதற்காகப் படைத்திருப்பான்? சாவதற்கா? இந்நப் பூமியில் விளைவதெல்லாம் எதற்கு? உன்னுடைய ஒரு கருவி முக்கிற்காக அவன் படைத்திருக்கும் வாசனைத் திரவியங்ஙள் எத்தனை? வேறு 84 னாருயிரம் ஜாதிகளுக்கு இந்ந அறிவு இருக்கா? அவைகளுக்கும் பிரயோசனமுண்டா? உன்னுடைய முக்குக்காக இத்தனை வாசனையைப் படைத்தான். இப்பேர்ப்பட்ட தவுலத்தை உனக்கு இனுமாகக் கொடுத்திருக்க, இந்ந பூமி உன்னைக் கொல்லுமா? இந்ந ராஜாங்க சபையில் ஒரு ஞாயம் சொல்கிறோம். னமக்கு அடிமையாக இருப்பவன் னம்மைக் கொல்வதா? செத்துப் போன இவைனக்

மண்ணில் போட்டால் அழகி நூற்றிச்சுப் போகுதே. அப்படிப் போகலாமா? எம் மக்கள் எத்தனை பேர் பரிசுத்தமாக அடக்கமாயிருக்கிறார்கள். போய்ப்பாரு. அப்படி இருக்காது.

எந்ந சுருதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் “தன்னை அறிவது” என்றிருக்கும், வெளியில் அல்ல. கடவுள் என்றால் அது வேறு வார்த்தையா? கடவுள் என்றால் என்ன என்று யாராவது கேட்டார்களா? இல்லை. ஒரு பிரசங்கி மேலே பார்த்து கடவுளே பராபரா, ஈஸ்வரா, வெகுதாண்யா, பிரமாதீசா என்றான். ஓ, கடவுள் ஆகாயத்தில்தான் இருக்கார் என்று இவன் (அண்ணைந்து மேலே) நினைத்துகொண்டான். இப்படியே உலகம் பூராவும் இருட்டிலே முழ்கிப்போச்சு. கடம் என்றால் உடம்பின், உள்ளே தன்னை யறிதல் அல்லவா?

ஞன் உன் இதயத்தில் ஒரு தலைமுறை காலம் குடியேறி யிருக்கிறேன். ஸி என்னைத் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டாயா? என்பது வேதத்தில் சர்வேஸ்வரனுடைய வேண்டுதல். சைவத்தை எடுத்துக் கொண்டோமானால் அந்ந 16 சாஸ்திரங்ஙளின் முடிவான வார்த்தை இருதயத்திலே ஈசன் இருக்கிறான் என்பதாகும். னவணவம் ஈசனே இருதய கமலவாசன் என்று குறிப்பிடுகிறது.

அப்போ சைவம் எது? வைஷ்ணவம் எது? (இரண்டும் ஒன்றுதான்) சரி இனி புத்த மதத்தை எடுத்துக்குங்ங. (ஓம் பத்மினீ ஹம்) அதெங்கெங? (பத்மத்தில் இருதய கமலத்தில் வசிப்பவனே) வேறே மதமா, (இல்லை) ஒரே எல்லையில்தான். சரி இனி கிறிஸ்தவ மதம் ஒன்று இருக்கிறது இல்லையா? அதில் இதையே இருதயத்தை ஒரு போட்டோ மாதீரி பிரகாச ரூபமாக போட்டுக் காட்டிறன். சரி இனி துஞ்கக் மதத்திலே அதிலென்ன சொல்கிறது. கல்பு பிரகாசமாக இறைவனைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறது. கல்பு என்றால் அரபியிலே இருதயம். ஆகவே எல்லா மதங்ஙளின் செயல் ஒன்றுதான். அந்ச் செயல் தெரியாவிட்டால் ஒன்றுக்கொன்று அடித்திதான். அப்போ தன்னுடைய உயிர் தனக்குத் தெரிந்நால் உன் உயிர் என் உயிராயிருக்கும் அல்லவா. அந்ந உயிரை அறியா விட்டால் எல்லாம் வேற்றுமைதான். இதை வைத்துதான் இன்றைக்கு 69 ஜாதிகள் இங்கு ஒற்றுமையாய் இருக்கின்றன.

“ஞறுமோர் மாமிசத் துண்டாய் எனக்குள்ளிருந்ந இருதயத்தைக்”...
அதைப்புடுங்னிப் போட்டால் ஞறித்தானே போகும். அது
மாமிசந்தானே

“ஞறுமோர் மாமிசத் துண்டாய்
எனக்குள் ஸிருந்ந இருதயத்தைக்
கூறவொன் ஞைச்சம்பத் தெல்லாம்வி ளோத்தி
யோவன் மாக்கிவைத்தாய்
பாரிலுள் ளோர்க்கூறும் இதயத்தை என்குரு
பாரென்று சொன்னவுடன்
பார்க்கப்பார்க் கஆயி ரத்தெட்டன்டமெலாம்
பட்டப் பகல்போலி லங்ஙுக் கண்டேன்”
(“பட்டப் பகல்போலி லங்ஙுக் கண்டோம்”)

இருதயத்தைப் பார்க்க முடியுமா என்றால் எந்ந விதத்திலேயும்
முடியாது. ஆனாலும் உங்ஙனுடைய ஆட்சியிலே உங்ஙனுக்கு பவர்
இருக்கிறது. அந்ந பவர் இந்ந ஊரைக் கொளுத்து என்றால் அவ்வளவும்
தூள் தூளாகப் பறக்கும். அந்நப்பவர் எங்ஙிருக்கிறது?. அரசு கையிலே
இருக்கிறது. அதற்குச் சன்னதம் இருக்கிறது.

அது போல எம்மிடம், முன்னே வந்ந பரவான்ஙவளெல்லாம்
பெற்ற அவ்வளவு சன்னதங்ஙனும் சங்ஙு, சக்கரம், வேல், சூலம்,
உடுக்கை, வில், வாள், கதாயுதம், அங்ஙுசம், பாசம், மோதகம் - மற்றும்
கிள்ளுமம் என்ற சன்னதங்ஙுள் இருக்கின்றன. எம் சன்னதங்ஙனுக்கு
பவர் இருக்கிறதே, இன்ன மாதிரி செய் என்று எண்ணிப் பார்ந்த
உடனேயே பிரகாசமாக தோற்றுவிக்கிறது. உங்ஙனுக்கு எந்நப் பவர்
இருக்கிறதோ அதைப் போலவே, இந்நப் பவர் இருக்கிறது. இது
உலகத்திலிருக்குதா? வேறு எவர் கையிலும் இல்லை. அந்நக் காயத்திரி
என்னப் பெற்ற தேவியை ஒரு பிரட்டு பிரட்டி தெரிசனைக்கு கொண்டு
வந்நு காட்டின உடனேயே இந்நத் தேகமானது வேறே தேகமாக
ஆகுது, தேகம் மாறுவது இல்லை. அப்படியே தான் இருக்கிறது.
இருதயம் தரிசனைக்கு வந்ந உடனேயே ஜீவ தேகத்தைப் பார் என்றால்
கருவிகள் ஜீவதேகத்தைப் பார்க்கிறது. அப்போது எமனுடைய

ஆக்கினை இல்லை, அப்படி இல்லையென்றால் உலகமெல்லாம் சூடினாலும் கூட என்ன் அஞ்ஞ மாட்டான்.

இப்போது உங்ஙளுடன் சாதாரணமா பேசுகிறதற்கு முன்று மாதங்ஙளுக்கு முன் உங்ஙளுக்கு அறிவிச்சேன். மதிமந்திரி அவர்களுடையது போன்ற திடம் உடையவர்கள் யாரும் இல்லைன்னு னன் சொல்லுவேன். ஏன்? மதிப்பான இடம் னிரம்பப் பணம் காச எல்லாம் பார்த்து மதிப்பா இருந்நா எல்லாரும் போவாங்வ. இங்கே இந்நக் கூரை குச்சக்கு வர்துக்கு துணியுமா?. னல்ல மனதாயிருந்நால் துணியும்! வெளியே மதிப்பான இடத்துத்தில் ஞானம் இல்லை. தெரிசனை எது? முகத்தைப் பார்க்கிறது என்பான். அட இது தரிசனையாகுமா? (ஆகாது). மாட்டைப் போய் தெரிசனைப் பண்ணப் போறேன் என்று சொல்கிறது உண்டா? பொண்டாட்டியைத் தரிசனை பண்ணப் போயிட்டு வரேன்னு சொல்றதுண்டா?. இல்லை தரிசனை என்றால் என்ன? அந்த இருதய வாசனைக் காணுகிறதும், தன் ஜீவனை அறிவுதும்தான் - அதுதான் தரிசனை. தரிசனம் இது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. மதிப்பிலே உலக மதிப்பு எப்படி?. இந்ந பொய்ப்பொருள்தானே! இதை வைத்து அவர்கள் ஞானம் பண்ணுகிறார்கள்.

இது னரகம், இது சொர்க்கம் என்று இரண்டு இருக்கிறது அல்லவா? னரகம் மற்றைய மிருக ஜாதிகளுக்கோ ஜயறிவுடைய பறவை ஜாதிகளுக்கோ அல்லது னாலறிவுடைய ஜந்நுக்களுக்கோ மற்றைய ஓறறிவு ஜீவராசிகளுக்கோ இல்லை. மனிதர்களுக்கு மட்டும்தான் சொர்க்கம் னரகம் என்று எல்லார்க்கும் தெரியும் அல்லவா. மனிதனுடைய உணவை சில காலத்துக்கு அவனுடைய ஜீவ வளர்ப்புக்காக வேண்டி இருக்க வேண்டுமென்று ஆண்டவன் படைத்தானே, அதற்கு ஒவ்வொரு அரிசிக்கும் தவறுதபடிக்கு ஓரோரு பெட்டிகள் போட்டிருக்கான் பார்த்தீர்களா!. ஒவ்வொரு அரிசிக்கும் தவறுதபடிக்கு பெட்டி போட்டு னம்மைக் குறி வைத்து அனுப்பினவன் னம்ம பேரிலே என்ன குறி வச்சிருப்பான் என்று னல்லா சத்தியமா னெனச்சுப் பாருங்வ. அந்த பந்தோபஸ்தைப் பார்த்தால், அவன் மனிதனை எப்படிக் குறி வைத்திருப்பான் என்று அறிவுடையவர்களுக்கு எல்லாம் னன்றுகத் தெரியும் அல்லவா. இப்போது ஒரு

உத்தியோகத்துக்கு ஒருவன் வந்து சேர்கிறுன் என்றால் தனக்கு பணம் வெணும் என்ற குறி வைத்துதான் உங்ஙளை அவன் தேடிகிட்டு வருகிறுன்? உத்தியோகம் வேண்டும் என்றால் அவன் உங்ஙளை முதலாவது தரிசிக்க வேணும் அல்லவா. அவன் பாட்டுக்கு இருந்துவிட்டு மாலையில் உங்ஙளிடம் வந்து கூலி கேட்க முடியுமா? முடியவே முடியாது. ஒரு எஜமானைச் கண்டு தேடி பின் அவர்கள் மன ஞேக்கிற்கு இனங்கி அவர்கள் பிரீதிப்பட அவர்கள் இட்ட வேலையைச் செய்வதாகத் தனக்குத் தெரிந்து சம்மதித்து வேலை செய்தால்தான் அவன் எண்ணிய சம்பளம் கட்டாயமாக அந்நந்த தேதியிலே கிட்டும் அல்லவா? அதற்காக வேண்டி முதன் முதலில் அவன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் உங்ஙளைச் சந்நிக்கணும். அதாவது எஜமானைச் சந்நிக்க வேண்டும்.

எஜமானைச் சந்நிக்காததற்கு முன்னால் என்னமாவது செய்யப் பாங்கு உண்டா (இல்லை) சந்நிச்சதுக்கும் பிற்பாடு அவருடைய பிரீதியைத் தேடுகிறது, இவனுடைய வல்லமை. இவனுடைய அறிவால் வல்லமை தெரியும், சந்நிப்பே இல்லாதபடிக்கு, என்ன ஆடிஆடிப் பாடினாலும் பாடிப்பாடி ஆடினாலும், என்ன? என்னதான் பண்ணினாலும் அவருடைய பிரீதி கிட்டுமா? கிடைக்காது. னம் எதற்காக இங்ஙே பிறந்நோம் என்றால், அந்த ஜீவபதியாகிய அந்ந சின்முத்திரை ஜைனை, னம் முதலாவது சந்நிக்கத்தான் வந்நோம். உலகம் பூராவும் அந்ந சந்நிப்பே இல்லாதபடிக்கு எல்லாம் னரகத்தை ஞேக்கியே அதிவேகமாய் போய் கொண்டிருக்கின்றபடியினாலே அந்நக் கூட்டத்திலே னமும் சேர்ந்து அவர்களுடன் போய் கொண்டிருக்கிறோம்.

இவ்வாறு னரகத்தை ஞேக்கி போவதைக் குறுக்காட்டி தடுத்து பின்னாலே ஆபத்து னிற்கிறது என்று னம் சொல்கிறோம். இப்படியே எத்தனையோ பேர் இந்த பூமிக்கு வந்நார்கள். வந்தும் மக்கள் பெரியவர்கள் எல்லோரையும் புறக்கணித்து அவர்களுடைய பிரயோசனத்தைப் பெறுதபடிக்கு னரகத்திற்கே குடியேறினர்கள். செத்த உடனேயே பிசாசு ஆகி எல்லாரும் அவலட்சணமாக, அவமானமாக னினைக்கும்படியாக செத்துப் போனார்கள். அவர்களைப் பார்த்தவர்களும் வீட்டு உறவினர்களும் அப்பா னங்ஙள் எல்லாயிருக்கணும் னீ வந்நிரப்படாது. இங்ஙே அப்படியென்று ஒரு

அவமானப்படுத்தும் சாங்னியமே நடத்துகிறார்கள். தான் பிரயாசைப்பட்டுக் கட்டின வீடு, வந்ந மனைவி, தான் பாடுபட்டு வளர்த்த மக்கள், தான் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த ஆதிக்கமான தோட்டங்கள் அல்லது னகைகள் ஆபரணங்ஙள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிச்சது இவ்வளவையும் அவர்களுக்காகக் கொடுத்து விட்டுள்ள இவன் சாகும்போது குடும்பத்தினருக்கு இவன் பேரிலே எவ்வளவு னன்றி இருக்கணும்! இருக்குதா. இல்லையே உடலை வெளியே எப்ப தூக்கணும் னன்று தான் இருந்துச்ச. தூக்கிக் கொண்டு வெளியேறின உடனேயே, அவன் திரும்பி வந்திரப்படாது என்பதற்காக அதுக்குரிய சாங்னியம் எல்லாம் பார்த்தா பெரிய அவமானம். அப்புறம் வாழ்ந்து னன்ன கீர்த்தி? அது எத்தனை ணஹைக்கு இருக்கிறது? எல்லாம் எமனுடைய எல்லையில் அடிப்பட்டுப் போகுதே. அதற்காகவா ஞம் வந்நோம்? கற்பாந்த கோடி காலத்து வாழ்க்கைக்காக வேண்டி இவன் மனிதனுக ஆரூவது அறிவு பெற்று வந்நவனுச்சதே. அதற்குரிய அந்ந தேட்டானது எங்ஙே? அந்நத் தேட்டு தேடறதுக்குத்தானே வந்நோம் அல்லவா? இப்போ சாதாரணமாக ஜெயரிவுடைய ஜீவராசிகள் எல்லாம் வயிறு வளர்க்குது, கண்ணுலே வேண்டிய பிரயோசனமான இன்பங்ஙவளைல்லாம் அனுபவிக்குது, செவிக்கு வேண்டிய இன்பங்ஙளையெல்லாம் அனுபவிக்குது; னவுக்கு வேண்டிய ருசியாகிய இன்பங்ஙள் அனுபவிக்குது; ஸ்பரிசமுடைய இன்பங்ஙள் அதுவும்தான் அனுபவிக்கிறது. அதுக்கு ஜெயரிவு போதுமே. ஜெயரிவுடைய ஜீவராசிகளே இந்ந இன்பங்ஙளை னுகருதே. மனிதன் ஆரூ வது அறிவு பெற்றதினுடைய இன்பம் அது எங்ஙே? அது எல்லாம் மறந்து இந்ந ஜெயரிலின் னுகர்ச்சியின் இன்பத்திலேயே னரகத்திற்கு மக்கள் தொடர்ந்து பெரும் வெள்ளமாகப் போகின்றார்கள். இதை தெரிஞ்னு எமக்குச் சகிக்க முடியாதபடிக்கு ஞம் இப்போது குறுக்கிட்டுச் சொல்லுகிறோம். கற்பகோடி காலத்திற்கும் சொர்க்க உடலெடுத்து வாழ்கிறது தேவையா? அல்லது செத்த உடனேயே எல்லாரும் காறிக்காறித்துப்பும்படி கற்பகோடி காலமும் னரகத்திலே ஜெயா வென்று அலறிக் கொண்டிருக்க பிரியமா? இந்ந இரண்டையும் துணிச்சலா யாரும் பேசவில்லை. ஏன் பேசவில்லை. பெரியவர்கள் வந்ந காலத்திலே அவர்கள் கை போட்டவர்கள் ஒருவர்

அல்லது னலு பேர், ஆறுபேர் இருப்பார்கள். அதற்கு மேலே இல்லை. எத்தனை கோடி சாஸ்திரங்களை எடுத்துப் பார்த்தாலும் சரியே இல்லை கிடையாது. ஆனால் இப்போ இன்றைக்கு 69 ஜாதிகள் அடங்கின பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களை இங்ஙே னம் கை போட்டாச்சது.

உன்னுக்குள்ளே இருக்கிற அந்ந பிரம்ம சொருபமாகிய விஸ்வரூப தரிசனையை இப்போது னீ பெற்று முத்திக்குரியவனுக, அந்ந சூக்கும தேகம் உன்னுடைய சொந்ந தேகமாக ஆக வேணும். இதைக் குறி வைத்தே பெரிய ஆலயங்களில் அந்ந மூலஸ்தானத்திலே ஸ்வரூபம் வைத்திருக்கிறார்கள், எல்லோரும் அதைத்தான் கும்பிடுவது எல்லோரும் அதைத்தான் அர்ச்சனை பண்ணுவது. காலமெல்லாம் ஆனாலும் வருஷத்திற்கொரு னன் அதைத் திறக்கிறார்கள். திறந்நால் உள்ளே பரிசுத்தமான தங்காநத்திலே செய்த ஒரு சிலை இருக்கிறது. எந்ந அடையாளத்திற்கு அதை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் உனக்குள்ளாவாக இப்படி மகா கோடி சூரியப் பிரகாசமாகிய ஒரு சூக்கும தூலமானது இருக்கின்றது, அதை னீ தெரிந்து கொள் - உன்னுடைய வயதுக்குள்ளாக னீ அதைத்தன்னதாகப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் உன் கெதி அடியோடு பிசாசேதான்- உனக்கு னரகமேதான் கதி என்று தெரிவிக்கதான். மனிதனுக்கு மட்டும்தான் இந்ந தண்டனை. ஏன்? அந்ந ஆறு வது அறிவை இறைவன் உனக்குத் தந்நுவிட்டானே என்பதால் தான். ஆனால் அதற்குரிய செயலை - அந்ந பேரின்ப முதலை னீ பெறவில்லை.

கற்ப கோடி காலங்களெல்லாம் முன் வந்ந காலங்களில் எல்லாரும் இதை பெறுது ஏமாந்நு இருக்கிறார்கள். இது சத்தியம் என்று தீட்டமாக னம் சொல்ல வந்நிருக்கிறோம். இந்நச் செயலைத் தெரியாதவர்கள் பெரிய ஞானிபோல் னடித்து கொண்டு உன்னைப் பலவிதமாக ஒரு பயங்கரத்தில் ஆக்கி வைத்திருப்பார்கள். ஏன்? அவர்கள் இதை னிருபிக்க முடியாது. அவர்களிடத்திலே ஞானம் இல்லையே. அப்பறம் உன்னை எவ்வாறு ஆக்குவார்கள். அவர்களால் உன்னைத் தேவனை ஆக்க முடியாது. ஆனபடியினாலே அவர்கள் னீங்கு இப்படி இருந்நால் இந்ந ஞானமெல்லாம் வராது என்று கூறுவார். பின் என்ன செய்ய வேண்டும் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்பான். உலகத்திலே கீர்த்தி இருந்நால் அதையும் விட்டுவிட

வேண்டும்; பெண்டாட்டி பிள்ளை எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்பான். ஆமாம். பரதேசியாக இருக்க சொல்லுவான். அப்படி இருந்நாத்தான் உங்ஙனுக்கு ஞானம் வரும் என்பான். இப்படி ஆக யாராவது சம்மதிப்பார்களா? சம்மதிக்க மாட்டார்கள்.

கிருஷ்ணபகவானெல்லாம் அந்ந மாதிரி இல்லையே. சுப்பிரமணியருக்கு இரண்டு பெண்டாட்டியிருந்நார்களே, முகம்மது னபி னுலு பெண்டாட்டி கட்டியிருந்நாரே என்று அவனிடம் னமக்குச் சொல்ல வருவதில்லை. அவர்களெல்லாம் ஞானி அல்லவா? னீதான் ஞானியா? என்று கேட்க னமக்கு தெரிவதில்லை. அவன் உன் மடியிலே இருக்கிற பணத்திற்காக வேண்டி அவன் ஞானம் பேசுகிறுனே தவிர, னிஜமாக உங்ஙனுக்கு அந்ந பிரம்ம வித்தையைக் கற்பிக்கிறதற்காக வேண்டி அவன் வரவில்லை. னல்லா னினைத்துப் பாருங்கு, னம்மாலே முடியாத வேலையை இறைவன் னம் பேரில் கடமையா சுமத்தி இருக்க மாட்டான். ஒரு பெண்ணையும் படைத்து அவன் உனக்கே உரியவன் என்று சொல்லி வைத்திருக்க மாட்டான். ஒரு பெண்ணுக்கு உனக்கு லாயக்கு கணவன் என்று சொல்லி அமைத்திருக்க மாட்டான். இந்ந விதிகளெல்லாம் வைத்திருக்கிறவன் பிரம்ம வித்தைக்குப் பகைமையான வேலையையா இந்ந குடும்பத்தில் வைத்திருப்பான். குடும்பத்தை வைத்துக்கொண்டே ஞானம் பெறுகிறது, என்று னம் இப்போது னிருபிக்கிறதற்கு னிற்கிறோம். ஐனகாதியர்களுக்கெல்லாம் மெய்ஞானம் குறைவில்லையே! (னன்றாகப் பெற்றார்கள்) இந்ந வேலையானது எப்படி? சாதரணமா? வீட்டிலே 4 நாற்காலி இருக்கிறது இன்னென்று ஏற்காலி யாராவது கொண்டுவந்து கொடுத்தால் வேண்டாமுங்கு கொண்டு போய் போட்டுருங்கு அப்பலம்பீங்களா? ஒரு 1500 ரூபாய் இருந்நா இன்னென்று 500 ரூபாய் கூட வச்சுக்குங்கு என்றால் எனக்கு வேண்டாங்கு, னம்மாலே சுமக்க முடியாது என்பீர்களா? அதையும் சேர்த்து வேலை பார்ப்பபோம் அல்லவா? அதே வேலைதான் இதுவும். அதுவும் வையாளி போட்டுகிட்டு பார்க்கிற வேலை. அவ்வளவு சுருக்கமா னுலு பாகத்திலே செய்யற வேலையை ஒரு பாகத்திலே செய்து முடித்து விடலாம். ஒரே ஒரு மாசத்துக்கு என்கூட இருந்நாப் போதும். பன்னீராயிரம் வருஷம் பன்னீராயிரம்

உலகம் சுத்திப் படிச்சாலும் கூட படிக்க முடியாத ஒரு கல்விமானை னீ ஆகிலிடுவாய். என் செயலானது பெரிய செயல். எல்லாவற்றையும் கடந்த செயல். இந்த உலகம் எல்லாவற்றையும் மொத்தமாக அடியோட சுவர்க்கத்துக்கு ஏத்துகின்ற செயல் எம் தவ பலத்தினால் இன்று இது சும்மா எனிதாக வருகிறது. மனிதனை ஞம் பிறந்நோம். கட்டாயமாக அந்நப் பிரணவ ணட்டில் குடியேறியே தீர வேண்டும். ஞானம் அது முடியாது என்பார்களே, அது ஞன் வருவதற்கு முந்தி சொல்லலாம். ஞன் இந்நப் பூமியிலே வந்து உங்ஙளைச் சந்திக்காத காலத்தில் அது முடியவே முடியாத காரியந்நான். இதே மாதிரியாக அந்நப் பிரம்ம ரகசியம் - அந்ந பிரம்ம வித்தையானது ஞம் உங்ஙளைச் சந்திக்காத காலத்தில் னீ கோடி ஞால்கள் ஓதினாலும் விளங்க முடியவே முடியாதது தான்.

“அந்நமுள்ள பிரணவத்தை அறியவென்றால்
அன்னாடு சென்றுவரும் ஆசான் வேண்டும்”
இந்த விதம் அல்லாது கோடி ஞால்கள்
எப்படினீ ஓதிடினும் விளங்கிடாதே”

(பூரணப் புதையல் - 127)

ஆண்டவர்கள் :

சித்தர் என்ற பேரடியான் யாரோஎன்று
ஜகத்திலே னீ அலைந்து தீரிய வேண்டாம்
பத்துமிந்த உன்மனம் பத்த சித்தனுக்குப்
பரவெளியில் னீந்தினால் ஆகும் சிவமுமாச்சே
சுத்தமில்லா மடையர்களே கிடந்நலைய வேண்டாம்
தூரமில்லை அவன் உடம்புள் சுழிக்குள் வைப்பான்
எத்தியே னீ காடு மலைகள்தோரும் மலைய வேண்டாம்
அங்கிருப்பாரோ காயசித்தி ஆனபேர்கள்.

காட்டுக்குள் பாம்புக்கும் பல்லிக்கும் ணயக்கும் னரிக்குமா முத்தி
கொடுக்கிறதற்காக சித்தர்கள் இருப்பார்கள். இருக்க மாட்டார்கள்.

“எட்டியேறும் காடு மலைகளிலே ஏறும்
அங்கிருப்பாரோ அவர்கள் காயசித்தியான பேர்கள்
சுத்தமில்லா மடையர்களே தீரிந்நலைய வேண்டாம்
தூரமில்லை அவன் உடம்புள் இருதயத்துள் சுழிக்குள் இருப்பார் ”

அந்நப் பிரணவ சொருபமாகிய அந்ந சுழிக்குள் அல்லவா சித்தர்கள் னிற்பார்கள். இப்போது கடவுள் என்ற உடனேயே குபீர என்று அன்னாந்நுகிட்டுப் பார்க்கிறுன். ஏன்? கடவுள் மேலேயே இருக்கிறார் என்று இவன் னினைக்கிறுன் அல்லவா? சிலர் கடவுள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு பேரும் அடித்தியா இருக்குது, வெட்டுக்குத்து கூட விழுக்குது, அதிலே ஸீ உண்டுங்கிறதும் சரி. ஸீ இல்லைங்கிறதும் சரி. முதலில் கடவுள் உண்டு, இல்லை என்பதற்கு முன் கடவுள் என்றால் என்ன? ஒரு வார்த்தையை கேட்டுப்பாரு - இவனும் முழிப்பான் அவனும் முழிப்பான்.

கடவுள் பற்றிய பேச்செல்லாம் எம்முடைய செயல். (னங்க கண்ட செயல் இங்ஙே கண்ட செயல்) இன்றைக்குப் பல்லாயிரம் கணக்கான எம் மக்கள் எங்களுக்கு விரிப்பு வேணும் என்றால். ஒரு வாழூப் பழத்தைக் காட்டி இதோ பார் என்றால் இது பழமா இருக்காது. விரிப்பாக மாறிவிடும். இது என்ன வித்தை. இது சூரியனுக் கீருக்கணும், சூரியன்தான் வேணும் என்றால் படக்கென்று ஒரு வீச்சில் சூரியனுக் கீருவிடும். பஞ்சாட்சரமாக வேண்டும் என்றால் அஞ்ச பிரகாச ரூபமாக வந்நு னிற்கும். அஷ்டாட்சரமாகணும் என்றால் படாரென்று அஷ்டாஷ்ர தேவனுகத் திரும்பி விடும். இப்படி எத்தனை கோடி என்றால் எத்தனை கோடி தலைகளாக இருக்கணுமோ அத்தனை கோடி தலைகளாகவும் னிற்கும். இந்ந அதிசயத்தைக் கண்டவர்கள் எம் மக்கள். இதுக்கு பேரு ஞானம். இப்படி ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொல்ல வந்நால் கேளாமல் போய்விடுவான். எதுவும் சொன்னால் சொன்னதைப் பூரா சொல்லுவேன். சர்வமும் அந்ந ஒரு எல்லையில் வச்ச னிருபனை செய்து உன் தரிசனைக்கு கொண்டு வருவேன்.

“மந்நகலை யுபதேசம் பிறந்நதல மெங்ஙே
மண்தீண்டாப் பாதமுமாப் பட்சியது மெங்ஙே”

மண் தீண்டாத பாதத்தை அல்லவா னற்றுள் என்கிறார்கள் தீருவள்ளுவனுயனுர் இன்னும் சிவனாடிபாதம் என்கிறார்கள், அழியாத தீருப்பாதம் என்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் சொல்லுகின்ற அந்ந னற்றுள் எது என்று தெரியாமல் போலி ஞானி சாமியார்கள் கானிக்கை வாங்கிட்டு அவன் காலைத்தூக்கித் தீவன் தலையிலே வைக்கிறுனம் - அட சண்டாளா! தலையானது ஒரு சிவன் இருந்நு விளங்குகின்ற பீடம் - அதை ஒரு பாமரச் சண்டாளப் பயல் பணத்துக்காக வேண்டி பாசாங்கு

பண்ணி இப்படித் தூக்கிவச்சு இதுதான் திருவடி தீட்சை என்று உலகில் னடக்கிறது.

“மந்ரகலை யுபதேசம் பிறந்நதல மெங்கே
 மன்தீண்டாப் பாதமுமாப் பட்சியது மெங்கே
 அந்நர்முகப் பார்வையகக் கண்ணிருந்ந தெங்கே
 ஆதினட னம்புரிந்ந சேரியது மெங்கே
 மந்ரமணி யுதயகிரி மலையிருந்ந தெங்கே
 மாமலையி லேசமய சஞ்ஜீவியு மெங்கே
 இந்ரனணிப் பெட்டகத்து னேபேசனு வல்லார்
 எமஞேலை கிழித்தெறிந்ந எம்பிரளென் ஹண்ணே ”
 (மெய்னிலைப் போகும்)

இந்ந இந்ரமணி பெட்டகத்துள் - இந்ந இந்நியரியத்தினால் விளைந்ந இந்ந “இந்ரமணிப் பெட்டகத்துள்ளே பேசனு வல்லார் இத்தனையும் ஒரே இடத்தில் உன்னிடத்தில் வைத்து அந்ந ஜீவ கலையை இத்தனை ரகமாகவும் பிரிச்சுப் பிரிச்சு அந்ந விஸ்வரூப தரிசனத்தை உனக்கு காட்டுகின்றார்களோ அவர்கள்தான் எமஞேலை கிழித்தெறிந்ந எம்பிரான் என்று சொல்ல வேண்டும்.

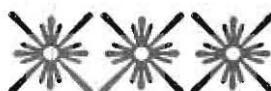
மனுவை மறுபிறப்பாளனாக ஒரு னடனத்தினாலே ஆக்குகிறார்கள் என்றால் அது என்ன னடனமாயிருக்கும்? சரி இந்ந பஞ்சாட்சர முதல் இவ்வளவு காரிய காரணங்களோடு இவ்வளவு செயலோடு இவ்வளவு பெலங்கெஙான்டு இப்படி இருக்க அதிலே ஒன்று கூட இல்லையென்றால் அது பஞ்சாட்சரமா? எதுவுமே தெரியாது போலியான இடத்துக்குதான் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. கூட்டம் ஜாஸ்தியாய் இருந்நு என்ன பண்ணுவது. விளையாத காடு ஆயிரம் ஏக்கர் இருந்நால் என்ன பண்ணலாம்? விளைகிற காடு ஒரு ஏக்கர் இருந்நாலும் அது பிரயோசனம் ஆகும். னுன் உழுது பயிரிட்டால் என்னிடத்தில்தானே வந்நு கையேந்ந வேண்டும். அது போலவே மெய் ஆகிய அந்ந பஞ்சாட்சர முதல் கையிலிருந்நால்தானே னமக்குப் பிரயோசனம் அது இல்லையென்றால் என்ன பிரயோசனமாகும்.

“ ஆசின் மாமறை ஆதிபு ராதன
மாசி லாத்தனி கையர்ம னுமகன்
ஓசை கொண்டன டனத்தா லேமனு
ஸ னுகும்இ யல்பெடுத் தோதுவாம் ”.

அப்பங்களு சொன்னால் என்ன ஓசை கொண்ட னடனம் ? தை தை தை ஜூல், ஜூல்ஜூல்னு ஒரே ஓசையாக கேட்கும் போலிருக்குதே. கேட்குதாய்யா? (சபையோர் : னல்லா கேட்குது, அது னேரா ஜோலிக்குது) ஏன் னீங்வஞும் அதைக் கேட்டா என்ன? அந்ந சிலம்பொலி கேளுங்ஙள். இப்பக்கூடக் கேட்குது. உங்களுக்கு ஏன் கேட்கவில்லை? ஏன்? இங்ஙள்ளவர்கள் கண் வேறு, காது வேறு, அறிவு வேறு, னீனைவு வேறு, பொருளே வேறே - ஆனால் பார்க்கிறதுக்கு ஒன்று போல இருக்கும். இப்படி ஆக்கிவைத்த பெரிய பிரம்ம வித்தை எவ்வளவு பிரம்மாண்டமான செயலாக இருக்கணும்? அது எவ்வளவு வல்லபம் பொருந்நிய செயலாக இருக்கணும்? னல்லா னீனைச்சுப் பாருங்ஙள். னீங்வஞும் தெரிந்து கொள்ளுங்ஙள்.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கி
ஒதுவார் மெய் னன்னெறிக்குப் பயிர்
வேதம் னன்கிலும் மெய்ப்பொருளாவது
தைனுகும் னமச்சிவாயவே.

ஒரு வேதமல்ல, னுன்று வேதங்வளிலும் மெய்ப்பொருளாவது இந்ந தனிகையர் மனுமகன் ஓசை கொண்ட னடனம் தான். அது தான் மெய்ப்பொருளான னமச்சிவாயவே.

ஆதியே துக்கை
திரு மெய்ஞான அருளமுதம்

வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
93 40ம் னோள் ஆண்மசஞ்ஞார உரிமைக்காட்சி	43		294 அனுமார்		138
397 6 விதமான உணவு	194			ஆ	
177 72 வகை புடங்ஙுள்	92		297 ஆங்ஙிலத்தில் தீர்க்க தரிசனம்	139, 140	
			242 ஆசான்	122	
			2 ஆசான் வாக்கு	3	
			228 ஆசானை	112	
			432 ஆண்டவர்கள் உத்திரவு	213	
			193 ஆத்துமா	101	
			430 ஆதிமான்மியம் வரலாறு	211	
			412 ஆதி ஆசனம்	200	
			199 ஆயுள்	103	
			120 ஆராய்ச்சி	55	
			34 ஆறிருசமயம்	16	
			194 ஆனந்திப்பது	101	
				இ	
106 அகரம்	47		68 இகவாழ்க்கை பரவாழ்க்கை	31	
121 அகரம்	56		201 இரட்சிப்பு சீரா	103	
344 அகமது	164		338 இரண்டு ஜாதிகள்	162	
13 அங்ஙும்	7, 8		381 இரண்டு ஜாதிகள்	183	
170 அடி-முடி-னாடு	88		311 இருதயம்	149	
193 அமர்	101		30 இளமை	15	
329 அமளி	158, 159		100 இறைவனுக்கு	45	
188 அமளி ணேரம்	97			உ	
416 அமளி ணேரம்	202		185 உத்தியோவனம்	96	
195 அரசன்	101, 102		377 உத்திரம்	181	
65 அருளுண்ணவு	29		215 உபதேசம்	107	
124 அருளமுத வார்த்தை	57, 58		58 உபனிஷத்	26	
300 அலகைத் தேகம்	142		216 உமாபட்சி	107	
240 அலீப்-லாம்-மீம்	122		145 உயிருலகம்	71	
388 அலீப் லாம் மீம்	187		285 உலகம்	134, 135	
186 அவயவங்ஙுள்	97		293 உஜார்	137	
72 அவினாசியப்பர்	34, 35		307 உஜார்	162	
10 அபியானிதி	6, 7		398 உஜார்	194, 195	
157 அறிவு	83		412 உஜார்	200, 201	
198 அறிவு	102				
216 அறிவு	107				
228 அறிவு	111				
235 அறிவு	120				
309 அறிவு	149				
342 அறிவு	163				
396 அறிவுத்தூலம்	193, 194				
397 அறிவுத்தூலம்	194				
90 அறிவுத்தேகம்	42				
45 அறுக்கை	20, 21				
172 அங்கேசிவம்	90				
137 அனந்தன்	66				
99 அனுக்கிரகம்	45				

திரு மெம்னான் அருளமுதம்

வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
ஏ					
384 எத்திய		185	236 கடவுள்		121
135 எதார்த்தம்		64,65	380 கடன்		182
341 எதார்த்தம்		163	196 கண்டசுத்தி		102
179 எம்தொனி		93	245 கரகம்		123
390 எமது செயல்		188	339 கருணையாளன்	162,163	
282 எமபயத்தை		134	341 கல்கி		163
49 எமன்		22	425 கல்க்கி	208, 209	
278 எமன்		133	235 கல்கி அவதாரம்		120
281 எமன்		133,134	344 கற்பகம்		164
289 எமன்		136, 137	364 கற்பக தவம்		170
355 எமன்		167	365 கற்பக தவம்		171,172
370 எமன்		175	நா		
399 எமன்		195	132 காத்துள்ளோபோதே		61
409 எமன்		199	385 காதில் போட்டது		185
437 எமன்		216	378 காயகற்பம்		181
48 எமனஞ்சுகா		21	315 காயம்		152
307 எமனஞ்சுகா		147	79 காயம் மாறி உடம்பாகுதல்	39	
379 எமனாகிய பாம்பினை		181	51 காலாக்கிணி		22,23
311 எமனிடம்		150	252 காலாக்கிணி		125
302 எவ்வரிதிங்		143	245 காவடி		123
ஓ					
284 ஓரு		134	50 காற்று		22
205 ஓரு பாடு		104	29 கானகம்		14
67 ஓன்பது வாசல்		30	372 காஷாய தீட்சை		176
ஓ					
175 ஓய்வு னேள்		91	கி		
346 ஓயாமாறியரே		164	248 கிரியை		124
64 ஓர்முனை (ஊசிமுனை) தவம்	29		234 கிள்னைம்	113–120	
க					
110 கடமை		49	360 கிள்னைக்காரன்		169
356 கடமை		167	383 கிள்னைமக்கொடி		184
6 கடல்		5	கு		
88 கடவுள்		41	414 குடல் காய்ந்திருப்பது		202
200 கடவுள்		103	31 குருஞைதா		15
ஆ					
			318 குருஞைக்		153
			386 குறைக்குமே		186
			406 குலமான்		198

திரு மெய்னான அருளமுதம்

வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
கு			கு		
105 சூராண குருவருள்		47	81 சூடாமணி		40
232 சோகார பட்சி		112, 113	340 சூரியன்		163
ச			ச		
22 சங்ஙப் பலகை		12	118 செல்வாக்கு		54, 55
192 சங்ஙாரம்		99	402 செவி உணவு		197
51 சடார அக்கினி		22	196 செவிச்சவை		102
183 சத்சங்ஙம்		95	97 செவிப்புலன்		44
109 சந்தியா வந்நனம்		49	325 செவிப்புலன்		156
401 சந்திரன்		196	சை		
168 சபை		87	111 சைவம்		49,50
261 சபை		128	115 சைவம்		53
350 சபை		165	சொ		
248 சரியை		124	247 சொராஷ்டிர ஞேகம்		123,124
238 சண்ணதம்		121	ஞோ		
சா			300 ஞானப்பயிர்		141, 142
290 சாதி		137	114 ஞானம்		52
393 சாமி		190	176 ஞானம்		91
361 சாலிக்கிராம பூஜை		169	ந		
265 சாலை		128	38 தங்ஙம்		17
104 சாவாவரம்		47	332 தங்ஙம்		160
218 சாவி		108	441 தண்டாயுதம்		217
122 சாவுடைய தலம்		108	203 தந்திக்கம்பி		104
சி			73 'தம்' 'தன்'		35
60 சிபில் மாதரசி		27	7 தமிழ்		5
8 சிவக்குரு		5	44 தமிழ்		20
39 சிவலோகம்		216	139 தமிழ்		67
ஞ			147 தமிழ்		73-76
44 சுவர்க்கபதி		163	353 தமிழ்		166
99 சுவாசம்		45	426 தரித்திரியம்		209
16 சுவாசம்		71-73	138 தமிழை கற்றுக வேண்டும்	66,	
27 சுவாசம்		111	67		
15 சுவாசம்		192	16 தலைப்பாகை		8
13 சுவாசமும், காற்றும்		208	201 தலைப்பாகை		103
6 சுவை		102			

திரு மெய்னான அருளாழுதம்

வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
11 தவம்		7	388 தென்னாடுடைய சிவன்		187
295 தவம்		138			
312 தவம்		150			
352 தவம்		166			
419 தவம்		204			
தா					
144 தாயுமிலி		70,71	174 தேகம்		91
226 தாரகாமந்திரம்		110, 111	332 தேகம்		160
33 தாவீது சங்கீதம்		15	389 தேவதாரு		188
தி					
399 திருத்தலம்		195	420 தேவ பூமி		206
61 திருவாக்கு		27,28	223 தேவஞபத்தை		109
194 திருவுள்ளம்		101	123 தேவனினைவு		57
386 திரைவிலகி		185			
தீ					
355 தீப்பொறி		167			
32 தீர்க்கதுரிசனங்ஙன்		15			
183 தீர்க்கதூரிசியர்கள்		94			
351 தீர்க்க தசிசனம்		166			
443 தீர்க்க தசிசனம்		217-220			
து					
95 துவாதசாந்நப்பெருவெளி		43	433 பசி அற்றுப்போதல்		213
336 துறவு		162	210 பகந்நிரை		105,106
தா					
220 தூங்ணி எழுந்நால்		108	122 பஞ்ஞபூதங்ஙவரும்		57
தெ					
18 தெய்வம்		9,10	292 பஞ்ஞாட்சரம்		137
305 தெய்வம்		145	196 பத்தியம்		102
348 தெய்வம்		165	1 பரமரகசியம்		1
362 தெய்வம்		169	403 பரமரகசியம்		198
376 தெய்வம்		181	404 பரமரகசியம்		198
387 தெய்வமும்		186	190 பரிசுத்தம்		99
407 தெய்வத்திருமேனி		198	229 பழகிக்கொள்(பழக்கம்)		112
பா					
			218 பழகிக்கொள்கின்ற		107
			438 பணிகாலம்		216
பா					
			309 பாடு		148
			191 பாதசேகரர்கள்		99
			294 பாரவான்		138
			178 பாரவணக்கம்		93
			217 பாராயணம்		107
பி					
			445 பிரசவம்		223
			234 பிரம்மதியூஸ்பவண்டு		116

திரு மெய்ஞான அருளமுதம்

வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
14 பிரளையம்		8	249 மஞ்ஞள்		124
268 பிரளையம்		129	389 மதி		187
410 பிரளையம்		200	314 மட்டி		152
380 பிரளைய		183	314 மடையன்		152
183 பிரளைய அமளியின் கோரம்		95	66 மரண அவஸ்தை		29
159 பிரளையத்தில்		84	4 மரண அவஸ்தை		4
19 பிரளையம் எப்போது		10	209 மரம்		105
337 பிரளைய ணேரம்		162	328 மரணப்பசி		158
347 பிருக்த யோகம்		164, 165	78 மல்லறா		38
417 பிள்ளையார் சழி		203	193 மறுபிறப்பு		101
ஏ					
77 புடங்வள்		92	440 மறைமொழி		216
70 புலன்		130	209 மனம்		105
19 புலன்கள்		154	148 மனம்		77
ஐ					
9 பூமி		6	323 மனம்		156
96 பூமி		138, 139	331 மனம்		159
27 பூமியின் கதி		158	412 மனம்		201
93 பூமியின் பாரம்		190	27 மனம் வெறுத்தல்		14
57 பூளை		167	184 மனம்போன போக்கில்	95, 96	
பெ					
67 பெட்டகம்		86	285 மனிதன்	134, 135	
98 பெருந்நகை		44, 45	91 மனிதனின் உண்ணதம்		42
24 பெருனிதி		109, 110	101 மனு		45, 46
41 பெருவாழ்வு		68	மா		
பே					
12 பேய் மனம்		50, 51	28 மாங்ஙல்ய கிரகண விரிப்பு	14	
பொ			136 மார்க்கக்காரி		66
15 பொருள்		164	320 மாலை வணக்கம்	154, 155	
14 பொற்பதி		164	369 மான்		174, 175
10 பொறி		130	ஏ		
ஏ					
7 மகிழ்ச்சி		47	343 முக்கணிகள்		163
4 மஞ்ஞள்		36, 37	344 முகப்பதி		164
உ			349 முத்தி		165
70 மூச்சு			304 மும்மூர்த்திகாரம்		145
71 மூச்சு			170 மும்மூல லட்சணம்		88
73 மூச்சு			ஏ		

திரு மெய்ஞான அருளமுதம்

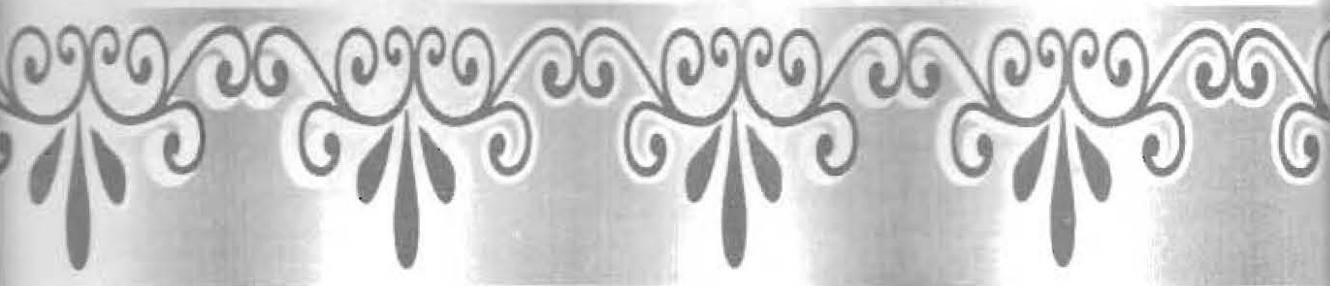
வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
75 மூச்சு	37, 38				
146 மூச்சு	73				
227 மூச்சு	111				
313 மூச்சு	151				
384 மூச்சு	184				
388 மூச்சு	187				
392 மூச்சு	189				
433 மூச்சு	213				
444 மூச்சு	221				
72 மூச்சை	35				
239 மூச்சை	121				
344 மூர்த்தி	163				
15 மூலமந்திரம்	8				
26 மூலமந்திரம்	13,14				
63 மூலமந்திரம்	28				
142 மூலமந்திரம்	69				
166 மூலமந்திரம்	86				
259 மூலமந்திரம்	127				
269 மூலமந்திரம்	129				
291 மூலமந்திரம்	137				
335 மூலமந்திரம்	162				
363 மூலமந்திரம்	170				
401 மூலமந்திரம்	196				
411 மூலமந்திரசாவி	200				
206 மூவரும் ஒரே உருவத்தில்	104				
169 மூன்று கட்டளைகள்	87				
250 மூன்று அடையாளங்கள்	125				
83 மூன்று விதமான தவம்	40				
மொ					
299 மோட்சம்					141
மெனா					
130 மெனானி					59
ஏ					
230 யுகத்துக்கு வித்து					112
யோ					
176 யோகம்					91
226 யோகம்					110
248 யோகம்					124
ஈ					
154 ராஜாமகன்					80,81
ஏ					
181 ரூசி					94
330 ரூசி					159
வ					
96 வஞ்ஞமறவி எமன்					43–44
381 வண்ணஷடல்					183
342 வயது					163
433 வயது					213
35 வயது தந்நதின் பிரயோஜனம்					16
308 வலை					148
வா					
261 வாக்கு					128
323 வாக்கு					156
396 வாக்கு					193
429 வாக்கு					211
194 வாக்கியம்					101
72 வாதகற்பம்					34
313 வாதகற்பம்					150–152
196 வாய்ச்சுவை					102

திரு மெய்னான அருளமுதம்

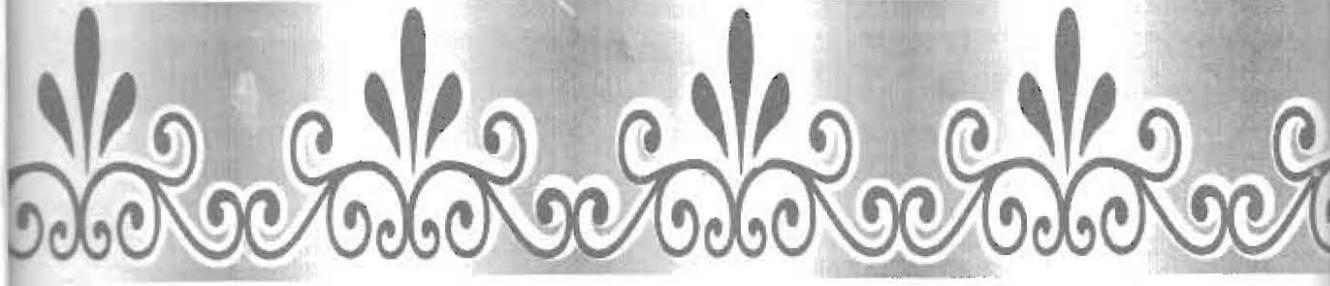
யம் த	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
வாய்மை		21		னா	
வாழ்வு		58	129 னகல் தெய்வம்	59	
வாழைப்பழம்		217	69 னந்தி	31	
வி			254 னந்தி	126	
வித்து		4	312 னந்தி	150	
வித்தியாலயம்		128	82 னமஸ்காரம்	40	
விதி		187	317 னமஸ்காரம்	153	
விதி எழுத்தை		147	298 னாரகம்	140–141	
விபவம்		164	12 னாரபிறப்பு –		
விபூதி		64	தேவபிறப்பு வித்தியாசம்	7	
விழா		125	260 னவக்கிரக	127	
வி			248 னவரசம்	124	
வீச ஞெழிகை தவம்		143–145	266 னவனீதம்	128–129	
வீராச்சாமி		166		(ஒ)	
வீரபோகவசந்நராயர்		168	408 ஞைக்கு வெளியே		
வெ			மூச்சு ஓடாமை	199	
வெங்நடாசலபதி		217	113 ஞோரே	51,52	
வெட்டாத சக்கரம்		85	418 ஞைதேகம்	203	
வெவள்ளிருபாய்		161	214 ஞைதம்	107	
வெளி உலகோர்		82–83	208 ஞைதவாலி	105	
வெறுக்காமல்		58	153 ஞைம்வேறு ரௌங்நவள்		
வென்னேய்		55	வேறுல்லவே	81–85	
வே			435 ஞைவு	215	
வேங்கை		84	202 ஞைல் – ஞைழிகை	103	
வேதம்		53–54		னி	
வேதாந்நம்		63	310 னித்திய	149	
வேதித்தல்		210	333 னித்திய உயிர்	160–161	
வை			251 னித்திய உலகமோ	125	
வைத்தியம்		163	237 னித்திய உலகில்	121	
வையகம்		164	151 னித்திய உலகில்	78–79	
வைரம்		106	173 னித்திய தேகத்தின்	90	
வைரகிரீடம்		43	374 னித்திய தேகம்	180	
வைரமோதிரம்		11	445 னித்திய தேகம்	222	
			273 னித்தியம்	131	
			394 னித்திய வாழ்வு	190	

திரு மெய்ஞான அருளமுதம்

வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்	வாக்கியம் எண்	உள்குறிப்பு	பக்கம் எண்
77 னித்திய ஜீவ		38	76 ஜீவ ரட்சிப்பு		38
380 னித்திரா தேவி		182	8 ஜீவன்		5
221 னினைத்து		108	213 ஜீவன்		106
184 னினைவு		96	241 ஜீவன்		122
233 னினைவு		113	316 ஜீவன்		153
196 னின்டை		102	331 ஜீவன்		159
வீ			349 ஜீவன்		165
391 னீதி		188–189	373 ஜீவன்		178–179
324 னீதிதேகம்		156	209 ஜீவனுக்கு		105
415 னீதி னடவு		202	127 ஜீவனை		58
ஊ			212 ஜீவனை		106
225 னாறு வருட			215 ஜீவனை		107
தெர்மாஸ் பிளாஸ்கு		110	231 ஜீவனை		112
மீ			103 ஜீவாத்மா		46–47
ஜா					
46 ஜாதிகளின் கர்த்தர்		21			
ஜீ					
307 ஜீவ		147–148			
419 ஜீவ ஆவி		205			
331 ஜீவ ஊற்று		160			
288 ஜீவ காரியம்		136			
445 ஜீவ தேகம்		223			
276 ஜீவப்பிரயாணம்		132			
322 ஜீவப்பிரயாணம்		155			
373 ஜீவப்பிரயாணம்		177			
421 ஜீவப்பிரயாணம்		206			
413 ஜீவ மருந்நு		201			
238 ஜீவன்முத்தி		121			

அழகன் அச்சகம், நூற்காடு.

அழகன் அச்சகம், ஆற்காடு.